

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Sal: 43 / Hejmar 507 / Adar 2024

GERİLLADAN NEWROZ MÜJDESİ Göklerde Yanan Newroz Ateşi Zaferle Taçlanacak

Direnişin Özünde Devrimci Savaş Var

Duran Kalkan

■ Komplocu saldırıyı doğru ve yeterli anlayabilmek için onu var eden, ortaya çıkartan, yüz yıldır Kürt halkı üzerinde uygulanan küresel soykırımcı sistemi; böyle bir sistemi yaratan ve sürdüren zihniyet ve siyaseti doğru anlamak gerekir. Bu da 5 bin yıllık iktidar ve devlet sisteminin küresel hegemonya haline gelmesini ifade ediyor. *Sayfa 2-6*

PKK Newroz Ruhunu Canlandırdı

Nedim Seven

■ Kurdistan özgürlük mücadelesi sadece Newrozları daha anlamlı yaşanabilir güzel hale getirmede, bir Newroz gerçeği olarak doğdu. Newroz özgürlük ve direniş ruhunu, geleneğini, gerçeğini yeniden canlandırdı. Kendisi çağımızın Newrozunu oldu. İyi biliyoruz ki, PKK'nin temelleri bir Newroz döneminde atıldı. *Sayfa 11-12*

Kızıldere Bir Başlangıçtır

Cemal Şerik

■ 30 Mart 1972'de Kızıldere'de tarih yeniden yazılmaya başlamıştır. Mahir Çayan ve yoldaşları bu tarihi yazarken ardıllarına da çok güçlü bir miras ve gelenek bırakmışlardır. Ve bu miras ve gelenek en güçlü haliyle bugün Özgürlük Gerillası tarafından Kurdistan dağlarında savunularak yaşamaya devam etmektedir. *Sayfa 13-15*

Kurdistan'ın Özgürlüğü Yürüyüşünü Başaralım

Murat Karayılan

■ Bu Newroz'da, halkımıza bir müjde vereceğiz. Müjdemizi yazılı bir açıklama ile duyuracağız. Bu müjde mücadelemizin yükseltilmesinde önemli rolü olan bir araç olacaktır. Bu müjdeyi de önümüzdeki günlerde ilan edeceğiz. Bu çerçevede tüm halkımızın ve bölge halklarının Newroz'unu can-ı gönülden kutluyorum ve Bijî Newroz diyorum. *Sayfa 7-10*

HBDH'ni Büyütmek

Helin Ümit

■ PKK açısından HBDH içinde yer almak, devrimci demokratik gelişme anlamına gelen demokratik ulusun inşası için olmazsa olmaz bir tutum olmaktadır. Türkiye'nin tek ve gerçek demokrasi gücü olan Türkiye sol geleneği ile bir araya gelmiş olması Türkiye ve Kurdistan halklarının stratejik ittifakının hayata geçmesidir. *Sayfa: 18-19*

Hakikat Rejimi

Ali Haydar Kaytan

■ Önderliğin bir belirlenmesi var. "Bireyin içinde şekillendiği toplumsal yapı ne denli tahrip edilmiş olursa olsun, dolayısıyla bu tahribat onun içinde şekillenen bireye ne denli yansırsa yansısın yine de insana güvenmek esastır" diyor. Peki, bu güvenin kaynağı nedir? Neden güveniyorsun? Onun nesine güveneceğiz? *Sayfa 24-26*

Asrın Komplosunun İç Yüzü Nasıl Anlaşılmalı-3

Rêber Apo

■ Teslim edilmemde Kürt Özgürlük Hareketi ve Önderliği'nin tasfiyesi belirgin bir amaçtır. Kürt işbirlikçilerle yıllarca yürütülen ilişkiler bu tasfiyeyle tekrar işlevsel kılınmak istenmiştir. Güya liberal-demokratik Kürt önderliği yaratılacak, her devletin kendisi için hazırladığı Kürt öğeler doğacak boşluktan çeşitli örgütler yaratacaklardı. Bu konuda Almanya başı çekmektedir. Alman yanlısı Türk, Kürt, Arap ve İranlı gruplar yaratmak, eski bir Ortadoğu politikasıdır ve bu politika Enver Paşa'dan beri işlevsel olmuştur. Iraklı Kürtler bu politikanın kurdu olmuşken, son dönemlerde Türkiye'de de ileri adımlar atılmak istenmiştir. *Sayfa 16-17*

Newroz Özgürlük ve Zafer Tutkusudur

Duran Kalkan

■ Newroz insanlık tarihinin yaşayan en canlı efsanelerinden birisidir. Kürt halkının özgürlük mücadelesi Ortadoğu'nun yeni Dehak'larına karşı geliştikçe Newroz efsanesi canlı bir hakikat olarak yaşanıyor. Önder Apo'nun 1973 Newroz'unda PKK'nin örgütsel temellerini atışıyla başlayan bu süreç günümüzde özgür insanlığın en canlı hakikati haline gelmiş bulunuyor. Bunu artık herkes görüyor. Dünyanın dört bir yanında Newroz ateşleri yanıyor, insanlık Newroz'u tanıyor. Newroz ateşi, özgürlük ve zafer tutkusu tüm ezilenleri, kadınları, gençleri, tüm insanlığı sarıyor. *Sayfa 20-23*

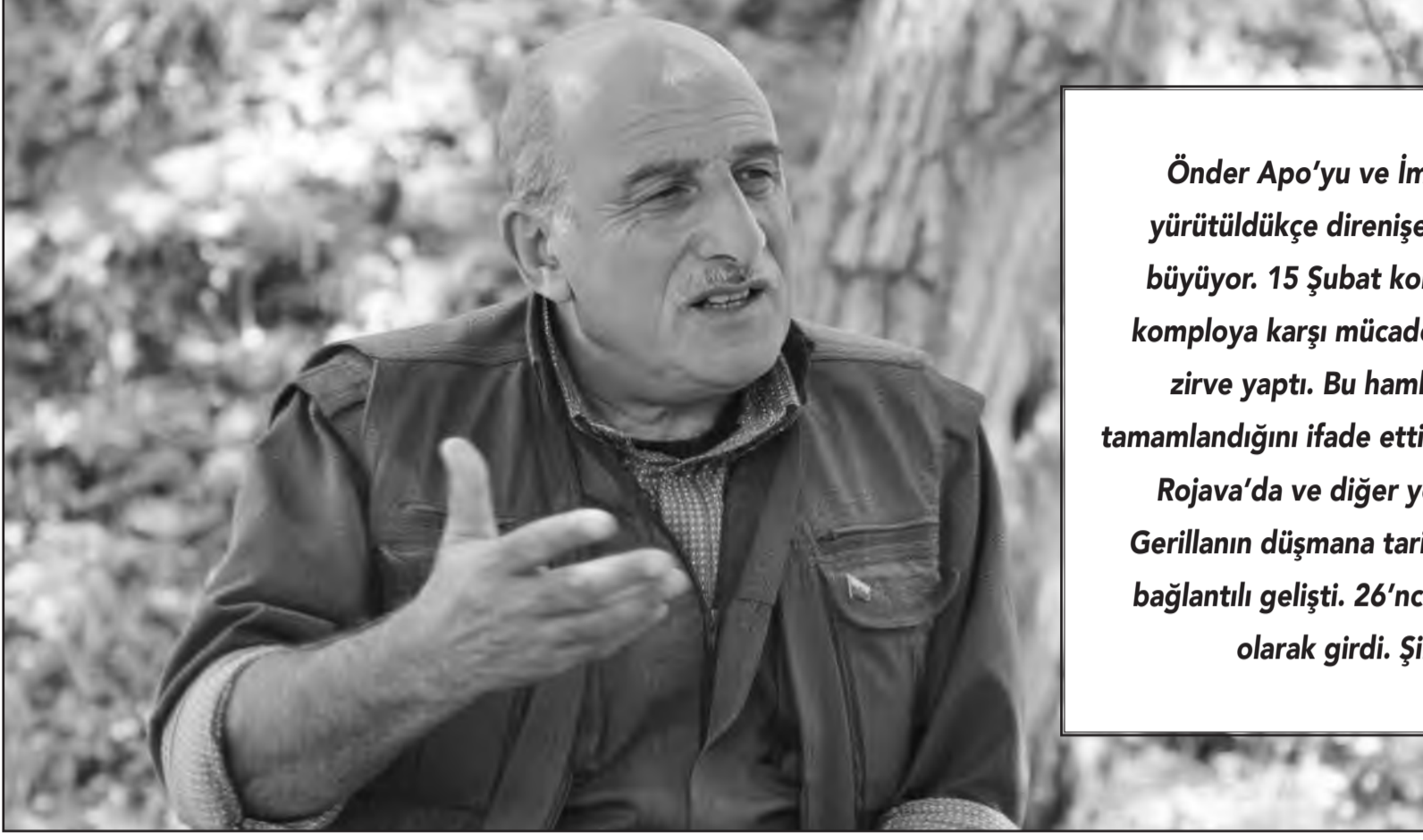
İÇİNDEKİLER

Hiçbir Şey Yapılmaz Denilen Yerde
Varlık ve Özgürlük Savaşını
Sürdürüyorum
Rêber Apo
Sayfa 27-31

Yaşam Güçlü Ve Yetenekli Savaşçıların
Ruhuyla Güzelleşir
İskan Amed
Sayfa 32

DİRENİŞİN ÖZÜNDE DEVRİMCİ SAVAŞ VAR

Önder Apo'yu ve İmralı direnişini tanıtıcı çalışmalar yürütüldükçe direnişe katılım artıyor, yayılıyor, direniş büyüyor. 15 Şubat komplosunun 25'inci yıldönümünde komploya karşı mücadele böyle bir kampanya temelinde zirve yaptı. Bu hamleyi yürütenler birinci aşamanın tamamlandığını ifade ettiler. En son Köln yürüyüşü, Bakur'da, Rojava'da ve diğer yerlerdeki yürüyüşler böyle oldu. Gerillanın düşmana tarihi vuruşu tamamen bu gerçeklikle bağlantılı gelişti. 26'ncı yıla hamle ikinci aşamaya geçmiş olarak girdi. Şimdi bu düzeyde gelişiyor.

PKK Yürütme Komite Üyesi Duran Kalkan yoldaş ile devrimci direniş üzerine yaptığımız röportajı yayınlıyoruz.

- Uluslararası Komplonun ortaya çıkardığı İmralı işkence, tecrit ve soykırım sistemine karşı Önder Apo'nun yanıtı görkemli bir direniş ile oldu. 25'inci yılını dolduran bu direniş Kurdistan'da, Ortadoğu'da ve uluslararası alanda kesintisiz bir şekilde sürerken tarihsel gelişmeler yarattı.

Uluslararası Komplo'ya karşı gerek Kurdistan'da gerekse de uluslararası alanda çok güçlü yanıt verildi. Bu yanıt ne anlama geliyor? Ve bu bağlamda 10 Ekim'de başlayan Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü ve Kürt sorununun çözümü hedefleyen Küresel Özgürlük Kampanyası'nın geldiği aşamayı nasıl değerlendiriyorsunuz?

Duran Kalkan: Öncelikle 26'ncı yılına giren tarihi İmralı direnişini ve Önder Apo'yu saygıyla selamlıyorum. 10 Ekim'de başlatılan Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü ve Kürt sorununun çözümünü hedefleyen küresel özgürlük hamlesine katılan, mücadele etmekten yana olan, omuz veren herkesi de selamlıyorum. İmralı işkence tecrit ve soykırımına karşı 26'ncı yıl mücadelesinin Önder Apo'nun fiziki özgürlüğü hedefi doğrultusunda kalıcı kazanımlar yaratmasını da diliyorum. Uluslararası Komplo ve onu doğuran sistem olarak Birinci Dünya Savaşı'nın ortaya çıkardığı kapitalist modernitenin küresel hegemonik yapısı, onun özellikle Ortadoğu'da yarattığı sistem ve Kürt halkına dayattığı soykırımcı saldırı 26'ncı yılına girmiş olan İmralı işkence ve tecrit sistemini yaratan güç oluyor.

Komployu icra eden soykırımcı zihniyet, küresel iktidar ve devlet sistemidir

Şöyle de ifadelendirilebilir: Tarihi İmralı direnişini anlamak için İmralı tecrit işkence ve soykırım sistemini anlamak gereklidir. Bu sistemi anlamak için de 1998'de başlatılan 15 Şubat 1999'da bir aşamaya vardır-

ılan ve Önder Apo'nun imhasını hedefleyen Uluslararası Komplo saldırısını anlamak gereklidir.

Komplocu saldırıyı doğru ve yeterli anlayabilmek için onu var eden, ortaya çıkartan, yüz yıldır Kürt halkı üzerinde uygulanan küresel soykırımcı sistemi; böyle bir sistemi yaratan ve sürdüren zihniyet ve siyaseti doğru anlamak gerekir. Bu da 5 bin yıllık iktidar ve devlet sisteminin küresel hegemonya haline gelmesini ifade ediyor. Bu sistemin son modernitesi olarak kapitalist modernitenin küresel hegemonik bir güce dönüşmesini içeriyor. Kürtlere dayatılan soykırım sadece bunu pratikte yürüten devletlere ait bir saldırı değildir. Bu devletler Kürt soykırımını gerçekleştirmekle bir anlamda görevlendirilmiş bulunuyorlar. Onu icra eden soykırımcı zihniyet ve siyaset küresel iktidar ve devlet sistemidir. Kapitalist modernite düzenidir.

24 Temmuz 1923 tarihinde bu küresel hegemonik kapitalist modernite sisteminin yaratıcıları olan İngiltere ve Fransa ile TC'yi kuran Kemalistler arasındaki anlaşma aslında bunu ifade ediyor. Dolayısıyla İmralı tecrit işkence ve soykırım sistemi bu temelde geliştirilen saldırdır. Yüz yıldır küresel düzeydeki saldırının İmralı sistemi temelinde yürütülmesi oluyor. Bu saldırı imha saldırısıdır. Farklı amaçları olan bir saldırı değildir. Çok değişik amaçları olduğunu söyleyenler oluyor, fakat o tür değerlendirmelerin hepsi yanlıştır. Doğru ve gerçek olan bu saldırının imha amaçlı saldırı olduğudur. Önder Apo'yu ve bu temelde PKK'yi tasfiye etmeyi, bunlara dayanarak da küresel Kürt soykırım sistemini ya da saldırısını başarıya götürmek hedeflenmiştir. Böyle bir imha saldırısıdır.

Küresel hegemonik kapitalist modernite sisteminin imha saldırısı olarak kullandığı farklı yöntemler de vardır. 9 Ekim 1998'de Önder Apo'yu kim vurduya getirerek bir günde imha etmeyi hedeflemişlerdi. 15 Şubat 1999'a kadar bunu Rusya'da, İtalya'da, Yunanistan'da, Kenya'da da devam ettirmeye çalışmışlardı. Çok değişik saldırı biçimlerini planlayıp pratiğe geçirek Önder Apo'yu imha etmek istiyorlardı. Dört ay aşkın bir süre küresel düzeyde, dünya genelinde Önder

Apo'ya karşı böyle bir saldırı yürütülmüştür. Önder Apo bütün bu imha saldırılarını boşa çıkartınca bu sefer de komployu uygulayan güçler 15 Şubat komplosunda karar kılmışlardır. Böylelikle imhayı idamla gerçekleştirmeyi tasarlamışlardır. 15 Şubat komplosunun esası da buydu. Çünkü mevcut hukuki yapı hiç tartışma götürmeden böyle bir sonucu verecekti.

İdam da boşa çıkartılınca İmralı işkence, tecrit ve soykırım sistemi altında çürütme politikası devreye konuldu. Fiziksel olarak imha edilemeyen Önderlik gerçeği düşünsel ve politik olarak imha edilmek, yok edilmek istendi. İmralı baskı işkence ve tecrit sistemi altında düşünce üretmez, politika yapamaz dolayısıyla fiziki olarak yaşasa da düşünsel ve politik olarak yok olur hale getirilmesi hedeflendi. İmralı sistemi altındaki mücadele, İmralı sistemiyle Önder Apo'ya karşı yürütülen saldırının amacı ve yöntemi böyleydi.

Bütün bunları Önder Apo boşa çıkartıp başarısız kılınca şimdi mutlak iletişimsizlik denilen bir saldırı biçimi yürütülüyor. Bu da aslında bir tür intikam alma oluyor. 9 Ekim ve 15 Şubat saldırısıyla, İmralı işkence tecrit ve soykırım saldırısıyla sonuç alamamış, başarılı olamamış olan Uluslararası Komplo saldırısı bu başarısızlığın acısını çıkartmak istiyor. Kendilerini başarısız kılmış olması nedeniyle de Önder Apo üzerinde daha ağırlaştırılmış bir baskı, zulüm, fiziki ve psikolojik işkence sürdürüyor. İnsanlık suçu olan soykırımcı zihniyet ve siyasetin böyle intikamcı, yok edici bir gerçekliği var, asla yenilgiyi ve başarısızlığı kabul etmiyor. 26 yıldır Önder Apo'ya çok değişik zeminlerde ve değişik yöntemlerle yürüttüğü saldırıda sonuç alamamıştır. Başarısız kalmasını içine sindiremiyor. Önder Apo karşısında yenilgisini hazmedemiyor. Bu nedenle şimdiye kadar Önderlik direnişini etkisiz kılamadığı için saldırı yöntemlerini daha da geliştirerek, baskıyı daha da artırarak bir tür intikam almak istiyor, ruhunu tatmin etmeye çalışıyor.

Diğer yönü de İmralı işkence tecrit ve soykırımına karşı Önder Apo'nun geliştirdiği direnişin anlaşılması ve dışarda temsil edilmesindeki zayıflık, böyle bir saldırının intikam alma dü-

zeyinde sürdürülmesine de zemin sunuyor. Bu saldırının, Önderlik düzeyinde artık herhangi bir hedefi yoktur. Çünkü Önderlik kendisini gerçekleştirmiş, İmralı mücadelesini kazanmış, yapılamaz denilenleri yapmış, başarılabilir olanı başarmış, ulusal düzeyindeki Önderlik gerçeğini paradigma değişimiyle küresel düzeye çıkarmıştır. Ulusal Önderlik düzeyini Özgürlük Önderliği düzeyine varmıştır. Tüm halkların, kadınların, ezilenlerin Önderliği haline gelmiştir. Kürt Önderliği olmayı fazlasıyla aşmıştır. Önderliğe saldırarak bunu engelleme imkanları yoktur, çünkü Önderlik başarmış durumdadır. Fakat bunların uygulanması gerekiyor. Uygulanması için de doğru ve yeterli anlaşılmasına ihtiyaç vardır. İşte Önderlik ağır tecrit koşullarında, bu çizginin pratik uygulanması bakımından söz söyleyemez ve yönlendirici olmazsa, dışarıda Kürt toplumu içinde, PKK'de, bölgede, dünyada Önderliği doğru ve yeterli anlayan, başarıyla uygulayan çıkmaz; böylelikle sapmalar olur, parçalanma gelişir, yetersiz kalınır hesabı yapıyorlar. Böylece Önderlik çizgisini doğru anlama ve başarılı uygulamadaki yetersizliklerden sonuç alabilmek için Önderlik üzerinde bu ağır baskı ve tecridi uyguluyorlar, üç yıldır hiçbir haber alınamıyor. 5 Nisan 2015'ten bu yana görüşme yaptırmıyorlar. Önderlik düşüncelerinin halklara ulaşmaması için her türlü baskıyı yapıyorlar. İşin bir boyutu budur. İmralı direnişini anlamak her şeyden önce İmralı tecrit işkence ve soykırım saldırısını anlamaktan geçiyor.

Önderlik kendisini gerçekleştirmiş ve İmralı mücadelesini kazanmıştır

Diğeri böyle bir saldırı karşısında bu direniş nasıl oluyor? Önderlik nasıl direniyor? Saldırıları nasıl kırdı ve başarılı oldu? Bunlar da önemlidir. Bu neyi ifade etti? Demek ki insan isterse ve kendini verirse, yoğunlaştırırsa, bütün yaşamını odaklayabilirse her koşulda duygu ve düşünce üretebilir, olup bitenleri anlayabilir. En küçük imkanlardan ya da imkan denilemeyecek etkenlerden bile başarılı gelişmeler yaratabilir.

Sıfırdan başlayarak bir şeyler ortaya çıkartabilir. İmkanlara dayanarak değil, imkan ortaya çıkartarak çalışıp önemli şeyler üretebilir, geliştirebilir. Önder Apo'nun direnişinin çok önemli bir boyutu budur. Hiç kimse böyle olacağını hesaba katmadı. Herkes 'bu iş buraya kadarmış artık burada bitti' diyordu. Sadece Önder Apo bu biçimde de mücadele edip kazanabileceğine, gelişme yaratabileceğine inandı, kendisine dönük saldırının nedenlerini, boyutlarını tarihsel ve güncel olarak çözümlendi. Saldırganlığı mahkum etti, böyle bir zihniyet düzeyi de bu kadar baskı işkence zulme karşı direnme gücü verdi.

İmralı direnişinin iki boyutu var. **Bir**, düşünce üretme boyutudur. İmralı saldırısını ortaya çıkartan yüz yıllık Kürt halkına yöneltilmiş soykırımcı saldırıyı zihniyet ve siyaset olarak çözümlenmek, mahkum etmek, yenilgiye uğratmaktır. Önder Apo bunu paradigma değişimiyle yaptı. 5 bin yıllık iktidar ve devlet sistemine karşı yürütülen özgürlük ve eşitlik mücadelelerinin içinde taşıdığı en büyük zafiyet olan amaçla araç uyumsuzluğunu çözdü. Özgürlük amacını zulüm aracıyla gerçekleştirmeyi öngören zihniyet yapısını, paradigmatasıl çizgiyi aştı. İktidar ve devlet paradigmasından kendisini kurtardı. Özgürlük, farklılıklara dayalı eşitlik, paylaşım, dayanışma, adalet ideolojisini; demokratik yönetim, demokratik konfederalizm ile hayata geçirilebilir biçimde formüle etti ve tanımladı. İktidar ve devlet sistemine karşı alternatif toplumcu bir paradigma ortaya koydu. Bu da 26'ncı yılına giren İmralı mücadelesinin en büyük sonucudur. Bu, insanlık tarihinin en temel entelektüel devrimlerinden, zihniyet devrimlerinden bir tanesidir. İktidar ve devlet sistemine karşı 5 bin yıllık mücadelede ortaya çıkan en büyük zihniyet devrimidir. Özgürlük mücadelelerinin başarılı olmamalarını, başardıkları zaman bile uzun ömürlü olamamalarını çözümlen, ortadan kaldıran, başarının ve kalıcılığın yolunu açan büyük bir zihniyet devrimini gerçekleştirdi. Başta kadınlar olmak üzere bütün ezilenlere, sömürülenlere yol gösteriyor. Bu temelde Önder Apo kendisini küresel bir Önderlik haline getirdi.

İkincisi; böyle bir zihniyet devriminin yarattığı güç ve dirençtir. Bir boyutu, bu saldırıya karşı bir şeyin üretilip üretilmeyeceğiydi. Diğeri ise bırakalım bir şeyler üretmeyi, o ortamda mücadele etmeyi, saldırganları yenmeyi, yaşanıp yaşanmayacağı, ayakta kalınıp kalınmayacağı sorundu. 'Böyle bir sistem altında ne kadar yaşanabilir?' sorusu da temel bir soruydu. Şimdi çeyrek asrı tamamladı ve 26'ncı yıla girdi. Önder Apo yalnız başına düşman karargahında, 24 saatin her anında düşmanın fiziki ve psikolojik saldırısının üzerinde olduğu bir zeminde kendisini yaşattı, dinç tuttu. Her türlü imhacı saldırıya karşı direndi ve ayakta kaldı. Bunu zihniyet devrimiyle, düşünsel yoğunlaşmayla yarattı ve sağladı. Düşünce üretiminden haz duyma, ondan güç almanın ne kadar önemli bir şey olduğunu kanıtladı. Aslında Önder Apo hemen hemen her savunmasının sonunda İmralı yaşamının doğru anlaşılması için belli değerlendirmeler yaptı. Bütün bunları ortaya koydu.

Bu durum ne anlama geliyor? Devrimci hareketler, ezilenler, kadınlar, gençler, işçi ve emekçiler özgürlük mücadelesi yürütmek isterken, kendi

yorlar. Kapitalist moderniteyi anlıyorlar. Dolayısıyla alternatif olarak sosyalizmi doğru anlıyorlar. Sosyalizme dair yanlışlıklar ve hatalı yaklaşımları görüyorlar. Diğer yandan ise İmralı direnişi, İmralı yaşamı, İmralı gerçeğine bakıldıkça oradan da çıkartılabilen önemli sonuçlar oluyor. Birçok çevre öyle soruyor. 'İmralı'da nasıl yaşıyor, bu kadar ağır tecrit altında insanlığın sorunlarını çözüme kavuşturacak gelişmeler yaratan bir duruş, çaba, sonuç nasıl ortaya çıkartılıyor?' bunu çeşitli biçimlerde anlamaya ve incelemeye çalışıyorlar. Bir de oradan anlaşılıyor.

Tüm bunlar bir araya geldi ve 10 Ekim Küresel Özgürlük Hamlesi'ni ortaya çıkardı. Dünyanın farklı alanlarında bu düşünceler yayılınca, Önder Apo gerçeği insanlığa taşırılınca, kadınlara, gençlere, işçi ve emekçilere ulaştırılınca insanlar yaşadıkları sorunlara Önder Apo'nun yeni paradigmasında ve İmralı direnişinde çözüm buldular. Dolayısıyla daha fazla duymak ve öğrenmek istediler. Önder Apo'yu daha çok sahiplenme gelişti. Dolayısıyla küresel düzeyde bir mücadele gücü ortaya çıktı. Bu düzey önemlidir. Mücadele tarihimizde ilk

ortaya çıkacaktır. Hamlenin ikinci aşaması zirve yapacaktır.

Bütün bunlar şunu gösterdi: Soykırımcı güçler sonuç almakta ısrarlılar. Kurdistan özgürlük mücadelesi dar bir siyasi mücadele değildir. Sadece mevcut devletleri ilgilendiren bir mücadele de değildir. Küresel kapitalist hegemonyayı karşısına alan, onu değişime uğratmayı hedefleyen bir mücadeledir. Dolayısıyla dar, kolay ve hızlı gerçekleşecek bir mücadele değildir, aceleci çözüm arayışları aslında mücadelenin gerçeğini doğru anlamamayı ifade eder, o duruma düşmemek gerekir. Erken çözümler, acele zaferler peşinde koşmamak lazım. Önemli bir nokta da şudur; mücadeleyle başarılmaz, kazanılmaz dememek lazım. Bu sistem aşılabilir, komplo yenilebilir, İmralı işkence, tecrit ve soykırım sistemi yıkılabilir. Buna inanmak gerekir. Eğer 9 Ekim'den sonra Önderlik gerçeği doğru anlaşılrsa, Önderlikle doğru bütünleşilse, komplo saldırısı doğru görülse ve ona karşı Önderlikle bütünleşilerek bir mücadele yürütülseydi, yönetim ve örgüt düzeyimizde yetersizlik olmasaydı 15 Şubat komplosu önlenebilirdi, bu kensindi. Daha sonrası da var. İdam öncelendi, çürütme politikası boşa çıkartıldı,

ları bunlar arasında önemli bir yer teşkil etmektedir. Ayrıca Kurdistan ve Türkiye halklarına karşı bir saldırı anlamına gelen bu yaşanmışlıklar karşısında 12 Mart 2016 yılında Halkların Birleşik Devrim Hareketi kuruluşunu ilan etti. İçinden geçtiğimiz süreçte, HBDH'in mücadeledeki rolüne ilişkin neler belirtilebilirsiniz?

Duran Kalkan:12 Mart 1971 darbese karşı kahramanca direnip şehit düşen Mahir Çayan, Deniz Gezmiş, İbrahim Kaypakaya ve arkadaşlarını saygı, sevgi ve minnetle anıyorum. 53 yıldır Türkiye'de özgürlüğü, demokrasiyi, cesareti, fedakarlığı, mücadeleye azmini, ruhunu temsil ediyorlar. 12 Mart 1971 darbesinin ağır saldırı ortamında buna karşı mücadele etmek ve başarmak inancıyla Önder Apo'nun çıkış yapmasına bu kahraman direnişler vesile oldular. Ruh verdiler, duygu verdiler, düşünce verdiler, cesaret ve fedakarlık verdiler. Bütün bu özellikleri Önder Apo'nun çıkışında somutlaştırdılar. Önder Apo da her zaman böyle tanımladı ve 12 Mart 1971 darbese karşı Türkiye kentleri ve kırsalında başlatılan mü-

yaklaşımların hepsini yanılttı, boşa çıkardı. Birçok düşüncenin doğru olmadığını gösterdi. Evet, yetersiz kaldı, eksiklikleri de var, çok daha büyük mücadele yürütülebilirdi. AKP-MHP faşizmini yerle bir eden mücadeleler de ortaya çıkartılabildi. Bu anlamda yeterli oldu, tam sonuç dıydı diyemeyiz, eksiklikleri ve hataları çok fazladır. Bunlar bizim için birer özelleştiri konusudur. Fakat önemli olan başarı umudu ve inancından kopmadık. Özgürlük, eşitlik, demokrasi amacından, zafere inançtan kopmadık. Dolayısıyla başarıyı mücadeleyle yaratma çizgisinden ve tarzından, bunu birlikte yapma gücünden ve inancından kopmadık. Birleşik devrim mücadelemiz anlayış olarak da cesaret ve fedakarlık olarak da bizi daha çok geliştirdi, daha çok birbirimizi tanıır hale getirdi ve güçlendirdi. Aradan 53 yıl geçti, 53 yıldır 12 Mart darbese karşı bir mücadele veriliyor ve bu mücadelenin kıvılcımını Mahirler, Denizler, İbrahimler çaktı; ateşini Önder Apo ve PKK gürlendirdi, yürüttü. Şimdi HBDH her alanda mücadeleyi Türkiye'de yayarak, çok yönlü kılarak sonuca götürmek, zafere taşımak istiyor. Hedefi ve iddiası budur. Var olan eksikliklerini giderecek, kendisini güçlendirecek yeterli kılarak, hatalarını düzelterek zafer kazanacağına da inanıyor.

Katliamlar da bu sürecin ürünüdürler. Bakur'da-Türkiye'de, Suriye'de-Rojava'da, Başur'da olsun hepsi biraz bu mücadele süreciyle de bağlıdır. İstanbul'da Gazi katliamı var, şehitlerini saygı ve minnetle anıyorum. Tamamen böyle bir mücadele süreci içerisinde ortaya çıkmış bir olaydır. 12 Mart 2004'te gerçekleştirilen Qamışlo katliamı var. Bir futbol maçı vesile yapılarak ırkçı-şoven saldırı temelinde gerçekleşen bir katliamdır. Onun da şehitlerini saygı ve minnetle anıyorum. Ardından önemli bir serhildanı da ortaya çıkarmıştı. Önder Apo'nun yürüttüğü eğitim ve örgütlenme faaliyetlerini rejim katliama dönüştürmüş buna karşı halk serhildana kalkmış ve ardından uygun zemin bulunca da bunu 19 Temmuz 2012 Özgürlük Devrimi'ne dönüştürdü. Rojava halkımız ve Kuzey-Doğu Suriye halkları o katliamın derslerini Kuzey-Doğu Suriye Demokratik Özerk Yönetimi'ne dönüştürdüler. Rojava Özgürlük Devrimi haline getirdiler. Demokratik Modernite Paradigması'nın Kadın Özgürlük Devrimi'nin hayata geçirildiği, denemelerin yapıldığı temel bir alana dönüştürdüler. Bu mücadeleleri de selamlıyorum.

16 Mart'ta da Halepçe katliamı oldu. O da Saddam Hüseyin yönetiminin Başur'da Kurdistan'da gerçekleştirdiği katliamdır. Bunların hepsi birbiriyle bağlıdır. Kurdistan'a dayatılan soykırımcı saldırıyla bağlantılıdır, onun için de gelişen ve gerçekleşen bir soykırım saldırısıdır. Halepçe katliamı diyoruz ama 'Halepçe Soykırımı' demek gerekiyor. Resmi olarak Irak topraklarında olmuş, Suriye topraklarında olmuş, Türkiye zemininde olmuş hiçbirini değişmiyor, bu katliamların hepsi aslında 1923 Lozan Antlaşması ya da uzlaşmasıyla ortaya çıkartılan TC ve ona dayalı geliştirilmeye çalışılan Ortadoğu'yla bağlantılıdır. Kurdistan'ı bölüp parçalayan, Kürtlere soykırımı dayatan saldırıyla bağlantılıdır. Bu bakımdan Halepçe soykırımını kınıyorum, Halepçe şehitlerimizi de bu vesileyle saygı ve minnetle anıyorum, anılarını özgürlük mücadelemizde yaşıyoruz.

PKK, 12 Mart darbeci zihniyeti ve siyaseti karşısında yenilmeyen, ezilmeyen, başarı iddiası ve iradesini sürekli koruyan, geliştiren bir hareket ve mücadele gücü olarak günümüze kadar geldi. Bu iddiasını günümüze kadar hala sürdürüyor. Dolayısıyla Mahirlerin, Denizlerin, İbrahimlerin amaçları bu mücadelede yaşıyor. Ruhları, duyguları, cesaret ve fedakarlıkları bu mücadelede yaşıyor. Bunu da sekiz yıldır Halkların Birleşik Devrim Hareketi biçimindeki bir ortak örgütlenmeyle, ittifakla daha güçlü hayata geçirmeye çalışıyoruz.

çerçevelerinden dünyaya bakarak bir dünya tanımlaması yapıyorlar. Ege-menler de zaten her türlü iletişim aracını kullanarak adeta toplumların beyininde en büyük saldırı biçiminde kendi gerçekliklerini hakim kılmaya çalışıyorlar. Bütün bunların bir de İmralı'da özgür yaşam ve özgürlükçü duruş temelinde değerlendirilmesini, anlaşılmasını Önder Apo ortaya çıkardı. Egemen sistemin nasıl bir insanlık karşıtı, insanlık düşmanı olduğunu, iktidar ve devlet zihniyeti ve siyasetinin nasıl insanlık ve toplum karşıtı olduğunu ortaya koydu.

Diğer yandan sistem içinde sisteme karşı mücadele ettiklerini söyleyen ama sistemi aşamayan, sistem dışına çıkamayan, alternatif sistem yarata-mayan düşünce akımlarının ne kadar yetersiz, yanılgılı, var olan sistemi aşamayan, onun bir sol ucu olmaktan çıkamayan bir konumu yaşadıklarını net bir biçimde gösterdi. Reel Sosyalizm bu temelde bütün boyutlarıyla en anlaşılır bir biçimde -derslerini de açığa çıkartabilecek şekilde- eleştiriye tabi tutulmuş oldu. Onun kendisini en güçlü gördüğü anda çökmesini ortaya çıkartan nedenleri en iyi bir biçimde çözümlendi.

Önder Apo öncülüğünde küresel düzeyde bir mücadele gücü ortaya çıktı

Bu durumun anlaşılması açısından Önderlik değerlendirmeleri ve savunmaları var. Tarih boyunca oluşmuş insanlık zihniyetinin en son ve en üst düzeydeki yeni bir sistemi diyebiliriz. Böyle bir düşünce gücü özellikle kadınlara, emekçilere, ezilenlere, genelde tüm insanlığa taşırıldıkça son derece etkili oluyor. Zihniyet değişimine ve devrimine yol açıyor. Buradan insanlar hakikat, iktidar ve devlet sisteminin ne demek olduğunu görü-

defa oluyor. Aslında Önder Apo öncülüğündeki Kurdistan Özgürlük Hareketi'nin küresel bir yayılma durumunu ifade ediyor. Önderlik gerçeğinin küresel yayılımını içeriyor, bir de sahiplenme düzeyini gösteriyor. Önder Apo'yu ve İmralı direnişini tanıtıcı çalışmalar yürütüldükçe direnişe katılım artıyor, yayılıyor, direniş büyüyor. 15 Şubat komplosunun 25'inci yıldönümünde komploya karşı mücadele böyle bir kampanya temelinde zirve yaptı. Bu hamleyi yürütenler birinci aşamanın tamamlandığını ifade ettiler. En son Köln yürüyüşü, Bakur'da, Rojava'da ve diğer yerlerdeki yürüyüşler böyle oldu. Gerilimin düşmana tarihi vuruşu tamamen bu gerçeklikle bağlantılı gelişti. Hamleyi öncülük düzeyinde çok güçlü geliştiren eylemler yaşandı. 26'ncı yıla hamle ikinci aşamaya geçmiş olarak girdi. Şimdi bu düzeyde gelişiyor. 8 Mart'ta kadınlar cephesindeki etkinlik düzeyi aslında hamleyi daha ileri bir düzeye götürdü. Kadın cephesinden Önderlik gerçeğinin ne kadar doğru ve ciddi anlaşıldığını ve sahiplenildiğini ortaya koydu.

Önümüzdeki Newroz'da hamle yeni bir zirve yapacak, ikinci aşama en güçlü kitlesel etkinlikler düzeyine ulaşacaktır. Şimdiden Newroz'la küresel özgürlük hamlesini birleştirme yaklaşımları var. 21 Mart'a ve daha sonraki günlere giderken bu ulusal ve uluslararası düzeyde en büyük kitleselliğe ulaşacaktır. Böyle olacağına da inanıyoruz ve esas olarak 1 Mayıs'ta devam edecek. Kadın Özgürlük ve Mücadele Günü 8 Mart bunu bize gösterdi. Kürt Özgürlük Günü aslında bölge halklarının özgürlük günü olan Newroz süreci bunu gösteriyor. İşçi ve emekçilerin en önemli ve anlamlı mücadele günü olarak 1 Mayıs günü bu çok daha güçlü ve etkili olarak

İmralı işkence tecrit ve soykırım ortamı Önder Apo tarafından tarihin en büyük zihniyet devriminin gerçekleştirildiği bir okul haline getirildi. Bir yoğunlaşma yerine dönüştürüldü. Büyük düşünce Önderleri, özgürlük arayışçıları böyle yoğunlaşmalar yaşıyorlar. Peygamberler, filozoflar bunu yaşıyorlar, bunu dağlarda, mahzenlerde yapıyorlar, kuyularda yapanlar oluyor. İmralı'yı Önder Apo böyle bir yoğunlaşma alanı haline getirdi, ona dönüştürdü ve "beni öldürmeyen saldırıya karşı mücadele, büyük başarılar ortaya çıkarır" dedi. Komplo karşısında ayakta kalışının büyük gelişmeler yaratabileceğini ifade etti ve bunu gerçekleştirdi. 'Uluslararası Komplo saldırısı ve İmralı sistemi gibi bir imhacı saldırı zemini olmasaydı böyle bir yoğunlaşma düzeyi gelişir miydi' diye de sorguladı. O ortamı bir zihniyet devriminin ebesi olarak da tanımladı. Önder Apo o hale getirdi. Düşmanın imha saldırısını Üçüncü Önderlik Doğuşu'nun, Küresel Önderlik Doğuşu'nun, bütün ezilenlerin kurtuluş yolunu aydınlatan düşünceyi yaratmanın zemini haline getirdi. İmhayı yeniden özgür doğuşa, gerçek doğuşa, varoluşa dönüştürdü. İmralı direnişinin anlamı böyledir. İmralı'da yürütülen mücadelenin sonucu bunu ifade ediyor. Başarı düzeyi bu orandadır. Onun için saldırının gerçeğini ve amacını iyi anlamak gereklidir. Bir de ortaya çıkan sonuca bu temelde iyi bakmak lazım. Önderlik Kürt özgürlük mücadelesini tanımlarken her zaman dirilişten söz etti. Gerçekten de İmralı mücadelesi en büyük diriliş ortamıdır. En ağır imha ve ağır saldırı ortamında bir dirilmeyi, yeniden özgür doğuşu ifade ediyor.

-12 Mart, Kurdistan ve Türkiye halkları açısından tarihsel öneme sahip bir gün olma özelliğini taşımaktadır. 12 Mart 1971 Askeri faşist darbesi, Qamişlo ve Gazi katliam-

12 Mart darbesi önemliydi. Darbe gerçekleştiğinde ben lise ikinci sınıftaydım, darbeye karşı yürütülen mücadelenin etkisiyle böyle bir zihniyet yapısı ve mücadele içerisine girdim. Önce darbeye karşı mücadele eden devrimciler etkilediler, sonra Önder Apo'yu tanıdım ve bugüne kadar mücadele etmemi Önder Apo'nun eğitimi, yönlendirmesi, yaratıcı gücü sağladı. Darbe süreci ve darbeye karşı mücadele aslında hayatımız oluyor. Kişi olarak da öyledir. Aslında TC Devleti denen ve bu devletle birlikte küresel kapitalist hegemonyanın Ortadoğu yapılanması olan sürecin de omurgasını ifade ediyor. O zamana kadarki adımlar bir tür hazırlıktı. 1923'ten '40 ve '50'ye kadar olan süreçler yaşandı. Osmanlı'nın külleri üzerinde Irak, Suriye vb ulus-devletler ortaya çıkartıldı ve Osmanlı kendi külleri üzerinde yeniden yapılandırıldı. Ortadoğu ulus-devlet yapılanmasının temelleri atıldı.

12 Mart darbesi aslında bu sürecin ikinci aşaması oldu. Biçimsel olarak ortaya çıkartılan bu ulus-devlet yapıları Ortadoğu siyasi coğrafyası 12 Mart darbe süreciyle birlikte faşist askeri diktatörlüklere dönüştürüldü ve yeni bir süreç başlatıldı. TC şahsında Türkiye zemininde şöyle bir şeye ulaşılmıştı: Evet, yeni bir siyasi yapılanma oldu, İmparatorluk parçalandı ve birçok ulus-devlet kuruldu, bunlar sistem haline getirildi ama bunlar nasıl bir devlet olacaklar, nasıl ayakta kalacak ve yürüyecekler ya da bu devletlerin kurulduğu ve üzerindeki var olan toplumlar nereye gidecekler? Bu soru soruldu. '70'lerin başında bütün Ortadoğu'da bu sorunun yakıcı olarak sorulduğu, gündeme geldiği bir süreçti. '70 başından itibaren Türkiye'nin yaşadığı ideolojik-siyasi ayrışmalar ve keskinleşen mücadele durumu

defini güdüyor. Demokratik Türkiye programını esasa alıyor. Demokratik Türkiye'yi yaratacak bir devrim programıyla, strateji ve taktiğiyle hareket ediyor. Demek ki henüz son söz söylenmemiştir. 12 Mart 1971 yeni bir başlangıçtı, 1914-'23 arasında mücadeleyle ortaya çıkan ve 1970'e kadar yapılandırılan Ortadoğu sisteminde nereye gidileceğinin araştırıldığı ve sorulduğu bir dönemin başlangıcıydı. O dönem hala sürüyor, hala karşıt güçler mücadele halindedir, kendi aralarında ittifak içerisindedir. Sonuç almak ve başarı kazanmak istiyorlar. Faşist soykırımcı-sömürgeci sermaye çevreleri AKP-MHP faşist diktatörlüğüyle saldırılarını yürütüp sonuç almak istiyor. Buna karşı Mahirlerin, Denizlerin, İbrahimlerin başlattığı demokratik Türkiye mücadelesi de bugün Halkların Birleşik Devrim Hareketi öncülüğünde birçok devrimci demokratik gücün ortak direnişi ve mücadelesiyle demokratik devrimi gerçekleştirmek ve Türkiye'yi Kürt özgürlüğü temelinde demokratikleştirmek istiyor. Bu ayrışma ve mücadele en keskin bir biçimde sürüyor. Taraflar 53 yıldır süren mücadeleyi kendi lehlerinde sonuca götürmeye çalışıyorlar. Günümüzün mücadelesini bu temelde de anlamak ve değerlendirmek yanlış değildir.

O dönemi sadece Türkiye açısından da değerlendirmeyelim, bölgesel de bakmak gerekiyor. Bölgenin doğu cephesine bakarsak 1979'da İran Şahlığını yıkan mücadele aslında '70'lerin başında şekillendi ve örgütlendi. İran da böyle bir arayış içerisindedir, günümüzde de hala bu durum sürüyor. 1979'da devrimci bir adım ve hamle geliştirse de aranan ve istenen olmadı. İslam Devrimi daha da gericileştirilen ve tekrar eski yapıya kavuşturulan bir yapılanma yaşadı.

12 Mart darbe süreci böyle bir süreçti. '70'lerin başı dünya açısından da değerlendirilebilir ama Ortadoğu açısından böyle bir özellik taşıyordu. Hala o dönemde ortaya çıkan ideolojik-siyasi akımlar arasındaki mücadele sürüyor. Türkiye'de de sürüyor. İran'da ve Arabistan'da başka biçimlerde devam ediyor ama ilerlemeye açık durumda olan Türkiye ve Kuzey Kurdistan'daki mücadeledir. O daha net ve somut olarak özelliğini ortaya koyuyor.

HBDH günümüzde bunun temsilcisi konumundadır. HBDH'yi bu kadar güçlü kılan, geçmişte yapılamayanları yapar hale getiren en ağır saldırı ortamında bedeller ödeyerek mücadele etme cesaret ve fedakarlığına kavuşturan gerçeklik bu yandır. Bu önemlidir, böyle görmeli ve anlamalıyız. Demokratik siyaset zeminindeki gelişmeler de tamamen buna bağlıdır.

Şu ortaya çıkıyor: Mücadelede tek yönlü olmamalıyız. Birçok mücadele biçimini iç içe yan yana kullanabilmeliyiz. Diğerleri dar ve tekdüze kılıyor. Saldırı imkanlarına sahip oldukları için egemen güçlerin daha çok ezici saldırılar yapmasına fırsat veriyor. Onun için de çok yönlü mücadele etmeyi bilmek gerekir.

Tabii temel mücadeleden de kopmamak lazım. Faşizm bir imha saldırganlığı demektir. Sürekli bir imha özelliği taşıyor. Bir savaştır. Dolayısıyla faşizme karşı direnişin özünde demokratik direniş var, devrimci savaş var, bu gerçeklikten hiçbir zaman kopmamak gerekir. Halkların Birleşik Devrim Hareketi de bu çizgiyi esas alıyor. Devrimci savaş temelinde birçok mücadele biçimini bir arada kullanmayı öngörüyor. Tüm halk kesimlerini böyle bir mücadeleye sevk etmeye çalışıyor. Karakteri böyledir.

lerек ABD ve NATO'dan her türlü destek alınarak uygulamaya konuluyor. HBDH olarak böyle bir saldırganlığa karşı direniyoruz. HBDH öncülüğündeki direniş, halklarımızın direnişi böyle topyekun bir saldırı karşısındaki direniştir. Dolayısıyla HBDH'nin de topyekun olması lazım, her türlü yöntemi kullanması gereklidir. Çok daha fazla gelişme sağlanması lazım. Aslında gelişme sağlamanın zemini de var, potansiyeli güçlüdür, daha yaratıcı yol yöntem geliştirmek, kazanımcı tarz ve üslubu ortaya çıkartmak temelinde potansiyeli daha ileri düzeyde eyleme dönüştürmek mümkündür.

HBDH ile bir mücadele yoldaşlığı şekillendi

Tüm bunların bilincindeyiz. Belli bir özeleştiril yaklaşım var. Bu eksiklikleri aşip potansiyeli daha ileri düzeyde örgüt ve eyleme dönüştürmek için önemli bir çabamız var. Sü-

katılmalıdır. Faşist saldırganlığa karşı hesap sorma mücadelesi olan gerilla mücadelesine katılım göstermelidir. Her alandaki direnişin öncüsü olarak yer almalıdır. Bu mücadele bir yerde gençliğin mücadelesidir, temel güçlerinden bir tanesi gençliktir.

Kadınların önemli bir mücadelesi ve ittifakları da var. Kadınların Birleşik Devrim Hareketi hem HBDH'nin kadın özgürlükçü ideolojik temelini oluşturuyor hem de büyük bir mücadele gücü oluyor. Kadın öncülüğü hem çizgisel olarak hem de pratik olarak gerçekten de söz olmaktan çıkmış tümüyle pratikte yaşanan bir gerçeklik konumundadır. Bunun da geliştirilmesi gerekir.

İşçi ve emekçi kesimler, işsizler, yoksullar, bu tür kesimlere ulaşmak, onları eğitip örgütleyerek böyle bir mücadele içerisine, devrimci savaş içerisine, anti faşist direniş içerisine çekmek gerekiyor. Bunda uzaklık var. Birçok kesim böyle milliyetçi, dinci akımların etkisi altındadırlar. Onu kırabilmemiz gerekiyor. Bu da çalışma ve doğru mücadele ile olur. Bunları hep değerlendiriyoruz, pratikleşmenin önündeki sorunları çözerek bu çerçevede daha güçlü aktif pratikleşmeye çalışıyoruz. Dokuzuncu yıl HBDH açısından daha büyük bir mücadele yılı olacak. Önder Apo'nun fiziki özgürlüğü ve Kürt sorununun çözümünü temelinde yürüttüğümüz hamle HBDH'nin de bir hamlesidir. Bu hamleyle birlikte kalıcı başarılar ve zaferler yaratma mücadelesini bu dokuzuncu yılda çok daha yaygın ve etkili bir biçimde sürdürme ve sonuç alma kararlılığımızda.

- **Şehit Helmet Dêraluk, Şehit Doğa Viyan devrimci gerilla operasyonlarının etkisi büyük oldu. Düşmanın "PKK'yi bitirdik, belini kırdık, kökünü kazıdık, kaçacak yer arıyorlar" söylemleri üzerine kurduğu kara propagandaya dayalı psikolojik savaşını yürüttüğü bir dönemde bu devrimci gerilla operasyonları ne anlama geliyor? Bu eylemlerin siyasal-askeri kazanım ve sonuçları nelerdir? Bu devrimci gerilla operasyonları dost ve düşman üzerinde nasıl bir etki yaratıyor?**

Duran Kalkan: Her şeyden önce Medya Savunma Alanları'nda Zap merkezli olarak savaşan, direnen gerillayı selamlıyor devrimci operasyonları kutluyorum. Şehitlerini saygıyla anıyorum. Bu kadar yalan ve dolan ortamında bu operasyonlar bir gerçeği ve hakikati temsil ediyor, aydınlatıcılığı var. AKP-MHP faşizmi ne kadar çok yalan söylüyor, toplumu ne kadar çok kandırmaya çalışıyor, tüm bunları ortaya çıkardı, maskelerini düşürdü. Ya-

Faşist soykırımcı-sömürgeci sermaye çevreleri AKP-MHP faşist diktatörlüğüyle saldırılarını yürütüp sonuç almak istiyor. Buna karşı Mahirlerin, Denizlerin, İbrahimlerin başlattığı Demokratik Türkiye Mücadelesi de bugün Halkların Birleşik Devrim Hareketi öncülüğünde birçok devrimci demokratik gücün ortak direnişi ve mücadelesiyle Demokratik Devrimi gerçekleştirmek ve Türkiye'yi Kürt özgürlüğü temelinde demokratikleştirmek istiyor. Bu ayrışma ve mücadele en keskin bir biçimde sürüyor. Taraflar 53 yıldır süren mücadeleyi kendi lehlerinde sonuca götürmeye çalışıyorlar. Günümüzün mücadelesini bu temelde de anlamak ve değerlendirmek yanlış değildir.

bunu ifade ediyordu. Devrimci güçler, devrimci gençlik hareketi buna Demokratik Türkiye cevabını vermek istedi. Yeni bir Türkiye tanımlamaya çalıştı ve onu yaratmak için ideolojik-siyasi mücadele yürütmeye başladı. Egemen güçler 12 Mart 1971 darbesiyle demokratik Türkiye'nin önüne faşist askeri diktatörlük ortaya çıkardılar. Var olan cumhuriyeti faşist oligarşik bir diktatörlüğe dönüştürmeyi öngördüler. 12 Mart darbesi ve darbeye karşı mücadele bu temelde gelişen mücadele oldu. 53 yıldır da aynı şey devam ediyor.

Halkların Birleşik Devrim Hareketi demokratik Türkiye programını esas alıyor

Bugün AKP-MHP faşizmi 12 Mart 1971 darbecilerinin hedeflerini gerçekleştirmeye çalışıyor. Faşist oligarşik bir diktatörlüğü Türkiye'de dört başı mamur bir biçimde yapılandırma çabası yürütüyorlar. Kürt Özgürlük Hareketi, Türkiye'deki demokratik güçleri kadınlar ve gençler de demokratik Türkiye'yi yaratmaya çalışıyorlar. Halkların Birleşik Devrim Hareketi böyle bir demokratik Türkiye yaratma he-

Arap sahasında da benzer bir durum yaşandı. Filistin direnişinden Arap milliyetçiliğinin Baas ve Narsırcılık biçiminde ortaya çıkardığı şeyler de bir dönemeçti. Arap ulus-devletçiliğini yaratan milliyetçilik bir noktaya gelecekti. Arabistan'da tarihsel toplum gerçeğine dayalı bir demokratik yapılanma mı ortaya çıkacak, yoksa radikal küçük burjuva milliyetçiliği temelinde ortaya çıkarılmış olan ulus-devletler faşist askeri diktatörlüklere mi dönüşecekler. Onun arayışıydı. Filistin devrimi içerisinde, Yemen'de Arabistan'ın birçok sahasında bu durumu demokratik devrime dönüştürmeyi hedefleyen önemli çıkışlar ve gelişmeler oldu ama karşı devrimler daha etkili oldular. Mısır'da karşı devrim gelişti. Irak'ta Saddamcılık hakim oldu. Suriye kısmen direndiyse de bütün bunları aşacak ve yeni bir yapıyı temsil edecek gücü olmadı. Filistin direnişinin olumlu özelliklerini ortadan kaldıran, yok eden ve günümüzde Hamas saldırganlığı gibi bir pozisyona dönüştüren süreç o zaman başladı. Filistin devrimi demokratik çizgide derinleşip radikalleşerek gelişemedi. Önü alındı ve milliyetçi İslami bir çizgiye ajanlık derekesine Hamas şahsında düşürüldü.

Hemen hemen her türlü mücadele yöntemini de bu geçen sekiz yıl içerisinde kullandı. Dikkat edilirse AKP-MHP faşizmi karşısında onunla hesap soran ek güç oldu. Başka güçler bununla ilişkili oldukları ölçüde etkili ve var oluyorlar, HBDH'den güç aldıkları ölçüde gelişme sağlıyorlar. Yoksa onun dışında aslında AKP-MHP faşizminin alternatifi olabilen bir güç ortada yoktur. Bunlar somut gerçekliklerdir.

Böyle bir mücadele dokuzuncu yılına girdi. Faşist diktatörlük; ezmek, parçalamak, etkisiz kılmak için her yöntemle saldırıyor, çok yoğun bir saldırı var. Birçok şeyi de gizlidir açığa çıkaramıyoruz, topluma yeterince taşıramıyoruz ama bugün AKP-MHP faşizminin uyguladığı Hitler faşizminin, Saddam diktatörlüğünün uyguladığı baskıyı, katliamı kat be kat aşan bir düzeydedir. Bu, basit görülmemelidir. Bu baskı ve saldırı sadece kaba şiddet araçlarıyla da değil özel savaş yöntemleriyle ve derinlikli bir biçimde uygulanıyor. Ekonomik baskı, psikolojik baskı, ideolojik baskı, kültürel baskı ve saldırı bu temelde özel savaşın bütün boyutları, devletin tüm imkanları seferber edi-

rekli bunun arayışı ve tartışması içerisindeyiz. Düşman bizi bunlardan mahrum kılmak için saldırılarını artırıyor, biz de kendi yaratıcılığımızı geliştirerek düşman saldırılarını kırıp mücadeleyi daha zengin ve kapsamlı hale getirmeye çalışıyoruz. 2024 yılında da, HBDH'nin dokuzuncu mücadele yılında da bunu gerçekleştirmek için bütün hareketler olarak, mücadele güçleri olarak gereken neyse yapacağız. Böyle bir anlayış var. Herkes sahipleniyor. Kendi cephesinden tüm yoldaşlar üzerlerine düşeni hayata geçirmeye çalışıyorlar, güçlerini aktifleştirme çabası içerisindedir. Böyle bir anlayış oluştu. Ortak tutum gelişti. Mücadele yoldaşlığı şekillendi. Bir mücadele ve savaş cephesi açılmış bulunuyor. Herkes dürüstçe ve samimi bir şekilde gücünü azami bir şekilde geliştirerek bu mücadeleye katkı sunma çabası içerisinde. Böyle bir anlayış ve tutum ortaya çıktı, bu yeni bir tutumdur, iyi bir tutumdur. Eksiklikler aşıldıkça bizi zafere taşıyacak temel bir tutumdur. Bunları 2024 yılında bu dokuzuncu yılda daha çok geliştirerek HBDH mücadelesini büyüteceğiz. Bunu herkes bilmelidir.

Özellikle Türkiye gençliği bu gerçeği görüp, bu mücadeleye her alanda

lan söylediklerini, Türkiye toplumunu ve dünyayı kandırdıklarını açığa çıkardı. 'Gerillayı ezdik ve bitirdik' söyleminin gerçekle bir ilişkisi olmadığını ortaya koydu. Süreç açısından aydınlatıcı oldu. Herkes gerçek durumu bu eylemlere ve sonuçlarına bakarak daha doğru gördü ve anladı. AKP-MHP faşizminin özel savaş medyasının gerçekleri gizleyici bir propaganda yürüttüğünü ortaya koydu. Bu önemlidir. Bir defa bu gerçeğin çok iyi bilinip bilince çıkarılması çok önemlidir.

Diğer yandan gerillanın savaşı geliştirmesi anlamında birkaç şey söylemek gerekirse şunlar belirtilebilir: Bazıları 'böyle mücadelelerin zamanı geçti, zemini ortadan kalktı, gerillanın çağı bitti...!' diyorlar. Aslında bütün bunların da gerçek dışı ve hayali sözler olduğunu, bir küçük burjuva kandırmacası olduğunu ortaya çıkardı. Elbette aynı yöntemlerle eskisi gibi gerillacılık yapılmayabilir, yol ve yöntemi değişebilir ama faşizm varsa, sömürgecilik varsa, soykırımcılık varsa, faşist iktidar ve devlet sistemi varsa ve bu her gün baskı, zor, savaşla, terörle hükümünü icra ediyorsa, bunların zamanıysa o zaman niye bunlara karşı gerilla olmasın, devrimci savaş olmasın, silahlı direniş olmasın ki.

'Gerillanın vakti geçti!' diyenler şunu ifade etmiş oluyorlar. 'Artık bu baskı ve zulüm düzeni yıkılmaz. Devlet ve iktidar sistemi değiştirilemez, onlar istedikleri kadar baskı zulüm uygularlar, saldırırlar ama bunlara karşı hesap sorucu bir mücadele olmaz!' demek isteniyor. Bu, teslimiyetçi bir tutumdur. İddiayı, iradeyi kaybetmiş, dahası yenilmiş bir yaklaşımdır. Gerçekle bir alakası yoktur. Bunların gerçek olmadığını aslında küçük burjuva anlayışının, kaypaklığının, korkaklığının bir ürünü olduğunu ortaya koyuyor.

Bu noktada şunu söyleyebiliriz: Daha etkili silahlı mücadele geliştirmenin, silahlı direnişi örgütlemenin koşulları imkanları çok fazla var. Zamanında yeterli düzeyde biz de bu durumları göremedik. Gerekli değişimi dönüşümü yaşamadık, imkanları fırsatları yeni direniş yol yöntemlerini geliştirmede, örgütleyip eyleme dönüştürmede kullanamadık. Ondan dolayı var olan hala dar ve etkisizdir.

Geçen süreci gözden geçirsek 2015-2016 kışında kentlerde bir direniş oldu, ardından çeşitli eylemlerle şehirlerde düşmana darbe vuran gelişmeler oldu. Şimdi ise TİM ve tünel koordineli savaşıyla Medya Savunma Alanları'nı işgal etmek isteyen güçlere karşı Zap merkezli olarak gelişen bir eylemlilik oldu. Bunun anlamı ve önemi ortadadır. Ancak bunun kat kat daha fazlası olabildi. Bunun imkanı ve potansiyeli vardı. Dağda da olabildi, ovada da olabildi, şehirde de olabildi. Kürdistan'da da olabildi, Türkiye'de de olabildi. Kürdistan'ın diğer parçalarında da olabildi. Bunu böyle görmek lazım. Mevcut gelişmelere göre, siyasi-askeri teknolojik gelişmelere göre faşist sömürgeci-soykırımcı saldırganlığa karşı devrimci direnişi geliştirme yöntemleri önceden görülebilse, imkan, fırsatlar buna göre değerlendirilebilse, zamanında gerekli hazırlıklar yapılabilsaydı, şimdi AKP-MHP faşizmine karşı mevcut direnişi kat kat aşan bir silahlı direniş düzeyi kesinlikle ortaya çıkartılabilirdi. Bu bakımdan eksiklikler yaşanmıştır, yetersiz olunmuştur, hatalı konumlarda kalınmıştır. Bunlar bizim için özeleştirilmesidir. Öyle söylemek kolay bir şey değildir ama zorunlu bir durumdur, çünkü gerçektir, gerçeği ortaya koy-

mamız ve dolayısıyla kendi hata ve eksikliklerimizi aşmamız gerekiyor.

İnsanların da bu durumu bilmesi lazım. Bir çoğu savaş konusunda yanlış bilgilere sahip. Bu bakımdan yanlışları düzeltmemiz gerekiyor. Birçok imkanı, fırsatı değerlendirememesinin sonucunda bu düzeye gelindi. Dikkat edilirse bazı alanlardaki savaş bile eğer koşullara uygun hazırlanıyorsa bir orduyu yenmeye bedeldir. Zap direnişi bize bunu gösteriyor. Böyle bir hazırlık ovada, şehirde, Kürdistan ve Türkiye'nin her yerinde olsaydı, her alan bir Tepê Cûdî, Tepê Amediye konumuna getirilseydi ya da Tepê Cûdî, Tepê Amediye gibi gerilla hazırlıkları onlarca, yüzlerce yerde onların koşullarına uygun yöntemlerle yapılmış olsaydı, şimdi AKP-MHP faşizmi on kere yenilgiye uğratılmış olurdu. Büyük zaferler mutlaka kazanılırdı. Bir de bu boyutu var. Bunu da görmek gerekiyor.

Savaş savaştır 'hepsi birbirine benziyor' denilemez

Savaş konusunda yanlışlar da var. Savaşın bir tanımı var ama her yerde her zaman anlamı ve içeriği aynı olan bir savaş tanımı ve gerçekliği de yoktur. Çok farklı savaşlar var. Amaçlarına göre, yöntemlerine göre, hedeflediği güçlere göre savaşlar değişiyor, farklı farklı tanımlanıyor. Bu bakımdan Kürdistan'daki savaşı başka savaşlarla karıştırmamak lazım. Kürdistan'daki gerilla sa-

linin sınırlarına ulaşmak istiyor. Zaten Kürdistan'da bir işgalci sömürgeci-soykırımcı güçtür, bu gerçekliğini Güney Kürdistan'a ve Rojava'ya da taşımak istiyor. Eski Osmanlı Kürdistan'ının hepsini işgal etmek istiyor. Bu temelde de arkasına Kürt soykırımını ortaya çıkartan ve yürüten soykırımcı zihniyet ve siyaset güçlerini alıyor, BM'ye kadar NATO'ya kadar uzanan uluslararası örgüt güçlerinin desteğini arkasına alıyor ve böyle bir işgal saldırısı yürütüyor.

Ona karşı PKK ve onun gerillası ise böyle bir işgale, soykırıma, sömürgeci saldırıya karşı varlık ve özgürlük mücadelesi yürütüyor. Kürdistan'ı ve Kürt halkını savunuyor, onların koşullarına uygun yöntemlerle yapılmış olsaydı, şimdi AKP-MHP faşizmi on kere yenilgiye uğratılmış olurdu. Büyük zaferler mutlaka kazanılırdı. Bir de bu boyutu var. Bunu da görmek gerekiyor.

Üç yıldır kesintisiz bir saldırı yürütüyorlar ama çakılıp kaldılar, batağa saplantılar. Bu kadar sınırlı bir alanda belli bir dağlık kesimde sınırlı bir gerilla gücü, koordineli TİM-tünel savaşıyla NATO'nun ikinci büyük ordusu olan Türk ordusunu kilitledi, durdurdu, çıkmaza soktu, başarısız kıldı, planlarını bozdu.

vaşını da başka gerilla savaşlarıyla karıştırmamak lazım, aynılaştırmamak gerekiyor. 'Ukrayna'da da savaş var, Kürdistan'da da savaş var, Gazze'de de savaş var, savaş savaştır hepsi birbirine benziyor' denilemez. Ukrayna'da ABD ve Rusya savaştı. ABD ve İngiltere bir oldular bununla Avrupa ve NATO'yu da arkalarına almaya çalıştılar. Rusya da Çin ve diğer bazı güçlerden destek almaya çalıştı. Ukrayna üzerinde savaş yürüttüler. Tamamen küresel sermaye güçlerinin kendi iç çıkar çatışmalarıydı. Gazze'de enerji yolu oluşturmak üzere farklı çıkar grupları çatışıyorlar. Türkiye vb güçler kendilerini yol sahibi yapmak istiyorlar. İsrail-ABD gibi güçler de kendilerine Gazze'den enerji yolu geçirmeyi kararlaştırmışlar ve onun savaşını veriyorlar. Evet, Ukrayna halkı katledildi, Gazze halkı katlediliyor ve bu halkların katliamı ve kanı üzerinden bu çıkarlar sağlanıyor. Ama savaştan güçler kimdir? Hangi amaçlar temelinde savaşıyorlar? Hangi yöntemle savaşıyorlar? Tüm bunları bilmek gerekiyor. Kürdistan'daki savaş, Medya Savunma Alanları'ndaki savaş böyle bir savaş değildir. İki çıkar grubu arasında çıkar çatışması, çıkar savaşı değildir. Kürdistan'daki savaş bunlar gibi değildir, bunlarla karşılaştırılmaz, aynılaştırılmaz, kıyaslanamaz. Kürdistan'daki savaş, Zap'ta, Medya Savunma Alanları'ndaki savaşın tarafları çok nettir. Birisi işgalci, soykırımcı, sömürgeci TC Devleti'dir. Tüm buraları işgal etmek istiyor. Misak-ı Mil-

kürkê'ye saldırdılar. 2021'den bu yana da Garê ve Zap-Avaşin-Mefina'ya saldırıyorlar. Üç yıldır kesintisiz bir saldırı yürütüyorlar ama çakılıp kaldılar, batağa saplandılar. Bu kadar sınırlı bir alanda belli bir dağlık kesimde sınırlı bir gerilla gücü, koordineli TİM-tünel savaşıyla NATO'nun ikinci büyük ordusu olan Türk ordusunu kilitledi, durdurdu, çıkmaza soktu, başarısız kıldı, planlarını bozdu. 2023 Kasım'ından bu yana gelişen devrimci operasyonlar da yenilgiye götürüyor, çökertiyor, Türk Generallerini, AKP-MHP faşist yönetimini şaşkına çevirdi. Kamuoğu da şaşkıncıdır. Böyle bir gerilla direnişinin olacağı hesaba katılmıyordu. Ne Amerika ne Rusya ne İran ne Irak hesaba katılıyordu. Aslında KDP, TC'ye tümünden angaje olmuştu. Onlar bırakalım direnmek ya da devrimci eylemler geliştirmek kurşun bile sıkamazlar hesabı yapıyorlardı. Sonuç ne olacak diye YNK tedirgindi, kaygı duyuyordu. Şimdi Kasım-Aralık-Ocak-Şubat ortasında gelişen devrimci operasyonlar, Tepê Cûdî'de, Tepê Amediye'de gelişen operasyonlar Şehid Helmet Dêraluk ve ardından Şehid Doğa Viyan devrimci gerilla operasyonları bütün bu yanlış, yanlış yaklaşımları düzeltti, herkesi aydınlattı, herkese gerçeği gösterdi, gerillanın gücünü gösterdi. Tıpkı İmralı direnişi gibi insan isterse hazırlanır, inanır, yoğunlaşır her türlü çareyi bulabilir, en büyük direnci ortaya çıkartabilir, en büyük kuvvet insanın kuvvetidir. Önder Apo 'en büyük teknik insandır' dedi. Yenilmeyen teknik insan gerçe-

miyiz diye çaba harcıyorlar. Biraz daha güç ve imkan derleyip bu çöküşten kurtulmak için yalvar yakar, öpmedikleri el ve ayak bırakmadılar. Başka çareleri yoktur. Eğer yeni saldırılar yapamazlarsa mevcut durumu koruyamazlar. İşgalci güç ezilecek, kaçmak zorunda kalacaklar. O noktadadır. Zap'tan kaçarsa Amed'de de, Wan'da da, Serhat'ta da kalamayacağını düşünüyor. Kürdistan'daki TC işgali tümünden kırılacak. Onun korkusu içerisindedir. Ne olursa olsun Zap'taki bu saldırıyı sürdürmek istiyorlar. Kendileri için tek çare onu görüyorlar. Böyle bir yaklaşım ve arayış içerisindedir. Mevcut diplomatik hareketliliği böyle tanımlamak lazım.

Gerilla mücadelesi siyasetin seyrini değiştirdi

Buna dayalı olarak bir saldırı daha yapmaya çalışacaklar. YNK'yi, Irak'ı, İran'ı da işin içine katarak Zaxo'dan, Şengal'den, Silêmanî'ye kadar bir hat oluşturmak ve dağlık alana saldırılmak istiyorlar. Böyle olursa sonuç alırlar diyorlar. Fakat bu biçimde belli bir saldırı yürütmeleri de siyasi ve askeri bakımdan zordur. Öyle kolay değildir. Irak'ı susuz bırakarak teslim almaya çalışıyorlar. YNK üzerinde de o kadar baskı uyguladılar, o güçlerin de çok fazla sonuç alabileceklerini, herkesi katabileceklerini düşünmemek lazım. Çünkü herkes kendi çıkarını gözetiyor. Zap'ın birkaç tepesine çakılıp kalmış, her gün gerilladan darbe üzerine darbe yiyen bir orduya ve devlete diğerleri niye destek versin. Bu ordu yeniliyor. Dolayısıyla onunla ittifak yapınca kimsenin kazanacağı bir şey olmayacak. Gerilla mücadelesi, siyasetin seyrini değiştirdi. Türk ordusu, Türk devleti herkese 'vuruyorum, işgal ediyorum, alıyorum, benden yana olursanız kazanç sağlarsınız' diyordu. Bunların yalan olduğu ortaya çıktı. Ortada işgal edemeyen, işgalini sürdüremeyen bir ordu var. Bu ordu Kürdistan'dan sürülecek. Bu ordunun yanında olanlar ise bir şey kazanamazlar, tam tersine kaybederler. O bakımdan istedikleri şeyi sağlayamıyorlar. Mevcut haliyle bir çıkamaz içerisindedirler. Biz bunları görüyor ve değerlendiriyoruz.

Şunu ifade etmemiz yerinde olacaktır: Kürt toplumu, kadınlar ve gençler, dört parça Kürdistan'da ve yurtdışında, yine devrimci sosyalist ilerici insanlık Zap gerillasını, Zap'taki gerilla savaşının özelliklerini, yöntemlerini, sonuçlarını iyi görmeli ve anlamalıdır. 'Devrimci operasyonlar' deniliyor da bunlar böyle sadece birkaç eylem olarak görülemez. Bunlar büyük zaferlerdir. Her biri büyük bir meydan savaşı kazanmayı ifade ediyor. Hiçbir ordu ve güç böyle devrimci eylemler karşısında direnemez. AKP-MHP faşizmi TC'nin ve müttefiklerinin bütün kaderini oraya bağlamış, bütün imkanlarını buraya seferber ediyor ve ayakta kalmaya çalışıyor. Yoksa basit değerlendirmelerle 'eylem olmuş, asker vurulmuş, tünelde savaş olmuş' diyerek geçmemek lazım. Bu ağır kiş ve kar ortamında bir avuç gerilla bir orduyu ezip geçiyor, süpürüyor. Bu ne anlama geliyor, nasıl oluyor, bu güç nereden ortaya çıkıyor ve nasıl bir güçtür, bunu yapan gerilla ne demektir, gerilla bu gücü nereden alıyor? Bunun ideolojisi nedir, ruh hali ne, zihniyeti ne, örgütü ne, tarzı ne? Tüm bunlara bakmak lazım ve

ğidir. Son gerilla operasyonları bunları kanıtladı. En zor ortamlarda, öyle alışılmamış ortamlarda, bilinmeyen yöntemlerle de savaş yürütülebileceğini ve gerillanın gelişebileceğini, mücadele edebileceğini, düşmana darbe vurup önemli gelişmeler ortaya çıkartabileceğini gösterdi. Bunlar önemlidir. Şimdi AKP-MHP faşizmi gerçekten de çöküş aşamasındadır. Bu darbeler karşısında şaşkına döndü, bütün hesapları ve umutları kırıldı. Kelimenin gerçek anlamıyla ezildiler. Artık duramaz haldeler, çare arıyorlar. Mevcut durumu böyle değerlendirmek lazım.

Dikkat edilirse Tayyip Erdoğan yönetimi bir Bağdat'a gidiyor, bir Hewlêr'e gidiyor, bir Amerika'ya gidiyor, bir İngiltere'ye gidiyor. Bir Barzani'ye sarılıyor, bir ABD Dışişler Bakanı'na sarılıyor. ABD ile uzlaştık diye Türkiye toplumunu aldatmaya çalışıyor. Bütün bunlar yaşadıkları yenilginin, hezimetin sonucudur. Gerillanın vuruşları karşısında çare, çözüm arıyorlar. İsveç'in NATO'ya üyeliğini kullandılar. ABD ve NATO onun karşılığında biraz onay verdi, silah da verdiler. Ama onlara dayanarak sonuç alamayacağını düşünüyor, bu temelde Türk ordusunun ve devletin kendine güveni kırılmıştır. Çünkü şimdiye kadar o güçle saldırılar yürüttü, bununla karşılaşmıştı. Tekrar aynı saldırıdan sonuç alamayacağını tersine çöküşü yaşayacaklarını kendileri de görüyor ve kabul ediyorlar. O halde onu aşacak bir güç birikimine ihtiyaçları var. Onun arayışındalar. İran'ı, Irak'ı bu işe katamaz mıyız, YNK'yi bu işe katamaz

doğru anlamak gerekir. Böyle bir gerilla tarzının fedai militan duruşunun ortaya çıkartıldığı yerde zafer kazanılmış demektir.

Faşizm, sömürgecilik, soykırımcılık yenilgi üzerine yenilgi alıyor, darbe üzerine darbe yiyor, onun geleceği artık yoktur. O bakımdan Kürt gençleri nerede olurlarsa olsunlar bu savaşa omuz vermelidirlere, katılım göstermelidirlere. 'Bu zaferde benim de yerim olmalı, katkım olmalı' diyebilmedirlere. Doğru yurtseverlik, doğru devrimcilik bunu gerektiriyor. Kadınlar, dört parça Kurdistan'daki ve yurtdışındaki Kürt toplumu bu mücadeleye daha fazla omuz vermeli, destek vermelidirlere. Daha çok eylemci olmalı, serhildana kalkmalidirlere. Seçimler oluyor, seçimlerde daha aktif tutum koymalı ama sorun seçimlerle çözümlenecek bir sorun değildir. O mücadelenin bir boyutu olabilir, onu da daha çok geliştirelim ama bu faşist sömürgeci-soykırımcı zihniyet ve siyaseti yenilgiye uğratmak ve yıkmak için çok yönlü aktif ve etkin savaşmamız gerekiyor. Devrimci savaşı gerilla ve serhildan boyutunda en ileri düzeye çıkartmalıyız. Öz savunma savaşını geliştirmeliyiz. Herkes olduğu her yerde kendisini bir özgürlük savaşçısı olarak görmeli, bütün Kürt gençleri, Kürt kadınları, Kürt insanı nerede olursa olsun 'benim de bu savaşta bir yerim olmalı' demelidir, kendisini bir özgürlük savaşçısı olarak tanımlamalı, eğitmeli ve bir düşman hedefine vurmak için çalışmalıdır. Gerillanın Zap'ta kazandıkları hepimize bu görev ve sorumluluğu yüklüyor, hepimizi böyle bir şeye sevk ediyor. Bunu yapabileceğimizi gösteriyor. Hiçbirimiz, hiç kimse 'biz yapamayız, bizden ne isteniyor, böyle olmaz' dememelidir. Hayır, Zap gerillası ve direnişleri bunun olabileceğini kanıtladı. O halde herkes yapabilir, yeter ki istesin, inansın, kendini eğitip hazırlasın ve böyle bir amaca sevk etsin. Başarılı olmanması için hiçbir nedeni yoktur.

- TC Dışişleri, Savunma Bakan'ları ve Genelkurmay Başkanı'nın Irak ve Başûrê Kurdistan'a yönelik ziyaretleri ve bu ziyaretlerin içeriğine yönelik kamuoyuna yansınlar oldu. En son görüştükları "Iraklı yetkililer" denilerek KDP ihanetini gizlemeye yönelik bir çabaları da oldu. TC'nin Bağdat yönetimine ve YNK'ye yönelik yaklaşımları öne çıktı. Öne çıkan bu yaklaşım içerisinde bu güçlerden PKK'ye karşı yürütülen özel-kirli savaşa dayalı Kürt soykırımına ortak olmaları istendi. Buradan hareketle TC'nin tehditler de içeren bu isteklerinin Bağdat rejimi ve YNK üzerinde etkileri neler olabilir?

Duran Kalkan: Birkaç cepheden değerlendirmek gereklidir. TC Devleti'nin, AKP-MHP hükümetinin, Türk ordu yönetiminin içine düştüğü durumu gösteriyor. El-etek öpüyorlar, yalvar yakar halindeler. Eskiden şantaj yapıyorlardı, tehdit ediyorlardı, artık öyle bir durumu da kalmamıştır. Gördüklerine sarılıp ağlıyorlar, perişan hale gelmişler. Bu da Zap gerillasının vuruşlarının ortaya çıkarttığı sonuçtur. Herkes bunu görmelidir.

Mevcut TC yönetimi aslında çökmüş, ortada cenazeyi kaldıracabilecek kimse yok. Enkaza dönüşmüş. Eski havası ve gücü kalmamıştır. Sadece herkese 'terördür, herkes için tehdittir' diyorlar. İran'a gidiyor 'Kürtler sizin için de tehdit', Irak'a gidiyor 'Kürtler

sizin için de tehdit', Amerika'ya gidiyor 'terör sizin için de tehdit', KDP'ye gidiyor 'PKK size şöyle karşıdır', YNK'ye 'size şöyle olur' deyip duruyor. Hep kendi gücü ve başarılarıyla değil de Kürtleri herkese tehdit olarak gösterip onlardan destek almaya çalışıyor. Bu çevreler ahmak değiller, Kürtleri de PKK'yi de, TC devletinden, ordusundan, generallerinden öğrenecek durumda değiller. Ne YNK'nin, ne KDP'nin, ne Irak ve İran yönetiminin ve ne de ABD yönetiminin buna ihtiyacı yoktur, herkes en azından TC kadar Kürtleri ve PKK'yi ta-

niyor. Çünkü PKK elli yıldır mücadele ediyor, Önder Apo'yu, PKK'yi ve onun gerillasını tanımayan hiç kimse bu dünyada kalmadı. Dolayısıyla TC Devleti'nin yöneticilerinin sözlerinden öğrenecekleri bir şey yoktur. Fakat bu tutumları herkesi güldürüyor. Dahası herkes memnundur, çünkü TC Devleti onların ayaklarına kapanıyor. Her türlü vaatte bulunuyor, imkan veriyor, fırsat veriyor, yeter ki PKK'ye karşı biraz destek versin ya da PKK'ye destek verilmesin diye bunu yapıyor. Bunun için mevcut yönetimden her türlü çıkarı sağlıyorlar, inek gibi sağlıyorlar. Bu yönetimin Kürt düşmanı politikaları nedeniyle Türkiye'nin imkanlarını ABD sağıyor, Avrupa sağıyor, Rusya sağıyor, İran ve Irak sağıyor, herkes bir şey alıyor. Ayakta ve iktidarda kalmak için Türkiye'nin neyi var neyi yok sattılar. Toprağını sattılar, denizini sattılar, boğazını sattılar, kıyılarını sattılar, yeraltı zenginliklerini sattılar, yerüstü zenginliklerini sattılar. Karadeniz'i sattılar, İstanbul'u sattılar, Çukurova'yı sattılar, Urfa'yı-Harran Ovasını sattılar. Satmadıkları hiçbir şey kalmadı.

Tehditlerin etki gücünü Zap gerillasının savaş gücü kırdı

Diğer yandan KDP de bu darbeler sonucunda şüphe içerisine düştü. TC, KDP'yi kendi yanına neye dayanarak çekti. 'Ben PKK'yi yok edeceğim, PKK'nin elindeki imkanların hepisini size vereceğim' dedi. Bazı ABD gibi güçler de herhalde KDP'ye 'olabilir' dediler ve bunun doğruluğu yönünde yeşil ışık yaktılar. KDP de buna dayanarak dizginsizce destek verdi. Şimdi gördü ki gerçek öyle değildir. Yanı başında güya işgale gelmiş bir güç bir avuç gerillanın saldırısı karşısında kış ortasında kendisini koruyamıyor. Peki bu güç KDP'yi nasıl koruyacak, KDP tereddüt içerisine düştü. İnsan bunu fark edebiliyor.

KDP, TC'ye 'YNK de işin içerisine girmese daha fazla sana destek veremem, savaşa giremem' diyor. Giremez, çünkü o da kendi çıkarlarını gözetiyor. KDP, bu kadar savaş yapılan, en çok çatışma olan dağın yamacında kendi topraklarını işgal etmiş olan güçle bu kadar açık görüşürse bunun Kürt kamuoyunda, Irak kamuoyunda, insanlık nezdinde doğuracağı sonuçlardan korkuyor. Çünkü herkes tarafından KDP'nin ne duruma geldiği görülecektir. Böylelikle hiç kimse kabul etmeyecek, en ileri düzeyde teşhiri yaşayacak.

PKK terör örgütüdür diyeceksin, Kürtlere terörist diyeceksin' diye Irak'ı zorluyorlar ama Irak'ın Kurdistan bölgesi var. Neçirvan Barzani'yi götürdüler Türk bayrağının önünde sanki tutuklanmış gibi, sözde görüşme yaptılar. Halbuki Irak'ın Kurdistan Bölgesinin Başkanıydı. Resmi Irak görevlisidir ve Irak'ın bayrağı var, kendi özerk yönetimlerinin bayrağı var, Türkiye bunları yok sayıyor. Böyle bir aşağılayıcı ve hakaret edici tutum var. Diğer yandan da suyu kesiyor. Su istiyor-san soykırıma katıl ya da ceremesini

şeydir. Bunu bir de Kürdün suyuyla yapıyor. İşin ilginç bir yanı da budur. Bundan da herhalde ders çıkartırlar. Daha fazla teşhir etmeleri gerekirdi. Boyun eğmek çok kötü bir durumdur. Mesela Irak yönetimi Neçirvan Barzani'ye ne söyleyecek. Derhal görevden almaları gerekiyordu. Şöyle söylemeleri gerekiyor: 'Sen nasıl bizim bayrağımız değil de TC bayrağının önünde görüşme yaparsın, onlara teslim mi oldun?' diye sormaları gerekiyor. Irak Devleti'nin onuru ve şerefi yok mu, resmiyeti yok mudur, o görüntüyle her şey ayaklar altına alınmıştır. Ne anlama geldiği hususu üzerinde kimse durmuyor, geçiştiriliyor ama işin gerçeği çok farklıdır. Bu bakımdan mızrak çuvala sığmıyor ve TC Devleti'nin dengesi alt üst olmuş durumdadır. Tam bir şaşkınlık, perişanlık ve panik içerisindedir. Çöküş korkusu yaşıyorlar ve ne yaptıklarını da bilmiyorlar.

Irak'ın Güney Kurdistan Bölge Başkanı TC bayrağı önünde nasıl böyle durabilir. Bu, TC görevlisi midir! Neçirvan Barzani tutumunu açıklasın, Kürt kamuoyu da bunu sorsun. Kurdistan halkımız 'sen TC'ye satıldın mı?' diye sorsun, 'TC memuru musun, seni TC'ni görevlendiriyor, onun bayrağının önünde ne yapıyorsun, kendi bayrağını ne yaptın?' diye sorsun. Kurdistan Özerk Yönetimi'nin bayrağı için Mesut Barzani 'Ben bu bayrak için yaşamımı ortaya koydum' diyordu. Peki, bu sözleri nerede kaldı, hepsi yok oldu. Belki bazıları çıkar bu durumları teşhir eder diye düşündük ama hiç kimse çok orali da olmuyor. Ortada yaşanan çelişkili durum görülüyor.

Sonuç olarak şunlar belirtilebilir: Mevcut gelişmeler ve Zap savaşı önemli sonuçlar ortaya çıkardı. Düşmanımızın o kadar gücü kalmadı, dağıldı, parçalandı. Dikkat edilirse ağır bir sarsıntı ve dağılma içerisindedir. Bunlardan yararlanarak bu gerçekliği de görerek küresel özgürlük hamlemizi de zafere taşımanın bir gereği olarak mücadele yöntemlerimizi çok daha fazla zenginleştirmeliyiz, geliştirmeliyiz. Zap gerilla direniş gerçeğini doğru anlayıp onu her alanda temsil edebilecek bir cesareti, fedakarlığı, yurtsever devrimci duruşu gösterebilmeliyiz. Gerçek ve doğru olan budur. Zap direnişi gerçekten de doğru yolu gösteriyor, kurtuluş yolunu, zafer yolunu gösteriyor, herkesi böyle bir zafer yolunda mücadeleye çağırıyor, herkese mücadele çağrısı olduğu gibi savaşa emri de veriyor, başarı ve zafer böyle sağlanabilir diyor. Faşist sömürgeci-soykırımcı zihniyet ve siyaset böyle yıkılabilir diyor ve herkesi de bunu gerçekleştirmek için sorumlu davranmaya, daha çok görev ve sorumluluk üstlenmeye, bulunduğu her yerde kendisini devrimci savaşın bir militanı haline getirmeye çağırıyor.

Zap gerilla direniş gerçeğini doğru anlayıp onu her alanda temsil etmeliyiz

'Zap gerillasının devrimci operasyonları hangi sonuçları ortaya çıkardı?' diye soruluyor. İşte bu sonuçları ortaya çıkardı. Bu devrimci operasyonlar yokken Türk ordusu ve devleti herkesi tehdit ederek korkutabiliyordu ama şimdi gerillanın bu vuruşları ardından bunları söyleyemiyor. Çünkü sözünün bir etkisi kalmadı. Tehditlerinin bir etkisi kalmadı. Bundan sonra da TC'den de AKP-MHP faşizminin tehditlerinden de kimsenin korkacağını sanmıyorum. Tayyip Erdoğan hele hele Devlet Bahçeli istediği kadar bağırp çağırсын o ancak mezarlıktan geçerken korkudan ısılk çalanın durumunu yansıtır, onun ötesine geçemez duruma geldi. Çünkü Kürt halkının direnişi, gerillanın direnişi, mücadelemiz onların kolunu, kanadını kırdı. Herkes böyle görüyor ve böyle anlıyor.

Evet, su üzerinden yapılan TC'nin tehditlerini Irak yönetimi teşhir etmeliydi. Bu tehdit bir bütün Irak toplumunu, çocukları, kadınları, sivil toplumu herkesi katliamla tehdit etmek anlamına geliyor. Silahla vursa daha anlamlı olur. Çünkü silahla vurmaktan bir farkı yoktur, kuşatmak gibi bir

RÊBER APO'NUN VE KURDİSTAN'IN ÖZGÜRLÜĞÜ YÜRÜYÜŞÜNÜ BAŞARALIM

Son aylarda yapılan eylemlerin verdiği mesajlar var. Bir amacı var. Mesele sadece düşmanın öldürülmesi değil; bu eylemler Kurdistan özgürlük gerillasının performansını gösterdi. Nasıl uzmanca hareket ettiğini, nasıl yaratıcı ve koordineli bir şekilde, fethetme temelinde eylemler geliştirdiğini, nasıl bir ruhla, nasıl bir tarzla, teknik üzerinde ne kadar hakimiyetinin olduğunu herkese gösterdi. Dost da, düşman da gerillanın performansını gördü. Aynı zamanda Türk devletinin paralı, kiralık askerlerinin hakikatini de açığa çıkardı.

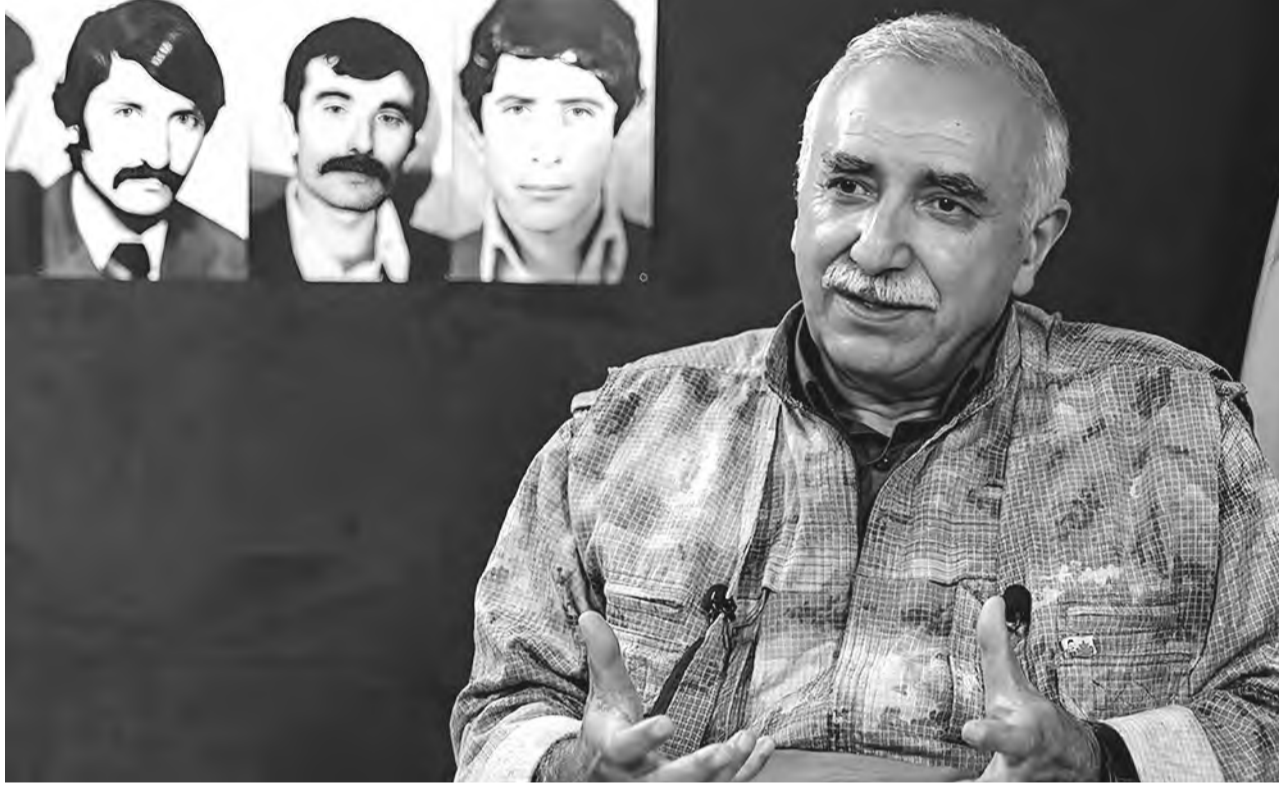
Murat Karaylan

Rêber Apo'ya yönelik tecrit 26. yılına girdi. İmralı sistemi sadece tecrit değil, işkence ve teslim alma sistemidir. 26 yıldır bu işkence sistemi devam ediyor. Son 3 yıldır telekomünikasyonun bu kadar geliştiği çağımızda kimse Rêber Apo'dan ve oradaki üç arkadaşımızdan bir haber alamamıştır. Ne bir telefon, ne telgraf ne de bir mektup almış değiliz. Bu normal bir şey değildir. Türk devleti bu uygulamalarıyla iç hukuku ve uluslararası hukuku ayaklar altına alıyor. Hiçbir yasada böyle bir şey yok. Bu sadece bir kişiye yönelik bir tutum değil, tüm Kurdistan halkına yönelik bir tutumdur. Rêber Apo, Kurdistan halkını temsil ediyor. Kürt halkının kimlik haklarında ısrarlıdır, kararlıdır. Özgürlük ve demokrasi haklarında ısrarlıdır. Bundan dolayı psikolojik işkence yürütülüyor. Geri adım atılmak için bunu yapıyorlar. Türk devleti buna dayanarak Kurdistan'da imha, soykırım siyasetini yürütmek istiyor. Zaten soykırım siyasetinin içeriği, İmralı sisteminde vardır. Bundan dolayı normal değildir, bir zulümdür, Kurdistan halkının iradesine karşı bir saldırdır, bir tutumdur.

CPT'ye İmralı'yı görmezden gelme görevi verilmiş

Şüphesiz bunu şu an Türk devleti uyguluyor, fakat burada Uluslararası Kompro'u gerçekleştiren güçlerin de rolü var. Zaten zaman zaman tartışma konusu haline gelen CPT'nin tutumu da buradan kaynaklanıyor. CPT'nin görevi işkenceyi önlemek değil midir? İşkence zaten var. Bütün uluslararası insan hakları yasalarında tecridin bir işkence olduğu tespit edilmiştir ama İmralı'da işkence vardır. Peki CPT nerede? İşkenceyi önüyor mu? Hayır. Tam aksine öyle gözüküyor ki CPT'ye normalleştirme, görmezden gelme görevi verilmiş. CPT'nin oynadığı rol böyledir. O da işkence sisteminin ortağıdır. Şüphesiz buna karşı Rêber Apo'nun 26 yıllık duruşu ve direnişi çok anlamlıdır. Bu konuda ne söylesek eksik kalır. Psikolojik işkenceye karşı 26 yıl böyle çelikten bir iradeyle, büyük bir sabırla, olağanüstü bir yaratıcılıkla direnmek öyle kolay, öyle sıradan bir şey değildir.

Bilindiği gibi komplocu güçler İmralı sistemini Rêber Apo'yu diri diri öldürmek için inşa ettiler. Rêber Apo ideolojisiyle, bilinciyle, felsefesiyle vardır. Onlar öyle bir sistem oluşturdular ki, Rêber Apo orada ideolojik çalışmasını yürütemesin, felsefede derinleşmesin. Böylelikle anlamsız kılmak istediler. İmralı sistemi esasen bunun için inşa edildi. Ama Rêber Apo burada sadece öyle klasik, sı-

radan, değerli bir direniş sergilemedi. Bu da var ancak bunun yanı sıra orayı düşmanın emellerinin aksine bir okula, yoğunlaşma, araştırma merkezine çevirdi. Orada demokratik, ekolojik, kadın özgürlükçü çizgiye dayalı paradigmayı yarattı. Rêber Apo'nun İmralı'da geliştirdiği yaratım başlı başına tarihi, önemli bir konudur. Sadece Kürt sorununun çözümü için değil, Ortadoğu ve tüm dünya sorunlarının çözümü için, kapitalist moderniteye karşı mücadele veren kesimler ve güçler için demokratik ulus alternatifini bir perspektif olarak yarattı. Burada yürüttüğü çalışmalar çok anlamlı ve tarihidir. Bu sıradan bir şey değildir. Bunu ancak Rêber Apo'nun tek başına bir ordu olması, amansız iradi duruşu, büyük bir sabırla mücadele verme özellikleriyle bağlantılandırabiliriz. Rêber Apo'nun bu duruşu karşısında halkımız, dostlarımız, Rêber Apo'nun paradigmasını duyan, okuyan herkes, bütün Kürt kadınları, Kurdistan gençleri, komşu bölge halkları her geçen gün Rêber Apo'ya daha fazla sahip çıkıyor, Rêber Apo'nun özgürlüğü için mücadele ediyor.

10 Ekim'de "Abdullah Öcalan'a Özgürlük, Kürt Sorununa Çözüm" hamlesinin enternasyonal dostlarımız tarafından 74 merkezde eşzamanlı ilan edilmesi çok anlamlıydı. Şu ana kadar da hem uluslararası alanda hem de ulusal düzeyde bu çerçevede önemli bir mücadele yürütülüyor. Özgürlükçü, demokratik kesimler de sadece kendi halkları için değil, Mandela'nın özgürlüğü için verdikleri mücadelenin bir benzerini Rêber Apo'nun özgürlüğü için yürütüyorlar, bunun için mücadele veriyorlar. Bütün bunlar inşa edilen İmralı duvarlarının, İmralı sisteminin anlamsızlaştığını gösteriyor. Rêber Apo duruşuyla, yine arkadaşlarının duruşuyla, Kurdistan fedailerinin ve halkımızın mücadelesiyle

Uluslararası Kompro boşa çıkarıldı. Rêber Apo'nun Uluslararası Kompro'ya karşı verdiği mücadele, onu uluslararası bir lider haline getirdi, daha da büyüttü. Halklar nezdinde sahiplenme oldu. Bu anlamda, evet kompro boşa çıkarıldı ama bugün Önderlik fiziki olarak hala tecrit, esaret altındadır. Bu yüzden daha fazla mücadele etmek gerekir. 10 Ekim'de başlatılan hamleyi giderek daha da güçlendirmeliyiz. Bu şekilde mücadeleyi toplumsallaştırabiliriz. Bu temelde Rêber Apo'nun özgürlüğü yürüyüşünü, yine Kurdistan'ın özgürlüğü yürüyüşünü -ki her ikisi de ayrılmaz bir bütündür- başaralım. Atılan temel, yürütülen mücadele bu aşamaya gittiğini gösteriyor. Bu temelde Rêber Apo ve Kurdistan'ın özgürlüğü mücadelesi daha da güçlendirilmeli ve kesinlikle başarıya ulaştırılmalıdır.

Mart ayı, herkesin bildiği gibi Newroz ayıdır. Newroz'un ne anlama geldiği biliniyor. Müjde ayıdır, bayram ayıdır. Bunun yanı sıra Kürt düşmanlarının Kurdistan'a yönelik sürekli saldırılar geliştirdiği aydır. Böylelikle katliamların, saldırıların olduğu bir aydır. 12 Mart 2004 yılında Qamişlo'da bir provokasyon gerçekleştirildi. Orada halkımıza yönelik bir katliam yapıldı. Bu katliam karşısında Qamişlo'dan Dêrik'e, Kobanê'ye, Efrîn'e kadar halkımız ayaklanma başlattı. Çok şehadet yaşandı. Aynı zamanda 12 Mart 1995 yılında İstanbul Gazi Mahallesi'nde Kürt halkı ve Alevi toplumuna yönelik faşist Türk devleti tarafından bir katliam yapıldı. Burada da Gazi Mahallesi halkı direndi. Bir direniş dalgası yaşandı ve şehadetler oldu. Yine 16 Mart'ta 1988 yılında Halepçe'de büyük bir soykırım yapıldı. Halepçe katliamı yaşandı. Faşist Saddam rejimi tarafından kimyasal silahlar kullanılarak buradaki binlerce halkımız katledildi, şehit düştüler. Her üç katliamın şehitlerini saygı ve

hürmetle anıyorum, bu katliamları şiddetle kınıyorum.

12 Mart 2004'te Rojavayê Kurdistan'da başlayan isyan, bir haftadan fazla sürdü. Rojava Devrimi'nin temeli daha o zaman atıldı. O direnişin temelleri üzerinden devrim gerçekleşti. Şehitler böylesi bir rol oynadı.

Gazi Mahallesi'ndeki Kürt ve Alevi halkımız faşist saldırılara karşı şehitlerin anısı temelinde her zaman direndi. Direnişlerini bugün de sürdürüyorlar.

Saddam'ın Halepçe'de kullandığı kimyasal silahlar, bu kez Türk devleti tarafından Başûr'da Kurdistan özgürlük gerillalarına karşı kullanılıyor. Halepçe'de soykırım sivil halka yönelik gerçekleşti ama Türk devleti aynı silahı gerillaya karşı kullanıyor. Zaman zaman sivillere de zarar veriyor, fakat esasta aynı zihniyet, aynı silah Kurdistan'da kullanılıyor. Türk devleti sadece Halepçe'nin bir devamı olarak kimyasal silah kullanmıyor, aynı zamanda bir eşkiya, bir terör devleti olarak Bakurê Kurdistan, Başûr, Rojava hatta zaman zaman Rojhilat halkımıza karşı da suikast, terör saldırıları gerçekleştiriyor. Türk devleti aynı faşist, ırkçı zihniyetle Kürt halkına yönelik saldırılarına bugün de devam ediyor. Ancak katliamların ve bütün şehitlerin anısına bizler de Türk devletinin ırkçılığına, soykırımcılığına karşı direniyoruz, mücadeleyi sürdüreceğiz ve kanlarını yerde bırakmayacağız. Anılarını Kurdistan özgürlük mücadelesini yükselterek yaşatacağız.

Mazlum Doğan yoldaş Newroz'u Çağdaş Kawa olarak canıyla kutladı

Rêber Apo, bundan 51 yıl önce tarihi yürüyüşünü Newroz günü başlattı. Bu temelde Newroz'un ateşi gün geçtikçe daha da gürleşti, daha da anlam kazandı.

Öncelikle tüm arkadaşlarımız, Kurdistan özgürlük gerillası adına Rêber Apo'nun Newroz Bayramı'nı kutluyor, selamlarımızı iletiyoruz. Yine tüm Kurdistan halkımızın, şehit annelerimizin, bölge halklarının, Newroz geleneğine inanan herkesin, tüm yoldaşların ve devrim çalışanlarının Newroz Bayramı'nı kutluyorum. Yeni yıl mücadelesinde herkese başarılar diliyorum. Bu kutsal gün vesilesiyle Çağdaş Kawa Mazlum Doğan yoldaş şahsında bütün Newroz şehitlerini saygıyla anıyorum. Onlara verdiğimiz sözümüzün yineliyoruz. Yükselttikleri bayrak, gürleştirdikleri ateş; zafer ateşi, özgürlük ateşi ve şehitlerin anısını yaşatma ateşi olacaktır. Bu sözü yerine getirmek için elimizden gelen hiçbir şeyi esirgimeyeceğiz, yerine getireceğiz.

Newroz'un Ortadoğu'da pek çok halkın ve Kurdistan halkının tarihinde anlamlı bir yeri vardır. Hareketimizin mücadele tarihinde ise daha fazla anlamı vardır. Rêber Apo tarihi bir çıkış yapma hazırlığındayken, geleneksel mirası arıyordu. En uygun gördüğü gün ise Newroz'du. Newroz direnişini, Asur İmparatorluğu'na karşı yıllarca süren ve zafere ulaşan Medya direnişini esas aldı. Bunu bir ruh olarak gördü ve 'Medya ruhu yenilenmeli, Newroz ateşi yine gürleştirilmeli. Bu gün direniş günüdür, birlik günüdür, direniş yükseltme günüdür' dedi. Newroz'un bu şekilde geliştirilmesi için ilk adımı Newroz günü attı. Ve Newroz gün geçtikçe artık daha farklı kutlanmaya başlandı. İşte Mazlum Doğan yoldaş Newroz'u Amed Zindanı'nda bir Çağdaş Kawa olarak canıyla kutladı, direniş ateşini gürleştirdi. Yine Kürt kızları Newroz ateşini can-ı gönülden yaşıyorlardı. Bedenlerini ateşe çevirip Newroz'u kutladılar. Zekiye Alkan, Rahşan Demirel, daha sonra 94'lerde Almanya'da Ronahî ve Bêrivan bu şekilde Newroz ateşiyle bedenlerini tutuşturdular. Cizîra Botan ve Nusaybin başta olmak üzere tüm Kurdistan şehirlerindeki serhildanlarda Newroz, şehadetlerle, direnişlerle kutlandı. Newroz bu şekilde anlamına kavuştu. Böyle milyonlarca insanın katıldığı bir mücadele, direniş günü haline geldi. Yoksa unutulmuştu, çoğunun haberi bile yoktu. Rêber Apo'nun çabası ile Newroz günlerinde yükseltilen direnişler gelişti. Yine Newrozlarda birçok çıkış gerçekleşti. Örneğin ERNK'nin ve KCK'nin ilanı Newroz günü ilan edildi. Yine Newroz'un yeni yılın başlangıcı, yeni başlangıçlar olarak örgütlendirilmesi sonucu halkımız, Newroz halkı, Ari halkı haline geldi. Newroz'un tarihimizde böyle bir rol ve misyonu var.

Özellikle bu yılki 2024 Newroz'u daha anlamlıdır. Bu yıl Kürt kurumları, Türkiyeli demokrasi yanlıları tarafından bir deklarasyonlar yayınlandı.

2024 Newroz Rêber Apo'nun özgürlüğü mücadelesinin yükseltilmesi olarak ilan edildi. Rêber Apo'ya Özgürlük, Kürt Sorununa Çözüm hamlesi Newroz ateşiyle daha da büyüyecek. Newroz her yerde Rêber Apo'nun özgürlüğü için kutlanıyor. Bu çok önemli ve çok anlamlıdır. Halkımızın bu Newroz daha coşkulu ve kitlesel kutluyor. Kurdistan ve yurt dışında Newroz kutlamaları milyonlarca kişiyle gerçekleşmelidir. Herkes Rêber Apo'nun ve Kurdistan'ın özgürlüğü için çağrı yapmalı. Herkes duymalı, görmeli.

10 Ekim'de başlatılan hamle uluslararası alanda yankı uyandırdı. Uluslararası alanda birçok kişi, birçok siyasetçi, sendika, sivil kuruluş, akademisyen, bilim insanı Rêber Apo'nun özgürlüğü hakkında açıklama yaptı, sahip çıktı, mücadele ediyor. Hem dünya çapında bugün verilen mücadeleyi hem de Newroz günü halkımızın büyüyecek haykırışını herkes duysun. Özellikle vicdansız, ahlaksız, kendi çıkarları için halkların geleceğini karartan komplocu güçler duysun. Bu halkın ne istediğini, ne için çağrı yaptığını duysunlar. Bundan dolayı bu Newroz'a katılım çok önemlidir. Bütün halkımıza, bütün yurtseverlerimize, demokrasi yanlılarına ve Kürt halkının dostlarına Newroz'a kitlesel bir şekilde katılma çağrısında bulunuyorum. Çünkü bu Newroz, özgürlük Newroz'u'dur, Rêber Apo ve Kurdistan'ın özgürlük yürüyüşünü yükseltme Newroz'u'dur. Bu çerçevede çok anlamlıdır.

Halkımıza bir müjde vereceğiz

Newroz, aynı zamanda birlik, mücadele, direniş günü demektir. Bu vesileyle Kurdistan'daki bütün güçlere; partilere, örgütlere, yurtsever şahsiyetlere ulusal birlik için hareket etmeleri çağrısında bulunuyorum. Bugün halkımızın su gibi, hava gibi her zamankinden daha fazla ulusal birliğe ihtiyacı var. Bu tarihi dönemde Kürt halkı da ortak bir stratejiye sahip olmalı, ulusal birliğini gerçekleştirmeli. Her ne kadar bazıları katılmasa da katılanlar gelip birliğini kursun. Bu çok önemlidir. Bu Newroz bunun başlangıcı olabilir.

Hareketimizin yönetimi olarak bu Newroz'da, önümüzdeki birkaç gün içerisinde halkımıza bir müjde vereceğiz. Müjdemizi yazılı bir açıklama ile duyuracağız. Bu müjde mücadelenin yükseltilmesinde önemli rolü olan bir araç olacaktır. Bu müjdeyi de önümüzdeki günlerde ilan edeceğiz. Bu çerçevede bir kez daha tüm halkımızın ve bölge halklarının Newroz'unu can-ı gönülden kutluyorum ve Bijî Newroz diyorum.

AKP-MHP ve Ergenekon rejimi 9 yıldır halkımıza ve Hareketimize yönelik her şekilde pervasız saldırılarda bulunuyor. Yetkilileri her gün Kürt genç kadın ve erkeklerini öldürmekle övünüyor. Bugün şu kadar kişi öldürdük, diyorlar. Nereye saldırıyorlar? Rojava'ya saldırıyorlar, Bakur'a, Başûr'a saldırıyorlar. Halkımızın hepsi görüyor; Rojava'da yaşam kaynaklarının saldırıyorlar. Hastanelere, suya, elektriğe, ekmeğe fabrikalarına, un fabrikalarına saldırıyorlar. Yaşamın her alanına saldırıyorlar. Bugün Rojava'daki milyonlarca halkımız elektriksizdir, mazotla soba yakıyorlar, soba yok. Perişanlık var. Bu zulmü kim yapıyor? İşte bu rejim yapıyor, AKP yapıyor. AKP bugün Kürt halkı için bir zebani gibidir, bir zalimdir.

Bakıyor halkımız Heseke'de bir yaşam inşa etmişse, oraya saldırıyor. Şengal Türkiye'nin sınırına o kadar uzaklıkta olmasına rağmen Êzîdî halkımız özgürlükten bahsettiği anda oraya da saldırıyor. Bunlar Kürt halkına karşıdır. Terörden bahsediyorlar; siz terör uyguluyorsunuz. Her gün suikastlar yapıyorsunuz, her gün katillik yapıyorsunuz, sivil insanları, okullardaki insanları, herkesi hedef alıyorsunuz. Niçin? Kürt'tür diye. Niçin? Çünkü hak istiyor. Böyle bir durum var.

Şu anda kutsal Ramazan ayında-yız. Bazıları dini kullanıyor. Yahu sen katilsin. O kadar insanı katletmiş ama dini de kullanıyor. Bu kutsal dini

veya Başûr hattında değil Bakur'da da yaşandı. Mesela 2023 yılında en çetin savaş Bakur'da geçti. Fakat Bakur basının gündemine girmiyor. Türk devleti açıklamıyor, biz de zamanında duyuyoruz. Bir-iki ay sonra duyuyoruz. O zaman da o haber gündem dışı oluyor. Fakat Bakur'un tüm eyaletlerinde Dersim'den Gever'e, Gever'den Mêrdîn'e, Garzan'a, Serhat'a, Amed'e, Botan'a kadar her yerde çok çetin bir savaş yürütüldü. Bu savaşta çok değerli yoldaşlarımızı şehit verdik. Leyla Sorxwîn, Yaşar, Axîn Muş, Dilgeş Güzereş, Canşêr Mako, Hêjar Zozan, Rêdûr Sîser yoldaşlar şahsında tüm Bakur direniş-

distan özgürlük gerillasının performansını gösterdi. Nasıl uzmanca hareket ettiğini, nasıl yaratıcı ve koordineli bir şekilde, fethetme temelinde eylemler geliştirdiğini, nasıl bir ruhla, nasıl bir tarzla, teknik üzerinde ne kadar hakimiyetinin olduğunu herkese gösterdi. Dost da, düşman da gerillanın performansını gördü. Aynı zamanda Türk devletinin paralı, kiralık askerlerinin hakikatini de açığa çıkardı. Savaşa girdiklerinde ne hale geldikleri de net ortaya çıktı. En önemlisi de Türk devleti yıllardır bize ömür biçiyor. Hep 1 yıl kaldı diyor. En son 2016 yılında Süleyman Soylu; 2017 yılının Nisan ayında 'artık PKK kalmayacak'

Savaş doktrinimiz netleşmiştir. Gökyüzünün devlet terörüne dönüştüğü böyle bir dönemde bu teröre karşı nasıl hareket edeceğiz? Teknolojiye karşı insan iradesini, insan yaratıcılığını nasıl kullanacağız? Ve onların karşısında tekniği nasıl, kullanacağız? Gökyüzünde, yeraltında, karada nasıl bir yöntem kullanacağız? Kurdistan Özgürlük Gerillası bu konularda bir düzey yakaladı. Bundan dolayı, bugün her zamankinden daha fazla başarıya inancımız var

de kendi çıkarları için kullanmak, kendi hizmetine koymak istiyor. Geçmişte bazıları belki cahildi, bunların ne olduğunu ayırt edemeyip arkalarından gidiyordu ama şimdi o kadar internet var, medya var, dijital medya var. Bugün herkes artık bilinçlenmiş. Bundan dolayı artık bu tür bilinçsizlikler yaşanmamalı. Bunlar hırsızdır.

Mesela kayyumlar. Kurdistan'da belediyelere kayyum atıyorlar. Kayyum nedir? Kürt halkının iradesinin ihlal edilmesidir. Kürt'ü tanımamaktır. Nasıl ki Rêber Apo üzerindeki tecrit, psikolojik işkence sadece bir kişiye yönelik değil de bir halka, Kürt halkına yönelikse kayyumlar da böyledir. Mesela Selçuk Mızraklı bir suç işlemiş midir? Hayır. Neden şimdi zindandadır? Amed'in temsilciliğini yaptığı için. Ya da Selahattin Demirtaş, Figen Yüksekdağ bir suç mu işlemiş? Hayır. Bazı hakları savundukları, Kürt halkının haklarını savundukları için, demokrasiyi savundukları için zindandalar. Artık halkımızın, demokrasi yanlıları, adaletten, özgürlükten yana olan herkesin bunu göz önüne alması gerekir. Kimse sıradan yaklaşmamalıdır. Bir yandan ırkçı, faşist, zulümkar bir zihniyet var, bir de buna karşı mücadele edenler, direnenler, özgürlük ve demokrasi isteyenler, adil paylaşım dayalı yaşam isteyenler, adalet isteyenler var. Bundan daha iyi bir şey var mı? İnsan bunu esas almalı.

Kurdistan'da son 9 yılda çok önemli bir savaşlar yaşandı. Son 3 yılda ise savaş daha da büyüdü. Bu Sadece Medya Savunma Alanları'nda

çilerini anıyorum. Bu şehadetlerin tamamı 2023 yılında yaşandı.

Bilindiği gibi 3 yıldır Başûrê Kurdistan'da da çok çetin bir savaş söz konusu. Zap, Avaşîn, Metîna hattında önemli bir direniş var. Bu savaş ve direnişten sonra hamlenin gelişmesi kuşkusuz çok önemliydi. Hamle bilindiği gibi 1 Ekim'de Ankara'da gerçekleşen eylem ile, fedai yoldaşlarımız Rojhat ve Erdal ile başladı. Daha sonra Kasım ayında hamle yürütüldü. Bu hamlede de Andok, Ciwan, Botan ve Egîd Kobanê arkadaşlar şehit düştü. Yine Aralık ayında Welat, Helmet, Hüseyin ve Memyan yoldaşlar öncülüğünde hamle yürütüldü ve bu arkadaşlar şehit düştü. Ocak ayındaki hamle Serxwebûn ve Rizgar yoldaşlar öncülüğünde gerçekleşti. Şubat ayındaki hamlenin kahramanı ise değerli şehit Şervan Varto yoldaşı. Bu şehit arkadaşların hepsini saygı ve hürmetle anıyorum. Onların anılarının takipçileri olacağız. Onlar fedai bir ruhu temsil ediyordu, hamle geliştirdiler. Bu hamlede toplam 13 şehidimiz oldu. Düşmanın kayıplarını söylemeye gerek yok, yüzlerce. Daha önce açıkladık, çok fazla kayıpları var, birçok cephanelikleri ve silahları ele geçirildi. Önemli olan Türk'ün değirmeni yakıldı. (Aşê Romê hate şewitandin). Onlar birçok köyümüzü, bölgemizi yaktılar. Ama özellikle Ocak ve Şubat ayında gerçekleştirilen son iki eylem bu tarzda yürütüldü.

Şüphesiz son aylarda yapılan eylemlerin verdiği mesajlar var. Bir amacı var. Mesele sadece düşmanın öldürülmesi değil; bu eylemler Kur-

diyordu. Maalesef bazı Kürt örgütlerinin de buna inandığını görüyoruz. Tarihe bakın, kuruluşumuzdan bu yana Türk devleti sürekli bize 1 yıl ömür biçiyor. Ama bu mücadele bunca yıldır devam ediyor. Bu bir halk mücadelesidir, bir ilke üzerinden yürüyor, bir iradesi, bir gücü vardır. Bunlar bu son yıllarda psikolojik savaşı daha da büyütüştü.

Bu eylemler faşist AKP-MHP rejiminin psikolojik savaş propagandalarını yerle bir etti, yalanlarını ortaya çıkardı. Gerilla isterse Ankara'nın göbeğinde de, en hassas yerde eylemler yapar, isterse askeri üslerini de ateşe verir, tasfiye eder. Böyle uzmanlaşmış bir güç her yeri fethedebilir, hangi şehre giderse, nereyi hedef alırsa vurur ve sonuç alır. Bu ortaya çıktı. Gücümüze inancımız var. Özellikle son yıllarda gücümüz üst bir aşamaya ulaşmış durumda. Hem uzmanlaşma, hem profesyonel anlamda güçlenmiş hem de Apocu fedai ruh yükselmiş durumda. Bu yıllarda kadın ve erkek arkadaşlarda Apocu fedai ruh gelişmiştir. Her biri Rojhat ve Erdal gibi eylemler yapabilirler.

Fedai ruhunun yükselmesi, uzmanlaşmanın gelişmesi, teknik hakimiyet ve taktik yaratıcılık güçlerimizin performansını daha da güçlendiriyor. Nasıl sonuç alacağımız, hangi doktrinle başarıya ulaşacağımız konusunda bugün daha da bilinçliyiz. Savaş doktrinimiz netleşmiştir. Gökyüzünün devlet terörüne dönüştüğü böyle bir dönemde bu teröre karşı nasıl hareket edeceğiz? Teknolojiye karşı insan iradesini, insan yaratıcı-

lığını nasıl kullanacağız? Nasıl kıvrak, esnek taktik geliştireceğiz ve onların karşısında tekniği nasıl, hangi tarzda kullanacağız? Gökyüzünde, yeraltında, karada nasıl bir yöntem kullanacağız? Kurdistan özgürlük gerillası bu konularda bir düzey yakaladı. Bundan dolayı, bugün her zamankinden daha fazla başarıya inancımız var. Bu yöntemlerle, bu doktrin temelinde sonuç alacağız. Elbette daha fazla yaratıcılık gelişmeli. Bir de çizgiyi doğru takip etmeliyiz. Çizgide net, keskin olursak ve hakimiyetimiz olursa ve an be an hayata geçirebilirsek Kurdistan özgürlük gerillasının 21. yüzyılda, dönemin teknolojisine karşı nasıl hareket edeceği, nasıl yenilmez olacağı netleşmiştir. Bu temelde Kurdistan özgürlük gerillası yeni dönemde de yenilmezliğini kanıtladı. Türk devletinin yıllardır devam eden saldırılarına karşı nasıl yenilmez bir güç olduğunu gösterdi. Özellikle insansız hava araçlarını tedarik ettiklerinde "artık PKK'nin bir yıllık ömrü var" dediler. Teknik ile sonuç alacaklarına inandılar ve bunun üzerinden propaganda yaptılar. Fakat geçtiğimiz yıllarda gerilla yeni teknikler karşısında da çözüm üretti ve sonuç elde etti. Bu temelde daha kararlı hareket ettik, hedefimizin ne olduğunu biliyoruz ve bu hedefe ulaşacağız.

TC müttefik arayışındadır

Bilindiği gibi mevcut Türk devlet rejimi bir ittifaktan oluşuyor. AKP, MHP ve ırkçı Ergenekon'dan oluşan bu ittifakın bir amacı var. Bu ittifak Ortadoğu'da Kürt halkının gelişmesini kendisi için bir tehlike olarak görüyor, bu tehlikeyi ortadan kaldırmak istiyor. Bunun için de ilk önce PKK'yi tasfiye etmek, daha sonra Kürt halkının kazanımlarını, yani mevcut statüyü ortadan kaldırmak istiyorlar. Bunun için de işgal etmeye dayalı gizli bir Misak-ı Milli projeleri var. İttifak bu temelde kuruldu ve 9 yıldır bize karşı savaşıyorlar. Daha hızlı bir şekilde sonuca gitmek istiyorlardı ama başaramadılar. En son 2023 yılında sonuca gitmek ve zaferlerini ilan etmek istediler. Çünkü 2023 yılı, Türk devletinin kuruluşunun yüzüncü yıl dönümü, aynı zamanda Lozan Antlaşması'nın da 100. yıl dönümüydü. Bu yüzden zaferlerini ilan etmek istediler ama başaramadılar. Üç ayda Zap ve çevresini işgal edip Medya Savunma Alanları'nın tamamını ele geçiririz diye düşündüler fakat 3 yıldır hala Zap'ın çevresindedir, tıkdandılar. Hala bundan vazgeçmiş değiller, yeniden yeni bir plan yapmak istiyorlar. Çünkü Türkiye'nin sistemi de bu savaşta çok zayıfladı. Özellikle de ekonomik anlamda çok zayıfladı. Çünkü gelirlerini hep buna yatırıyorlar.

Yine siyaseti, diplomasiyi, her şeyi Kürt halkının mücadelesine karşı harekete geçiriyorlar. Hep olağanüstü yaklaşıyorlar. Bu nedenle bir an önce bitirmek istiyorlar. Fakat tek başına Kurdistan özgürlük gerillasıyla baş edemeyeceklerini çok iyi anlamışlar. 2021 yılında Şubat ayında büyük bir heyetle önce Bağdat'a gittiler, daha sonra Hewlêr'e gittiler. O dönem Bağdat ve Hewlêr yönetimine "Bize katılırsanız iyi olur, katılmazsanız biz tek başımıza da yapabiliriz. Tekniğimiz, askerimiz PKK'yi Garê'den atmaya, buraların tamamını temizlemeye yeter. Ama siz sadece istihbarat alanında bize destek verin ve siyasi olarak da

onaylayın, bizimle olun" dediler. Onlar da "Tamam" dedi. Zaten o dönem Garê'ye gelen askerler Türkiye'den değil Başka'dan geldiler. Bu da hem Bağdat, hem de Hewlêr yönetiminin onayını aldıklarını gösteriyor.

Türk devleti tek başına bizi yeneceğine inanıyordu ama 3 yıllık savaştan sonra tek başına başaramayacağını gördü. Bu yüzden gerillaya, PKK'ye karşı kendisiyle birlikte savaşacak müttefikler arıyor. NATO'dan daha fazla destek istiyor, Rojava ve diğer yerlere ağırlığını koymasını istiyor, daha fazla silah istiyor. Aynı zamanda Irak'tan da askerlerinin katılmasını istiyor. Ortak hareket oluşturalım, diyor. KDP'den de doğrudan savaşa dahil olmasını istiyor. Son gelişleri de bunun içindir. Amerika'ya da gittiler, sonuçları aralarında tartıştılar. Büyük bir ihtimalle daha çok bu ay içerisinde Bağdat'a, Hewlêr'e daha büyük heyetlerle gelebilir ve taleplerini tekrarlayabilirler. Çünkü şimdiye kadar tam olarak amaçlarına ulaşmamış gibiler. Bu yüzden ısrar etmek istiyorlar. Basında çıkan haberlere göre; askeri ve istihbarat heyetleri sınırları tartışmak üzere görüşme gerçekleştirmiş. Türkiye diğer bazı güçlerin direk yanlarında yer alarak bize karşı savaşmaları için görüşmelere ağırlık veriyor. Görüşme trafiğinin sebebi de budur.

YNK'nin tavrı ulusal bir duruştur

Şu an KDP ve Türk devleti arasında birçok görüşme gerçekleşiyor. Fakat görüşmelerin içeriği KDP tarafından ekseriyetle açıklanmıyor, gizli tutuluyor. Fakat Türk devleti zaman zaman buna ilişkin açıklama yapıyor. Diğer yandan bizim de aldığımız istihbaratlar var, ne tartışıldığını ilişkin bilgi alıyoruz. Aldığımız bilgilere göre; KDP savaşa katılmayı reddetmiyor ama "sadece ben olmam YNK de olmalı ya da Irak da olmalı" diyor. Türkiye'den bunları talep ediyor. Belli ki KDP kendi adıyla savaşa katılmak istemiyor, ya bölgesel hükümet adına ya da Irak hükümeti adına, Irak bayrağı altında katılmak istiyor. Zaten Türk devletinin YNK ile görüşmek istemesi, YNK'nin bu talebi reddetmesi üzerine Hakan Fidan, Yaşar Güler ve daha sonra Erdoğan'ın kendisi YNK'yi tehdit etti. En son YNK Başkanı Bafil Talabani de bu tehditlere karşı tavrını gösterdi.

Ben kişisel olarak sayın Bafil Talabani'yi tanımıyorum, görmedim, Mam Celal'i çok gördüm, arkadaşlık diyebilirim, fakat Bafil'i hiç görmedim. Ama basında açıklamalarını okudum, dinledim. Çok doğal, çok açık, çok normal ve ulusaldı. Ne diyor açıklamasında? "Biz neden bir Kürt partisi ile savaşalım, biz hiçbir Kürt partisiyle savaşmayız" diyor. Bundan daha doğal bir şey var mı? Her Kürt'ün, her Kürt partisinin böyle söylemesi lazım. Bu tehdit ve baskılara karşı YNK Başkanı'nın açıklamaları şüphesiz YNK'yi büyütecektir. Çünkü bu bir duruştur, ulusal bir yanı vardır. Bu duruş YNK'yi daha da güçlendirecektir. Geçmişte Sayın Celal Talabani de, 'Biz Türkiye'ye bir kediymiş bile vermeyiz' demişti. Bafil Talabani de O'nun izinden gidiyor. Bu ulusal bir duruştur. Bizimle bağlantılı bir yanı yok. O siyasetini böyle aydınlatıyor. Zaten her Kürt'ün böyle hareket etmesi lazım.

Dikkat çekici başka bir durum ise; Türk devletinin yetkilileri son dönemlerde 'biz KDP ile hemfikiriz' diyorlar.

"KDP bundan sonra bizimle daha fazla işbirliği yapacaktır" diyorlar. Bundan daha fazla işbirliği ne demek diye düşünüyor insan. İstihbarat paylaşımı yapıyorlar, yani ajanlık. Bunun adı ajanlıktır. Eskiden sadece Parastin kurumu bunu yapıyordu, bu son 2 yıldır çerçevesini genişletmişler. Asayiş de yapıyor, Zêrevan gibi özel güçleri de yapıyor. Arkadaşlarımız bir yerden geçtiğinde, ya kameralarından gördüklerinde ya da biri duyduğunda direkt Türk devletini arıyor ve ardından hava saldırıları oluyor. Bu tür şeyleri her gün görüyoruz. Eğer buna inanmayan biri varsa gelsin bir-iki gün yanımızda kalsın kendi gözleriyle görecektir. Yol kesme var, ambargo var, kuşatma çabası var. Bize iki çuval un getireni tutup hapse atıyorlar. Duhok ve Hewlêr zindanlarında şu ana kadar yapılan tutuklamaların ne kadar olduğunu biz biliyoruz. Öte yandan bir arkadaşımızı yolda gördüklerinde alıyorlar, işkence yapıyorlar. Kürt partileri arasında birbirlerine işkence yapmak ayıptır. Karşı olabilirsin ama aldığın kişi siyasetidir. Tutuklamışsın, yasalarımı ihlal etmişsin diye tutuklayabilirsin ama işkence etmek ne demek?

Şu an tutuklu arkadaşlarımızın KDP zindanlarında işkence altında olduğunu biliyoruz. Sorguda da Cemal'in yeri nerededir, Cuma'nın yeri nerededir, filan kişinin yeri nerededir, kaç kişisiniz diye istihbarat dahilinde sorular soruyorlar. Bilgi almak istiyorlar. Bu neden böyle? Mele Mustafa Barzani'nin Kürt tarihinde bir yeri var. Mele Mustafa Barzani'nin 'kim düşmana ajanlık yapıyorsa, kim düşmanın silahını alıyorsa Cahş'tır (hain) gibi önemli bir sözü var. Peki biz Mele Mustafa Barzani'nin torunlarıyız diyenler nasıl bu işi yapıyorlar? Ayıp değil mi? Ayıptır, böyle olmaması lazım.

Şunun bilinmesi lazım; KDP'ye ilişkin çok şey biliyorum ama söylemiyorum. Bazı şeyler var ki, söylediğimizde aramızdaki bütün ipler kopar. İplerin tamamen kopmasını istemiyoruz. Türk devleti "bundan sonra daha fazla işbirliği yapacağız" diyor, işbirliğin daha ötesi savaştır. Zaten bilgi almışız; güçlerine talimat vermişler, Mart'ın sonuna kadar kendinizi hazırlayın demişler. Bu iyi bir durum değil.

Halkımızın şunu bilmesini istiyorum. Özellikle muhterem Behdînan halkımız, her şey onların gözü önünde oluyor. Bizler fedai insanlarız. Kürt halkının genç kadınları, genç erkekleri ne maaş alıyor, ne para alıyor, ne pul alıyor, sadece Kurdistan topraklarını savunmak için, kutsal amaç için kendimizi feda ediyoruz. Bizler böyle insanlarız ve bizler Kürt'ün Kürt ile savaşını istemiyoruz. Düşmana karşı savaşmak için eğitildik ve bu şekilde hareket ediyoruz. Bu yüzden Behdînan, Başûr ve tüm Kurdistan halkımız şunu bilsin; biz bir iç savaşın yaşanmasını istemiyoruz. Bu kadar şey yaşanmasına rağmen kendimizi bir iç savaştan koruyoruz. Arkadaşlarımızı tembih etmeseydik, sürekli önünü almasaydık şimdiye kadar kim bilir kaç kez iç savaş yaşamıştık. 21. yüzyılda Kürt halkı olarak birbirimizi öldürsek bu gericiliktir, bizim için büyük bir ayıptır, Kürt siyaseti için bir ayıptır. Dünya alem bize güler. Türkler 'bunlar ulus değil aşirettir' diyor, bakın aşiretler çıkarları için birbirine düştüler diyecekler. Bu yüzden o aşamaya gelsin istemiyoruz.

Bir diğer husus ise; Türk devleti KDP ile PKK'nin çatışmasını istiyor. Türk yetkililerini tanıyoruz, psikoloji-

lerini biliyoruz. Bunlar sadece PKK'yi değil, biz Kürtleri yok etmek, statüsünü ortadan kaldırmak istiyorlar. Amaçları bundan başka bir şey değildir. Mesela bunlar Garê'yi almak istiyorlar, bunu da Kürtlerin yardımıyla başarmak istiyorlar. Garê'yi alsalar ne olur? Garê stratejik bir yerdir, Garê'nin aşağısında Hewlêr ile Duhok arası yol var. Onun dışında Musul Ovasına hakim. Zaten orayı Başka ile birleştirmek istiyorlar, çünkü Garê'ye 30 kilometre uzaklıktadır. Yani yavaş yavaş Başûrê Kurdistan'a yerleşmek ve bir şekilde Kerkük'ü almak istiyorlar. Zaten kendisine yakın Türkmenleri de eğitiyor, hazırlıyor. Birkaç gün önce Hewlêr'de bir yangın meydana geldi. Kim üstlendi? Ahd-i Milli üstlendi. Herkes biliyor ki Ahd-i Milli şoven, Turancı ve MİT'e bağlı Türkmen bir kurumdur. MİT onları eğitiyor. Peki, MİT'ten habersiz mi orayı yaktılar? Daha önce Kerkük'te de bazı yerleri yaktılar.

Bu gibi konulara taktiksel değil stratejik yaklaşılmalıdır. Türk devleti, MHP, Ergenekon ve AKP aklı, Kürt statüsünü ortadan kaldırmak istiyor. Başûrê Kurdistan'da da, Rojavayê Kurdistan'da da federasyon ya da özerkliği, ortadan kaldırmak istiyor. Belki işbirlikçilerine, kendi adamlarına görev verebilir. Onların zihniyeti, amaçları budur. Açık ve örtülü siyasetleri var. Örtülü siyasetleri tamı tamına söylediğimiz gibidir. Bu şekilde sonuca ulaşmak istiyorlar. Bu yapılımasını diyoruz. KDP yetkilileri de bunu görmeli. Türk devletinin bahsettiği daha fazla destek, savaş demektir. Savaşılırsa ne olur? Biz de Hareket olarak Kurdistan halkına, Kürt dostlarına ve tüm Apoculara çağrıda bulunacağız. "Kurdistan'ın her parçasındaki Apocular, siz de saldırın" diyeceğiz. Savaş olacaksa, Kurdistan'ın her tarafında savaş olur. Eğer KDP güçleri Türklerle birlikte Metîna'ya gidip arkadaşlarımıza saldırırlarsa, Garê'ye gelip aynı şeyi yaparlarsa o zaman biz de gereğini yaparız, artık bizi aşar. Halkımız bunu bilsin. Peki, o zaman ne olacak? Her şey kaybedilecektir. Biz kimseyi tehdit etmiyoruz ama herkes bilsin ki fedai güçlerimiz var, her yere ulaşabiliriz. Teknik gücümüz de var, her yere, her şehre ulaşabiliriz. Fakat birbirimize böyle kötü düşünmemeliyiz.

Özellikle Barzani Ailesinin bu hususta sorumlu yaklaşmasını istiyoruz. Belirttiğimiz kötülüklerin olmasını istemiyoruz. Eğer böyle olursa o zaman Kürtlerin statüsü kalmaz. Türklerin istediği de budur. Durum bu kadar hassas ve tehlikelidir. Bu yüzden herkesin sorumluluğuna sahip çıkması gerekir. Daha önce sanatçılara, aydınlara, yazarlara çağrıda bulunduk; bazılarının çabaları da oldu, ama bir sonuç çıkmadı. O yüzden 'bir kez daha çağrı yapmayaca-

ğız' dedik. Ama bu mesele herkesi ilgilendiriyor, partiler arasında olan bir mesele değildir, ulusal bir meseledir. Kürtlerin statüsü yok olacaktır. Herkes Ortadoğu nasıl dizayn edilecek diye düşünüyor. Suriye, Irak nasıl olacak? Türk devleti 'henüz bir şey olmadan kontrolü ele geçireyim' diyor. 'Irak'ı, Suriye'yi himayem altına alayım ve Misak-ı Milli amacıma ulaşayım' diyor. Bu temelde ittifak kurup hareket ediyorlar. Bizim de kendi aramızda ittifak kurmamız gerekir. İhtiyacımız olan şey ittifaktır. İç savaş yoldan çıkmaktır, ulusal çizgiden çıkmaktır, ulusal birliğe karşı çalışmaktır. Bundan dolayı herkesi aklı selim olmaya, sorumluluğa çağırıyoruz.

Her şeyin bir sınırı var. Sürekli üzerimize gelip, en sonunda ablukaya alıp, Türklerle birlikte savaşa katılmak, Türklerin tekniği ile bizi bitirme zihniyettir ve doğru değildir. Zaten şu an işbirliği içindeler, bundan ötesi doğrudan doğruya savaştır. Türklerle işbirliğine son vermelerini istiyoruz. İstihbarat paylaşımı adı altında yaptıkları ajanlığa son versinler, ayıptır.

İç savaş Kürtler için felaket olur

Biz PKK olarak ideolojik bir hareketiz, milyonlarca sempatanımız var, binlerce, on binlerce kadrolarımız var, PKK büyüktür, yok olmayız. PKK sadece Behdînan'da değildir. PKK ile savaştığında Kurdistan'ın her tarafında Kürtler birbirine girerse nasıl olacak? O zaman her şey kaybedilmeyecek mi? İşte bu yüzden üç sene önce iç savaş felakettir dedim. Yine söylüyorum; iç savaş Kürtler için felaket olur. Her şey kaybedilir. Kimse 'biz kendimizi kurtarıyoruz, arkamızda şu var' falan demesin. En büyük dayanak halktır; bizim arkamızda halkımız var, biz halkımıza inanıyoruz. Biz üzerimize düşen görevi cesaret ve kararlılıkla yerine getiririz, ne gerekirse yaparız. Kaybedeceğimiz çok büyük bir şey yok. Ama bu dönemi kaybederiz. Biz bu konuda kendimize inanıyoruz; kimse merak etmesin. Herkes ulusal bir his yaşamalı. Ulusal birlik gelişmeli. Şu an olmaması gereken şey birbirine karşı savaştır.

Aziz halkımız! Bilmelisiniz ki; biz bu anlamda çaba gösteriyoruz ama her şey bizimle bitmiyor. Çünkü dediğimiz gibi karşımızdakiler her geçen gün daha da ileri gidiyorlar. Gittikçe yolu kesiyorlar. Mesela Sergelê'nin etrafını kameralarla denetliyorlar. Vicdanlı olun. Biz buranın iki kilometre yukarısında Girê Amediyê'de Türk devletiyle göğüs göğüze savaşıyoruz. Türklerin nesi eksik ki siz yardım ediyorsunuz? Milyonlarca askerleri var, tankları, topları, helikopterleri, uçakları var, her şeyleri var. Onlar binlercedir, biz yüzleriz, birbi-

rimize karşı savaşıyoruz. Eğer vicdanlı olursa, adil yaklaşılsa, bize yardım etmeleri gerekiyordu. Biz hem Kürt'üz, hem Kurdistan topraklarını savunuyoruz, hem de saldırı ve abluka altında olan tarafız. Buna rağmen kalkıp Türklere yardım ediyorlar. Vicdan lazım, mertlik lazım, Kurdevari olmak lazım!

Çok şaşırıyorum; onlar nasıl komutanlardır ki Türk askerlerinin bekçiliğini yapıyorlar. Türk askerlerine ulaşmayalım diye önümüze pusu kuruyorlar. Bugüne kadar kaç eylemimizi böyle sabote ettiler. Biliyoruz ki onlardır, arkadaşlar saldırsa olmaz; geri dönüyorlar, zaman geçiyor, eylemler gerçekleşmiyor. Açığa çıkıyor ki KDP'nin desteği olmazsa Türk devleti bir yere üs kuramaz. Kursalar bile onları oradan atarız. Kenara çekilsinler, izlesinler. Biz zaten bunu istiyoruz. Bize yardım edin demiyoruz, kenara çekilin, kim kimi yenilgiye uğrattırıyor, sonucu o belirlesin. Türk devletinin her şeyi var zaten, bizim de inancımız var, imanımız var, ülke sevdamız var. Gelsinler bakalım, bizi yok edebiliyorlarsa helal olsun onlara. İzleyin. Ama yok, yardım ediyorlar. İstihbarat, yol kesmeler... Böyle olmaz. Vicdani değil, adil değil. Basına baktığımızda sabah akşam Kürtlükten bahsediyorlar ama pratiğe bakıyoruz öyle değil. Bunlar gelişkidir. Bu gelişkinin ortadan kaldırılmasını, düzeltilmesini umut ediyoruz. Türk devleti ile işbirliği yapmak tehlikelidir. Bu yüzden herkesi uyararak istedik. Herkesin sorumlu bir şekilde hareket etmesini bekliyoruz.

Türk devleti ve Irak devleti arasında gerçekleşen görüşmelerde belli ki Irak devleti Türk devletine bazı sözler vermiş fakat tam olarak anlaşmamışlar. Görünen o ki; Irak hükümeti, yani Başbakan Sudani (Muhammed Şiya Sudani) hükümeti duruma ilişkin tam bilgi sahibi değil. Bazı yaklaşımlarına, hareketliliğine baktığımızda strateji ve siyaset anlamında eksiklikler var. Bir bilinçsizlik var gibi. Mesela Türk devleti Başûrê Kurdistan'ın birçok yerini işgal etmiş. 50 binden fazla Türk askeri Irak topraklarında. Eski Irak Başbakanı Ebadi, resmi olarak Türk devletinden Başka'dan çıkmalarını istedi. Türkiye çıkmadı, güçlerini iki katına çıkardı. Daha sonra Irak generalini Bradost alanında şehit etti. Buna rağmen Irak yumuşak bir şekilde yaklaşıyor. Halbuki daimi bir siyaset olmalı. Mesela Türk devletinin işgal ettiği bölgelere; Zap hattında bulunan Ava Marîk'e girip birkaç kilometre gittiler, Türk devleti onları orada durdurdu. "Buradan bir adım daha ileri gelemesiniz" dedi. Askerlerin oraya gitmesi, yine o askerlerin Heftanîn, Metîna'ya sınır güvenliği adı altında yerleştirmeleri, siyaseten işgalin meşrulaştırılmasıdır. Türk devleti orayı işgal ediyor, Irak da askerlerini yanlarına göndererek Türk devletinin izniyle oraya yerleştiriyor. Bu, işgalin kabul edilmesidir. Irak hükümeti Türk devletine, siz çekilin biz oraya yerleşeceğiz, demeliydi. Ama şu an Türkiye'nin izni ile gidiyorlar, müsaade istiyorlar. Türk devleti en son iki hafta önce Reşperex'e giden Irak askerlerini Ava Marîk'te durdurdu. O askerler şu anda esir gibi orada, hakim yerlerin hepsi ise Türk devletinin elinde. Türkler onlara hakim bir konumda. Reşperex'e, Çemço'ya gitseler bile mahkum olan yerlere üstlenecek, Türk devleti ise zaten

hakim bölgelere konumlanmış, burayı bırakmıyor. Bazı yerlere Türk devletinin müsaadesiyle, Türk devletinin kontrolünde gitmek istiyorlar. Bu ne anlama geliyor? Bunun Irak'a, Irak halkına ne faydası var? Bu, sadece Irak işgalinin meşrulaştırılmasıdır ve yanlıştır. Türk devleti kendileri için gerekli olmayan bazı yerleri boşaltıp, Irak askerlerine "siz buraya gelin" diyor. Orayı gerillanın kullanma ihtimaline karşı, Türk devleti Irak ve KDP güçlerini kullanıyor. Yani işgali için onları yedek güç yapıyor. Gerekli olmayan, stratejik olmayan bölgelere onları yerleştiriyor. Bana göre burada Irak'a faydalı hiçbir şey yok. Türk devletinden habersiz tek adım atamıyorlar, yani bağımsızlıkları kalmıyor. Bu şekilde Türk devletinin hizmetine giriyorlar.

Türk devleti hile ve oyunlarla Başûrê Kurdistan topraklarını, hatta Irak'ın da bazı bölgelerini işgal etmek istiyor. Türk devletinin amacı budur. Mesela neden Başûka'dan çıkmadı? Şimdi de Garê'yi işgal edip Başûka ile bağlamak istiyor. Sırtını Garê'ye verdiğinde o zaman Başûka'dan çıkmaz daha da ileri gider. Musul'u da işgal edebilir. Türk devletinin siyaseti işgal siyasetidir ama bunun üstünü örtüyor. Suyu bir tehdit olarak kullanıyor. "Size yol yapacağım, Basra'dan Türkiye'nin sınırına kadar uzanan yol Irak ekonomisini büyütecektir, su sorununu halledeceğim" diyor. Irak hükümeti de tamam suyu verir diyor. Bu çerçevede görüşmeler yapıyorlar. Suyu verebilirler, yol da yapabilirler ama iradeni ayaklar altına almak istiyorlar, topraklarını işgal etmek istiyorlar. Türk devletinin stratejisi, Irak'ı himayesi altına almaktır. KDP ile görüşmelerinin, bazı Sünni partilerle görüşmelerinin amacı budur. Hükümeti de uğraştırıp, hükümet eliyle Irak'a hakim olmak istiyor. Ortak odadan, ortak hareketten bahsetmesinin amacı budur. Irak'ın tavrı şu ana kadar netleşmiş değil, Türk devletine evet dememiş fakat bana göre bu tavrı zayıftır. Bilmediğimiz bir stratejileri yoksa bu bir gaffettir, Türkiye'nin niyetinden haberleri yokmuş gibiler. Türk devletinin Kurdistan topraklarını işgal etmesini normal görmek istiyorlar, bu doğru değil. Irak devletinin, Irak hükümetinin bu hususlarda Türkiye'nin yürüttüğü siyaseti fark etmesini ve bu siyasete karşı tavır sahibi olmasını umut ediyorum. Bu şekilde bazı yaklaşımlar da var, umut ediyoruz ki bu çabaları sonuç alır ve Türk devletinin oyununa gelmezler.

Kimse PKK'yi zayıflatıp hizmetimize koyarız diye düşünmesin

NATO kurulduğumuz günden bu yana Türk devletine destek veriyor. Aralarında bazen krizler, tartışmalar çıkıyor ama NATO her zaman Türk devletinin bize yönelik saldırılarını desteklemiştir. Türk devleti şimdi de sırtını NATO'nun desteğine yaslamış durumda. Türkiye, elindeki tekniği kendisinin ürettiğini, örneğin silahlı keşif uçağını kendisinin yaptığını söylüyor. Doğrudur ama parçalarına baktığımızda hepsi NATO ülkelerinden satın alınmıştır. Kanada, İngiltere, Almanya, İtalya, ABD'den alınmış, bazı parçaları da Ukrayna'dan alınmış. Hatta Çin'den alınan da var. Hassas parçaların tamamını dışarıdan alıp uçak yapıyor. Bu NATO Gladysunun desteğiyle oluyor. NATO en büyük ikinci ordusunun gerilla

karşısında yenilgiye uğramasını istemiyor. Bundan dolayı genel anlamda destek veriyor. Ama pratik olarak verdiği desteğin ayrıntılarına hakim değiliz. Ancak biliyoruz ki böyle bir destekleri vardır. Örneğin bu baharda TC yetkilileri Irak'a, Hewlêr'e gidip-geldiler ama öncesinde Amerika'ya gittiler. Hem de MİT yetkilileri gitti, savaşa ilgisi olanlar gidiyor. Belli ki NATO da Türk devleti ile KDP'nin işbirliğini onaylıyor. Onaylamasaydı bu zor olurdu. Ama şu da var; eğer KDP Türk devleti ile işbirliği yapmasaydı belki NATO Kürtlere karşı Türkiye'ye o kadar destek vermezdi. Ama KDP işbirliği yapınca PKK'ye karşı destek gibi yapıyor. Bu yüzden desteğini sürdürüyor.

Başta Amerika olmak üzere NATO ülkeleri bilsin ki; onlara karşı bugüne kadar bir şey yapmadık. Bizim davamız ulusal bir davadır, Kürt halkının doğal haklarını talep ediyoruz, demokrasi, özgürlük talep ediyoruz. Bunun için yola çıktık. Kürt halkının davasının karşısında durmamalılar. Türk devleti Kürt halkı üzerine terör yürütüyor, her türlü şiddeti uyguluyor, kimyasal silahlar kullanıyor. NATO buna göz yumuyor, Türk devleti de bundan cesaret alarak bunları yapıyor. NATO bunu yapmamalı. Kimse, PKK'yi dağda zayıflatırız, denklemin dışına çıkarırız, bu şekilde Rojava Kürtleri ile, Rojhilat Kürtleri ile işbirliği yaparız, PKK toplumu hizmetimize koyarız hayalleri kurmasın. Belli ki böyle hayaller kuranlar var. PKK'nin merkezini yenilgiye uğratıp, PKK'nin yaratımlarını da yumuşatarak hizmetimize koyarız diye düşünüyorlar. Bunlar çok tehlikeli planlardır. Kimse böyle bir şeyi aklına getirmesin çünkü mümkün değil. Her Apocu istenildiğinde bir militan olur, bu güçler bunu bilmeli.

Başta Amerika olmak üzere NATO ülkeleri bilsin ki; onlara karşı bugüne kadar bir şey yapmadık. Bizim davamız ulusal bir davadır, Kürt halkının doğal haklarını talep ediyoruz, demokrasi, özgürlük talep ediyoruz. Bunun için yola çıktık. Kürt halkının davasının karşısında durmamalılar.

Bakın Rêber Apo'ya yönelik geliştirilen komploya karşı bugün milyonlarca insan Rêber Apo'nun çizgisinde hareket ediyor ve Rêber Apo'nun fiziki özgürlüğü için sokaklarda, Newroz alanlarında haykırıyorlar. Bunu duysunlar. Bir halkın karşısında durmasınlar. Bu yanlıştır. Bunların siyaseti Kürt'ün Kürt'le savaşının da önünü açıyor. Bu anlamda Kürt halkına düşmanlık yapıyorlar. Yürüttükleri bu siyasetle ikinci Lozan'ın olmasını istiyorlar. Bu siyasetten vazgeçemililer. Bu siyaset, Kürtlere karşı yürütülen gizli bir siyasettir. Bunu anlamıyor değiliz. Kürt halkı bunu anlıyor. İyi Kürt ile kötü Kürt'ü birbirinin üzerine sal; çıkarlarını gerçekleştir; bu olmaz, bunun dönemi geçti. Bu yüzden yanlış yaklaşımlarını gözden geçirmeli, hegemonik çıkarlarını değil, Kürt halkının taleplerini de göz önünde bulundurmalı ve ona göre politikalar üretmeliler. Milyonlarca insanın desteklediği en büyük hareketi karşınıza aldığınızda Kürt halkının düşmanlığını kazanırsınız. Bu yüzden bu devletlerin çıkarıcı, demokrasiden, özgürlükten uzak politikalarından vazgeçmesini ve daha doğru bir politikayı esas almalarını bekliyoruz.

HSM Karargah Komutanlığı'nın NEWROZ MÜJDESİ

Yurtsever Halkımıza Ve Kamuoyuna!

Halkımızın diriliş ve özgürlük bayramı olan Newroz'u yeni bir baharın arifesinde karşılarken her şeyden önce bizlere özgürlük fikrini, iradesini, ruhunu, direngenliğini aşıl原因an Rêber Apo'nun Newroz Bayramı'nı kutluyor, Önderliğimizi büyük sevgi ve saygıyla selamlıyoruz. Özgürlüğü uğruna hiçbir koşulda bedel ödemekten geri durmayan kahraman Kurdistan halkının, kardeş halkların, halkımızın dostlarının ve bu geleneğe inanan tüm demokratik insanlığın Newroz Bayramı'nı kutluyoruz. Birliğimizin ve özgürlüğümüzün meşalesi olan bugünü, bedenindeki Newroz ateşiyle daha derin anlamlara kavuşturan Çağdaş Kawa Mazlum Doğan yoldaş şahsında tüm kahraman şehitlerimizi minnetle anıyor, şehitlerimizin bize devrettikleri zafer bayrağının yılmaz birer bekçisi olarak, şehitlerimizin anılarını "Özgür Önderlik Özgür Kurdistan" mücadelesinde yaşatacağımızın sözünü bir kez daha yineliyoruz.

Yıllardır halkımızın özgürlük mücadelesine karşı her düzeyde saldırılar geliştiren soykırımcı Türk devletinin, Türkiye'nin jeostratejik konumunu pazarlayarak bölgesel ve uluslararası güçlerden aldığı siyasi, askeri ve teknik destek ile mücadelemiz karşısında üstünlük sağlamaya çalıştığı bilinmektedir. Faşist AKP-MHP rejimi halkımızı ve Hareketimizi dünyadan tecrit ederek, halkımızı dostlarından mahrum bırakarak sonuca gitmeyi önüne koymuş durumdadır. Ne var ki sömürgeci soykırımcı Türk devletinin diğer tüm konularda olduğu gibi bu konuda da halkımızın haklı davası karşısında istediği sonucu tam olarak alamadığı da görülmektedir.

Bu devletin Hareketimize karşı geliştirdiği topyekun savaşta en çok bel bağladığı araçlar uluslararası kimi güçlerin yoğun desteği ile yapımına eriştiği SİHA'lar (Silahlı İnsansız Hava Aracı) olmuştur. Tüm ülke sathında bu araçlara dayanarak Kurdistan özgürlük gerillası'na ve yurtsever halkımıza dönük saldırılar geliştiren soykırımcı AKP-MHP rejimi çağın son tekniği olan bu silahla kesin sonuç alacağına inanmıştı. Özellikle bu ölüm makineleriyle başta Başûrê Kurdistan ve Rojava olmak üzere ülkemizin çok çeşitli yerlerinde masum halkımıza dönük onlarca saldırı gerçekleştirmiş, yüzlerce insanımızı katletmiştir.

Sömürgeci soykırımcı Türk devletinin bu yönelimlerini her şeyden önce gerçekleştirdiği taktik açılımla karşılayan Kurdistan özgürlük gerillası, Newroz ruhu temelinde göstermiş olduğu büyük direnişle faşizmin Başûrê Kurdistan'ı işgal planını bozmuştur. Bunun yanı sıra düşmanın, uluslararası alanda da halkımızı tecrit etme bağlamındaki bütün çabalarına rağmen Kürt halkı bu savaş için gerekli füze sistemini temin ederek Türk devletini dengeleme düzeyine erişmiştir. Kurdistan özgürlük gerillası, Türk devleti ve ordusunun çok güvendiği, her tarafa propagandasını yaptığı, ona dayanarak savaş dengesini değiştirmeye çalıştığı, Kurdistan'da her gün suikastlarla katliamlar gerçekleştirdiği SİHA'ları etkisizleştirme imkanını yakalamıştır.

13 Şubat 2023'ten bu yana güçlerimiz tarafından envai çeşit toplam 15 adet SİHA düşürülmüştür. Buna göre;

- 13 Şubat 2023 günü Garê semalarında BAYRAKTAR TB2
- 18 Şubat 2023 günü Garê semalarında BAYRAKTAR TB2
- 8 Haziran 2023 günü Qendil semalarında ANKA
- 14 Haziran 2023 günü Qendil semalarında

BAYRAKTAR TB2

- 21 Haziran 2023 günü Garê semalarında ANKA
- 22 Haziran 2023 günü Qendil semalarında AKSUNGUR
- 5 Temmuz 2023 günü Garê semalarında AKINCI
- 8 Temmuz 2023 günü Garê semalarında BAYRAKTAR TB2
- 17 Temmuz 2023 günü Qendil semalarında ANKA
- 30 Temmuz 2023 günü Qendil semalarında AKINCI
- 15 Ağustos 2023 günü Şehid Delil Batı Zap semalarında ANKA
- 5 Kasım 2023 günü Zap / Şikefta Birindara semalarında BAYRAKTAR TB2
- 6 Kasım 2023 günü Şehid Delil Batı Zap semalarında AKSUNGUR
- 28 Aralık 2023 günü Şehid Delil Batı Zap semalarında BAYRAKTAR TB2
- 1 Mart 2024 günü Zap/Çiyareş semalarında ANKA tipi silahlı ve taktik insansız hava araçları güçlerimiz tarafından imha edilmiştir.

Bazı teknik yetersizlikler nedeniyle görüntüsü elde edilemeyen kimi eylemler dışında, gerçekleştirilen tüm eylemlerin görüntüleri kayda alınmış olup, bu görüntülerde bahsi geçen düşman araçlarının düşürüldüğü net bir şekilde görülmektedir. İlgili eylemlerin görüntüleri ve belgeleri HPG-BİM tarafından değerli halkımıza ve kamuoyuna servis edilecektir.

Newroz'la birlikte içine girdiğimiz yeni süreç, Kurdistan halkı için özgürlüğe giden yolda bir çıkış ve Önder Apo'ya Özgürlük Kürt Sorununa Çözüm Kampanyası'nda zirvesel bir düzeyi ifade etmektedir. Bu temelde 2024 Newroz'u da yeni bir sürecin başlangıcı olacaktır. Halkımızın özgürlük mücadelesinin daha üst bir aşamada verileceği bu tarihsel süreçte, HPG, üzerine düşen rolü oynamasını bilecek, Önder Apo'nun özgürlüğüne kilitlenerek dönemin ruhuna uygun, doğru çizgi rotasında dönem görevlerini başarıyla yerine getirme yeteneğini gösterecektir. Bu bağlamda halkların kardeşliğini ve özgürlüğünü tehlike altına almak isteyen tüm güçlere karşı rolümüzü oynama iddiamız her zamankinden daha büyük, kararlılığımız her zamankinden daha fazladır. Bugün doğruluğu ispatlanmış taktik açılım ve teknik imkanla yüksek performansla savaşa potansiyelimiz ve zaferi kesinleştirme kararlılığımız çok daha güçlenmiştir.

Newroz Müjdesi'ni yurtsever halkımız ve dostlarımızla paylaşıyor ve bu temelde büyük bir özgürlük hamlesinin Newroz'u olan 2024 Newroz'u tüm yurtsever halkımıza, zindanlarda, dağlarda ve tüm mücadele alanlarında direnen yoldaşlarımıza kutluyor, tarihi zafer yürüyüşünde, Önder Apo'nun ve Kurdistan'ın özgürleştirilme hamlesinde her-kese üstün başarılar diliyoruz.

- Yaşasın Mazlum Halkların Direniş Bayramı Newroz!
- Yaşasın Yolumuzu Aydınlatan Newroz Şehitlerimiz!
- Yaşasın Devrimci Halk Savaşı!
- Yaşasın Newroz Partisi PKK!
- Bijî Serok Apo!

HALK SAVUNMA MERKEZİ KARARGAH KOMUTANLIĞI

PKK NEWROZ ÖZGÜRLÜK VE DİRENİŞ RUHUNU YENİDEN CANLANDIRDI

Çubuk Barajı toplantısı Önderliksel doğuşun kanıtı, Önderlik olarak ifade ettiğimiz ideolojik-politik çizginin felsefe ve düşüncenin örgüte dönüştürülmesinin başlama süreci ve yeri oluyor. Düşünceyle eylem orada birleşiyor. PKK'li grubun temellerini atıyor. 1973 Newroz'unda örgüt kurmak bazı temel ölçüleri, değerleri temsil etmek anlamına gelir. Çünkü dönem 12 Mart 1971 faşist askeri darbesinin devam ettiği, saldırılar yürüttüğü bir dönemdir. Darbe ortadan kalkmamış, baskıcı etkisi yok olmamıştır. Dolayısıyla öyle bir ortamda örgüt kurmaya kalkmak darbeye meydan okumak anlamına geliyor.

Nedim Seven

Newroz'un Kürt halkı için olduğu kadar insanlık içinde de çok önemli ve anlamlı bir yeri var. Newroz gibi topluma dayalı bir halk bayramı ve bu kadar uzun tarihi süreç boyunca yaşamış olan bir bayram herhalde yok denecek kadar azdır. Baharlaşma anlamına da gelen Newroz; direniş, özgürlüğü, yeni bir yıla girişi temsil ediyor. Kürt varoluşunu en iyi temsil eden, özgürlük ve direniş ruhudur. Bu bakımdan da insanlığın politik-ahlaki gerçeği ve yine demokratik komünal yaşamı açısından çok büyük bir anlama ve değere sahiptir.

Newrozları Newroz yapan ulusal kahramanlarımız Mazlum Doğan ve Mahsum Korkmaz yoldaşlar ile Ronahî ve Bêrîvan yoldaşlar şahsında tüm şehitlerimizi saygı ve minnetle anıyorum.

Günümüzde kutlanan bayramlar daha çok yakın zaman dilimini ifade ederken, esas olarak da devlete ve egemen sisteme dayanmaktadır. Bu bayramların çoğunluğu toplumların yarattığı değerler olmasına rağmen iktidarcı-devletçi sistemler tarafından yozlaştırılıp, marjinal hale getirilmiş bulunuyorlar. Bu duruma gelmeyen, iktidarlaşmayan, yaratıldığı gibi toplum değeri olarak kalan ender bayramlardan birisi de Newroz özgürlük ve direniş bayramıdır.

Bu bakımdan Önder Apo 'Newrozlaşan bir halk gerçeğine ulaşıldığını' ifade etmiştir. Kürt halkını 'Newroz halkı' olarak tanımlamıştır. Newrozların PKK ile daha güzel, daha anlamlı yaşandığını ve kutlandığını belirtmiştir.

Kurdistan özgürlük mücadelesi sadece Newrozları daha anlamlı yaşanabilir güzel hale getirmedi, bir Newroz gerçeği olarak doğdu. Newroz özgürlük ve direniş ruhunu, gelenliğini, gerçeğini yeniden canlandırdı. Kendisi çağımızın Newroz'u oldu. İyiliyoruz ki, PKK'nin temelleri bir Newroz döneminde atıldı. Önder Apo'nun özgürlük ve demokrasiyi etkili kılmak için çıkış yapmaya karar verdiği dönem bir Newroz dönemidir. Her ne kadar PKK'nin resmi kuruluşu 1978 de olsa PKK'nin temelini Newroz'da atıldığı, Önderliksel doğuş iradesinin Newroz'da oluştuğu tartışmasızdır. Bunlar tarihimizin hala canlı yaşayan, bilinen gerçekleridir. İnkâr ve imha sistemi, kültürel soykırım rejimi karşısında bir Newroz'da doğuş yapıldığı gibi, 12 Eylül faşist askeri darbesi karşısında da yine bir Newroz'da doğuş yapıldı. PKK'nin ikinci doğuş hamlesinin çok belirgin boyutu da bu olmaktadır. Yurtdışında Önder Apo'nun çabaları, zindanda ise Mazlum Doğan öncülüğündeki o büyük kahramanlık direniş 12 Eylül faşist askeri rejimi karşısında Kürt

halkının varlık ve özgürlüğünü nasıl yaşayacağını, temsil edeceğini, geliştireceğini ortaya koydu.

1973 Newroz'unda örgüt kurmak bazı değerleri temsil etmek anlamına geliyor

30 Mart 1972'de Kızılder'e'de Mahir Çayanlar katledildikten sonra, 8 Nisan'da Önder Apo Ankara'da bu katliamı protesto etmek için bildiri dağıtımına öncülük yapmıştır. Önder Apo o dönemde aktifleşen bir sempatizan konumundadır. Bildiri dağıtma eylemi sonucunda tutuklanıyor. 7 ay Ankara Mamak Cezaevi'nde kalıyor. Bu dönem önemli bir süreci ifade etmektedir. 1972'de Deniz Gezmiş, Hüseyin İnan ve Yusuf Aslan Mamak Cezaevi'nde idam ediliyorlar. Ankara'da tutuklanan sol örgütlerin bütün kadroları, hayatta kalan liderleri Mamak Cezaevindedirler. Önder Apo cezaevinde onları tanıma imkanı buluyor. Örgütlerin gerçeğini biraz daha yakından tanıyor. Yoğun bir düşünce muhakemesi yaptığı süreç oluyor. Devrimci yükselişin görkemini yakından tanıyor. Diğer yandan devrimin ezilmesine, devrimci önderlerin katledilmesine tanıklık ediyor. Yanı başında devrimci önderler ordu saldırılarıyla katlediliyor. Önder Apo tüm bunları sorguluyor, nedenleri üzerinde duruyor ve "Öyle bir örgüt olmalı ki, karşı devrimin saldırıları karşısında ezilip yenilmemelidir" kararlaşmasına gidiyor.

Bu temelde mevcut hareketlerin teorik-ideolojik çizgilerini sorguluyor. Ortaya çıkan sonucun arkasında yanlışların yattığını biliyor. Tarih yaklaşımları yeterli değildir. Orduyu devrimci görüyorlar. Böylelikle ordunun kendi-

lerine saldıracığını hesaplayamıyorlar. Türkiye'yi tahlil etmede, özellikle Kürt sorununu, Kurdistan'ı tahlil etmedeki yetersizlikler söz konusudur.

Önderlik bütün bunların hepsini sorguluyor, ciddi bir durum değerlendirmesi yapıyor. Aslında hem demokratik devrim yükselişinin hem de ezilişinin eleştiri-özeleştirisini yapan tek kişinin Önderlik olduğunu söyleyebiliriz. Önderliğin doğru dersler çıkardığı 12 Eylül öncesi çalışmalarından da rahatlıkla anlaşılabilir. '68 kuşağı devrimcilerinin yaşadığı örgütsel yenilgiyi tekrar etmeyecek bir tarzla direniş sürdürmesinde de bu görülebiliyor. Dolayısıyla direnişin yenilgisini önüyor.

1973 yılı Newroz'unda da Önder Apo Ankara'nın Çubuk Barajı'nda ilk gruplaşma adımını atıyor. Cezaevinde oluşan düşünce birikimini 1972-'73 kışında Haki ve Kemal arkadaşlarıyla birlikte kaldığı evde okuyor, inceliyor; edindiği düşünceleri bir sisteme kavuşturduktan sonra bu düşünceleri pratiğe geçirecek örgüt kurmak üzere ilk gruplaşma adımını atıyor. PKK'nin ilk çekirdeğinin kuruluşudur. PKK'nin örgüt çekirdeğini oluşturuyor. PKK demek, Önderliğin düşüncelerinin pratiğe geçirileceği bir örgütsel yapıya kavuşturulması demektir. Kendisi ile birlikte 6 kişilik gruptur. Bir grup olarak hareket etme kararı alınıyor. Önderlik düşüncelerini ortaya koyuyor, çıkardığı sonuçları, devrimci yükselişten, önderlerin katledilmesinden, devrimin bastırılmasından çıkardığı sonuçları, hata olarak gördüğü durumları, özellikle de Kürt sorununun daha çok gündemleştirilmesi için küçük bir gurup olarak hareket oluşturmaya karar veriyor. Önder Apo ulaştığı ve sis-

temleştirdiği görüşlerini açıklıyor ve "Biz de bu görüşleri savunalım, yeni bir grup olalım, bir mücadele geliştirelim" diyor. Bu da grup olmanın ilk adımını atma, çekirdeğini oluşturmaktır. PKK'nin temellerinin atılışı böyledir. Önderlik bir düşünce gücü olarak kalsa, örgütlenmeye adım atmasa bu bir önderlik çıkışı olmayacaktı, fazla etkide de bulunamayacaktı. Düşüncelerinin bir entelektüel etkisi olabilirdi ama eylem için grup örgütlemeye kalkmak tabii ki bir entelektüel aşırılık, siyasi ve askeri etkiye dönüşüyor.

Devrimci önderlerin anısına sahip çıkmak

Çubuk Barajı toplantısının önemi böyledir. Çubuk Barajı toplantısı Önderliksel doğuşun kanıtı, Önderlik olarak ifade ettiğimiz ideolojik-politik çizginin felsefe ve düşüncenin örgüte dönüştürülmesinin başlama süreci ve yeri oluyor. Düşünceyle eylem orada birleşiyor. PKK'li grubun temellerini atıyor. 1973 Newroz'unda örgüt kurmak bazı temel ölçüleri, değerleri temsil etmek anlamına gelir. Çünkü dönem 12 Mart 1971 faşist askeri darbesinin devam ettiği, saldırılar yürüttüğü bir dönemdir. Darbe ortadan kalkmamış, baskıcı etkisi yok olmamıştır. Dolayısıyla öyle bir ortamda örgüt kurmaya kalkmak darbeye meydan okumak anlamına geliyor. Kurulu örgütlerin hepsi dağıtılmış, darbeciler örgütlere ulaşmasa bile, örgüt mensupları örgütlerini dağıtmışlardır. Çünkü her yerde tutuklama ve baskı var. Bütün örgütler yasadışı ilan edilmişlerdir, terör örgütü sayılmışlar ve ezilmeleri için her türlü baskıya maruz kalmaktadırlar. Örgütü olanlar, var olan

örgütü dağıtırken Önderlik hiç yoktan örgüt kurma işine giriyor. Bu çok cesur bir girişimdir. Öyle sıradan, herkesin yapabileceği bir iş değildir. Örgüt kurmanın idam edilmek olduğu bir ortamda örgüt kurmaya karar vermek çok önemlidir. Önder Apo darbe baskısının geçmesini bekleyebilirdi, dikkat edilirse bunu yapmıyor, kendi değerlendirmesine göre ölümü göze alarak o adımı mutlaka atması gerekiyor ve bu adımı atıyor. Devrimci önderlerin şahadetlerinin anısına sahip çıkmak için sorumluluğun kendine kaldığını, ona sahip çıkarak şehitlerin anılarını sahiplenme ve darbeye karşı örgütleri, liderlerin varlığını devam ettirme girişimi oluyor. Önderliksel çıkış Mahirlerin, Denizlerin, İbrahimlerin anılarının yaşatılması, sahiplenilmesi çıkışı oluyor. Diğer yandan örgüt olmanın en ağır suç olduğu bir ortamda o suçu göğüsleyerek örgüt olmaya adım atma var. Cesaret, fedakarlık düzeyi, kararlılık düzeyi bu çerçevededir.

1973 baharında, bir darbe ortamında devrimci örgüt kurmaya, grup oluşturmaya karar veren cesaret, fedakârlık, kararlılık ve irade PKK'yi temsil eden iradedir. Bütün zor koşullara rağmen, onu yenilmez kılan, bugüne kadar getiren bilinç ve irade, orada temelleri atılan bilinç ve iradedir. Üzerine birçok şey eklenmiş, örgüt büyümüş, eylem büyümüştür ama orada temsil edilen değerler, özellikler temel bir Önderlik ve PKK gerçeği olarak var olmuş, günümüze kadar bütün gelişmelerin temelinde yer eden özellikler olarak varlığını korumuştur. Onlar yaşıyor, devam ediyor, PKK onlarla var. PKK'yi zindanlarda o kadar direnişçi kılan, gerilla olmaya götüren, on binlerce

şehit verecek bir fedakarlık hareketi haline getiren esas cesaret, fedakarlık ve kararlılığın temelleri '73 Newroz'unda atılıyor.

Sonrasında ise Büyük Zindan Direnişi PKK'yi, PKK yapıyor. Onun direniş ruhunu, özgürlük ruhunu, eylem çizgisini, cesaret ve fedakarlığını, kararlılığını, fedai militan ruhunu ortaya çıkartıyor. 12 Eylül faşizmine vurduğu öldürücü ideolojik darbeye de Kürt varlığının ve özgürlüğünün zaferini ilan ediyor. Bugün gelinen aşamada ise Newroz meydanlarında milyonlarca insanın beyninde, ruhunda, yüreğinde, dilinde yaşıyor. Kadın-erkek, genç-ihthiyar tüm topluma ruh veriyor, duygu kazandırıyor, öncülük ediyor. Etkisinin azalması bir yana her geçen yıl etkisi çok daha fazla artıyor. Önder Apo bunun için de "Çağdaş Kawa direnişçiliği"

yürüyor, serhildan olarak yürüyor, Özgür Kadın Hareketi olarak yürüyor, demokratik siyaset olarak yürüyor, özgür basın olarak yürüyor, demokratik kültür hareketi olarak yürüyor. Bugün Ulusal Diriliş Devrimi temelinde bütün insanlığa cesaret veren, moral veren, ilham kaynağı olan bir demokratik ulus haline kendini bu yürüyüşle getiriyor. Bu da tarihi özgürlük yürüyüşüdür.

2024 Newroz'u, Newrozların en anlamlısı, en görkemlisi olmuştur

1973 Newroz'unda Ankara'dan başlatılan, 1982 Newroz'unda Amed Zindanı'nda başlatılan büyük kahramanlık ve özgürlük yürüyüşü bugün bütün meydanlarda, dört parça Kurdistan'da, yurt dışında ve Kürtlerin

Önder Apo'nun ortaya çıkardığı Kürt gerçeği, Kurdistan gerçeği, yarattığı gelişmelerin düzeyi budur. Kuşkusuz bu gelişmeler tarihin en anlamlısı, en önemli olayıdır. Bunu asla hiç kimse küçümseyemez, inkar edemez.

Gelişmelerin büyüklüğü, yüceliği, kahramanlığı her geçen gün yeni kahramanlıklarla, Devrimci Halk Savaşı'yla büyümeye devam ediyor. Kürt toplumu 50 yıl önce böyle değildi. Kültürel soykırım rejimi bütün özelliklerinden düşürmüştü. Önder Apo, "teslim alınmış, kendi gerçeğine ihanet ettirilmiş toplum ve insan durumu" diyor. Oradan bugüne gelindi. Bugünkü toplumsallık, fedailik eşi bulunmaz bir düzeydir. Bu fedailik halkta yaşıyor, Kadın Hareketi'nde yaşıyor, Gençlik Hareketi'nde yaşıyor. 2024 8 Mart kutlamalarında bu çok daha somut olarak görüldü.

Bu Newroz her zamankinden daha fazla aydınlatıcı ve kazanım yaratıcı olmuştur. 2024 Newroz'u özgürce var olma ve yaşama iradesini bir kez daha temsil etmiştir. Kürt halkı bu Newroz'la bir kez daha yeni bir başlangıç yapmıştır. Bunun için de Newroz'u yeni bir yaşama yürüyüş bilinci ve iradesi olarak ele almış, özgürlük bilincinin Önder Apo gerçeğiyle yeniden doğduğu, daha derinlikli ve bütünlüklü bir anlam kazandığı ve bir özgürlük çizgisi haline geldiği, 2024 Newroz kutlamalarında bir kere daha görülmüştür. Böyle bir özgürlük bilinci ve direniş ruhuyla "Önder Apo'ya Özgürlük Kürt Sorununa Çözüm" küresel özgürlük hamlesinin zafere ulaşacağı kesinleşmiştir.

Çok açık ki her Newroz Kürt halkının özgürlük ruhunu, bilincini ye-

fadeleri ve direniş-özgürlük sembollerini olmakta Kürt kahramanlığının tartışmasız zafer çizgisi olmaktadır.

Bu duygu ve düşüncelerle başta Newroz şehitlerimiz Mazlum Doğan, Zekiye Alkan, Rehşan Demirel, Bêrivan ve Ronahîler şahsında tüm devrim ve mücadele şehitlerini sevgi, saygı ve minnetle anıyorum. Newrozlaşma çizgisinde direnen başta en amansız koşullarda 25 yıldır İmralı işkence ve soykırım sisteminde direnen Önder Apo'yu selamlıyorum. 2024 başta Önder Apo, şehitlerimiz, Ortadoğu coğrafyasında direnen Kurdistan gerillasının, kahraman Kürt halkımızın ve Newroz'u görkemlice karşılayan devrimci, demokrat ve sosyalist Kürt dostlarının Newroz Bayramı'nı yürekten kutluyorum.

Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü hedefleyen Küresel Özgürlük Kam-

Ülkesi parçalanmış, kimliği yasaklanmış, inkar edilen ve imhaya tabi tutulan bir halk, bugün bir kahramanlık hareketi ve özgürlük yürüyüşü ile bütün insanlığın umudu haline gelmiş bulunuyor. Newrozlaşmış halk gerçeği budur. Kuşkusuz bu gelişmeler tarihin en anlamlısı, en önemli olayıdır. Bunu asla hiç kimse küçümseyemez, inkar edemez.

Newroz Kürt halkının özgürlük ruhunu, bilincini yeniliyor ve özgürlük iradesini pekiştiriyor. Kürt halkı her Newrozla özgürlük ve demokrasi mücadelesini çok daha bilinçli ve güçlü yürütmesini biliyor. Her Newrozla özgürlük coşkusu, heyecanı güçleniyor, cesaret ve fedakarlık büyütülüyor. Her Newroz yol gösteren yeni kahramanlıkları ortaya çıkartıyor.

demmiştir. Mazlum Doğan gerçeğini PKK gerçeği olarak ilan ederek 'Parti Mazlum'dur' demiştir.

Evet, Mazlum Doğan, Newroz'un yeniden yaratıcısı olmayı başardı. Çağdaş Kawa oldu. Newrozları Newroz yaptı. Ulusal Kahramanlık Günü'nü daha da çok pekiştirdi. Bu direniş ve tutumuyla bir yandan tarihi zindan direnişinin öncüsü olduğu gibi gerillanın da öncüsü oldu. Partinin direniş çizgisini, eylem hattını ortaya çıkardı. Büyük gerilla direnişi, Egîdler, Zilanlar, Bêrîtanlar böyle ortaya çıktı. Ulusal Kahramanlık böyle oluştu. Gerilla yürüyüşü, onun büyük komutanlaşması bu temelde ortaya çıktı ve 28 Mart Ulusal Kahramanlık Günü'müz haline geldi. Mazlum Doğan direnişinden Mahsum Korkmaz direnişine uzanan hafta Ulusal Kahramanlık Haftamız oldu. İşte bu bilinç ve tarz böyle büyük bir kahramanlığı ortaya çıkardı. Onun bilincini, iradesini, cesaretini, fedakarlığını, öngörüsünü yarattı. Mazlum direnişçiliği böyle ortaya çıktı, Mahsum direnişçiliği böyle ortaya çıktı. Kürt gençliğinin bu kahramanca yürüyüşü kendisini özgür kadın yürüyüşünde ortaya koydu ve Bêrîtan direnişçiliği, Zilan fedailiği kendini bu temelde ortaya çıkardı.

Böylelikle Önder Apo "Mazlum Doğan öncülüğünde gelişen zindan direnişinin kölelikten özgürlüğe kurduğu sağlam bir köprü var. Bu köprüden cesaretle, kolaylıkla geçilebilir ve özgürlüğe yürünebilir" biçiminde halka çağrıda bulunmuştur. Kürt halkı Önderliksel çağrıya olumlu cevap veriyor. Günümüzde de çağrının gereklerini yerine getiriyor ve özgürlüğe yürüyor. Gerilla olarak

bulunduğu her yerde on milyonların yürüyüşüyle devam ediyor. Özgürlük sloganları on milyonların dilindeki haykırışı oluyor. Özgürlük bayrakları on milyonların elinde taşınan yüksekte dalgalanan bir özgürlük bayrağı olarak yol gösteriyor. 2024 Newroz'u bu anlamda Newrozların en anlamlısı, en görkemlisi olmuştur. Hem coşku, iddia ve irade bakımından hem de katılım bakımından tarihin en görkemli Newrozlarından biri olmuştur. Zindan direnişi temelinde gelişen kahraman gerilla yürüyüşü, Egîdlerin, Bêrîtanların, Zilanların kahramanlığı temelinde büyüyen gelişen bu büyük özgürlük ve kahramanlık hareketini 2024 Newroz'u bu büyük direnişin ve zaferin ruhunu ve coşkusunu temsil etmiştir.

1990'ların başından itibaren başlayan ve Ulusal Diriliş Devrimi dediğimiz, merkezinde kadın devriminin olduğu halkın özgürlük yürüyüşü, serhildanı bugün dört parça Kurdistan'da ve yurtdışında savaştan ve direnen halk gerçeği insanlığa yol gösteren, ilham kaynağı olan bir özellik taşıyor. İdeolojik, siyasi, örgütsel, askeri olarak Kurdistan Özgürlük Hareketi'nin yürüttüğü bütün çalışmalar, böyle bir gerilla ve halk gerçeğiyle birleşerek Önder Apo'nun Demokratik Modernite kuramının aydınlatıcılığı temelinde bütün ezilenlere, emekçilere, halklara, özgürlük ve demokrasiye ihtiyacı olan herkese öncülük ediyor.

Ülkesi parçalanmış, kimliği yasaklanmış, inkar edilen ve imhaya tabi tutulan bir halk, bugün böyle bir kahramanlık hareketi ve özgürlük yürüyüşü ile bütün insanlığın umudu haline gelmiş bulunuyor. Newrozlaşmış halk gerçeği budur. PKK'nin,

Kurdistan'da bütün dünya insanlığını aydınlatan kadın özgürlük devrimi şekilleniyor, gelişiyor ve yayılıyor. Gençliğin kahramanlığından görülmüyor, özellikle de Zap, Avaşın ve Metîna'daki gerilla direnişinde bu çok daha somut olarak görülmüyor.

Her türlü soykırım, kültürkırım politikalarına karşı Newroz direniş çizgisi ile günümüzde dağda, ovada ve şehirde milyonların buluştuğu ateşin etrafında özgürlük halaylarına duruluyorsa bunu Mazlum Doğanlara, Dörtlere, Zekiye Alkanlara, Rahşan Demirellere, Ronahî ve Bêrîtanların direnişine borçlu olduğumuzu asla unutmamalıyız. Kürt halkının en onurlu ve değerli evlatları TC faşist rejimine karşı bedenlerini Newroz ateşi ile yakarak özgür, cesur ve fedai ruhu ile Newrozlaşmayı Zirvede temsil etmişlerdir.

51. yılına girilen ve günümüzde Kurdistan, Ortadoğu, dünya hatta evreni saran bu özgürlük ateşi etrafındaki direniş halaylarının görkemliliği insan ruhuna adeta coşku seli olmayı gıpta ile bakılan ve kenetlenen bir toplumsallığı andırmaktadır.

15 Mart'ta başlayıp milyonların katılımıyla zirveleşen görkemli Newroz kutlamalarında Kürt halkı ve dostları Önder Apo'suz ve PKK'siz yaşamayı asla kabul etmeyeceklerini haykırmışlardır. 21 Mart, 28 Mart arası Kahramanlık Haftası'nda Mazlumlar ve Mahsumların çizgisinde Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünün ve Kurdistan'a statü sloganlarının milyonların tek sesliliğine dönüşen duruşu en büyük Newrozlaşmadır. Günümüzde direnmek, özgürleşmek ve zafere kilitlemenin adı Newrozlaşmak anlamına gelmektedir.

niliyor ve özgürlük iradesini pekiştiriyor. Kürt halkı her Newroz'da özgürlük ve demokrasi mücadelesini çok daha bilinçli ve güçlü yürütmesini biliyor. Her Newrozla özgürlük coşkusu, heyecanı güçleniyor, cesaret ve fedakarlık büyütülüyor. Her Newroz yol gösteren yeni kahramanlıkları ortaya çıkartıyor. Böylece Newrozlaşmış bir halk, Newrozlaşmış bir hareket, Newroz ateşlerinde pişen bir mücadele haline gelmenin iradesi keskinleşiyor.

2024 Newroz'u özgürce var olma ve yaşama iradesini bir kez daha temsil etmiştir

Bu temelde 2024 Newroz'u da tarihsel anlamına en uygun bir biçimde yaşamıştır. Tüm zamanların en görkemli özgürlük yürüyüşüne dönüşmüştür.

PKK ve Kürt halkının dostlarının başlattığı küresel çaptaki 'Önder Apo'ya Özgürlük Kürt Sorununa Çözüm' kampanyasının en temel hedefi olan Önder Apo'nun fiziki özgürlüğü Newroz meydanlarında milyonların büyük özgürlük buluşması olmuştur. Bu duygu ve düşüncelerle özellikle de son yıllarda Medya Savunma Alanları'nda faşist TC sürülerine karşı direnen, Zap, Metîna, Avaşın gerillasının direniş ve savaşma performansı Newrozlaşmanın günümüzdeki adı olmaktadır.

Yine 2022'de Mersin'de Sara ve Rûkenlerin eylem çizgisi, 1 Ekim 2023'teki Ankara'da Erdal ve Rojhatların eylem çizgisi sömürgecilere, işgalci ve faşistlere karşı günümüzde Mazlumların Egîdlerin, Zilan ve Bêrîtanların Newrozlaşmada tarihsel

panyasına herkesi katılmaya çağırıyorum. Önder Apo'nun 'Genç Başladık Genç Başaracağız' düsturu etrafında kenetlenerek özellikle de genç kadın ve erkeklerin günümüz açısından en temel görevi Kurdistan gerillasına akın akın katılmak olduğu bilinciyle Newrozlaşarak coşku seliyle Kurdistan dağlarında ovalarında, nehirlerinde özgürlük halayında yer alarak, mücadele ve direniş çizgisinde cesur ve kararlılıkla yürüelim.

2024 Newroz'u özgürlük ve demokrasi mücadelesinin çok daha güçleneceğinin somut kanıtı olmuştur. Bilindiği gibi bu Newroz; Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü ve Kürt sorununun çözümünü hedefleyen "Küresel Özgürlük Hamlesi" temelinde gerçekleşmiştir. Böylelikle özgürlük hamlesi yeni bir boyut kazanmıştır. Hamlenin çok daha fazla yayılacağı ve daha zengin eylem biçimleriyle sürdürülür hale geleceğinin startını vermiştir. Dolayısıyla bu Newroz her zamankinden daha fazla Özgürlük Newroz'u oluyor. Her zamankinden daha fazla Önder Apo'nun fiziki özgürlüğü için mücadele etmeyi içeriyor. Her zamankinden daha fazla bizi umutlu, inançlı ve iddialı kılıyor. 2024 Newroz'u kahramanlık ruhuyla, kahramanlaşmış halk gerçeğiyle, kahramanca mücadele eden gençlik ve kadın gerçeğiyle gerçekleşmiş bulunuyor. 2024 Newroz'u somut olarak göstermiştir ki, 2024 yılı büyük özgürlüklerle dolu bir yıl haline gelecektir.

KIZILDERE BİR BAŞLANGIÇTIR

Cemal Şerik

30 Mart'ta gerçekleşen Kızıldereli katliamının 52. yıldönümünü geride bırakıyoruz. Bu vesileyle 30 Mart 1972'de Tokat'ın Niksar ilçesinin Kızıldereli köyünde şehit düşen Mahir Çayan ve dokuz yoldaşını saygıyla anıyoruz.

Kazandığı anlamla tarihte yer edinen, iz bırakan 30 Mart 1972 olayının yıl dönümünde Mahir Çayan ve yoldaşlarını anarken, şehadetleri üzerine bugün her zamankinden daha fazla düşünmek, tartışmak, değerlendirmek ve güçlü sonuçlar çıkarmak gerekiyor.

Mahir Çayan ve yoldaşlarının 30 Mart 1972 günü Kızıldereli'de gerçekleşen şehadetleri tüm devrimci, demokrat ve sosyalistlerin önlerine önemli görev ve sorumluluklar koyuyor. Kızıldereli'de, etrafı kuşatılan on devrimci öncünün göğüslediği şehadet, ne yapılması ve nasıl olması gerektiğini anlatıyor.

30 Mart 1972 değerlendirildiğinde, Kızıldereli şehitleri anıldığında; onların vermiş oldukları mesajın doğru anlaşılması gerekir. Devrimci mücadele yoldaşlığını, ortaklığını bilince çıkararak bu mücadele doğrultusuna mutlaka sahip çıkılması gerekiyor.

Bu vesileyle de 30 Mart 1972'de Kızıldereli'de şehit düşen Mahir Çayan ve dokuz yoldaşını anarken aynı zamanda Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan ve İbrahim Kaypakkaya'yı, Mahir Çayan'a ilk devrimci mücadelesinde yol arkadaşlığı yapan başta Hüseyin Cevahir ve Ulaş Bardakçı olmak üzere Türkiye ve Kurdistan'da 12 Mart 1971 askeri faşist darbesine karşı direnen şehit düşen tüm devrimcileri de saygıyla anmak gerekiyor.

Kızıldereli; devrimci ruh, ortaklaşma, yoldaşlık ve direniştir

30 Mart 1972'de Kızıldereli'de tarih yeniden yazılmaya başlamıştır. Mahir Çayan ve yoldaşları bu tarihi yazarken ardıllarına da çok güçlü bir miras ve gelenek bırakmışlardır. Ve bu miras ve gelenek en güçlü haliyle bugün Özgürlük Gerillası tarafından Kurdistan dağlarında savunularak yaşamaya devam etmektedir.

Mahir Çayan ve yoldaşları 12 Mart faşizmine karşı yürüttükleri direnişte; Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ın idam edilmelerini engellemek için, yaptıkları eylemde şehit düşmüşlerdir. Gerçekleştirdikleri bu eylemde, dönemin devrim mücadelesinin öne çıkan aktif öncü örgütleri olan Türkiye Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi (THKP-C) ile Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu (THKO)'nun öncü militanları birlikte şehadete ulaşmışlardır. İki ayrı örgüt olmasına rağmen, birlikte şehit düşmüşlerdir. Yaşadıkları bu şehadette de, devrimci mücadelede, yoldaşlık ilişkilerinde, birbirini savunmada, dayanışma ve ortaklaşmada nasıl bir sahiplenme içerisinde olunması gerektiğinin yolunu da göstermişlerdir. Tarihe de böyle bir not

düşmüşlerdir. Aralarındaki ideolojik farklılıkların On'ların Kızıldereli'de tarihe düştükleri notta belirttiklerinin önünde bir engel oluşturmamıştır.

Elbette, devrimci yoldaşlık burada çıkarılması gereken en temel sonuçlardandır. Ancak, bu temel sonuçla da sınırlı kalınmayacağı açıktır. O günkü siyasal konjonktürün ve Türkiye'deki devrimci hareketlerin doğru anlaşılmasının da gereği vardır.

12 Mart 1971 öncesi süreçte devrimci sosyalist hareketlerin kendi aralarında bir ideolojik mücadele vardı. Bu ideolojik mücadelede temel konularda aralarında düşünce farklılıkları söz konusuydu. Bunların başında özellikle Birinci Dünya Savaşı sonrası süreçte TC Devleti'nin şekillenmesi yer alıyordu. Bunun yanı sıra Kemalizm, sınıfların tahlili, temel taktik, sınıf ve toplumsal katmanların mücadele içerisindeki konumlanışları, mücadelelerin hangi araçlar kullanılarak sürdürüleceği, dünya sosyalist hareketler içerisinde yaşanan sorunlar, çelişkiler ideolojik farklılıkları bulunmaktaydı.

Var olan bu farklılıklar dışında, Dünya devrimci hareketlerine hız kazandıran, zenginleştiren, güç veren mücadelelerin de olumlu etkileri yaşanmaktaydı. Özellikle de 1950-1960'lı ve sonraki yıllarda bunlar çok bariz bir şekilde kendisini göstermişti. Bunlar içerisinde 1959 Küba Devrimi'nin önemli bir rolü olmuştu ve bunun bir sonucu olarak da, Güney Amerika ülkelerinde Küba Devrimi'nden esinlenerek içerisine girilen arayışlar yaşanmaktaydı. Che Guevara bir devrimci önder olarak dünya devrimci hareketlerinin düşünce ve ruhunda taht kurarak efsaneleşmişti. Bu ruh ve coşku gerilla mücadelesinde kendini çok fazla öne çıkarıyordu. 1968'de Avrupa'da devrimci gençlik hareketleri vardı ve o bir bütün olarak Avrupa'yı sarmıştı. Bu yaşananlar dünya halkları üzerinde olduğu gibi, Türkiye ve Kurdistan'daki devrimci gençlik üzerinde etkileri yaşanmakta, katkıları olmaktadır.

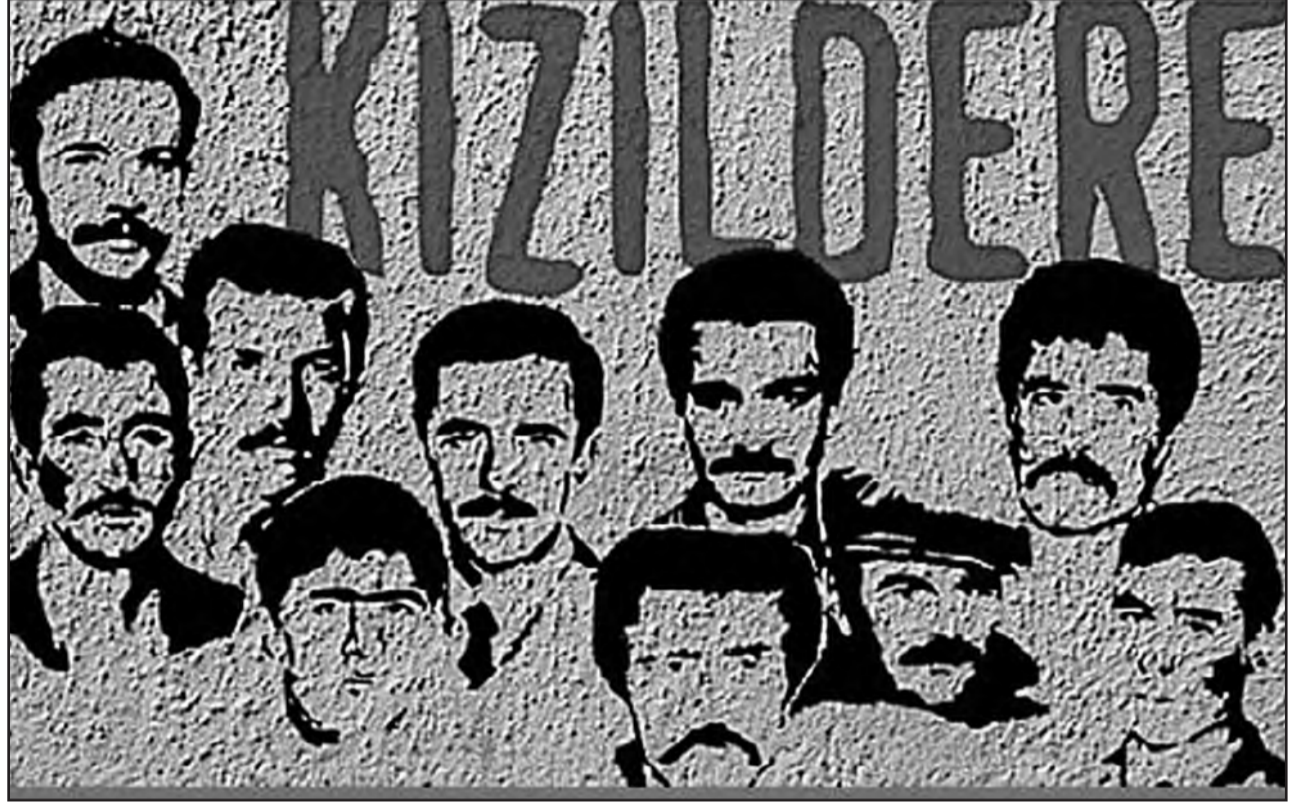
Bunların hepsi Mahir Çayan ve yoldaşlarının da içerisinde yer aldığı, işçilerin, köylülerin, aydınların mücadelesiyle de bütünleşen devrimci gençlik mücadelenin üzerinde geliştiği bir zemini ifade etmekteydi ve buna göre de ideolojik ve ruhi şekilleniş yaşanmaktaydı. O süreçte yaşanan bu şekilleniş Türkiye'de "yüksek öğrenim" kurumlarında okuyan Kürt öğrenciler üzerinde belli yönleriyle olduğu gibi, İran'da gelişen devrimci hareketler üzerinde de etkide bulunuyordu. Hatta bunlar arasında düşünsel olarak benzerlikler de görülmüyordu. İran Kitlelerinin Partisi'ne (TÜDEH) rağmen, Bijan Cezani'nin önderlik ettiği Halkın Fedaileri'nin hem düşünce sistematiği hem de mücadele perspektifi açısından böyle bir özellik taşıyor olması da bunu gösteriyordu.

Türkiye'de devrimci gençlik hareketinin yaşadığı bu etkilenme 'Geleneksel Dünya Solu'nun' kendi içerisinde yaşadığı ayrılıklar ve o güne kadar temsil ettiği özelliklerden farklı olduğu kadar, onun dışında da bir an-

lam ifade etmekteydi. Bu yönüyle de, 1957-1960 yıllarında dünyadaki sosyalist hareketler içerisinde Sovyetler Birliği ve Çin Komünist Partileri ile Arnavutluk Emek Partisi eklenmiş yaşanan ayrımlardan farklıydı. Onlardan ideolojik ve siyasal olduğu kadar devrimci yöntem konusunda da bir ayrılık içeriyordu. Özünde ise, sosyalizmden

gelişimi karşısında, gerilemekten kendini kurtaramadı. Türkiye'de Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu ve Türkiye Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi'nde temsilini bulan çizgi de İran'daki benzer bir yol izledi. Gençlik ve yeni nesil içerisinde THKO ve THKP-C parlayan yıldızlar haline geldi. Bakurê Kurdistan'da Apocu hareketin

yarısının sonlarına doğru, devrimci gençlik hareketinin gelişimine kadar da devam etti. Bunun bu kadar uzun sürmesinin de nedenleri vardı: Birincisini, Türkiye'deki sol, sosyalist, devrimci düşünce ve siyasal eğilimlerin önündeki, 'geleneksel reel sosyalist düşünce yapısı ve politikalar', ikincisini de TC Devleti'ne ve Ke-

30 Mart 1972'nin yeni bir yıldönümünde, Mahir Çayan ve yoldaşlarının şahsında 12 Mart 1971 faşist darbesine karşı silahlı mücadeleyi esas alan devrimci örgütlerin ve öncülerinin çıkışını; Kemalist düşünceden ve onun kurumlaşmış olan devletinden bir kopuş ve ona karşı geliştirilen mücadeleyle kendi varoluşunu sağlama olarak görmek ve bir başlangıç olarak kabul etmek gerekmektedir.

sapmayı da ifade eden 'Geleneksel Sol Yaklaşım' dışında olan ayrı bir mecrada akışı ifade ediyordu.

1968 sonrası süreçteki Türkiye'de sol hareketlerin de Avrupa ve Güney Amerika ülkelerinde olduğu gibi "Geleneksel Dünya Solu"ndan olan bu farklılığı, Rus ve Çin devrimi sonrasında yaşananları, Arnavutluk'ta ve o zamanki Doğu Avrupa, Balkan ülkelerinde izlenen politikaları, aralarındaki ilişki ve izledikleri iç politikaları eleştirmenin yolunu da açıyordu. Buna rağmen kendi içerisinde Sovyetler Birliği ve Çin Komünist Partileri'nin dışında, Arnavutluk Emek Partisi'nin düşünce ve politikalarının etkisinde kalanlar da vardı.

12 Mart 1971 sonrası süreçte Türkiye ve Bakurê Kurdistan'da gelişen devrimci mücadele içerisinde de en etkili olanlar, yönünü bu istikamette belirleyenler oldu. 'Geleneksel Sosyalist Düşünce' sahipleri, nicelik ve nitelik olarak eleştirenler karşısında zayıflamaktan ve o zamana kadarki güçlerini kaybetmekten kendilerini kurtaramadılar. Türkiye'de ve İran'da yaşananlar da bunun bir göstergesiydi. İran'da TÜDEH, Türkiye'de Türkiye Komünist Partisi (TKP) ve onun etkisi altında olan partilerin, örgütlerin yaşadıkları bundan farklı değildi.

İran'da TÜDEH nicel olarak çok güçlüydü. Ama giderek parlayan yıldız haline gelen Halkın Fedaileri'nin

gelişimi karşısında, irili-ufaklı birçok grup ve örgütün yaşadıkları da bunlardan farklı değildi.

Onun içindir ki, 1968 sonrasında o zamana kadar devrimci, sosyalist mücadeleler içerisinde etkili olan 'Geleneksel Sosyalist Düşünce'lerden bir kopuş yaşanırken aynı zamanda; yenilenmeye, gelişmeye, halkları zafere götürmeye en yakın ideolojik, örgütsel, pratik duruşları temsil eden örgüt ve hareketler de geliştiler. Deniz Gezmişler, Mahir Çayanlar ve İbrahim Kaypakkaya'da temsilini bulan düşünce ve örgütlenmeler Apocu Hareket'te temsilini buldu.

Kızıldereli, Kemalizm'e ve devletine karşı bir duruştur

Burada, Deniz Gezmişler, Mahir Çayanlar ve İbrahim Kaypakkayalarda ifadesini bulan devrimci çıkışın; o zamana kadarki sol, sosyalist düşüncelerin örgütsel yapılanmalarındaki, mücadele biçimleri ile TC Devleti ve Kemalizm'e olan yaklaşımdaki farklılığını da belirtmek gerekmektedir.

Türkiye'de, TC Devleti'nin oluşumu ve onun harcı olarak görülen Kemalizm'i o zamana kadar kimse doğrudan eleştirmiyordu. Hatta köken itibarıyla kendilerini Kemalizm'e dayandırmayan yok gibiydi. Farklı düşününenler de seslerini fazla çıkaramıyorlardı. Böyle bir algı, düşünce zehirlenmesi, 1960'lı yıllarının ikinci

malizm'e olan yaklaşımlar oluşurmaktaydı. Daha net bir ifadeyle Kemalizm'in sol, sosyalist, devrimci ve demokrat kesimler üzerindeki doğrudan olan etki ve ilişkisiydi. Dolayısıyla da Kemalizm'den bağımsız bir duruş içerisine girilemiyordu.

Belirtilen bu temel nedenler TC'nin devlet olarak şekillenmesinden, 1960'lı yılların sonlarına kadar en güçlü ve etkili haliyle varlığını korumuştur. Sonrasında bile varlığını etkili bir şekilde korumaya devam etmiştir. Hatta günümüzde bu etkiyi kırma, aşma yönünde önemli bir mesafe kat edilmiş olsa bile hala varlığını korumaya devam etmektedir. Bu da, Kemalizm'in ortaya çıktığı ve kendini TC Devleti olarak ilan ettiği tarihsel koşullarda oynamış olduğu rolden, Reel Sosyalist düşünce yapısı tarafından 'pozitif' yanlarıyla öne çıkarılmış olmasından gücünü almaktadır.

Reel Sosyalizm tarafından Kemalizm'in "pozitif" yanlarıyla ele alınmasında, 1917 Ekim Devrimi'nin oldukça önemli katkıları olmuştur. Rus Bolşevik Devrimi'ni kuşatan kapitalist-emperyalist sistemi Kemalist kurtuluş savaşı uğraştırmış olmasının fiilen yaratmış olduğu etkinin; 'emperyalizmin darbelenmesi', 'zayıflatılması', 'anti-emperyalistlik', "ulusal bağımsızlıkçılık" olarak yorumlanmış ve ona hiç de hak etmediği bir düzeyde uluslararası alanda önem verilmesine neden ol-

muştur. Oysa, TC Devleti'nin kuruluşu, verilen bu önemin aksine; Kürdistan ve Ortadoğu halkları ve Rus Bolşevik Devrimi için tersi bir anlam ifade etmekteydi. Çünkü; Kürtlere karşı bir soykırım aracı, Rus Bolşevik Devrimi ve Ortadoğu'da halklarına karşı kapitalist-emperyalizm tarafından koçbaşı olarak kurgulanarak kurulmuştu ve bundan öte bir anlam taşıyordu. Kemalist hareketin ortaya çıkışı, devraldığı miras ve ona biçilen rol böyle bir anlam ifade etmekteydi.

TC Devleti, bakiyesini devraldığı, adı "Osmanlı" olan bir devletin devamı olma iddiasına sahipti. Osmanlı Devleti'nin kendisi ise, feodal özellik taşıyan bir imparatorluktu. Ama kapitalist modernite koşullarında yarı-sömürge haline gelmekten de kendisini kurtaramamıştı. O dönem kendisi gibi daha başka imparatorluklar da vardı. Onlar da Osmanlı devleti gibi, dünya pazar ve topraklarını paylaşma 'sorunları' olan kapitalist-emperyalist devletlerin yarı-sömürgeci haline gelmişlerdi. Birinci Dünya Savaşı'nın amacı da bu soruna 'çözüm' yolu olarak görülmüştü. Hedefinde ise Osmanlı gibi ömrünü doldurmuş olan Rus Çarlığı, Avusturya-Macaristan İmparatorluğu gibi geçmişin büyük imparatorluklarının paylaşılması, birer yarı-sömürge haline getirilmesi ve bunların sömür-gelerine el konulması vardı.

Birinci Dünya Savaşı'nda yenilen taraf içerisinde yer almasıyla da Osmanlı Devleti böyle bir akıbete uğramaktan kendisini kurtaramadı, başta İngiltere ve Fransa olmak üzere savaşın galipleri arasında paylaşıldı ve onların askeri, siyasal ve ekonomik anlamda egemenliği altına girdi. İstanbul'u kontrol altına aldılar. Ankara'ya kadar askeri etkinlik alanlarını genişlettiler. İtalyanlar Akdeniz kıyı şeridini alırken, Yunanistan da Eskişehir ve Ankara'ya kadarki coğrafyayı kendi kontrolleri altına aldı. Böylece Anadolu olarak görülen coğrafyanın girilmedik hiçbir yeri kalmadı. Osmanlı bakiyeleri için tek hareket edebilecekleri, soluklanacakları bir alan olarak ellerinde kalan; Çarlık Rusya'sının, Sivas'a kadar elinde tuttuğu coğrafya üzerinde Bolşevik Devrimi'yle birlikte, hakimiyetinin ortadan kalktığı Kürdistan coğrafyasıydı. Bu coğrafyayı da temel üs alanı haline getirerek kullandılar. Kongrelerini (Erzurum, Sivas) burada toplayarak, içerisinde oldukları arayışlarını bir adım daha ileriye taşıdılar.

Kemalist hareket, İngiltere ve Fransa'yı zayıflattığı için Rus Bolşevikleri tarafından bir düşman olarak değil bir nevi kendilerine pratikte sunulan bir destek olarak, müttefik olarak görüldü. Bu temelde Kemalistlere para ve silah verildi, siyasal destek ve imkan sunuldu. İngiltere, Fransa'ya karşı mücadele ediyorlar' diyerek, 'ilerici' olarak değerlendirildi. 1920'de Bakü'de kurulan Türkiye Komünist Partisi'nin de içerisinde yer aldığı uluslararası alanda sosyalist hareketler de, Kemalizm'in niteliğine, sınıfsal özelliklerine ve hedeflerine bakmadan bu değerlendirmelere katıldı. Bunu birçok sol ve farklı kesimlere ait yayınlanmış olan çok sayıda kitap ve makalede görmek mümkündür. Sonrasında, hatta günümüze kadar da Kemalizm'e dair bu değerlendirmeler etkisini korudu.

1971 sürecinde 12 Mart faşizmine karşı Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu ve Türkiye Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi'nin başlattığı direniş, bu

düşünce yapılarından kopuşu da ifade etmektedir. Bunu bilmek gerekiyor. Çünkü Mahir Çayan, Deniz Gezmiş ve İbrahim Kaypakkaya'nın öncülük ettiği direniş, siyasal ve düşünsel anlamda böyle bir kopuştan kaynağını almaktadır.

"Kızılderene neden bir son değil, başlangıçtır", neden "TC Devleti'nin düşünce yapısından bir kopuşu anlatıyor" derken kastedilen de budur, Türkiye'deki sol, sosyalist, devrimci hareketlerin TC Devleti'nden, Kemalizm'den uzaklaşması yönünde atılmış oldukları en güçlü adım olmasıdır. Mahir Çayan ve yoldaşları Kızılderene'deki direnişleriyle böylesi bir kopuşu ilan etmişlerdir.

Kızılderene'de belirlenen devrimin ölçüleridir

Nasıl 1919-1924 arasında Kemalizm uluslararası alanda bir etki yaratmışsa, TC Devleti tarafından düşünsel olarak bugün de benzeri bir atmosfer oluşturulmak istenmektedir.

Onun içindir ki, 1919-1924 arasındaki benzer politikaları devreye koymaktadır. Bununla da MHP'li faşist, işbirlikçi yüzünü -İttihat Terakki'nin Teşkilat-ı Mahsusasın yaptığı gibi- perdeleyerek Anadolu coğrafyasında yaşayan emekçilerden, uluslararası kamuoyundan gizlemeye çalışmaktadır. Nasıl o zaman Kürtler, Lazlar, Çerkesler, Aleviler, Anadolu coğrafyasında yaşayan gayri-Müslümler, sosyalistler katledilerek, önlerinde gördükleri engelleri birbirinin ardı sıra tasfiye ederek aşmak istemişlerse, şimdi de aynı yöntemlere başvurulmaktadır. Kürdistan boydan boya yeniden işgal edilmek istenmektedir. Bunu yaparken de 'vatan-severlik', 'anti kapitalist-emperyalistlik' maskesini takarak; Kürt soykırımını yapmaktan, Kürdistan'ı Kürt-süzleştirerek demografik yapısını değiştirme yöntemlerine başvurmakta, yağma, talan, tecavüz, işkence gibi; insanlık ve savaş suçlarını işlemekten geri kalmamaktadır.

Nasıl ki Kemalistler parçalanan, dağılan Osmanlı'nın mirasını devralmak için kullandıkları yöntemlere başvurmuşlarsa, yeniden benzeri yöntemleri devreye koyarak belirli bir sonuca ulaşmak istemektedirler. Bunu sağlamak için de, yine o zaman yaptığı gibi ülke içerisinde ve uluslararası alanda 'yabancı işgale karşı mücadelenin asıl sahibi ve yürüten gücü', tasfiye ve katlettiklerinin de 'kapitalist-emperyalizmin birer işbirlikçisi' olduğu yalanına, safсатаına sarılmışsa; bugün de TC Devleti, 1919-1924 arasında olduğu gibi bir görüntü vermesini sağlayacak olan yöntemlere başvurmaktan geri kalmamaktadır.

ABD'nin Ortadoğu'ya yaptığı müdahaleler karşısında bir tutum sahibiymiş gibi illüzyona dayanarak, Kürdistan Özgürlük Hareketi'ne iftiralatıp karalaması ve bunun karşısında dünya halklarına kendisini 'anti kapitalist-emperyalist' olarak gösterip desteklerini almaya çalışıyor olması da bunu göstermektedir. Bunun anlaşılması için mutlaka Mahir Çayan ve yoldaşlarının Kızılderene direnişinde açığa çıkardığı sonuçlardan derslerin çıkarılması gerekmektedir. Bu başarıldığında, Mahir Çayan ve yoldaşlarının Kızılderene direnişi ile o güne kadar sosyalist, devrimci hareketlerin gözüne çekilen sis perdesinin ortadan nasıl kaldırılarak Kemalizm'den kopuşun sağladığı da anlaşılabilir olacaktır. Eğer Mahir

Çayan ve yoldaşlarının Kızılderene'deki direnişi doğru anlaşılmazsa, 1919-1924 arasında oynanan aldatmacanın hükmünü sürdürmesi de olanaklı hale gelecektir. Bugün Kürdistan özgürlük mücadelesine Türkiye'de yanılıklı yaklaşanlar görülmektedir. Bunun nedeni de asıl olarak burada aranmalıdır. Bunu aşmak için Erdoğan, Bahçeli faşizmine ve illüzyonuna karşı devrimci rolün oynanmasının zorunluluğunun bilincine hareket edilmelidir. Bu da 30 Mart 1972'nin yıl dönümünde Mahir Çayan ve yoldaşlarının anısına layık bir yaklaşım içerisinde olmayı gerekli kılmaktadır.

30 Mart 1972'nin bir son değil, başlangıç olduğunu belirtmekte yarar vardır. Bu belirleme Kemalizm'den kopuşun ve onun iktidarına, devletine karşı silahlı mücadelenin, direnişin tek yol ve çare olduğunun ilanıdır. 1971-'72 öncesinin Türkiye'deki sol hareketlerin yaptıkları değerlendirmeler okunup, incelendiğinde bunun ne anlama geldiği çok net bir şekilde anlaşılabilir gibi, dile getirilen görüşlerle de nasıl bir ideolojik mücadelenin yürütüldüğü ve Kemalizm'den kopuşu ifade ettiği görülecektir.

1971 öncesinde sosyalist eğilimler içerisinde Kemalizm'in dolayısıyla TC ordusunun savunuculuğu, devletçiliğin etkisi sanıldığından çok daha fazladır. Yaşanan sorunların, krizlerin çözümünde TC ordusunu, Kemalistleri çare gören düşünceler çok belirgin ve güçlüdür. 1950'ler sonrası Türkiye'de hükümet olan Adnan Menderes'in başbakanlığı yaptığı Demokrat Parti ve dönemin Cumhurbaşkanı Celal Bayar'a karşı yükselen muhalefette bunu görmek mümkündür. Bu kesimler yaptıkları miting ve gösterilerle "ordu-millet ele" sloganını atarak TC ordusunu iktidara el koymaya çalışmışlar ve 27 Mayıs 1960 askeri darbesinin destekçisi olmuşlardır. Böylece devrimci bir tutumla her ikisine de karşı olmaları gerekirken, kendilerini işbirlikçi olanın ipini elinde tutanın tarafında bulmuşlardır.

Bu yaklaşım, 1960 darbesi sonrasında da etkisini sürdürmüştür. 1961 genel seçimlerinde yüzde 34 oyla önce koalisyon ortağı, 1965 genel seçimlerinden sonra ise aldığı yüzde 52 oyla hükümet koltuğuna oturan DP'nin devamı olan Adalet Partisi (AP)'ne karşı gücünü göstermekten geri kalmamıştır. Öyle ki, TC ordusu dolayısıyla Kemalistler, AP hükümeti döneminde yaşanan siyasal sorunları, ekonomik ve toplumsal krizleri 'çözen güç' olarak görülmeye devam etmiş ve bir eğilim olarak kendilerini sosyalist, devrimci olarak görenler içerisinde ağırlıklı olarak hissettirmişlerdir. En radikal olarak görünenler içerisinde bile bunun izleri görülmüştür.

Yaşanan böylesi bir süreçte, özellikle de devrimci gençlik ve emekçiler içerisinde devrimci mücadelenin gelişimine paralel olarak bu eğilimi eleştiren görüş ve eğilimler de açığa çıkmıştır. Ve giderek de gelişen devrimci gençlik ve emekçiler içerisinde etkisini gösterir bir düzey ulaşmıştır. Silahlı mücadelenin savunulur hale gelmesi ve Kürt sorununun dile getirilmeye başlanması ve bunu görmezden gelenlerin doğrudan eleştirilmesi de bunu göstermektedir.

1970'li yıllara girişin arifesinde ve başlangıcında devrimci gençlik ve emekçiler içerisinde yaşanan bu gelişim çizgisini görmek mümkündür. Bu süreçle birlikte 1919-1924 arasında

olduğu gibi, Kemalizm'e, TC ordusuna olan yanılıklı yaklaşım etkisini sürdürüyor olsa da, ona karşıtlığı içeren, doğru devrimci yaklaşımların da etkili bir konuma gelmeye başladığını söylemek de mümkündür. 15-16 Haziran 1970'de İstanbul-Marmara eksenli gelişen ve dört işçi ve emekçinin (Mehmet Gıdak, Yaşar Yıldırım, Mustafa Bayram, Doğukan Dere) yaşamını kaybettiği, yine 12 Mart 1971 askeri faşist darbesine karşı devrimci, sosyalist hareketlerin, emekçilerin direnişleri de bunu göstermektedir.

Dikkat edilirse içerisine girilen böyle bir süreçte, o döneme kadar; toplumsal ve siyasal sorunların çözümünde TC ordusunu, Kemalizm'i çözüm yolu gören bir yaklaşım varken onun yerine, onlara karşı bir duruş ve mücadele öne çıkmaya başlamıştır. Yaşanmaya başlayan böyle bir süreçte; 31 Mayıs 1971'de Nurhak Dağları'nda; Sinan Cemgil, Alpaslan Özdoğan, Kadir Manga, 1 Haziran 1971'de İstanbul Maltepe'de; Mahir Çayan'ın yaralı olarak tutsak düştüğü çatışmada Hüseyin Cevahir, 19 Şubat 1972'de, İstanbul-Arnautköy'de; Ulaş Bardakçı, 30 Mart 1972'de Tokat-Niksar'ın Kızılderene köyünde; Mahir Çayan, Ömer Ayna, Cihan Alptekin, Saffet Alp, Nihat Yılmaz, Ertan Saruhan, Ahmet Atasoy, Sinan Kazım Özdoğan, Sabahattin Kurt, Hüdayi Arıkan son mermilerine kadar çatışarak, 6 Mayıs 1972'de Ankara'da; Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan götürüldükleri Uluçanlar zindanın idam sehpalarında boyun eğmeyerek, 18 Mayıs 1973'de Diyarbakır zindanlarının işkence tezgahlarında, İbrahim Kaypakkaya direnenek şehit düşmüşlerdir. Ve bu şehadetlerin hepsi o zamana kadar 'ilerici' olarak görülen Kemalizm'den kopuşu, onun ordusuna, düzenine, devletine karşı koyuşlar ve direnişler temel devrimci ölçüleri belirleyerek tarihe kaydedilmişlerdir.

30 Mart 1972 Kızılderene direnişinin esas alınarak günümüzde -bunun o dönemin tüm direnişleri için geçerli olduğunun bilincine- devrimci mücadeleye yön verilmesi gerekmektedir. Çünkü Sinan Cemgil ve yoldaşları Nurhaklarda bulunmasının temel nedeni TC'ye karşı bir silahlı mücadele başlatmaktır, Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu bu yüzden Nurhaklara çekilmişti. Aralarında Filistin'de eğitim görenler, Türkiye'de üniversitelerde okuyanlar vardı. Bunların hepsi silahlı mücadeleden, halk savaşından yana düşüncelerini ortaya koymuşlardı ve kıra dayalı bir mücadeleyi geliştirmek istiyorlardı. Deniz Gezmiş ile Yusuf Aslan Sivas'ta tutsak düşüklerinde yönlerini Nurhaklara çevirmiş, orada kıra dayalı bir mücadelenin başlatılmasında rollerini üstlenmek üzere Sinan Cemgil ve yoldaşlarıyla buluşmaya gidiyorlardı. Mahir Çayan ve yoldaşları da Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ın idamlarını engellemek amacıyla, silaha sarılarak gerçekleştirdikleri başarılı bir eylemin ardından Karadeniz kırsalına çekilmişlerdi. İbrahim Kaypakkaya da yoldaşlarıyla birlikte, tescilli MİT'in ajanı olan Doğu Perinçek'in başında olduğu "Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi'nden" ayrılarak, Dersim'in dağlarında Türkiye Komünist Partisi-Marksist-Leninist (TKP-ML) ve onun askeri gücü Türkiye İşçi Köylü Kurtuluş Ordusu'nu (TİKKO) örgütlenme mücadelesi içerisinde olmuştu. Aslında bu yönleriyle içerisine girilen arayışların hepsi tamamen Kemalizm'den ve

onun devletinden bir kopuşu anlatıyordu.

30 Mart 1972'nin yeni bir yıl dönümünde, Mahir Çayan ve yoldaşlarının şahsında 12 Mart 1971 faşist darbesine karşı silahlı mücadeleyi esas alan devrimci örgütlerin ve öncülerinin çıkışını; Kemalist düşünceden ve onun kurmuş olduğu devletinden yaşanan bir kopuş ve ona karşı geliştirilen mücadeleyle kendi varoluşunu sağlama olarak görmek ve bir başlangıç olarak kabul etmek gerekmektedir.

30 Mart 1972'nin yeni bir yıl dönümünde yapılması gereken, Mahir Çayan ve yoldaşları şahsında somutlaşmış olan böyle bir hakikatin sahiplenilmesi olmaktadır. Bunu esas alan bir yaklaşım ise, sahibi haline gelinen mücadelede kendisini somutlaştıracaktır.

Kızılderene'deki direniş Kürdistan'a taşınmıştır

12 Mart 1971 askeri faşist darbesine karşı gerek THKO gerekse Türkiye Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi direnişi esas alan bir mücadeleden yana tercihlerini yaptıkları bir süreçte, içerisine girilen silahlı mücadele çizgisinin Kürdistan toplumu üzerinde belirli bir etkileri olduğunu da belirtmek gerekir. Ancak bunu belirten yaşanan bu etkilenmenin sadece Kürdistan'ın coğrafik yapısının dağlık, gerilla mücadelesine son derece müsait bir alan olmasından kaynaklı olduğu gibi bir yanılığa da düşmemek gerekir.

Eğer böyle bir yaklaşım içerisine girilirse, ilk başta yanılığa düşülmüş olunur. Kürdistan'ın kıra dayalı bir silahlı mücadelede üslenme, korunma, gerilla taktiklerini uygulama, hareket tarzını geliştirme, geri çekilme, dağılıma ve toplanmada uygun bir coğrafya olduğu gibi hatta bundan daha önemlisi; sömürge bile sayılmayan bir ülke olduğunu, halkının sürekli fiziki ve kültürel soykırım altında, Türkleştirilme saldırılarının hedefi olduğunun da görülmesi gerekmektedir. 1923 sonrasında itibaren sürekli olarak içerisine tutulduğu bu soykırım saldırıları karşısında; Kürdistan halkının katliamlar, işkenceler, sürgünler pahasına da olsa bir direniş sergilemiş olması, böyle bir yaklaşım içerisinde olmayı gerekli kılmaktadır.

Onun içindir ki, sürekli olarak içerisine tutulduğu soykırım saldırılarına karşı, kendini savunma düşünce ve duygusu; Koçgiri'yi, Mutki'yi, Genç Palu-Xanî (Şêx Said Direnişi)'yi, Ağrı'ya-Zilan'ı, Dersim'i sonrasında kendine yaşatılmış olan acıları unutmamış olması, Kürdistan halkını her zaman soykırımcı, sömürgeci faşist TC Devleti'ne karşı kin ve öfke içinde tutarak duyarlı kılmıştır. Aynı zamanda 12 Mart 1971 askeri faşist darbesine karşı geliştirilen direniş ve bu direnişin öncülerine ilgisiz de kalmamıştır. Aksine kendini onlara daha yakın hissetmiş ve kapılarını onlara açmıştır. Asıl olarak da, Sinan Cemgilleri, Deniz Gezmişleri, İbrahim Kaypakkayaları Kürdistan dağlarına çeken, direniş mücadelesini burada örgütlemeye götüren gerilla mücadelesinin geliştirilmesine son derece elverişli coğrafyasıyla birlikte, Kürdistan halkının bu temel özelliği olmuştur.

Kürdistan'ın coğrafya ve halk olarak taşıdığı bu temel özellik, Sinan Cemgilleri, Deniz Gezmişleri, İbrahim Kaypakkayaları, 1970'lerin ilk yıllarında Kürdistan düşüncelerinin de etkisiyle kenti kıra, dağa taşı-

masına olanak sunmuştur. Hatta bunu deneyenler de olmuştur. Dr. Şivan (Sait Kırmızıtoprak) ve arkadaşları da bunlar arasında yerini almıştır. Ancak onlar Bakurê Kurdistan'da değil de, Başûrê Kurdistan'a geçerek, sınır üzerinden Irak KDP'sine dayanarak bunu gerçekleştirmek istemişlerdir. Bunun için de Metîna'nın Bakurê Kurdistan sınırına yakın olan Orê köyü civarına konumlanmışlardır. Ancak bu uzun sürmemiştir. Soykırımcı, sömürgeci, faşist TC Devleti I-KDP kontrolünde bile buna olanak tanımak istememiş, yakın ilişki ve işbirliği içerisinde olduğu Barzani ailesini devreye koyarak onların eliyle Sait Kırmızıtoprak (Dr. Şivan), Hikmet Buluttekin (Çeko) ve Hasan Yıkılmış'ı (Brusk) 26 Kasım 1971'de katletmiştir.

Dr. Şivan ve arkadaşlarının katliamı Türkiye'de yaşanan 12 Mart 1971 askeri faşist darbesinin sosyalistlere, devrimcilere, demokratlara karşı savaş ilan ettiği, cinayetler işleyerek katliamlarda bulunduğu, yoksul halk kesimlerine, işçi ve köylülerine saldırdığı, Kurdistan'a komandolarını doldurularak halkın işkeneden geçirildiği, zindanlara alındığı, sömürgeci zulmün daha derinleştirilerek hiçbir şekilde baş kaldıramaz hale getirilmeye çalışıldığı bir süreçte yaşanmıştır. Bu yönüyle de Dr. Şivan ve arkadaşının katli bir tesadüf olmanın ötesinde bir anlam ifade etmiştir. Tamamen TC'nin eşzamanlı, Türkiye ve Bakurê Kurdistan'daki saldırılarının bir parçası olarak verdiği talimatlar doğrultusunda I-KDP tarafından yapılan bir katliam olarak tarihe geçmiştir.

Önder Apo, Mahir Çayan ve yoldaşlarına yoldaş olmuştur

Ancak bu saldırılar, işlenen cinayet ve yapılan katliamlara rağmen 12 Mart 1971 askeri faşist darbesine karşı direnenler, şehitlerine ve devrimci mücadeleye sahip çıkanlar da vardı. Mahir Çayan ve yoldaşlarının Kızılder'e katledilmesine karşı, Önder Apo'nun öncülük ettiği Ankara Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde yapılan protesto böyle bir anlam ifade etmekteydi.

Önder Apo sosyalist düşüncelerle, Ankara Siyasal Bilgiler Fakültesi'ne gitmeden önce tanışmıştı. Ankara'da "Anadolu Tapu Kadastro Meslek Lisesinde", eline geçen "Sosyalizmin Alfabeti" adlı kitabı okumuştur. Mahir Çayan'la, ilk yüksek öğrenim kaydını yaptığı İstanbul üniversitesi Hukuk Fakültesine devam ettiği yıllarda katıldığı bir toplantıda karşılaşmıştı. Mahir Çayan'ın o toplantıda Kürt sorunu üzerine yaptığı konuşma ve militan duruşu onu etkilemişti. O süreçte İstanbul'da Devrimci Doğu Kültür Ocakları (DDKO)'na gitmişti. Fakat eğilimini Mahir Çayan'ın öncülük ettiği THKP-C'den yana belirlemişti. Aynı yıl (1971) yatay geçiş yaptığı Ankara Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde de bu eğilimi doğrultusunda hareket etmeye devam etmişti. İlk zindana girmesi de Mahir Çayan ve yoldaşlarının 30 Mart 1972'de Kızılder'e katledilmelerini protesto amacıyla Ankara Siyasal Bilgiler Fakültesi önünde, öncülük ettiği protesto eylemi sonrasında yaşandı.

İlk zindana girişi Önder Apo'nun o zamana kadarki düşüncelerinin belirginleştiği, yoğunlaştığı bir süreci ifade ediyor. Zindan koşullarında, yaşanan devrimci pratiklerden güçlü sonuçlar çıkararak bir kararlaşma yaşıyor. Çıkarılmış olduğu bu sonuçlar, onda var

olan birikimin bir noktaya doğruya evrilmesinin zemini haline geliyor. 7 ay kadar kaldığı zindandan çıktıktan sonra zindanda da hiç ara vermediği devrimci mücadelenin büyütülmesi, geliştirilmesi arayışında oluyor. O zamanki mücadelesi de üniversite öğrenci devrimci gençliğinin, hareketlerinin bir araya getirilmesi, örgütlenmesi, güçlendirilmesi ve ortak bir eylem, örgütlülük ve mücadele zeminine taşınmasına yönelik bir doğrultu izliyor. Belli bir düşünce birikimine, analiz gücüne sahip olması onu "nasıl olmalı", "ne yapmalı" sorularına cevaplar aramaya ve bulmaya götürüyor. Bu soruya cevap ararken, Türkiyeli ve Kurdistanlı gençlerin ortak mücadelesinin nasıl sağlanabileceğini öngörüyor.

Zindandan çıktığında kalabileceği bir adres olarak gittiği ev ise, Önder Apo'nun önüne koyduğu hedefine ulaşmak için ilk adımı atmış olduğu mekan olma özelliğini taşıyor. Önder Apo evin kapısını çaldığında ona kapıyı açan Haki Karer ve Kemal Pir ilk yoldaşları olarak ona katılıyor.

Önder Apo başlattığı bu mücadelede öğrenci devrimci gençliğin Kurdistanlı ve Türkiyeli olmalarının farklılıklarını reddetmiyor. Var olan farklılıklarını görüyor. Bunların farklılıklarını da koruyarak, bir irade olarak kendilerini ifade etmelerini kabul ediyor ve bu temelde de ortak bir mücadele içerisinde olunması gerektiğine inanıyor. Tabii bunu yaparken de daha çok Mahir Çayan düşünce-sinde olanları ve bu düşünceye yakın duranları, sempati duyanları bir araya getirerek, birleşik bir hareketi ortaya çıkarmaya çalışıyor.

Önder Apo'nun zindandan çıktıktan sonraki arayışları doğrultusunda yürüttüğü mücadeleye damgasını vuran da bu yönelimi oluyor. Bunu yaparken Kurdistan gerçeğini, Kürt sorununun çözümüne dair düşüncelerini de bir kenara bırakmıyor. Aslında birbirini tamamlayan etkenler olarak gördüğü Kürt sorununun çözümü ve öğrenci devrimci gençlik hareketinin toparlanması için yürüttüğü mücadeleyi bir bütünlük ve birlik içerisinde ele alarak bir sonuca ulaşmak istiyor. O günün siyasal koşulları da bunu gerektiriyor.

1972'nin Kasım ayında zindandan yedi ay kaldıktan sonra çıkan Önder Apo'nun 1973'ün ilkbaharına kadar sahibi haline geldiği pratiğine yön veren asıl olarak bunlar oluyor. PKK'nin oluşumunun ilk adımları da o zaman atılıyor. PKK'nin kadro şekillenmesi, örgütlenme biçimi, direnişçiliği, devrimci-sosyalist ilişkilendirme biçimi ve yaşamı o bütünlük içerisinde şekilleniyor. Apocu militan kişilik özelliklerinin hepsi o ilişkiler içerisinde belirgin bir hal alıyor. Ama Önder Apo bu ilişki biçimini Kurdistan ve Türkiye zemininde geliştirmek istiyor. Onun mücadelesini de veriyor. O mücadele belli bir etki yaratıyor.

1974'te CHP ve Milli Selamet Partisi'nin kurduğu koalisyon hükümeti döneminde çıkarılan "af yasası" ile sol çevrelerin önemli bir kesimi de zindanlardan çıkıyor. Bu tahliyeler mücadeleye katkı da sunuyor. Ancak, zindanlardan çıkanların hem farklı örgütsel yapıya sahip olmaları hem de kendi içlerinde düşünce ayrılıklarını yaşıyor olmaları, parçalı duruşların yaşanmasının önünü açarken, ortak mücadelenin geliştirilmesi fikrinin sonuç vermesi önünde engelleyici rol oynama potansiyelini içerisinde taşıyor. Sonuçta da öyle oluyor. Önder Apo'nun birleşik mücadele düşüncesi karşısında, küçük gruplar

oluşuyor. Ve bunlar da önceliği kendilerine veriyorlar. Buna rağmen Önder Apo ortak mücadele fikrinde ısrar ediyor. Ankara Yüksek Öğretim Derneği (AYÖD) çatısı altında yürütülen mücadelenin anlamı da böyle bir yaklaşımı ifade ediyor.

AYÖD, Önder Apo ve yoldaşları tarafından kurulmamıştır. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi (TSİP) etkisi altında kurulan bir dernektir. Ama o yıllarda öğrencilerin, devrimcilerin de gidip geldiği, örgütlenmelerine, ilişkiler geliştirmelerine, tartışmalar yürütmelerine imkan sunan bir mekan durumundadır. Bu yönüyle AYÖD'ün içerisinde TSİP değil, Önder Apo'nun birlikte hareket ettiği yoldaşları daha etkili hale gelmişlerdir. Önder Apo ve yoldaşlarının etkili olduğu AYÖD'ün bu yönüyle, 12 Mart 1971 askeri faşist darbesi sonrasında devrimci mücadelenin örgütlenmesinde, yürütülmesinde Mahir Çayan'ın, Deniz Gezmiş'in, İbrahim Kaypakkaya'nın anılarına sahip çıkılmasında önemli bir rol oynadığını belirtmek mümkündür.

Tüm bu belirtilenlerden hareketle şöyle de denilebilir. 12 Mart 1971 faşist darbesinin amacı; devrimcileri katletmek, ezmek, zindana atmak, sindirmek, öncülerine nedamet getirterek onları bir daha halkın önüne çıkamaz hale getirmek ve örgütlenmelerini dağıtmaktır. Belirlemiş olduğu bazı hedeflere ulaşmış olsa da, asıl amacına ulaşamamıştır. Mahir Çayan'ın, Deniz Gezmiş'in, İbrahim Kaypakkaya'nın öncülük ettiği devrimci direniş mücadelesinin yeni nesillere taşınmasını engellememiştir. Bunun sağlanmasında en etkili rolü oynayan, zindandan çıkışıyla birlikte üstlendiği öncü devrimci rolün gereklerini yerine getiren Önder Apo olmuştur.

Önder Apo üstlendiği bu sorumlulukla birlikte, devrimci mücadeleyi sürekli kılabilecek olan örgütlenme çalışmalarına da hız kazandırmıştır. Aynı zamanda kendini bunlarla da sınırlı tutmayarak, üniversitelere devletin bulunduğu yoğun müdahaleler karşısında devrimci, öncü bir duruşu temsil etmiştir. Yine devletin üniversiteleri denetim altında almak için kullandıkları sivil faşist güçlerin başlattıkları saldırılar karşısında direnişlerin örgütlenmesindeki yerini almıştır.

Zaten Apocu grubun kendisi de yürütülen bu mücadelenin öncülerinden oluşmuştur. Önder Apo'nun zindandan çıktıktan sonra aynı evde birlikte kaldığı ilk yoldaşları olan Haki Karer ve Kemal Pir de bu öncüler arasındaki yerlerini almışlardır. 1973 ve 1974'te gelişen öğrenci devrimci gençlik mücadelesine dam-

gasını vuran, Mazlum Doğan, M. Hayri Durmuş'la birlikte daha birçok öncü Apocu kadro, saflarını böylesi bir dönem içerisinde belirlemiş ve Önder Apo'ya katılmışlardır.

PKK'nin Türkiye devrimci hareketlerine olan yaklaşımını da bu temelde ele almak gerekiyor. Önder Apo, o dönemde sadece Kurdistan'da devrimci mücadelenin örgütlenmesi için değil, Türkiye'de devrimci mücadelenin örgütlenmesi gerektiği bilinci ve sorumluluğuyla da hareket etmiştir. Yerine getirdiği bu görevlerle de Mahir Çayan ve yoldaşlarına nasıl yoldaş olunabileceğinin yolunu göstermiştir.

Kızılder'e şehitlerine bağlılık Önder Apo'ca olmalıdır

Mahir Çayan ve yoldaşları Deniz Gezmiş, Hüseyin İnan ve Yusuf Aslan'ın idamını engellemek için Ordu Ünye'deki NATO'ya ait radar istasyonuna yönelik bir eylemde bulunmuşlardı. Yaptıkları o eylemde yer alan Ömer Ayna, Cihan Alptekin gibi bazı isimler de vardı ve bunlar THKO kadrolarıydılar. Mahir Çayan ve eyleme katılanların çoğu da THKP-C kadrolarıydı. Fakat eylemi birlikte yapmışlar, birlikte direnmiş ve kanları birbirine karışmıştı. Orada dar grupçuluk yoktu, ortak bir mücadele ve devrimci bir ruh vardı.

Önder Apo, devraldığı bu mirasın gereklerini yerine getirmeyi bir sorumluluk ve borç olarak görmüş ve üzerine düşenleri başarıyla yerine getirmiştir. 1973, 1974 yıllarında Önder Apo bunun için gecesini gündüzüne katan, yorulmak bilmeyen bir çaba içerisinde olmuştur. Şu, bu grup eğilim dememiştir. O çizgiye bağlı kalmıştır. Önder Apo, Deniz Gezmiş'te, Mahir Çayan'da, İbrahim Kaypakkaya'da ifadesini bulan düşünceleri savunmuştur. Mahir Çayan, Kürt sorununu herhangi bir mesele olarak ele almamıştır. Misak-ı Milli sınırlarını da aşan bir sorun olarak görmüş ve bir tutum sahibi olmuştur. Deniz Gezmiş'in idam sehvasında son sözü "Yaşasın Türk ve Kürt halkının kardeşliği"dir. İbrahim Kaypakkaya, her koşul altında Kürt halkının kendi kaderini tayin hakkını kayıtsız, şartsız savunmaktan yana olan düşüncesindeki ısrarını korumuştur. Önder Apo '73 ve '74 yıllarında tek başına bu sözlerle olan bağlılığın gereklerini yerine getirmeyi kendine bir amaç, görev edinmiştir. Mahir Çayan'ın, Deniz Gezmiş'in, İbrahim Kaypakkaya'nın anılarına bu şekilde bağlı kalmıştır. Düşünsel, örgütsel ve eylemsel olarak böyle bir devrimci sorumluluk üstlenmiştir. Bunu da ideolojik temellere oturarak, pratiğe dönüştürmekten geri kalmamıştır.

Daha sonraki süreçlerde ise, kendilerine sol, sosyalist diyen kimi hareketlerin içerisinde de etkisini gösteren engellerle karşılaşmıştır. Bunlar, Önder Apo'nun geliştirmek istediği düşünsel, örgütsel ve eylemsel gelişmelere karşıtık oluşturan, özünü Kemalizm ve onun devletinden alan sol içerisinde geliştirilmek istenen Kemalist, sosyal-şoven düşüncelerin hareketlere geçirilmesinden başka bir şey değildir. Oysa Mahir Çayan, Deniz Gezmiş ve İbrahim Kaypakkaya Kürt sorununun çözümüne dair tutumlarını çok net bir şekilde belirlemişlerdi. Önder Apo'da temsili bulan da onların ideallerine ulaşmak için düşüncelerini yaşatmak, ileriye taşımak ve devrettikleri mücadele bayrağının hep göklerde dalgalanmasını sağlamaktır. Onun içindir ki, Önder Apo'nun savunuculuğunu yaptığı düşünce ve eylem çizgisi sürekli bir gelişme içerisinde olmuş, önüne dikilen tüm engelleri aşmayı başarmıştır. Bu şekilde Apo'cu hareket 12 Eylül 1980 sömürgeci, soykırımcı faşist diktatörlüğünü yenilgiye uğratmayı bilmiştir.

Önder Apo, nasıl ki zindandan çıktıktan sonra Mahir Çayan'ın, Deniz Gezmiş'in, İbrahim Kaypakkaya'nın anılarına, direniş çizgilerine sahip çıkmayı devrimci bir görev olarak bilmişse, 12 Eylül 1980 ve sonrasında da bu yaklaşımdaki ısrarını korumuştur. 12 Eylül faşizmine karşı Birleşik Direniş Cephesi'ni oluşturmak istemiştir. Kendi mücadele zemininde elde ettiği kazanımlarını Türkiyeli devrimcilerin hizmetine sunmaktan geri kalmamıştır. Bugün de 30 Mart 1972'nin 53'üncü yılına girerken bu doğrultuda, çeyrek asrı aşan bir süredir içerisinde tutulduğu mutlak rehinlik ve izolasyon koşullarında belirlendiği bu yolda sağlam adımlarla yürümeye devam etmektedir.

Eğer, 30 Mart 1972'nin 53'üncü yılında 'Mahir Çayan ve yoldaşlarının mücadelesine nasıl sahip çıkılır' denilecekse, buna verilecek yanıt tüm bu belirtilenlerden farklı olmayacaktır; Önder Apo'ca olacaktır. Yine, 'Kızılder'e şehitleri yaşıyor' denilirken, kastedilenin de Önder Apo'nun yarattığı, büyüttüğü ve her yönüyle geliştirdiği mücadeleden başkasının olamayacağıdır.

30 Mart 1972, Kızılder'e şehitlerinin anılarına da ancak bu temelde; Kurdistan ve Türkiye halklarının iradelerine ve ortak, demokratik, özgür tercihlerine dayanan birleşik devrim mücadelesiyle karşılığın verilmesi olanaklı bir hale gelmiş olacaktır.

ASRIN KOMPLOSUNUN İÇ YÜZÜ NASIL ANLAŞILMALI?

Kişi ve Önderliksel kurum olarak İmralı sürecim, bu çerçeve altında sorunu değerlendirmeyi gerektirmektedir. Faydacı ve ucuz kullanmacı zihniyetlerle bu gerçekleşmeyince, ister resmi devlet çevresinden, ister işbirlikçi Kürt çevrelerinden gelsin, geliştirilen inkar, iftira ve imhacı yaklaşımlar ucu yine çıkmaza dayalı bir savaş dönemini dayatmaktadır.

4- Teslim edilmemde Kürt Özgürlük Hareketi ve Önderliği'nin tasfiyesi belirgin bir amaçtır. Kürt işbirlikçilerle yıllarca yürütülen ilişkiler bu tasfiyeyle tekrar işlevsel kılınmak istenmiştir. Güya liberal-demokratik Kürt önderliği yaratılacak, her devletin kendisi için hazırladığı Kürt öğeler doğacak boşluktan çeşitli örgütler yaratacaklardı. Bu konuda Almanya başı çekmektedir. Alman yanlısı Türk, Kürt, Arap ve İranlı gruplar yaratmak, eski bir Ortadoğu politikasıdır ve bu politika Enver Paşa'dan beri işlevsel olmuştur. Iraklı Kürtler bu politikanın kurdu olmuşken, son dönemlerde Türkiye'de de ileri adımlar atılmak istenmiştir. Dış güçlerin himayesi altında palazlanmak bir geçim tarzına dönmüştür.

Kürt Özgürlük Hareketi'nin tasfiye edilmemesi, bir kez daha tasfiye ve parçalama çabalarına ağırlık vermeye yol açacak ya da dağılıp gideceklerdir. Ayrıca sınırlı da olsa gelişen barış koşullarını istismar etmeye çalışacaklar; Özgürlük Hareketi'nin özgür sivil toplumu yaratamaması istismar çabalarını arttıracaktır. Dolayısıyla gerek eski tarikat tarzı gerici örgütlenmelere, gerekse işbirlikçi sahte sivil toplum kuruluşlarına dikkat etmek, halkı aldatmalarına fırsat vermemek büyük önem taşır.

5- İmralı sürecini Anadolu ve Mezopotamya'nın kardeş kültürlerindeki barışın dirilmesine vermek savaştan daha zor, sonuçları ise daha devrimci ve üretkendir. Kül-

türel varlıkların özgür kullanımına dayalı bir barış, Anadolu ve Mezopotamya Rönesansı ile Türkiye Cumhuriyeti'nin devrimci özüne de en doğru yanıt olacaktır. Her savaşın bir barışı olduğu ilkesini gözeterek, halkların çıkarına en uygun barış çabaları son derece gerekli ve önemlidir. Savaşlarının barışını getiremeyenler başka güçlerce hem de kendileri aleyhine kullanılmaktan kurtulamazlar.

Barışı araştırmak ve sınırlı da olsa geliştirmek, kayıp veya boş işlerle vakit kaybetmek anlamına asla gelmez. Savaşlarının gerçekçi barış yollarını geliştiremeyenler, askeri olarak kazansalar bile sonunda boşa çıkarılmaktan kurtulamazlar. Barış konusunda yanlış bir hesap en önemli askeri kazanımları bile anlamsızlaştırır. Halkına ve askerine karşı sorumlu önderler barış sorunlarını en az askeri sorunlar kadar incelemeyi ve gerçekçi çözümler bulmayı amaç edinen kişiliklerdir. Bunu beceremeyen önder ve komutanlar kaybetmekten kurtulamazlar.

İmralı sürecindeki barış çabalarına yönelik tutumların kimlerden kaynaklandığına bakıldığında, sürekli yozluk, marjinalite, hizipçilik ve düşmanlığı bir sanat haline getirenlerin bunda rol oynadığı görülecektir. Çünkü anlamlı ve ciddi olan bir barış; sahte, topluma hizmet etmeyen ve bireyi yüceltmeyen kaosu ortadan kaldırır, yasadışı durumları önler, düzenin meşru geçim ve yaşam tarzını egemen kılar. Yeteneği ve yaşam tarzı buna göre denk olmayanlar ve zamanında dönüşmeyenler, barışı ne

anlar ne de isterler. Bunlar savaşın acılarını ve zorluklarını da bilmezler. Buna rağmen sürecin ciddiyeti görülmelidir. Tam başarıya gitse de gitmese de, bu süreç önemlidir. Bunun ardından gelececek bir savaş bile eskisinden farklı olacaktır. Türkiye Cumhuriyeti tarihinin yaşadığı en uzun süreli krizi, geçmiş savaşın sonucudur. Bu doğru itiraf edilmeden ve adil bir barışa dönüştürülmeden kriz ortadan kalkmaz. Çünkü nedeni doğru teşhis edilmek istenmiyor. O halde tedavi de doğru olmayacaktır. Türkiye 2000'li yıllarda bu çelişkiyi yaşamaktadır. Kriz ya yeni, ya daha kanlı bir savaşla ya da adil ve onurlu bir barışla ortadan kaldırılabılır. Aksi halde günlük olarak yaşanan toplumsal kabustan kurtulamaz.

İmralı ve üçüncü doğuş süreci

6- İmralı süreci Kürt halkı için ve kurumsal olarak benim açımdan üçüncü doğuş dönemidir. Birinci dönem, tarımcı köy toplumunun 20. yüzyıla gelişen koşullarındaki anadan doğuş ve resmi model topluma kadar geçen süreyi kapsar. Bu dönem arada 15 bin yıllık tarih bulunan bir kopuş sürecinin büyük anlam ve yetersizlikleri içinde geçti. 15 bin yıl öncesi, sonrası yaşam ağı çözümlenmemektedir. Bu çözümsüzlük, aile içi ve köy sosyal savaşımına yol açtı. Bir köy isyancısıydım. Bu isyan resmi topluma geçişe kadar devam etti. Daha sonra bu sürece ilkokulla başlayan ve çeşitli aşamalardan geçerek oligarşik cumhuriyete karşı başkaldırıya kadar devam eden ikinci yaratılış

süreci eklendi. Don Kişot'un yeldeğirmenine saldırısına benzeyen bu dönem, sorunların açığa çıkmasına ve daha da ağırlaşmasına yol açtı. Neolitik ve feodal toplumun çelişkilerine kapitalist özellikler de katıldı. Devrimci tarz olmadığı için, bir kargaşa ortamı egemen oldu. Başvurulan isyan kendi içindeki gericiği bile çözümlenemedi. Yirmi yıl kadar süren bu isyan aşaması, bölge ve dünya çapında etkilemelere yol açtıktan sonra, önüne çıkan çıkmazların sonucu olarak İmralı sürecine dönüştü.

İmralı koşulları yalnız kişi olarak değil, cumhuriyet ve halk olarak üçüncü bir doğuş anlamına gelmektedir. İkinci doğuş şiddet ve savaşla doğmayı, temizlenmeyi ifade ediyordu. Doğada ve toplumda her olguda geçerli zıtlıkların varlığı ve birliği yasası gereğince şiddet temelinde yeterince uzun süren oligarşik cumhuriyete karşıtık dönemi, yerini demokratikleşmeyle gerçekleşecek olan laik ve demokratik cumhuriyete bırakacaktır. Çelişkisiz gelişme sağlanamayacağı gibi, çözümsüz kalan anlamsız çelişkilerle sürekli boğuşmakla gelişmenin sağlanması şurada kalsın, ancak tahribat, yıkım ve krizler gelişebilir. Türkiye çelişkilerini yeterince anlamakta ve zamanında çözmekte geciktiği için doğal olarak kriz sürecine girmiştir ve bir türlü çıkamamaktadır.

Süreç tüm güçler açısından yeniden bir doğuşu ve şekillenmeyi zorlamaktadır. Devletten ekonomiye, siyasetten hukuka, ahlaktan sanata kadar her alan sarsılmakta, bunalmakta ve krizle birlikte çözü-

mü aramaktadır. Benim İmralı sürecim bu gerçeği tetikleme anlamına da gelmektedir. Nasıl ki daha önceki süreç 'ben ve savaş' olgusu olarak anlam bulmuşsa, bu yeni süreç de 'ben ve barış' olgusu anlamına gelmektedir. Kurumsal olarak varlığımın temel bir parçası, Kürt özgürlük bilinci ve iradesidir. Savaşla deneyimden geçen bu bilinç ve irade şimdi barış sürecinden geçmektedir. Savaş süreci anti-feodal ve antioligarşik cumhuriyet olarak kendini formüle ederken, barış süreci 'demokratik ve laik cumhuriyet' olarak özde ve biçimde kendini yenilemek biçiminde ifade etmektedir. Ayrılık ve şiddet istenmiyor ve sistemden tümüyle dışlanmak isteniyorsa, Kürtlerin emekleriyle tarih boyunca Türklerle yaşadıkları devletleşme ve uluslaşma sürecinden zorla, inkar edilerek dışlanmaması gerekmektedir. Barış, siyasetin ve hukukun Kürtlerin kültürel varlıklarını diledikleri gibi özgürce yaşayarak cumhuriyetle bütünleşmelerine yer vermesini şart kılmaktadır. Özgür Kürt iradesinin inkarına dayalı cumhuriyet oligarşiktir ve bunun şiddeti ve ayrılığı doğurması kaçınılmazdır. Özgür birliğe, yani demokratik uzlaşmaya açık olması, barış ve birlik içinde yaşamak demektir. Bunun uygulanmaması, oligarşik cumhuriyetle demokratik cumhuriyet arasındaki mücadelenin henüz sonuçlanmamasından ötürüdür. Bu açıdan sembolik olarak İmralı süreci tarihi bir evreyi işaret etmektedir. Bu süreç ya barışı doğuracaktır; ya da eğer bunda başarılı olunmaz ve oligarşik cumhuriyetin inkar ve

imha politikaları devam ederse, o zaman bunu daha yoğun ve kapsamlı bir şiddetle birlikte ayırımın derinleştiği bir süreç izleyecektir.

Türkiye'nin tarihinde ilk defa en derinliğine yaşadığı krizin altında bu temel gerçeklik yatmaktadır. Çözümleyici saha olan siyaset olgusunun meclis ve hükümet olarak konuyu gerçekçi ve zamanında ele alıp üstüne düşeni yapmaması, sorunların üstünü örtüp çürümeye ve çözümsüzlüğe terk etmesi, basında da yoğun işlendiği gibi krizin kaynağının siyaset olduğunu göstermektedir. Siyaset idam kararını üzerimde Demokles'in kılıcı gibi sallayarak sonuç alacağını sanmakta ve en büyük yanlış burada yapmaktadır. Bu yaklaşım Türkiye'yi dıştan ve içten dayatılan ve özünde rantçılık ve yolsuzluk çetesine dayanan bir sisteme, dolayısıyla krize mahkum etmekte; her yıl, hatta her ay milyarlarca dolar maddi kayıp verdimekte, manevi olarak da derin acılara ve sıkıntılara boğmaktadır. Madem on beş yıllık savaş, toplam bilanço olarak 40 bin kişinin ölümü ve yüzlerce milyara varan maddi kayıp söz konusudur; o halde yapılması gereken bu olguyu bütün tarihsel, toplumsal ve uluslararası koşullar içinde ele alarak doğru bir tanımlamaya ve çözüme gitmektir. Bu yapılmadıkça, krizin çok boyutlu olarak daha da tırmanması kaçınılmazdır.

İnkâr ve imhacı yaklaşımlar çıkmaza dayalı bir savaş dönemini dayatmaktadır

Kişi ve Önderliksel kurum olarak İmralı sürecim, bu çerçevede altında sorunu değerlendirmeyi gerektirmektedir. Faydacı ve ucuz kullanmacı zihniyetlerle bu gerçekleşmeyince, ister resmi devlet çevresinden, ister işbirlikçi Kürt çevrelerinden gelsin, geliştirilen inkâr, iftira ve imhacı yaklaşımlar ucuya yine çıkmaza dayalı bir savaş dönemini dayatmaktadır. Bu oyuna düşmemek için çok duyarlı ve anlayışlı davranmakla birlikte, İmralı'da maddi ve manevi imhaya dayalı bir gelişmenin tüm Türk ve Kürt özgür irade güçlerinin imhaları anlamına geleceğini bilerek, özgürlük savaşımının halklarımızın lehine sonuçlanması için, meşru savunma savaşının tüm stratejik ve taktik hazırlıklarının yarın savaş başlayacakmış gibi sağlam yürütülmesi, bu sürecin başarısının en temel koşullarından birisidir. İmralı'nın devlet, toplum, halkımız, PKK ve benim açımdan tarihi anlamı budur.

7- 15 Şubat Komplosu'nun Avrupa, ABD ve AİHS açısından da doğru tanımlanması gereken bir anlamı vardır. Kürt özgürlük iradesine karşı girişilen ve kesinlikle hukuk dışı ve AİHS'ye aykırı olan gözaltı ve tutuklanma durumum, Türkiye Cumhuriyeti'nden ziyade, ABD ve AB kurumlarını hem hukuki hem siyasi olarak sorumlu kılmaktadır. Çünkü savunmamda kapsamlı olarak açıkladığım gibi, söz konusu güçler ve kurumlar sömürgeci bir siyasi anlayışla Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'ni çiğneyen, hukuka aykırı bir tutum sonucu bu durumu yaratmışlardır. Dolayısıyla AİHM'e giderken, sadece Türkiye Cumhuriyeti'nin AİHS'ye aykırı durumunu değil, esas olarak AB ve ABD'nin şahsında Kürt özgürlük iradesine karşı işledikleri hukuk ve ahlak dışı sorumluluklarını yargılamada göz önünde bulundurmamda öncelik taşımaktadır.

Avrupa'nın üç önemli başkentinde gerileceğim veya içine konulacağım çarmih (Kürtçe kelime: dört çiviyile çakılmak) veya tabutluğuma çivi çakılmıştır. Sonra ince bir kapitalist oyunla Afrika yamyamlarının elinden Türk uçağına atıldım.

Çarmiha ilk gerilediğim yer, başkent Atina'dır. Atina, ister şaşkınlığından ister kör intikamcılığından esinlenen gerici bir kültür ve korkak bir ruhla, Anadolu üzerindeki üç bin yıllık egemenliğini kaybetmesinin acısını çıkarmak istemiş; benden Anadolu Türklüğüne karşı ucuz ve ilkesiz bir zafer beklemiştir. Bunun pek mümkün olmayacağına anlayınca, sanki benim sahibim kendileriymiş gibi, Kıbrıs ve Ege'de bazı tavizler karşılığında bir hediye paketi veya bir kurbanlık koyun gibi Türk hükümetine sunma ihanetinin tarihte eşi görülmemiş alçaklığını ve dostluk kitabında hiç yeri olmayan şerefsizliğini göstermiş; AB üyesi olarak, AİHS'ye karşı hukuk suçunu işlemiştir. Hiçbir karşı bahane ileri sürülmeden, bu olaydaki büyük ahlaksızlığı ve hukuk karşısındaki suçu netti. Gerekirse bu, çok sayıda tanık ve açıklamayla kanıtlanabilir.

Yunanlı yazar Kazancakis, "İsa'nın Yeniden Çarmiha Gerilmesi" romanını çoktan yazmıştır. Ama benim konum bireysel değildir. Önderliği'ne ölümüne bağlı milyonlarca özgür iradeli Kürt'e de çarmiha gerilme eylemi uygulanmıştır. Yunanlılar kendilerini tanrı Zeus'tan beri çok kurnaz sayabilirler. Zeus'un alnından yarattığı kızı tanrıça Athenna, hıleye Troyalı Hektor'u, kardeşi Deiphobos'un kılığına girerek savaşın ateşine atıp tasfiye edebilir. Böylece Anadolu'nun kapısını açabilir. Bu gerçeklik mitolojide geçer. Ama ben 2000'e bir kala, 20. yüzyılda yaşarken bu tuzağa düşürüldüm. Kendileri beni öldürseydi, bir komployla da olsa kaza süsü vererek bunu gerçekleştirseydi gam yemezdim. Kültürleri gereği olup biterdi. Ama hiçbir insanlık kitabında ve hiçbir ahlaki ilke içinde yeri olmayan paketleme usulü bir hediye halinde, 30 bine yakın şehidin acıları ve analarının gözyaşları arasında, hiç de hazır olmadığım ve hala benden bir şeyler umut ettikleri en kritik bir anda, Türk özel savaş timlerine teslim etmeye nasıl cesaret edebilir? Arkalarında ABD Başkanı Clinton varmış, o emretmiş. (Özel Danışmanı Blinken bunu resmen basına açıkladı.) Yunan hükümeti de dostlukla oynayarak bunu uygulamış.

Clinton o dönemde Senato'nun Monica skandalını yargılama kışkırtıcısıdır. Karısı Hillary ve sevgilisi Monica, ikisi de çok önceden hazırlanıp Beyaz Saray'ın içine sokulmuş iki Yahudi kökenli kadın ajandır. Yahudiler bu sanatı kendilerine Allah'ın verdiği söylerler. İncil'de İbraniler bahsinde geçtiği gibi, ilk kadın ajan olarak fahişe Rahav'dan övgüyle bahsedilirken, Clinton Kızıldenizli avlayan beyaz adamın kovboy kültürlü haddini bilmez son temsilcisidir. Sırf yaşadığı Monica skandalından ucuz kurtulmak için, MOSSAD'ın şart kıldığı beni teslim etme iradesinin uygulanması, Yunan hükümetinin görevi olmazdı. Büyük ABD Başkanı'nın desteği için her şey yapıldı. Yoksa başka türlü bu komplo ahlaksızlığı ve hukuk dışılığı göze alınmazdı.

İsrail, Türkiye üzerinden stratejik bir denge kurmak için beni kurban etme hakkına sahip olamazdı. Ortak atamız Hz. İbrahim bile insan kurban

etmeyi ilk dinden kaldıran peygamberdir. Onun anısına, dinine saygı gereği, MOSSAD'ın bu kurbanlık eylemine girmemesi gerekirdi. Üstünlük için bir ahlaki sınır olmalıdır. Hiç olmazsa Yunan hükümeti bu kirli oyuna alet olmamalıydı. Türkiye üzerinde böylesine ince oyunlarla aralarında anlaşıp hiç de akıllı olabileceğine inandırdıkları benim gibi bir Kürt'ü, canlı bir atom bombası gibi kullanmamalıydılar. Bir gün Kürt'ün de aklının başına geleceği ve intikamını örgütleyebileceği hesaplanmalıydı. Binde bir de olsa bu ihtimal hesapta tutulmalıydı. Ortodoks Hristiyanlığı'nın merkezinde her bakımdan İsa Mesih'in ruhunu yeniden çarmiha geren bu suç böylesine ucuz işlenmemeliydi. Yahuda İskaryot'lunun çağdaş türevi olunmamalıydı. Daha da kötüsü, sahtekarca açıklamalarla bu vahim ahlaksızlık suçluluk örtbas edilmemeliydi. Fazla uzatmayacağım. Atina'da hazırlanan çarmihın veya tabutuma ilk çivinin çakılmasının tarihi ve insani anlamı bu çerçevededir. Eğer dürüst davranmak esas olacaksa, bunun hem siyasi hem de hukuki yönlerinin kesinlikli göz önüne alınması gerekir.

Kenya'nın başkentine kaçırılmam tamamıyla Avrupa ve ABD'nin ortak iradesiyle gerçekleşmiştir

İkinci çivi Moskova'da çakılmıştır. Buna hiç şaşırmadım ve kızmadım. Şikayet etmeyi de pek anlamlı bulmuyorum. En soylu değerlerine bile en aşağılık biçimlerde vurdumduymaz kalan Rusların ve hükümetinin herhangi bir insani ve ahlaki kaygı taşıdığına ihtimal vermedim. Ruslar para için feda etmeyecekleri bir değer olmadığını bu dönemde fazlasıyla kanıtlanmışlardır. AK (Avrupa Konseyi) üyesi olarak Rusya, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'ne bağlıdır. Dolayısıyla parlamento durumunda olan Duma'nın bire karşı 298 oyla kabul ettiği siyasi iltica istemimi göz ardı edip, beni zorla Rusya'dan atması hukuk dışıdır. Bu da AB ve AİHM'i ilgilendirir.

Avrupa'nın mukaddes başkenti Roma'da çakılan üçüncü çivi Papa'nın gözü önünde olmuştur. Her ne kadar başta büyük insan Aziz Paul da Roma'da ilk öldürülen Hristiyan olmuşsa da, benim için ölümden beter bir süreç dayatılmamalıydı. Avrupa ve Roma çağdaş uygarlığı temsil ettiği iddiasındadır. Roma, 2000'e bir yıl kala Saint Paul'a yapılan bir uygulamayı ikinci kez denememeliydi. Aynen onun gibi ben de Şam'dan geliyordum. Uygarlık üzerine bazı gerçekleri

dilimin döndüğü kadarıyla anlatacaktım. Neden bu kadar kabul etmez duruma geldiler? 66 gün demirden bir kafes içinde tutar gibi, her tarafıma çelik gibi polisler yerleştirilerek davrandılar. Ben henüz adını bile kabul ettirememiş, hiçbir insani hak tanınmayan, tarihin en eski bir halkının varlığını ve özgürlük istemlerini dilendirecektim. Bunun Avrupa siyasi ve hukuki değerlerine göre bir hak ve demokratik talebi olduğu açıktır. Bu hakka hiç saygı gösterilmedi. Kaçırılmam için her şey yapıldı. Çarmiha geriliminin bütün psikolojik işlevleri yerine getirildi ve postaladım. AİHM gerçekliğin bu yönü üzerinde durup, AB'ye biçim ve ruh vermiş olan başkent Roma'da neden böyle bir durum gelişti diye hesap sormalı ve gereğini göz önüne getirmelidir.

Kenya'nın başkentine kaçırılmam tamamıyla Avrupa ve ABD'nin ortak iradesiyle gerçekleşmiştir. En aşağılık rolü de şımarık çocukları Yunan hükümetine oynatmışlardır. Bunun hikayesi uzundur. Kısmen bahsettim. Bu kaçırılma ve Kenya elçiliklerinde teslim etme gerçeğini gerekirse sözlü olarak da AİHM'e uzun uzun ve kanıtlanabilir olarak anlatırım. İpe çekme, paketi, tabutluğu veya çarmihı taşıma görevinin çok iyi terbiye ettikleri Afrika'nın Kenyalı yamyamlarının elleriyle gerçekleştirilmesi komplo nun en kirli işlerinden birisidir. Güya Avrupa tertemiz oldu, suçu Kenya işledi. Açık ki, Avrupa halkları kırırdırmada epey tecrübe kazanmıştır. Burada da basit bir siyasi cellat rolü oynamıştır. Kamuoyundan ve yasalardan çekindikleri için, biraz da bu taktiği devreye sokmuşlardır. Yani Avrupa'da asla kirli iş olmaz; olsa olsa yamyamlar arasında olur!

Kenya'da ABD'nin rolü açıktır. Zaten ABD Başkanı kendi rolüne, yani teslim etme emrine sahip çıkmıştır. Bence Yunan istihbaratıyla CIA'nın bu dolabı Türk aşkına çevirmedikleri kesindir. Ölümümün Türklerin elinde gerçekleşmesini stratejik bir amaç olarak benimsediklerinden kuşku duymuyorum. İngilizlerin yaklaşımının da bu olduğuna inanıyorum. Bana göre kısmen benim kaba bir direnişçi gibi Türk düşmanlığı yapmamam, kısmen de Türk Genelkurmaylığı'nın ihtiyatlı yaklaşımı, bu oyundan bekledikleri bombanın hem de benim şahsında on binlerin canına mal olabilecek biçimde patlamasını önlemiştir. 21. yüzyılın bir Kürt-Türk çatışma yüzyılı haline gelmesi önlenmiştir. Fakat her iki tarafa da, hem Türklere hem de Kürtlere dostluk maskesi al-

tında oynanan bu oyunun tarihte eşine hiç rastlanmayan, Bizans oyunlarından da beter en alçakça ve şerefsizce bir komplo olduğu açıktır. Hem Türklerin hem de Kürtlerin komplo nun bu yönünü mutlaka görmeleri gerektiği inancındayım.

İsrail, benim dünya çapında tecrit ve teslim edilmemde belirleyici rol oynamıştır. Benim Ortadoğu'ya çıkışı ve Kürt hareketinde yeni bir çizgi geliştirmemi stratejik açıdan kendine rakip ve tehlikeli bulmuştur. Geleneksel olarak Kürt hareketi denilince Irak Kürt işbirlikçi güçlerini esas almakta, çok yönlü ilişkilerle onlar vasıtasıyla tüm Kürtleri stratejik bir ağ içine almaya çalışmaktadır. Bu ağ parçalamam ve oldukça bağımsız hareket etmem, ayrıca işbirlikçilerin hareket sahalarını sürekli daraltmam ve Arap sahasında çok kalmam, hakkımda dünya çapında strateji geliştirmelerine yol açtı. İsrail için sanırım Arafat'tan çok daha fazla istenmez bir durum arz ediyorum. Türkiye'yle benim hakkımda stratejik ittifaka girmelerinde bu etkenler temel rol oynar. Bu stratejinin İsrail sağına ait olduğundan kuşku olmamakla birlikte, solu temsil eden Şimon Perez çizgisince ne kadar benimsemiş benimsenmediği açığa çıkmış değildir.

İsrail 9 Ekim 1998'den önce bana el atmıştır. 6 Mayıs 1996 bombalamasından haberi ve desteği vardır. Yunanistan'ın ne kadar taşeron olarak kullanıldığı incelenmeye değer bir konudur. Başbakan Primakov'un beni Moskova'dan sürmesi kesinlikle İsrail ve Yahudi lobisiyle bağlantılıdır. Bizzat son seferinde Ariel Şaron'un geldiğini hatırlıyorum. İtalya'yı ABD üzerinden sıkıştıran da İsrail'dir. Londra'da, Avrupa'da istenmeyen adam olarak tavrı çizilmesinin arkasındaki gücün de MOSSAD olduğu güçlü bir olasılıktır. ABD'yi aleyhimde teslim etme emrini vermeye zorlayan da Yahudi gerçeğidir. Ben İsrail'in bu tavrını hep Çi-kiş'ta Musa'nın başına getirdikleri ve belki de öldürdükleri tavra benzetirim. Demokratik bir Ortadoğu'da Yahudi halkının da yerinin olmasını hep isterim. Yine Yahudi bilim, sanat ve felsefe gücüne hayranlık ve saygı duydum. Bana karşı yaptıklarıyla kendilerine çok zarar verdiklerini her geçen gün daha iyi anlayacaklar. Kürtler bu yönlü gerçeği gördükçe daha çok uyanacaklar, güçlerine kavuşacaklar ve adaleti gerçekleştirebileceklerini kanıtlayacaklardır.

Katliamların Hesabını Sormak Birleşik Devrim Hareketini Büyütmekle Mümkündür

PKK açısından HBDH içinde yer almak devrimci demokratik gelişme anlamına gelen demokratik ulusun inşası için olmazsa olmaz bir tutum olmaktadır. Türkiye'nin tek ve gerçek demokrasi gücü olan Türkiye sol geleneği ile bir araya gelmiş olması Türkiye ve Kurdistan halklarının stratejik ittifakının hayata geçmesidir. Hiçbir ilişki, bu devrimci ilişki ve ittifak kadar değerli değildir. Bunun için zaman zaman ortaya çıkan yüzeysel yaklaşımlardan mutlaka uzak durmak gerekir. Kısmen yüzeysellik kısmen de özel savaş propagandalarının altında kalma nedeni ile HBDH'ye gereken önemi vermeme, uzak durma yaşanabiliyor. Buna mutlaka son vermek gerekir.

Helin Ümit

U mudun, direnişin, yeniden başlama- nın, ölüme karşı ya- şamın, canlanma- nın, soğuğa karşı sı- cağın, griye karşı rengarenk bir dünyanın kendini hissettirdiği yeni bir Mart ayına daha girdik. Özgürlük mücadelemizde ve Kurdistan'ın varlık savaşında bahara girmeyi, baharlaşmayı, çiçeğe durmayı, sevginin olmazsa olmazı kılan, güzellik ölçüsünü böyle bir toplumsallaş- mayla geliştiren, bunun için bir ülkeyi baştan başa yeniden yaratan Önder Apo'ya özlemlerimizi belirtiyoruz. Dehak'ın modern temsilciliğini yapan karanlık güçlerin bir soykırım kalesi olarak inşa ettikleri İmralı kayalıklarında, tarihte eşine rastlan- mayan bir direniş çizgisi geliştiren Önder Apo, 'ilk ezilen cins, ulus ve sınıf olarak kadınların, tüm emek- çilerin, ezilenlerin, hak ve hakikat mücadelesi yürütenlerin, iyiliğe, ay- dınlığa, birlikte özgürce yaşama inanan tüm insanların mücadele merkezinde yer alıyor. Özgürlük sistemimizin güneşi olarak enerjisini veriyor, aydınlatıyor, yaşam kaynağı oluyor. Bunun için 2024 yılının öz- gürlük ve demokrasi mücadelesine, Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü hedefleyen Küresel Özgürlük Ham- lesi'nin ikinci aşamasını geliştirerek girdik. Mart ayı bu hamlenin açığa çıkaracağı gelişmelere sahne ola- cak, yer gök Önder Apo'nun öz- gürlüğünü isteyen milyonların büyük kararlılık ile geliştireceği özgürlük hamlesi ile dolacak. Kürt kadınları- nın 8 Mart'ta ortaya koyduğu kararlılık ile birlikte 21 Mart Newroz'u özgür Kürt uluslaşmasının yeni bir miladına dönüştürülecek. Bu mü- cadelede Önder Apo'ya yoldaş olma kararlılığı ile yürüyen ve komploya karşı özeleştiriyi fedai düzeyde pra- tikleşerek veren şehitlerimizi min- netle anarak bu ay içerisinde ger- çekleşen katliamlar, HBDH'nin ku- ruluşu ve birleşik mücadelemizin, özgürlük ve varlık stratejisi içeri-

sindeki yerine ilişkin değerlendiri- memizi sunmak istiyoruz.

Üzerinde yaşadığımız coğrafyanın en eski tarih de denilen sürece ait olduğunu biliyoruz. Yerkürenin yaşı ortak olsa da toplumsal tarihin baş- langıcına şahitlik eden bir mekândan bahsediyoruz. Mezopotamya ve Ana- dolu, insanlık tarihi açısından, in- sanlaşma açısından en eski tarihe sahip olma özelliğine sahip. Eğer güncel ve yakın tarihte gerçekleşen olaylara anlam vereceksek bu ger- çekliği hiç unutmayacağız. Kaynağı belli olmayan ve hatta bir kader gibi yaşandığı düşünülen toplumsal olay- ların böyle bir tarihsel toplum ger- çekliğinden kaynaklandığını, bilimsel düşünce yöntemimizin baş köşesi yapacak ve yorumlama sanatı ile hakikat avcılığımızı sürdüreceğiz. Halklara, ezilen insanlığa iktidar ve devlet güçleri tarafından zor ve ya- lanla benimsenilen hikayeleri, söylem ve hakikat kurgularını kendi dünya görüşümüz, tarihe bakış açımız, da- hası tarihsel gelişmede kendimize esas aldığımız birim ve dayanaklar üzerinden yeniden çözümleyerek özgürlük alanımızı genişleteceğiz.

Toplumlar nerede ne zaman dirense iktidar onu etkisizleştirmek ister

Yazının girişinde de dikkat çek-meye çalıştığım gibi Mart ayı süre olarak baharın başlangıcına tekabül ettiği için toplumlar tarihinde önemli yer edinmiştir. Coğrafyanın insan ve toplum yaşamı üzerinde etkisinin günümüzdekinden fazla olduğu, in- sanlığın şafak vaktinde yeniden di- rilmiş ile özdeşleşmesi, bunun için ana kadın kültür yapıları tarafından kutsanması bu zamanın, toplum- sallaşmaya, çoğalmaya, üretime, beslenmeye olan katkısı ile geliş- miştir. Daha sonra Demirci Kawa efsanesi ile zalimin zulmüne karşı direnişle özdeşleşen Newroz bay- ramının böyle bir geçmişinin oldu- ğunu, jineoloji araştırmaları ortaya

koymaktadır. Yüksek bir ihtimalle Newroz, yeni gün, yeniden hayata gelme, dirilme olarak yaşam-ölüm ikileminde bir anlamlandırmaya ka- vuşmuş daha eski bir bereket bay- ramı oluyor. Halkların hafızasında böyle bir özgürlük ve var oluş günü olarak yer etmesi, dün olduğu gibi bugün de nemrutlar düzenine baş- kaldırı gününe dönüşmesini rahat- lıkla sağlamış görünüyor. Kısacası Mart ayının toplumsallaşmada oy- nadığı rolü görmek gerekir. Bunu anlayamaz ve hissedemezsek yakın tarihe sığınmış olan bunca katliamcı saldırıyı da doğru anlayamaz, yo- rumlayamaz ve nedenlerini çöze- meyiz. Muhtemelen her kara kışı arkasında bırakan ilk klan ve kabi- leler, sonrasında aşiret yapıları ba- harın gelişini kutsal gördüler, bir araya gelerek kutlamalar yaptılar, zorluklara karşı birlikte direndiler ve bağlandılar. İlk hiyerarşinin kadın ve gençler üzerinde geliştirilerek, erkek egemenliğinin iktidar ve devlet formu ile tarih sahnesine çıktığı za- manlarda da yine baharı beklediler ve bir araya gelerek direnişlerini örgütlediler. Buna karşı günümüze gelene kadar direnişleri, halkların özgürlük mücadelelerini hep gö- rünmez kılma faaliyeti yürüten iktidar ve devlet güçleri, bu anlamlı zaman aralığını katliamlarla doldurmak ist- ediler. İktidarcılığın insanlıktan dü- şüren, yabancılaştıran hastalıklı hali, toplumlar nerede ve ne zaman direndiyse onu hep etkisizleştirmek ister. Bize yeni bir dünyanın kapı- larını aralayan, iktidar ve devlete dahası erkek egemenliğine olan mahkumiyetimize son veren Önder Apo'nun, savunmalarda ifade ettiği gibi iktidar güçleri bir suçlunun ruh halini hiç terk etmediler. Başta ka- dınlar olmak üzere halklar, toplum- sal gruplar türlü yalanlarla kandırılıp zorla terbiye edilirken iktidar güçleri gerçeklerinin ne olduğunu hep bil- diler. Tecavüzcü gasp düzenlerini sürdürmek için insanlığın öz tarihini koyu bir inkarcılıkla ortadan kaldır-

mak öncelikli çalışmalarından oldu. Bileceğiz ki, tam da bu nedenle uygarlığı tersinden okuyacağız, dev- letçi sistemin dediklerine değil de- mediklerine bakacağız. Bunun için Mart ayını katliamların değil dire- nişin, var oluşun, anlamın, toplum- sallaşmanın zamanı olarak göre- ceğiz.

Kürtler varlık ve özgürlük savaşını dünya sistemine karşı yürüttü

Kapitalist modernite zamanına kadar halkların, erkek egemenliğine dayanan iktidar ve devletçi güçlerle mücadelelerinin hep belirli bir den- gede seyrettiğini, yürütülen tüm saldırılara rağmen halkların topl-umsal yaşamı ve değerler siste- minin baskın bir gerçeklik olarak kendini koruduğunu biliyoruz. Geniş coğrafyalar üzerinde egemenlik ku- ran imparatorlukların etkinlikleri ver- gi toplama ve savaş zamanında askerliğe çağrı yapma ile sınırlıydı. Bu dengenin iktidar ve devlet güçleri yani bir avuç tekel karşısında de- ğiştirdiği sistem kapitalist sistem olu- yor. Bu nedenle bilinebildiği kada- rıyla, insanlık tarihinin tamamından daha fazla katliam ve soykırım ka- pitalist modernite döneminde ya- şanmış bulunuyor. Modernlik cila- sının altında hiçbir ortaçağ 'efen- di'sinin yapmadığı katliamları, soy- kırımı, küresel ölçekte dünya sa- vaşlarını yürütmüş bir gerçeklikten bahsediyoruz. Soykırım ve katliam kurbanlarını anar ve anılarına özgür bir yaşamı kurma kararlılığı ile yak- laşırken, bu toplumsal trajedilere kaynaklık edenlerden hesap sormak gereklidir. Yanılmamalıyız, kendimizi kandırmamalıyız. Kısacası başta Halepçe katliamıyla kimyasal gaz- larla boğulan binlerce Kürt insanının acısına ancak tarihsel hafızamızı güçlü tutarak ve tetikçiler kadar buna sebebiyet veren sistemi yı- karak yanıt olabiliriz. Kapitalist mo- dernitenin kölece yaşamı özgürlük

gibi sunan sahtelikleri katliam, sö- mürü ve soykırımlarla ortaya çık- mıştı. İnsanlığın buna tepkisi ise devrimler çağı da diyebileceğimiz 19. yüzyılın sosyal hareketleri ol- muştur. İşçi sınıfı hareketleri, köylü hareketleri ve yine ulusal kurtuluş hareketleri hep bu gerçekliğe yanıt arayışı kapsamında anlam kazan- mıştı. Halepçe katliamı başta olmak üzere son yüzyıl içerisinde Kürt toplumuna ve onun devrimci hare- ketlerine karşı geliştirilen katliam ve saldırılar ancak Kürt halkının özgürlük ve varlık mücadelesi so- nuca ulaşınca yeni amaçlar kaza- nabilir. Halepçe katliamı, Qamişlo katliamı, Gazi katliamı ve tüm bu saldırılara karşı mücadele yürüten devrimcileri hedefleyen 12 Mart darbesi başta olmak üzere Beyazıt ve Kızılderle katliamları tarihsel derslerle doludur ve kurtuluş kod- larını kendi bünyesinde taşıyan günler oluyor. Halepçe katliamında kimyasal gazlarla katledilen savun- masız binlerce Kürt insanının ya- şadıklarının diyeti Saddam'ın idamı olamaz. Bu katliamı gerçekleştirme zihniyeti ve cesaretini sunan ka- pitalist sistemin asıl sahipleri, Sad- dam'ı idam ederek Kürt halkının özgürlük ve demokrasi iradesini kendisine bağlamak istemiştir. Kürt halkı bu katliamdan sonra hiçbir yerde eskisi gibi yaşayamadı, ya- şayamazdı. Sözde tüm canlıların, hatta bir böceğin bile yaşam hakkını tartışan bu kırım sistemi söz konusu Kürt halkı olunca yok hükmünde saymıştır. Kürt halkı bu gerçeklikle, normal bir insan gibi yaşayamazdı. Bunun için varlık ve özgürlük sa- vaşını sadece bölge ulus devletle- rine karşı değil dünya sistemine karşı yürüttü. Mücadele ettiği ve özgürlük savaşını yürüttüğü her an bilincini hep en yüksek düzeylere taşıdı. Doğru ve güzel yaşamasının tek ölçüsü özgürlüğüdür, ki bunun için katliamın asıl ve tek sorumlusu olan ulus devletçilikle hesaplaşmak, onu aşmak ve kendini alternatif

haline getirmekle gerçekleştirebileceğinin farkına varmıştır. '88 yılından beri Başûrê Kurdistan'da Halepçe katliamının üzerinde kendisini yaşatan başta Türk soykırımcı devleti olmak üzere bölge ulus devletleriyle pazarlık yapanların böyle bir gayesinin olmadığı biliniyor. Böyle olmasaydı günümüzde Kürt halkının varlık ve özgürlük savaşını yürüten gerillaya karşı kimyasal silah kullanımına ortak olurlar mıydı? Ne acıdır ki Başûrê Kurdistan'da, Kürt halkının gözünün içine baka baka bu halkın evlatları kimyasal ve taktik nükleer silahlarla katledilirken, işbirlikçi ve soykırımcıya bağlananlar, biraz daha maddi kazanç elde etmek ve iktidarlarını korumak için Kürt halkının acılarından süzülmuş özgürlük ideallerine saldırıyorlar. Katliamlar, kimyasal silahlar, Enfal gibi sürgünlerle sınınan Başûr halkının zamanı geldiğinde bu işbirlikçi hain kesimi bünyesinden söküp atacağı tartışmasızdır. Bunu şimdi yapamıyorsa taşları bağlayıp köpekleri salan bir sistemin ağır saldırısı altında olmasından kaynaklanıyor.

Konumuz Mart ayında gerçekleşen katliamların sebeplerini tartışmak ve açığa çıkardığı sonuçları değerlendirmek değildir. Bu acı, karanlık, kötü günlerden çıkaracağımız sonuç Kürt halkının fırsatını bulduğunda, bunun koşullarını yarattığında mutlaka kendi öz toplumsal sistemini yaratacağı gerçekliktir. Bundan hiç kimse şüphe duymamalıdır. Tarihin şafak vaktinde, tüm insanlığa yetecek bir ana kadın kültürünü yaratan halkımız, hayvansı yaşamın belirsizliğine, türünün geleceğini garantileyecek demokratik komünal yaşam sistemini kurarak cevap vermişti. PKK mücadelesi ile kendi hakikatini bu kadar aydınlatan bir halk, bu kadar bilinç, irade, mücadele deneyimi ile özgür kadın öncülüğünde bir kez daha demokratik modernite devrimlerinin ayak seslerini yaratmıştır.

HBDH Türkiye'nin toplumsal dokusuna uygun bir devrim hareketidir

Bu gerçekler ışığında Halkların Birleşik Devrim Hareketi'ni daha doğru ve anlamına göre tanımlayabiliriz. Halkları Birleşik Devrim Hareketi bu coğrafyanın sosyolojisine, toplumsal dokusuna ve tarihsel gelişmelerine bağlı olarak oluşturulan bir devrim hareketidir. Yüz yıldır sistematik olarak katledilen bir halk gerçekliğimiz var ve bu katliamlar soykırım kapsamındadır. Dünya efendilerinin iktidarlarını sürdürmeleri ve bölge temsilciliklerini kendilerine bağlamak için yarattıkları Kürt sorunu denilen olgu bir soykırım sorunudur ve zamana yayılmış bir biçimde Kürt varlığı, kimliği tehdit edilmektedir. Özgürlüğü, yani kolektif haklarından ise söz edilmiyor. Tüm bu işkence, zulüm, savaş ve kan Kürt halkı kendi özgürlüğünü tartışmasın diye tüm şiddetle yürütülüyor. Sadece Kürt halkı üzerinde değil Kürtler gerekçe gösterilerek başta Türk halkı olmak üzere bölge halkları üzerinde de acımasız, sınırsız bir terör uygulanıyor. Türkiye halklarının çoğu kimliğini yitirerek kara-yeşil bir faşizm içerisinde eritiliyor. Kürt halkının varlık ve özgürlük sorunu, Türkiye toplumunun

sosyolojik olarak kimliğini yitirdiği bir krize dönüşüyor. Türk'ü Türk kılan kültürel özellikler muğlaklaşıyor. Dikkat edilirse kullanılan dil her geçen gün Türkçe olmaktan çıkarak garip bir şey haline dönüşüyor. Saf Türkçeyi savunmuyoruz. Bir ırkın özelliklerinden bahsetmiyoruz. Bahsedilen başta Kürtler olmak üzere bölgede yaşayan halkları inkar etmek için içine girilen saçmalıklardır. Ne yazık ki zihniyet araçları üzerinde kurulan hegemonya ile hiç var olmamış, yaşanmış, tarihsel gerçeklikten kopuk kuşaklar yetiştiriliyor. Özetlersek HBDH, Anadolu ve Mezopotamya coğrafyasının, bu toprakları yurt haline dönüştüren, Kürt, Ermeni, Türk, Kafkas halkları başta olmak üzere bölge halklarının tarihsel geçmişine, gerçeklerine bağlılık temelinde gelişiyor. Anadolu için dile gelen, bilinen ifadelerin başında 'mozaik' olma özelliği geldi. Şimdi hakim kılınmak istenen tek renklilik, tekçilik, faşist Türkçülük olarak dile gelse de, bu topraklarda yeniden canlanmayı bekleyen kadim bir kültürün var olduğu inkar edilemez bir gerçekliktir. Önder Apo tüm yaşamı boyunca buna inandı. 1995 yılından sonra ise Kürtlerin ve Türkiye halklarının onurlu, adil birlikteliğini, cumhuriyetin demokratikleşmesini savunan bir paradigmaya evirdi. Demokratik Ekolojik Kadın Özgürlükçü Toplum Paradigması incelendiğinde halkların birlikte yaşamı için teorik-paradigma sistematizmasının geliştirildiği görülecektir. Demokratik uluslaşma, devletçi, tekçi, soykırımcı ulus devletlerine karşı halkların demokratik konfederalizm temelinde örgütlenerek iradeli bir şekilde bir arada yaşamaları öngörüldü.

HBDH, demokratik uluslaşmanın stratejik ittifak çekirdeği oluyor

PKK açısından HBDH içinde yer almak devrimci demokratik gelişme anlamına gelen demokratik ulusun inşası için olmazsa olmaz bir tutum olmaktadır. Türkiye'nin tek ve gerçek demokrasi gücü olan Türkiye sol geleneği ile bir araya gelmiş olmaları Türkiye ve Kurdistan halklarının stratejik ittifakının hayata geçmesidir. Hiçbir ilişki, bu devrimci ilişki ve ittifak kadar değerli değildir. Bunun için zaman zaman ortaya çıkan yüzeysel yaklaşımlardan mutlaka uzak durmak gerekir. Kısmen yüzeysellik kısmen de özel savaş propagandalarının altında kalma nedeni ile HBDH'ye gereken önemi vermeme, uzak durma yaşanabiliyor. Buna mutlaka son vermek gerekir. Bu konuda bir yöntem önerilebilir. Tüm partililer kadar sempatican ve yurtseverlerimizin de bu yöntemi rahatlıkla uygulayabileceğine inanıyorum. Ne zaman ki her hangi bir konuda kafamız karışırsa, her hangi bir çalışmada gelişme yaratılamıyorsa dönüp Önder Apo'ya bakmak, ilgili konuda ne dediğini öğrenmek, o çalışmalar için neler yaptığını incelemek ve bunu neden yaptığını anlamaya çalışmak bizi doğruya götürecektir. Konumuz Türkiye sol, sosyalist güçleriyle ilişki ve ittifak, birlikte mücadele etmek olduğu için bu konuda Önderliğimizin soruna nasıl yaklaştığını iyi anlayalım. Biz bir

Önderlik hareketiyiz. Parti olarak her şeyimizi Önder Apo'ya göre ayarlamakla yükümlüyüz. Başka hiçbir güç bize yön veremez, biçim veremez, ölçü veremez. Biz Önder Apo'nun yoldaşları ve onun halkıyız. Özgür Kürtlük Önder Apo'nun belirlediği ölçülerde gelişme gösteren Kürtlüktür ve bu Kürtlüğün ölçülerini öncelikle kendi kişiliğinde en yetkin şekilde geliştirmiş bir Önderliğimiz vardır. Eğer bu konuda her hangi bir tereddüdümüz yoksa Önder Apo'nun demokratik ulus projesini mutlaka inşa edeceğiz, pratikleştireceğiz. İşte HBDH bu uluslaşmanın stratejik ittifak çekirdeği oluyor. Daha açık belirtirsek Türkiye soluyla, sosyalistlerle birlikte mücadele edemeyenler Türkiye halkıyla nasıl bir arada yaşayabilir? Bunun için HBDH'ye mutlaka doğru yaklaşmayı, geliştirmeyi bilmeliyiz.

HBDH'nin 8. yılına girerken belirteceğimiz ikinci husus yine tarihsel

Türkiye gibi NATO destekli bir ülkede devrim yapmanın sanıldığından daha fazla emek, sabır, birlik, örgüt ve pratik gerektirdiğini bilmek gerekir. Olası bir Türkiye-Kurdistan demokratik ulus devriminin etkisinin her hangi bir ülkede gerçekleşecek olan devrimci çıkışlardan daha güçlü olacağını biliyoruz. Bu nedenle kuruluşundan günümüze kadar önce açık şimdi örtülü darbe ve komplo rejimiyle yönetilen bir ülke gerçekliğine sahip olduğumuzu asla unutmadan çalışma yürütmek gerekmektedir

gerçekleri hatırlatma temelinde olabilir. HBDH kendisini Türkiye solunun en görkemli dönemi olan '68'ler Türkiye'sine dayandırıyor. Aslında Türkiye Cumhuriyeti'nin ilk çeyreğinin açığa çıkardığı inkarcılığa, sömürgeciliğe, tekelciliğe karşı bir öfke patlamasını içeriyor. Türkiye Cumhuriyeti'nin anti demokratik, anti toplumcu, emek ve halk düşmanı, cinayetçi ve ataerkil karakterine karşı sosyalist yaşamı bir alternatif olarak sunuyordu. Önder Apo'nun da yaşamına yön veren bu dönem PKK'nin oluşumunda belirleyici rol oynamıştı. Türkiye sosyalist gençlik hareketinin önderleri koyu bir inkarcılık altında olan Kürt gerçekliğinin hakikati konusunda ulaştıkları düzey PKK'nin çıkış noktasını oluşturacaktı. Önder Apo bu devrimci önderlerle zihniyet ve duygusal olarak da güçlü bağlar oluşturmuştu. Bunların örgütsel bir ilişkiye dönüşmemesi ise Mahir Çayan ve arkadaşlarının yine bir Mart günü katledilmeleri, Deniz, Yusuf ve Hüseyinlerin idam sehpala-

rında katledilmeleri ile akamete uğramasından dolayıdır. Bu devrimci önderlerin katledilmesinden sonra ardıllarında yaşanan dağınıklık birlikte yürümeyi zorlaştırmaktaydı. O dönem 12 Mart askeri darbesiyle kesilen bağlar, 45 yıl sonra bir başka 12 Mart'ta kuruluşunu ilan eden HBDH ile sağlanmış oldu. Nasıl ki Kürt Türksüz, Türk Kürtsüz olmaz diyorsak; Türkiye devriminin yolunun Kurdistan devriminden geçtiği, Kurdistan'da demokratik uluslaşmanın Türkiye devrimini de ufkuna alan bir mücadele anlayışıyla gelişeceği üzerinde ortaklaşmıştır ve bu temel bir ilkedir. Bu diyalektik halkların iradelerini birbirine mahkûm etme değil birlikte kazanmanın yolunu göstermektedir. Kürt kimliğini, özgürlüğünü ve demokratik sistemini Türk modernleşmesinde gören sosyal şovenizmin Kemalist yaklaşımlarına ve yine ilkel milliyetçiliğin hep soykırıma davetiye çıkaran dar ulusalcı yaklaşımlarına karşı demokratik ulus paradigması Türkiye devriminin yolunu da açmaktadır.

HBDH çalışmalarındaki her arkadaşın özü kavraması ve sorumluluğunu yerine getirmesi gerekir

Elbette HBDH, açılımında da vurgulandığı gibi birleşik bir devrim hareketidir. Farklı örgütsel yapıların bir araya gelerek oluşturduğu ama bir güç birliğinden daha fazlası olan bir yapıdır. 8. yılına giren bu birlikte mücadele tüm bileşenlerine şimdiden çok şey öğretmiş, kazandırmıştır. Her şeyden önce HBDH bir mücadele birliği olduğu için hep mücadele konularıyla gündeme gelmiş, özel savaşın saldırılarından etkilenmemiş, dar parti ve örgüt çıkarlarına mahkum olmadan halkların siyasetini belirleyecek kararlı bir duruş içerisinde olmuştur. Bunun sonucu olarak ortak bir eylem çizgisi, birleşmeler ve eylem pratikleri ortaya çıkmıştır. Birçok çevre oldukça tahrik edici bir biçimde HBDH'nin kuruluş amaçlarına göre performans sergilemediğini belirterek önemsizleştirme faaliyetlerini bilinçli ya da bilinçsiz olarak sürdürüyorlar. Elbette bu tür çalışmaların, birlik denemelerinin temel amacı, hedeflenen siyasi programı kısa sürede ve etkili bir şekilde hayata geçirmektir. Bu anlamda HBDH amaçladığına ulaşamamıştır. Fakat Türkiye gibi NATO destekli bir ülkede devrim yapmanın da sanıldığından daha fazla emek, sabır, birlik, örgüt ve pratik gerektirdiğini de kavramak gerekir. Olası bir Türkiye-Kurdistan demokratik ulus devriminin etkisinin her hangi bir ülkede gerçekleşecek olan devrimci çıkışlardan daha güçlü olacağını biliyoruz. Bu nedenle kuruluşundan günümüze kadar önce açık şimdi örtülü darbe ve komplo rejimiyle yönetilen bir ülke gerçekliğine sahip olduğumuzu asla unutmadan çalışma yürütmek gerekmektedir. Önemli olan HBDH çalışmalarının etkisini arttıracak tutum ve söylem içinde olmak, bunun pratiğine yönelecek milis örgütlenmelerine gitmektir. Diğerleri halk, kadın ve sınıf düşmanlarının ağız ile konuşmak olur ki bunun halklarımıza, ezilenlere hiçbir yararının olmayacağını çok iyi bilmeliyiz.

Halkların Birleşik Devrim Hareketi, savaşın en yoğun olduğu, bölge ge-

riciliğinin, başta DAİŞ olmak üzere halklara vahşi saldırılar yürüttüğü bir dönemde kuruldu ve askeri-eylem yönünü politik duruşunun özü olarak tanımladı. O günden bugüne geçen zamanda, savaşın içerisinde daha fazla güçlenen bir gelişme çizgisi izledi. Örneğin eylemleri bazen azaldı bazen çoğaldı, bazen yaygın oldu, bazen belli bölgelerde yoğunlaştı ama hiç durmadı. Önemli olanın süreklilik olduğu aşikardır. Yoksa tek atımlık barut olmak halkların mücadele tarihinde hiçbir değişim yaratamaz. Buna karşın, örgütsel ve eylemsel süreklilik hep umut kaynağı olmuş, karşıtlarını panikletmiştir. Hele ezilenlerin direnme biçimi olan gerillacılığın her türü açısından bu daha fazla geçerlidir. HBDH milislerinin şehirlerde gerçekleştirdikleri de şehir gerillacılığının bir türü olmaktadır. Halka zarar vermeden, sömürücü kesimlere, tekellere, işgalciye, soykırım yürüten güçlere şehirlerde vuruş gücü kazanmak, düşmanı sürekli yıpratmak büyük önem taşımaktadır. Bu konularda kimi eksikliklerin sergilendiği görülebilmektedir. Hem şehirlerde yıpratma eylemlerine girilmeyecek, hem de oldukça zor koşullarda gerçekleşen HBDH milis eylemlerini topluma anlatmada bu kadar isteksiz olunacak! Bu bir paradokstur. Açıkçası bu oldukça yanlış bir tutum olmaktadır. Bunun için 8. yılına girerken tüm yoldaşları HBDH çalışmalarının önemini kavramaya çağırıyoruz. Bu çalışmalarla ilgilenen arkadaşlar ortak komutanlık çatısı altında birlikte çalışıyor ve gerekli mücadele örgütlenmelerini, taktik ve yöntemlerini geliştirmek için emek sarf ediyorlar. Bununla birlikte HBDH çalışmalarını geliştirmek için her arkadaşın üzerine düşen sorumluluğu yerine getirmesi, özünü kavraması ve buna göre yaklaşım geliştirmesi gerektiğini belirtebiliriz.

Bu coğrafyada geliştirilen katliamlara doğru yanıt vermek, Halepçe, Qamişlo, Gazi katliamlarının yaralarını sarmak ve büyük devrimcilerin anılarına sahip çıkmak ancak Birleşik Devrim Hareketimizi büyütmeyle mümkündür. Zalim Dehaklara karşı çıkıldığında takvimler Med zamanını gösteriyordu. Medler devlet değillerdi. Kendileri gibi devletleşmemiş ama örgütlü yaşayan halklarla ittifak kurarak Asur zulmüne son vermişlerdi. Dehak, binlerce yıl hükümünü sürmüş zalim Nemrut düzeninin temsilcisiydi yalnızca. Şimdi de karşımızda böyle bir Dehak sistemi var ve biz onu ancak bu coğrafyanın direniş geleneğine bağlı kalarak yıkabiliriz. Birleşerek! Şeyh Bedrettin de öyle yapmıştı, Babek de... Karma hareketi ve zulme başkaldıran diğer tüm komünal hareketler de öyle direndiler. Şimdi bu demokratik komünal hareketleri güncelleme zamanı diyor, herkesi HBDH saflarında mücadele etmeye çağırıyoruz.

Bu temelde başta Sinan Dersim, Atakan Mahir ve Delal Amed arkadaşlar olmak üzere PKK'nin seçkin kadrolarının geliştirmek için büyük emek harcadıkları, halkların birliğine olan inanç ve istemle oldukça zor koşullarda geliştirmeyi esas aldıkları HBDH pratiğini geliştirelim.

NEWROZ ÖZGÜRLÜK VE ZAFER TUTKUSUDUR

2024 Newroz'u Küresel Özgürlük Hamlesi'ne Zirve yaptırdı

PKK ilk toplantısını bir Newroz gününde yaptı, örgütsel temelleri Newroz'da atıldı. Her ne kadar resmi kuruluş daha sonraki yıllarda gerçekleşmiş olsa da bir Newroz partisi, bir Newroz hareketi olarak ortaya çıktı. İlk büyük karar Newroz gerçeğiyle verildi. Newroz ile PKK gerçeğinin bu denli iç içe olduğunu Önder Apo ifade etti. Bir bütün olarak özgürlük ruhu ve bilinci böyle oluştu. Mücadelenin öncü gücü olarak gerilla böyle gelişti. Bu büyük kahramanlık böyle ortaya çıktı. Kadın özgürlük bilinci devrimi bu temelde gelişti ve bütün devrimlerin ön açıcısı, öncüsü haline geldi. Kürt gençliği bu bilinçle bu kadar cesaret, fedakarlık gösteren fedailleşen bir Apocu gençlik haline geldi.

Duran Kalkan

2024 Newroz'unu yaşıyoruz. Hareket olarak bu Newroz'u Özgürlük Newroz'u olarak ilan ettik. Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü hedefleyen Küresel Özgürlük Hamlesi ile karşıyoruz. Her alanda da hamle düzeyinde tüm zamanların en büyük, en görkemli Newrozlarından biri yaşanıyor. Dört parça Kurdistan'da dünyanın dört bir yanında Kürt halkı, kadınları, gençleri, dostları, tüm ezilen halklar devrimci demokratik güçler hamleyle katılıyor, Newroz meydanlarında Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü haykırıyor. Bunlar temelinde başta Önder Apo olmak üzere tüm yoldaşların,

Newroz Pîroz Be!

halkımızın, tüm dostlarımızın, ezilen halkların Newroz'unu kutluyoruz. Özellikle bu Newroz'u özgürlük mücadelesi yürüten herkes için büyük coşku seli haline getiren, müjdelere karşılıyan Kurdistan özgürlük gerillasının Newroz'unu kutluyor, özgürlük mücadelesinde başarı dileklerini ifade ediyoruz.

Başta Mazlum Doğan yoldaş olmak üzere Zekiye, Raşan, Bêrivan, Ronahî yoldaşların şahsında Newroz ve tüm özgürlük mücadelesi şehitlerimizi saygı, sevgi ve minnetle anıyoruz.

Newroz efsanesi canlı bir hakikat olarak yaşanıyor

Newroz, insanlık tarihinin yaşayan en canlı efsanelerinden birisidir. Fakat tarih şuna da tanıklık ediyor: Kürt halkının özgürlük mücadelesi Ortadoğu'nun yeni Dehak'larına karşı geliştikçe gerçekten de Newroz efsanesi canlı bir hakikat olarak yaşanıyor. Önder Apo'nun 1973 Newroz'unda PKK'nin örgütsel temellerini atışıyla başlayan bu süreç günümüzde özgür insanlığın en canlı hakikati haline gel-

miş bulunuyor. Bunu artık herkes görüyor. Dünyanın dört bir yanında Newroz ateşleri yanıyor, insanlık Newroz'u tanıyor. Newroz ateşi, özgürlük ve zafer tutkusu tüm ezilenleri, kadınları, gençleri, tüm insanlığı sarıyor. En güçlü ve hızlı yayılan özgürlük, bilinç, irade ve coşkusu oluyor. Hatta buna günümüzün belirleyeni de diyebiliriz.

Önder Apo'nun başlattığı 52'nci yılında olan bu özgürlük yürüyüşü kahramanlık çizgisinde yürüyen özgürlük mücadelesi, efsaneyi gerçek haline, canlı, yaşayan, özgürlük iradesi, bilinci, eylemi ve zaferi haline getirmiş bulunuyor. Newroz gerçeği aslında bu mücadelede yaşıyor, kendini gerçekleştiriyor. Newroz'un ne olduğunu anlamak istiyorsak elli yılı aşan bu büyük özgürlük yürüyüşüne, onun her anında, her adımında gerçekleşen mücadeleye bakmak yetiyor. Kuşkusuz hiçbir şey kendiliğinden olmamıştır, kolay gelişmemiştir. Bu elli yılı aşan mücadelenin büyük özgürlük yürüyüşünün her anı, her saniyesi Önder Apo'nun deyişleriyle 'nefes nefese' bir mücadeleyle gerçekleşmiş ve kazanılmış bulunuyor. Her anında büyük kahramanlıklar yer alıyor. Derin bir tarih bilinciyle, tarih bilimini doğru anlamayla, bu temelde Kürt tarihinin, insanlık tarihinin derslerini doğru çıkarmakla başlayan bir süreç oluyor. Önder Apo'nun bu temelde attığı ilk adımlar bugün dünyayı saran bir özgürlük ateşine, arayışına, mücadelesine dönüşmüş durumdadır.

Bu gelişmede kuşkusuz derin bir tarih bilinci, doğru bir tarih anlayışı ve tarih bilimine doğru bir yaklaşım var. Onu bütün bilimlerin anası, tarih bilimini yaratıcı özülle doğru ve gerçekçi biçimiyle anlama ve anı anına yaşama bilinci, tutkusu var. Yoksa böyle bir gelişmenin yaşanması, pratiğinin ortaya çıkması, günümüzde küresel düzeyde yaşanan en büyük bayramlardan biri haline gelmesi mümkün olmazdı. Yine bu gelişmenin altında kuşkusuz bu bilincin özüne uygun bir yaşam ve pratik vardır. Özünü saptırmayan, ona sadık kalan yaklaşım ve tutum vardır. Efsane olarak da Newroz, birliği temsil ediyor, özgürlüğü temsil ediyor, mücadeleyi temsil ediyor, zaferi temsil ediyor, halkların ve insanlığın özgür iradesini temsil ediyor. Bunlarla tanımlanıyor. Bu temelde insanlık tarihinin en büyük sapması olan iktidar ve devlet sistemine karşı Kurdistan'da Kürt halkı öncülüğünde geliştirilen büyük bir özgürlük mücadelesini ve onun zaferini temsil ediyor. Newroz'un Kürt toplumu tarafından güncel olarak bu kadar tutkuyla yaşanması, bunun komşu halklara, tüm Ortadoğu'ya hatta dünyaya gittikçe yayılan bir güç haline gelmesi, işte bu içeriğine ve özüne uygun yaşanmış olmasından kaynaklanıyor.

Evet, mevsim olarak bahara açılım, baharın canlanması, canlı yaşamın kıştan bahara yeni bir doğuş halinde gelişimi olarak da tanımlanıyor. Yeni doğuşu, özgür yaşamı, özgürlük tutkusunu, zafer ruhunu ifade ediyor. Bunlar da Newroz'a dair yaklaşımlardır, tanımlamalardır. Fakat efsanenin özünde özgürlük bilinci, her türlü zulme, sömürüye, egemenliğe karşı ve onun saldırılarına karşı direnme ve zafer var. Sadece direnme ve mücadeleyle yetinme değil de, zafer kazanma var.

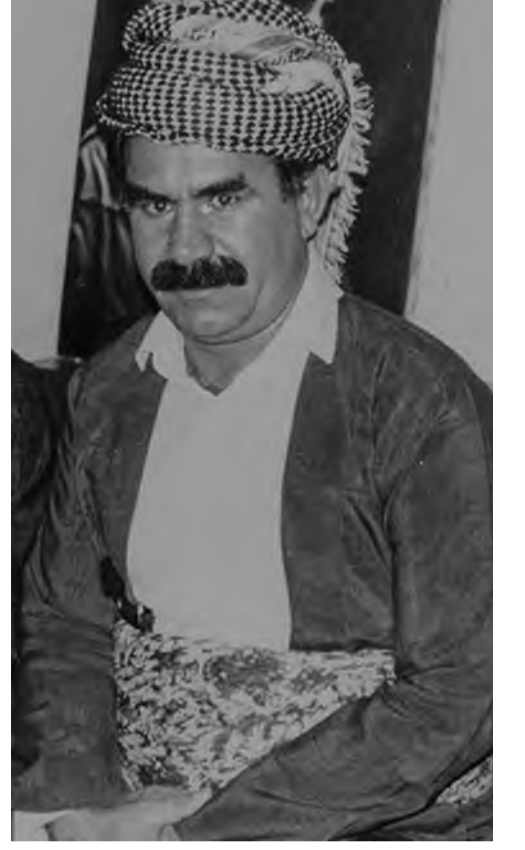
Önder Apo ile başlayan bu elli yılı aşkın özgürlük yürüyüşünün tarihi bu kadar güncellenmiş olması, canlı yaşanır hale gelmesi, günümüze bu denli taşınması iki nedenden kaynaklanıyor. Bir; derin bir tarih bilincini geliştirmekten ve ona sahip olmaktan. İki; bu bilince uygun onun özünü doğru ve yeterli temsil eden bir pratik yaşamı sıkı sıkıya büyük bir ciddiyetle geliştirmekten kaynaklanıyor. Önder Apo hem bu bilinci yarattı, hem de bu yaşamı ortaya çıkardı. 1973 Newroz'unda başlattığı bu yeni özgürlük yürüyüşünü her Newroz'da daha da güçlendirdi ve geliştirdi. Yeni bilinç ve eylemlerle bunu güçlü ve gelişkin kıldı. Her Newroz'u yeni bir başlangıç, yeni bir doğuş, yeni bir hamle haline getirmeyi bildi. Geçen elli yıllık sürecin her Newroz'unda gerçekten de özgürlük bilinci ve tutkusu, mücadelesi daha çok gelişim gösterdi. Daha fazla bilinçlenme, örgütlenme ve mücadeleye yol açtı. Her Newroz bir öncekinden kat kat daha fazla özgürlük, bilinç, örgütlülükle eylemini gerçekleştirdi. Kuşkusuz bunda doğru bilinç, özüne uygun yaşam, yaşamın gerektirdiği cesaret, fedakarlık ve onun temsil ettiği kahramanlık var. Dolayısıyla Newroz direniş ve zafer olarak bir kahramanlık olayıdır. Kürt tarihinin kahramanlık adımlarından birisidir. Kahramanca bir duruşu, iradeyi, eylemi ve zaferi temsil ediyor.

Bu gerçekliğe uygun olarak da Önder Apo'nun başlatmış olduğu özgürlük yürüyüşü kahramanlık çizgisinde bir yürüyüş olma özelliğini kazanıyor. Elbette onu kahramanlık düzeyine getiren içerdiği cesaret ve fedakarlıktır. Bunları da mücadelenin şehitleri temsil ediyor. Her Newroz'da daha çok canlanan, büyüyen, gelişen Newroz özgürlük ruhu, bilinci, iradesi, mücadele için cesaret ve fedakarlık yeni büyük eylemlere yol açıyor ve o eylemlerin de bedeli oluyor. Her koşulda onları geliştirmek ve gerçekleştirmek şehadet düzeyinde yürümeyi, mücadeleye kahramanca yaklaşmayı gerektiriyor. Önder Apo özgürlük yürüyüşü daha ilk adımlarından itibaren giderek böyle bir kahramanlık çizgisini de geliştirmiş ve içselleştirmiş bulunuyor.

Bunun en büyük temsilciliği kuşkusuz 12 Eylül faşist askeri darbesinin ortaya çıkarttığı zulme karşı, dışarıda

ve zindanda geliştirdiği insanlığı katletmeyi, yok etmeyi hedefleyen saldırılara karşı 1982 yılında zafer kazanan büyük zindan direniş gerçeğidir. Onun da başlatıcısı Mazlum Doğan yoldaştır. Böyle bir direnişe başlama gücünü veren de 1973 Newroz'unda yeni bir özgürlük bilinci, iradesi ve yürüyüşü kaynak olmuştur. Bu, Newroz'un tarihsel olarak içerdiği bilinç, ruh, irade, cesaret, fedakarlık hakikati. Mücadeleyi fedai çizgisine çeken, hareketi fedailleştiren yegane gerçeklik, tarih bilinci böyle bir bilinçtir.

Bunun '82 Newroz'unda Mazlum Doğan yoldaşın direnişiyi canlanması, yeniden yaşanır hale gelmesi, ardından peş peşe 12 Eylül faşist askeri rejimine karşı büyük ideolojik zaferi kazanan zindan direnişini ortaya çıkarmıştır. O direnişin de 42 yıldır başta gerilla olmak üzere halk direnişine, kadın ve gençlik eylemine ruh veren, çekim gücü olan bilinç ve irade kazandıran gerçeklik olduğunu biliyoruz. Bugün canlılığından, emrediciliğinden, çekiciliğinden kısaca etkinliğinden hiçbir şey kaybetmemiş bulunuyor. Dahası bu etkinlik düzeyini ve derinliğini çok daha artırmış ve büyümüş durumdadır. 42 yıl önce sadece zindanı aydınlatırken, 12 Eylül faşist askeri rejiminin yarattığı Diyarbakır Zindanı için aydınlatıcı olurken, bugün 42'nci yıl dönümünde sadece Kurdistan'ı değil bütün dünyayı aydınlatan bir gerçek haline gelmiş durumdadır. Herkes zindan direnişini değerlendirebilir, anlamaya çalışıyor, Mazlum Doğan gerçeğinden söz ediyor. Önder Apo, Mazlum Doğan için 'Çağdaş Kawa' dedi. Efsanenin yaratıcısı Demirci Kawa'nın güncellenmesi, günümüze taşınması, çağdaşlaştırılması olarak ifade etti. Bu temelde Newroz direnişçiliği olarak bir Mazlum direnişçiliğinin başladığını ve var olduğunu söyledi. Onu takip eden yüzlerce, binlerce genç, kadın, erkek ortaya çıktı, cesaretle mücadeleye atıldı. Kendini yakmaktan, kendini düşman ortasında patlatmaya kadar her türlü savaş yöntemiyle düşmana karşı mücadele etmeye kadar çok yönlü özgürlük mücadelesi, özgürlük savaşı ortaya çıktı. Bu savaşın her adımında büyük kahraman şehitleri oldu. Her Newroz yeni kahramanlıkları, yeni büyük eylemleri, yeni şehadetleri ortaya çıkardı. 42 yıl önce Diyarbakır Zindanı'nda yakılan kıvılcımı canlı kılan, geliştiren, güncelendiren, günümüze kadar taşıyan, canlılığının ve etkinliğinin bu denli güçlü yaşanır olmasına yol açan kuşkusuz böyle bir mücadele olmuştur. Böyle bir mücadeleyi sürekli düşünceyle, ruhla, iradeyle besleyen Önderlik çabası ve bu mücadeleye kan, can, hayat veren kahraman şehitler gerçeği oldu.

Mücadele etmenin bilincine iradesine ulaşmak en büyük coşku ve heyecan kaynağıdır

Efsane bugünün yaşanan en temel hakikati haline geldi. Newroz'u kutlayacaksa onu doğru anlayıp doğru bir kutlama geliştireceksek, öncelikle, derin tarih bilincinin günümüze taşınması olan bu elli yıllık büyük özgürlük yürüyüşünü, bu mücadelenin her adımında nasıl bir ruh, bilinç, irade ve kahramanlıkla geliştiği, hangi bedellerle bugüne geldiği gerçeğini doğru anlamak gerekiyor. Oraya doğru bakmak gereklidir. Kuşkusuz coşku yüksek olmalı, heyecan gelişmeli. Mücadele etmenin bilincine, iradesine ulaşmak en büyük sevinç, coşku, heyecan kaynağıdır. Böyle bir mücadele varsa tabii ki bundan daha büyük coşku ve heyecan verici bir şey olmaz. Hele hele bu mücadele zaferler kazanıyorsa, her türlü gericiğe, iktidar ve devlet sistemine, onu gerçekleştiren erkek egemen zihniyet ve siyasete darbe üzerine darbe vuruyor, yeni gelişmeler ve kazanımlar ortaya çıkartıyor, özgür yaşamı kadın özgürlüğü temelinde adım adım ilerletiyorsa bundan daha güzel, heyecan verici, insanı mutlu eden bir şey olamaz.

Bu elli yıllık mücadelede bu gerçeklik vardır. Yaşanan bu kadar coşku, heyecan, bilinç kesinlikle buradan kaynaklanıyor. Fakat aynı zamanda bu mücadelenin gerçeğini, nasıl yürüdüğünü, yürütenlerini, nasıl bir bedel verilerek geliştirildiğini ve yine zaferleri kazanan hale getirildiğini de iyi bilmek lazım. Bu mücadele çizgisini doğru anlamak gereklidir. Sadece sonuçlarına bakmak, kazanımlarını görmek, oradan coşku ve heyecan duymak veya ona göre yaşamak istemek yetmez. Öyle olması iyidir; ama bütün bunların nasıl ortaya çıktığı ve yaratıldığı bilirse ve bu hakikate bağlı kalınırsa, mücadeleye giderek artan oranda katılım gösterilir ve katkı sunulursa doğru ve anlamlı olur. Sonuçlardan coşku duymak ve onları yaşamak istemek hak edilir. Yoksa tek yanlı, sadece sonuçlarına bakarak, Newroz'u anmak ve o temelde yaşamak istemek kuşkusuz doğru olmaz. Emek harcamadan, mücadeleye etmeden, ortaya çıkkanı, kazanılanı gasp etmek gibi bir duruma yol açabilir. Bu, çalmayı, sömürmeyi, başkalarının yarattığı değeri gasp etmeyi içerir ki, o yaklaşımın ve tutumun kendisi Newroz gerçeğine aykırıdır. Newrozları, Newroz yapan o bilince, iradeye, mücadeleye, cesaretle ve fedakarlığa aykırıdır. Öyle yapan Newroz'un özünü

boşaltır. Newroz'a o temelde yaklaşan Newroz gerçeğini yok eder ve özünden saptırır. Onu bir sömür aracına, çıkar aracına, yaşam aracına dönüştürür. Oysa Newroz bilincinde, ruhunda, gerçeğinde, efsanesinde bu yoktur. Yaşanan gerçekliğinde de yoktur. Elli yılı aşan bu mücadelenin nasıl geliştiği, her Newroz'un nasıl yaşandığı, nasıl bir ruhla, iradeyle, mücadeleyle, fedakarlıkla, kanla, terle, emekle ortaya çıkartıldığı çok iyi biliniyor. Henüz yaşanan canlı gerçeklik halindedir. Bu bilinç kaybolmamış, bu tarih üzeri örtülen, küllenen, saptırılan duruma gelmemiştir, canlı yaşayanları, mücadele edenleri, sahipleri var. Bu mücadeleyi başlatan Önderlik gerçeği var, mücadelesini sürdürüyor, binlerce kahraman şehit bu mücadeleye ve onun zaferine şahitlik ediyor. Hiç kimsenin saptırmasına, kendine göre anlamasına, çıkarları doğrultusunda sahiplenmesine izin vermiyor, Newroz'un özünü temsil ediyor, herkese de Newroz'u doğru anlayıp doğru yaşamasını emrediyor.

PKK, Newroz'da kurulan bir partidir

PKK ilk toplantısını bir Newroz gününde yaptı, örgütsel temelleri Newroz'da atıldı. Her ne kadar resmi kuruluş daha sonraki yıllarda gerçekleşmiş olsa da bir Newroz partisi, bir Newroz hareketi olarak ortaya çıktı. İlk büyük karar Newroz gerçeğiyle verildi. Newroz ile PKK gerçeğinin bu denli iç içe olduğunu Önder Apo ifade etti. Bir bütün olarak özgürlük ruhu ve bilinci böyle oluştu. Mücadelenin öncü gücü olarak gerilla böyle gelişti. Bu büyük kahramanlık böyle ortaya çıktı. Kadın özgürlük bilinci devrimi bu temelde gelişti ve bütün devrimlerin ön açıcısı, öncüsü haline geldi. Kürt gençliği bu bilinçle bu kadar cesaret, fedakarlık gösteren fedailleşen bir Apocu gençlik haline geldi. Bunlar somut gerçekliklerdir.

Newrozları, Newroz yapan, ona gerçek anlamını veren, gelişmeleri, tarih bilincini doğru görmeliyiz, doğru değerlendirmeliyiz, bu bilinci doğru edinmeliyiz. Her Newroz'u anlamına uygun yaşamalıyız. Bunun için de Newrozları, Newroz yapan Önderlik ve şehitler gerçeğini doğru anlamak, bu gerçeklik karşısında kendimizi eleştirel-özeleştirel değerlendirmeye tabi tutup Newroz çizgisinde, onu var eden Önderlik ve şehitler çizgisinde kendimizi eğitmeyi, değiştirmeyi, geliştirmeyi, bilmeliyiz. Newroz'a doğru yaklaşım budur. Tarih bilinci onu doğru anlamayı ve yaşamayı gerektiriyor. Onun için de sapmalardan, yanlışlıklardan savrulmalardan kendini kurtarmayı, kendini eğitmeyi ve yenilemeyi, kişilik değişimini, devrimini, eleştiri-özeleştiri içeriyor. Newroz'un özgürlük tanımı, yeniden doğuş olması, yaratılış gerçeği, diriliş gerçeği bir de böyle ortaya çıkıyor. Her bir canlının yıla yeni bir yaşama başlangıcı olduğu gibi insanın da kendisini yeniden yaratması, doğru çizgi temelinde değiştirip dönüştürüp Newroz bilincini, ruhunu doğru edinen ve yaşayan, onun içerdiği mücadeleyi yürüten hale gelmesini gerektiriyor.

Gerçekten de tüm zamanların en büyük Newroz'u yaşanıyor denilebilir. Newroz kutlamaları onu ifade eden coşku ve heyecan haftalar ve günler öncesinden başladı. 21 Mart'ta doruğa çıktı. Milyonlarca insan Newroz meydanlarını dolduruyor. Amed'de, Rojava'nın her alanında, Rojhilat'ta böyle

bir durum yaşanıyor. Bunun parça parça etkisi Başûr'da da var, dünyanın dört bir yanında da var. Avrupa'da da yaşandı. Şimdiye kadar meydanları doldurdular. Newroz coşkusunu, heyecanını yaşayan insan sayısı milyonları geçti, on milyonları bulacak. Sadece Rojava, Rojhilat kendi başına milyonları aşan neredeyse on milyona yaklaşan bir düzeyi ifade ediyor. Bakur, ve yurtdışı birleştirildiğinde Türkiye'nin dört bir yanına özel savaş temelinde savrulmuş olan Kürt halkının ulusal bilinç, ruh ve mücadeleye sahip çıkarak Newroz kutlamalarıyla birleştirildiğinde on milyonları buluyor. Bu, öyle basit yaklaşılacak, sınırlı bir biçimde değerlendirilecek, ele alınacak bir durum değildir. Günümüz dünyasında küresel kapitalist hegemonyanın liberal saldırıyı her yönüyle geliştirdiği, her alanda özel savaş saldırılarını, psikolojik savaşı, bu yaygın medya, teknik, sanat ve benzerlerinin eliyle insanlığın ruhunu, beynini bombardımana tuttuğu çok ağır bir toplumsal kırım yaşattığı basit maddi yaşamdan öteye insanlara bir şey bırakmadığı ve insanların onun ötesini göremez hale getirdiği bir ortamda Newroz ruhu ve bilinciyle dört parça Kurdistan'da ve dünyanın dört bir yanında on milyonlarca insanın böyle bir bilinç ve maneviyat göstermesi, sokaklara dökülmesi küçümsenecek bir olay değil, basit yaklaşılacak, sınırlı değerlendirilecek bir durum değil.

On milyonlarca insan Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü talep ediyor

Bu coşkuyu sadece bir nicelik olarak görmemek gerekiyor. Bir de sokakları dolduran milyonlar bilinç ve irade ile böyle bir eyleme giriyorlar, sokaklara çıkıyorlar, meydanlara akıyorlar. Yoksa hiçbir şey kendiliğinden olmuyor. Çok büyük bir bilinç, irade, tutku olmasa, cesaret ve fedakarlık oluşmasa, bu kadar baskı ve saldırı altında bunlar gerçekleşmez. Baskı ve saldırı psikolojiktir, ideolojiktir, diğer yandan fiildir, her tarafta meydanlara yürüyen Newroz yürüyüşçülerine dönük polis baskısı, saldırısı var. Bu, kendisini en demokrat ilan eden devletlerden tutalım da AKP-MHP faşist diktatörlüğünün tutumuna kadar böyledir. Böyle olmayan hiçbir siyasi ortam söz konusu değildir. Dikkat edilirse hem psikolojik, manevi, ideolojik saldırıya karşı, hem de fiili saldırıya, baskıya karşı mücadele etmeyi ifade ediyor bu. Newroz meydanlarına yürümek kendiliğinden olmuyor. Bilinç istiyor, örgütlülük gerektiriyor, cesaret ve fedakarlığa dayanıyor. Bu kesinlikle böyledir. Dahası birçok yerde mevsimsel, doğal baskıya karşı da bir direniş var. Kar, kış, soğuk, buzda yaşlı, çocuk, hasta insanlar bu ruh ve bilinçle Newroz meydanlarına yürüyor, Newroz'un o güçlendirici, geliştirici coşkusunu, heyecanını yaşıyor, oradan can alıyor.

Bunun somutlaşmış ifadesi olarak da net taleplerde bulunmalarını da ele almak ve değerlendirmek gerekiyor. Bu kadar nicel büyüklük, bu kadar coşku heyecan, bilinç, cesaret aynı zamanda bir amaç etrafında birleşmekten kaynaklanıyor. Her türlü baskıya rağmen, 'şunları söylemeyin, şu sloganları atmayın!' biçimindeki baskılara rağmen bütün meydanlarda Önder Apo'nun fiziki özgürlüğü haykırılıyor. Newroz meydanlarına yürüyen eylemciler o tür söylemlerde bulunmaları takmıyorlar, dinlemiyorlar. Bir talebi ortaya koyuyorlar. On mil-

yonlarca insan aynı talepte birleşiyor. Bilinçlenme, örgütlenme düzeyi, mücadele düzeyi böyledir. Bu da Önder Apo'nun fiziki özgürlüğü talebidir. Bu kadar netlik var, bu kadar amaç bağlılığı var. Önder Apo gerçeğinin bu kadar çok bilinmesi, sahiplenilmesi, Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünün bu kadar güçlü istenmesi var. Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünde herkesin kendi özgürlüğünü görmesi yaşanıyor. Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünün Kürt toplumunun özgürlüğünün gelişmesinde başta komşu halklar olmak üzere tüm halklar, insanlık kendi özgür ve demokratik yaşamını görüyor. Önder Apo'nun fiziki özgürlüğü tüm ezilenlerin en çok ezilen kesim olarak kadınlar üzere gençlerin, işçi ve emekçilerin özgürlüğünü, kurtuluşunu temsil ediyor, herkes Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünde kendi özgürlüğünü görüyor, demokratik yaşamını görüyor, varlığını görüyor ve bu da bir amaç doğrultusunda bu kadar güçlü kilitlenmeyi ifade ediyor. Önder Apo gerçeği elli yıl önce bir Newroz yürüyüşü başlatmak üzere beş gençle atılan ilk adım bugün on milyonların Önder Apo gerçeğini bu düzeyde anlaması ve sahiplenmesi haline gelmiş bulunuyor. Bunlar bugünkü Newroz'u anlamamız açısından çok daha önemlidir. Daha iyi değerlendirmeyi gerektiriyor. Newroz'un büyüklüğü, görkemi, 2024 Newroz'unun gerçekten de tüm Newrozların en büyüğü olma özelliğini taşıması bunlardan kaynaklanıyor.

Hareket olarak, halk olarak bu Newroz'u Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü ve Kürt sorununun çözümünü hedefleyen Küresel Özgürlük Hamlesi ile karşıladık. 10 Ekim 2023'te dünyanın dört bir yanında başta 74 merkezde ilan edilmek üzere başlatılan 'Abdullah Öcalan'a Özgürlük Kürt Sorununa Çözüm' hamlesi var. Bunu daha çok dünyanın değişik alanlarında, merkezlerinde aydınlar, sanatçılar, işçi ve emekçiler, sendikacılar, kadınlar, gençler, akademisyenler, toplumların ruhu ve beyni olan bireyler ve örgütler başlattılar. Akademisyenler, işçi sendikaları, sanatçı toplulukları, kadın ve gençlik örgütleri bunların başında yer aldı. İlk defa Kürt özgürlük mücadelesi adına dünyanın dört bir yanında ve bu kadar değişik toplumlardan bilinçli, yürekli devrimci sosyalist demokrat özgürlükçü insanın başlattığı ve gerçekleştirdiği bir eylem durumu ortaya çıktı.

Bu durum Önder Apo'nun geliştirdiği Demokratik Modernite Paradigması'nın dünyaya ne kadar yayıldığını, ulaştığı her yerde insanları, toplumları ne kadar derinden etkilediğini, ne kadar güçlü sahiplenir olduğunu ortaya çıkardığı gibi aynı zamanda Apocu Özgürlük Hareketi'nin dünyanın dört bir yanına daha şimdiden hangi oranda yayılmış bulunduğunu da açık bir biçimde gösterdi. Bütün bu bakımlardan önemli ve anlamlıydı. Kuşkusuz elli yıldır büyük bir mücadele var, Önder Apo öncülüğünde en sert gerilla savaşındaki tutalım da toplumun en genel demokratik siyasi eylemlğine kadar yoğun serhildanlarla geçen, her anı şehadet çizgisinde yürüyen bir mücadele vardı ama mücadelenin bu düzeyde küreselleşmesi, dünyanın dört bir yanına yayılması, bu kadar farklı geniş toplumsal kesimi bir amaç doğrultusunda bu kadar birleştirmesi ilk defa yaşandı, bu da önemli bir durumdur. Kürt toplumunu da etkiledi, hepimizin üzerinde düşündürücü ve çekici etkisi oldu. İnsanlığı da etkiledi, dost düşman herkesin üzerinde etkide bulundu. Dostlar daha çok irade ka-

zandılar, sahiplendiler, Kürt özgürlük mücadelesinin gerçekten de dünyaya yayılıp bir dünya devrimi olarak başarı kazanacağına, kendilerinin de özgür ve demokratik yaşama ulaşmasına, katkı sunacağına inandılar. Bu temelde mücadeleye güç destek vermeleri, ilişkilenmeleri, ittifak kurmaları, katılımları gelişti ve gerçekleşti. Bir küresel demokrasi hareketi, küresel özgürlük hareketi ilk mütevazı adımlarla ama iddialı, canlı gelişen bir hareket olarak ortaya çıktı. Bunlar görülüyor.

Bu durum bütün ezilenleri olumlu etkilediği gibi tabii ki tüm egemenleri de korkutuyor. Erkek egemen zihniyet ve siyaseti, tüm iktidar ve devlet güçlerini, kapitalist modernite sisteminin bugün egemeni olan, ondan çıkar sağlayan herkesi ürkütüyor ve korkutuyor. Onları da duyarlı hale getirdi, birbiriyle ittifak kuruyorlar, daha çok Kurdistan'da gelişen özgürlük mücadelesinin küresel düzeydeki etkilerini, kendi çıkarlarına ne denli zarar verip vermeyeceğini, dolayısıyla bu mücadele karşısında nasıl ortak tutum almaları gerektiğini tartışıyorlar. Egemen sistem, iktidar ve devlet diplomasinin her alanda temel gündeminin bu olduğu tartışmasıdır. Bunu sadece AKP-MHP faşist yönetimi yürütmüyor, sadece Kurdistan üzerinde egemen güçlerin diplomasine, siyasetine damgasını vurmuyor, bu mücadele bütün iktidar ve devlet sisteminin başta ABD ve NATO olmak üzere tüm egemen güçlerin siyasetlerine, diplomasilerine de damga vuran, onun çok önemli gündemi haline gelen bir mücadeledir. Küresel Özgürlük Hamlesi bizi böyle bir düzeye ulaştırdı. Küresel bir özgürlük hareketi, demokrasi haline getirdi. Zaten başlangıçta Kurdistan'ı bölüp parçalayan, Kürt sorununu ortaya çıkartan, Kürt soykırımını yürüten küresel kapitalist hegemonyaya karşı gelişen bir mücadeleydi. Dolayısıyla mücadele Kurdistan'da ideolojik mücadeleye ya da gerilla mücadelesi düzeyinde sürse de özü küresel bir mücadeleydi. Küresel kapitalist hegemonyaya karşı mücadele ediyordu. Bu gerçeklik şimdi daha çok açığa çıktı. Sadece Kurdistan ile sınırlı olmaktan çıkarak bölgesel ve küresel bir boyut kazandı. Sadece ideolojik-askeri mücadele olmaktan çıkıp her türlü siyasi, sosyal, kültürel, sanatsal, edebi çalışmanın, mücadelenin konusu haline geldi. Bu husus önemlidir. Dolayısıyla bu 2024 Newroz'unun böyle görkemli olmasında ve böyle bir Küresel Özgürlük Hamlesi yürütüyor olmamızın da bunda payı var. Bu hamle Kürt toplumunu, kadınlarını, gençlerini, Kürt dostlarını, komşu halkları zafere inanır hale getirdi, umutlarını çok daha fazla yeşertti, zafer inancını, başarıya olan inancını daha çok güçlendirdi. Bu da cesaret ve fedakarlığı arttırdı. Daha çok mücadeleciler hale getirdi. Bu temelde Küresel Özgürlük Hamlesi gittikçe büyüdü ve gelişti.

İmralı direnişi kapitalist modernite sisteminin gerçeğini ortaya çıkardı

15 Şubat komplosuna karşı mücadelenin 25'nci yıl dönümünde gerçekten de bir zirve yaptı. Mücadeleyi yürütenler birinci aşamanın tamamlandığını, hamlenin ikinci aşamasının başladığını ve bu aşamanın kitlesel eylemlilik olacağını da ilan ettiler. Komploya karşı mücadele böyle bir düzeyi içerdi. Kitlesel bir karşı koyuş komploya protesto var, İmralı işkence tecrit ve soykırım sistemine karşı du-

ruş gerçekleşti. Mart ayı boyunca da bu sürekliliği yeni gelişmelerle zirve yapan bir mücadeleye dönüştü. 8 Mart etkinlikleri, Dünya Emekçi Kadınlar Günü kutlamaları, kadın özgürlüğüyle Önder Apo'nun fiziki özgürlüğü ve Kürt sorunu çözümü mücadelesini iç içe geçiren kitlesel bir mücadele haline geldi. Bir yandan kadın özgürlük bilincini ve eylemini geliştirdi, diğer yandan Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü hedefleyen Küresel Özgürlük Hamlesi'ne kitlesel bir zirve yaptırdı. Newroz bunu daha fazla büyütüyor, güçlendiriyor. Gerçek bir özgürlük hamlesinin zirvesini yaşıyor. Kurdistan'ın dört bir yanında, dünyanın her tarafında bunu yapıyor, önemli düzeydeki nicel katılımla, Newroz kutlamalarını özgürlük hamlesinin amaçlarıyla birleştirme düzeyiyle gerçekten de hem Newroz'u çok daha canlı, coşkulu anlamına uygun karşılıyor, yaşanır hale getiriyor hem de Küresel Özgürlük Hamlemizi büyütüyor, ilerletiyor, ona bir zirve yapıyor.

Bu gelişmeler mevcut yürütülen eylemlerle olduğu gibi onlara öncülük eden, yön veren direnişlerle de hayat buldu. Bunun başında İmralı durumu geliyor, Önder Apo'nun durumu geliyor. İmralı işkence tecrit ve soykırım sistemi böyle bir mücadele sürecinde 25'inci yılını doldurdu, 26'ncı yılına girdi. Küresel düzeyde Kürt soykırımını yürüten bir yönetim sistemi olarak İmralı işkence tecrit ve soykırım sistemine karşı Önder Apo'nun direnişi de 25 yılını doldurdu, 26'ncı yılına girdi. 25'inci yıl dönümü önemlidir, çeyrek asır ediyor. İnsan yaşamında da toplum yaşamında da önemli bir kesit oluyor. Birçok şeyin tanımlanması, anlaşılması açısından yeterlilik ifade eden, içeren bir süreçtir. Bir kişinin yaşamını anlamak, direnişini tanımlamak açısından da bir toplumun yaşamını tanımlamak açısından da yeterli veriler içerecek bir süreçtir. İmralı işkence tecrit ve soykırım sistemine karşı mücadelede ilk 25 yıl böyle bir içerik verdi ve bu temelde de değerlendirildi. Hem İmralı sistemi ve onu yaratan zihniyet ve siyaset, onun hedefleri daha doğru ve derin anlaşılmalıya hem de ona karşı 25 yıldır gerçekten de insan üstü bir durumu ifade eden Önder Apo'nun İmralı direnişi daha doğru ve yeterli anlaşılmalıya çalışıldı. Biz bu 25'inci yıl dönümünde komploya ve komploya karşı mücadeleyi böyle anlamaya çalıştık. O zaman da geniş değerlendirmeler yapma çabası içinde olduk. Her adımını çözümleme temelinde daha doğru ve derinden anlama, bu konuda gelişmeleri, başarıları görmek kadar yaşanan hata eksiklikleri de ortaya çıkartıp bilincine varıp nedenleriyle birlikte onları aşmak için gerekli dersleri çıkartma çabasını sürdürdük.

Newroz'un bu düzeyde görkemli yaşanması ve on milyonların Önder Apo'nun fiziki özgürlüğü hedefi temelinde bu kadar güçlü birleşmesinde kuşkusuz belirleyici etken 25 yıllık İmralı direnişidir. Bu direnişin ortaya çıkardığı sonuçlardır, sağladığı kazanımlardır. Bu direniş bir defa küresel kapitalist modernite sisteminin gerçeğini ortaya çıkardı. Çeşitli sahtelikleri, maskeleri bertaraf etti. Nasıl bir soykırım sistemi olduğunu, nasıl bir soykırımcı zihniyet ve siyasete dayandığını, nasıl doğayı ve toplumu yok etmeyi hedefleyen bir sömürü saldırısı düzenini içerdiğini ortaya koydu. O sahte demokrasi söylemlerini, özgürlük söylemlerini bir tarafa itti. Kapitalist modernite sisteminin çıplak gerçeğini İmralı direnişiyle açığa çıkardı.

İmralı mücadelesini Önder Apo kazandı

Diğer yandan tarihsel ve güncel boyutlarıyla bu gerçeği çözümlüdi. Yaşam hakikati karşısında ne ifade ettiğini, nasıl büyük bir sapmayı, insan ve toplum karşıtlığının, doğa karşıtlığını içerdiğini ortaya koydu ve mahkum etti. Önder Apo'nun duruşu, mücadelesi ve savunmaları bütün bunları açığa çıkardığı gibi mahkum da etti. İmralı mücadelesini Önder Apo kazandı. Bunu Ecevit hükümetine karşı mücadelede de yaptı, daha sonra Tayyip Erdoğan'ın başkanlığındaki AKP yönetimlerine karşı yürüttüğü mücadeleyle de gerçekleştirdi. Tüm durumu değerlendiren, açığa çıkartan, onları mahkum eden, yaşam hakikatini yeniden tanımlayan ve böylece on binlerce yıllık insanlık düşüncesini yeni bir özgürlük sentezine kavuşturan bir zihniyet devrimini, düşünsel gelişmeyi İmralı mücadelesi içerisinde ortaya çıkardı. İmralı direnişi denilince öyle dar yaklaşmamak, basit anlamamak gereklidir. Elbette bu sistemin fiziki ve psikolojik baskısına karşı gösterilen direnişi, onun imhacı amaçlarını, yok edici, çürütücü amaçlarını boşa çıkartmak için gösterilen direnişi hiçbir biçimde küçümsemek lazım. Bunun benzeri yoktur. Böyle bir baskı da ona karşı direniş de benzersizdir. İlk defa gerçekleşiyor. Bu anlamda Önder Apo'nun direniş gerçeği öyle başkalarıyla kıyaslanır, birbirine karşılaştırılmazdır. Fakat Önder Apo bunları sadece kaba ve fiziki duruşla yapmadı, bir de alternatifini yaratarak, yeni düşünceler ortaya çıkartarak, en çok da Önder Apo'yu düşünemez, yeni şeyler geliştiremez kılmak için oluşturulan bu İmralı baskısını, tecridini bir de bu biçimiyle kırarak İmralı sistemiyle amaçlananın tersine tarihin en büyük zihniyet devrimini İmralı baskısına karşı yürütülen mücadelede yaratarak yeni bir entelektüel devrimi gerçekleştiren cevap verdi. İmralı direnişini bu gerçeklikle anlamak lazım.

Önder Apo, "İmralı baskı ve zulüm sistemi bütün bu Önderliksel doğuşa, paradigma doğuşuna ebelik etti" dedi. Buradan yola çıkarak geçmiş mücadele pratiğini değerlendirdi. Şu ilkeye ulaştı, "Bir baskı ve zulüm beni öldürmezse güçlendirir" dedi. Uluslararası Komplonun fiziki imha, idam ile imha, yine çürütme politikasıyla imha saldırılarını boşa çıkarttı, Önder Apo İmralı mücadelesini en büyük devrimsel gelişme alanı haline getirdi. Bir yandan imhaya boşa çıkardığı gibi diğer yandan paradigma değişimiyle özgürlük akımları için zafer yolunu gösteren, amaç ile aracı birleştiren en büyük zihniyet devrimini ebelik görevi yürüten bir alan konumuna getirdi. Düşman karargahını, soykırım karargahını en büyük devrimsel gelişmenin, tarihin en büyük zihniyet devriminin ocağı haline getirmeyi bildi. Bu gerçekleri iyi görmemiz ve doğru anlamamız gerekir. Dolayısıyla İmralı direnişini, paradigma değişimini, çeyrek asırlık Önderlik duruşunu, o iradeyi, bilinci, düşünce gücünü, tarzı doğru anlamak gerekiyor. Bunlar benzeri olmayan gelişmelerdir. Zaten 'Önder' benzeri olmayan durumdur. Herkes önder olsa önderin bir anlamı kalmaz. Dolayısıyla İmralı ortamını Önderlik gelişiminin en güçlü ortamına dönüştürmeyi başardı. Herkes artık 'yok oluş ortamı' diye tanımlarken, Önder Apo tersine

yeniden bir Önderlik doğuşu, ulusal Önderliği aşarak küresel bir Önderlik haline gelme, tüm ezilenlerin kurtuluşu için, özgürlüğü için mücadele etmenin teorisini, programını, strateji ve taktiklerini, tarzını ortaya çıkartma temelinde büyük bir gelişmeye dönüştürdü. Bunların doğru anlaşılması gerekir. Yeterince anlaşıldığı söylenemez. Bu, PKK için de, Kürtler için de geçerlidir. Tüm insanlık açısından da geçerlidir. Fakat sınırlı kavranması, ilk elden yüz yüze gelinmesi bile insanları bu kadar etkiliyor. Bu kadar zihniyetini, duygusunu, tarzını değiştiriyor. Anlayış ve yaşamında bu kadar köklü değişikliklere yol açıyor.

Bunun daha fazla iletilemesi, Önderlik gerçeğinin İmralı direnişinin

Demek ki Newroz ve şehitler gerçeği birbirine bu kadar bağlıdır.

Newrozları bu düzeye getiren çok önemli bir etken olarak tarihi İmralı direnişini değerlendirdik, ikincisi olarak da gerilla direnişini görülmelidir. Bunlar 10 Ekim Küresel Özgürlük Hamlesi'nin içini dolduran, öncülüğünü yapan temel güç oldular ve hamle büyüyerek sürdü ve Newroz'da zirve yapar hale geldi. Gerilla eylemliliğinin de etkisini görmek lazım. Özellikle 1 Ekim 2023 Ankara eylemiyle başlayan süreç önemlidir. Erdal ve Rojhat yoldaşların fedai eylemi gerçekten bir dönemeç oldu, herkesi siltti, dost ve düşman herkesi bir değerlendirmeye itti. En başta gerilla, Parti, devrimci güçler, militanlar olmak üzere, toplumu genç-

bir yenilgi durumunu ifade etti.

Halk, kadınlar-gençler, insanlık, dostlarımız açısından ise büyük bir moral ve coşku kaynağı oldu. Gerçekten de 10 Ekim Küresel Özgürlük Hamlesi'nin pratik öncülüğünü gerilla hayata geçirdi. Tekrar o pozisyonu o inisiyatif kazandı. Bu eylemler az olabilir, sınırlı eylemler olabilir ama etki düzeyi bu çerçevede olmuştur. Demek ki sorun çok eylem yapmak değil, çok kan dökmek değildir, yerinde doğru iş yapabilmektir. Yerinde doğru yapıldı mı, hangi düzeyde oluyorsa onun büyük sonuçlar veren etkisi olur. Bu eylemlerde bir de bu gerçeği gördük.

Newroz'da müjde olarak gerilla SIHA'lara karşı yürüttüğü geçen yılın mücadelesinin sonuçlarını aktardı.

Önder Apo İmralı mücadelesini en büyük devrimsel gelişme alanı haline getirdi. Bir yandan imhaya boşa çıkardığı gibi diğer yandan paradigma değişimiyle özgürlük akımları için zafer yolunu gösteren, amaç ile aracı birleştiren en büyük zihniyet devrimini ortaya çıkardı. Baskı ve zulüm ortamını böyle bir zihniyet devrimi için ebelik görevi yürüten bir alan konumuna düşürdü. Düşman karargahını, soykırım karargahını en büyük devrimsel gelişmenin, tarihin en büyük zihniyet devriminin ocağı haline getirmeyi bildi.

daha güçlü anlaşılması kuşkusuz bu mücadeleyi daha çok büyütecek, gürül gürül akar hale getirecek, dünyanın her yanına yayacaktır. Yeni alternatif bir dünyayı, özgürlük ve demokrasi dünyasını, halkların kadın özgürlüğü temelinde kardeşçe yan yana yaşadığı, toplumsal yaşamın hakim olduğu, iktidar ve devlet sapsmasının, mülkiyet sapsmasının, hırsızlık düzeninin tümünden ortadan kalkmasını ortaya çıkaracaktır. Bunu görmek ve buna inanmak gerekir. Önderlik çizgisinin, İmralı direnişinin bunun yolunu aydınlatıldığını görmek lazım. İnsanlar bunu gördükleri için bu kadar güçlü sahip çıkıyorlar.

Diğer yandan buna yaklaşan, bunu kendi çapında ama özünden saptırmadan büyük bir cesaret ve fedakarlıkla temsil eden bir gerilla direnişimiz var. Şimdi ortaya çıkan bir durum değildir, Önderliksel doğuşla, Newrozların, Newroz olmaya başlamasıyla birlikte gelişen bir süreç oldu. Eylemleri ortaya çıkardı. Zindan direnişisiyle birlikte onu temsil etmek üzere dağda gerillayı var etti, zindan direnişisini 15 Ağustos Gerilla Atılımı'nda yaşatmayı bildi. Öncesi gerçekten de çok karanlıktı, rutindi. Bir Newroz söylemi vardı ama yaşamda pek yeri yoktu. Bir söylem vardı ama örgütlü ve etkili bir eylem, toplumun ve örgütlerin yaşamına yön veren bir şey yoktu. Aslında mücadele amacından kopmuş bir bahar bayramına dönüşmüştü. Piknik havası haline gelmişti.

2024 Newroz'unun bu düzeye gelmesinde gerillanın direnişini görmek gerekir

Tarihin Newroz bilincini, Diyarbakır Büyük Zindan Direnişini, Önder Apo'nun '73 Newroz'unda başlattığı özgürlük yürüyüşünü, '82'de '80'li, '90'lı yıllarda gerilla yürüttü. Gerilla eyleme geçirdi. O mücadelenin doğru temsili gerilla oldu. Toplumla her türlü bilinç ve eylem engellemesini amaçlayan saldırıları kıran gerilla oldu. Gerilla '80'li yıllarda bu engellemeyi kırıkça '90 başından itibaren Bakur'daki halk serhildanları şehitlerine sahip çıkma temelinde gerilla mücadelesinin etkisiyle ortaya çıktı. Bir de Newroz kutlaması temelinde serhildanlar ortaya çıktı. Toplumu ayağa kaldıran Önderlik çizgisini pratikte ve eylemde somutlaştıran bu iki gerçeklik oldu.

leri ve kadınları, düşmanı kısacası herkesi siltti. Doğru tutum nedir, dönemin yurtseverliği, devrimciliği nasıl olunur? Eylem yapma, mücadele etme imkanları ve fırsatları ne kadar vardır? Sorularına doğru cevap verdi. Gerillanın zayıflıklarını aşırıldığı gibi, gerillaya dair karartıcı birçok sahte düşüncüyü, sözde teoriyi yerle bir etti. Tıpkı Büyük Zindan Direnişisi gibi, tıpkı İmralı direnişisi gibi her yerde, her koşulda mücadele edilebileceğini ortaya çıkardı. Mevcut iktidar ve devlet sisteminin özel savaş gücünün her şeye kadir olmadığını, çok büyük zayıflıklar içerdiğini, dolayısıyla onları görüp değerlendirme temelinde her yerde, her koşulda öldürücü darbeler vuracak devrimci eylemlerin başarıyla geliştirilmesinin mümkün olduğunu bir defa daha gösterdi. Böylece 'gerillanın vakti geçti' gibi düşünceleri öldürmekten öteye, 'imkan yok, fırsat yok, düşman güçlü, engel var' diye kendini kandıran ve gerillaya zayıf yaklaşımların hepsini de yerle bir etti. Fiilen etkisi böyle oldu, herkesi böyle bir sorgulamaya ve yanlışlarından, hatalarından kurtularak kendini düzeltmeye yöneltti, özeleştiriyeye zorladı, böylelikle büyük bir eleştiri gücü oldu. Akli ve duygusu olmayanlar sadece bundan etkilenmemiş olabilirler.

Bunun sonuçları ifade ettiğimiz çabalarla da birleşince geçen yıllarda yapamadığımızı, Medya Savunma Alanları'nda yapabildiğimiz bir eylemlilik durumu ortaya çıktı. Kasım ve Aralık sonunda, Ocak ve Şubat ortalarında Zap alanında gelişen gerillanın devrimci operasyonları 1 Ekim Ankara fedai eylemiyle ortaya konan çizgiyi, yine İmralı direniş çizgisini temsil eden, bunun gerilla savaş sahalarında sürebileceğini gösteren, onun yol yöntemini bulan eylemler olduğu gibi, siyasi ve askeri süreci de alt-üst eden etkiler ortaya çıkardı.

Evet, savaş askeri sonuçlarla yürüyor o da etkiliyor ama her zaman savaşın bu yönü vardı, günümüzde ise çok daha büyük yönü olan propaganda savaşıydı. Bu durumun kısmen propaganda savaşına da dönüştürülebilmesi ve Zap'ta yaşanan gerçeklerin Kurdistan, Türkiye ve dünya kamuoyuna belli düzeyde gösterilebilmesi siyasi-askeri durumu değiştirdi, düşman cephesini sarstı, büyük bir korkuya itti, onlar açısından çok ağır

Düşman bu durumu gizlemeye çalışıyordu, öğrenmeye ve anlamaya da çalışıyorlardı. Yönetimimiz biliyordu ama bu mücadelenin içinde olan kesimler bilmiyorlardı, mücadeleyi yürüten kadrolar, savaşçılar kısmen biliyorlardı, halk bilmiyordu. Düşmanın ordusu da bilmiyordu, sadece komutanları biliyordu. Bu ilan, Newroz'un böyle güçlü karşılanması üzerinde oldu. Böyle bir düzeyin varlığının ifade edilmesi toplumda büyük bir beklentiye ve heyecana yol açtı. Düşmanda da büyük bir arayış ve korku ortaya çıkardı. Düşmanın en çok bel bağladığı SIHA'ların bu biçimde vuruluyor olması düşman cephesi için öldürücü bir darbe oldu. Çünkü düşman bütün umutlarını oraya bağlamıştı. Toplum için, özgürlük mücadelesi yürüten herkes için de büyük bir coşku, moral, sevinç, cesaret ve fedakarlık kaynağı oldu. Yeni Newroz yılında yürütülecek mücadelede bunun önemli bir etkisi olacaktır.

Newroz, hamleyi zirveye çıkardığı gibi bir de bu durum mücadeleye katılımı, mücadele iradesini, isteğini, coşkusunu daha çok yükseltecek, bir toplumsal kalkış, çok daha büyük bir mücadele bunun üzerinde dört parça Kurdistan'da gelişecek. Toplum olduğu her yerde daha fazla mücadeleye katılacak, öz savunma olacak, Küresel Özgürlük Hamlemizi her alanda etkili yürütür hale gelecek. Kısacası düşman cephesinde olumsuz etkisi, mücadele güçleri üzerinde ise olumlu etkisi olacaktır.

Tarihi dersler çıkartmak, sürekli tarihi yorumlamak gereklidir. Yine bugünkü siyasi-askeri durumu çeşitli güçlerin siyasi-askeri yönelimlerini, kararlarını, imkanlarını, fırsatlarını dolayısıyla planlarının ve pratiklerinin nasıl olacağını tartışmak, anlamaya çalışmak önemlidir. Özellikle düşman cephesini bu temelde değerlendirmeye çalışmak daha da önemlidir.

Ortada Türk ordusu diye bir ordu yok, DAİŞ'li ve MHP'li faşist çeteler var

AKP boşu boşuna ortaya çıkmadı, Kürt halkına karşı soykırım saldırılarını yürüten güçler öyle sıradan ordu, düzenli ordu değil, ortada artık NATO'nun ikinci büyük ordusu olarak bir Türk ordusu da yoktur. Zaten 15

Temmuz 2016 darbe girişimi denilen şeylerle ordunun başına nelerin getirildiğini çok iyi biliyoruz. Daha öncesinde de bu orduya yıllarca komutanlık yapan İlker Başbuğ'u 'terör örgütü kurmakla' suçlayarak iki sene hapse koydular. Artık öyle bir ordu yoktur. Kurdistan'daki savaşta yenildikçe, Türkiye toplumu ve devleti içindeki etkisini yitirdikçe, kendi varlığı da yok oldu. Kurdistan'daki savaşta artık ordu yoktur. Aynı DAİŞ gibi faşist çeteler var. Şu an Kurdistan'da gerillaya karşı savaşan gücün DAİŞ'ten hiçbir farkı yoktur. Zaten DAİŞ ile iç içedirler. Birçok DAİŞ'li içerisindedir, hepsi MHP'li faşistlerdir. Bilinçli Kürt düşmanı, özgürlük düşmanlarıdır, ırkçı, şoven, milliyetçi, Turancı kesimlerdir. Zaten 'Biz Kızıl Elmacı'yız, bütün Türkleri birleştireceğiz, herkes Türk olmak zorunda' diyorlar. İdeolojik yaklaşımları böyledir. Böyle bir ideolojik beyin yıkamayla insanları Kurdistan'daki soykırıma yöneliyorlar, soykırım saldırılarını, katliamlarını yapıyorlar. Kürt halkı, kadınları, gençleri, gerillası, Önderlik üzerindeki saldırılarını bununla yapıyorlar. Normal insanlarla bunu yapabilmeleri mümkün değildir. Çünkü bu saldırılar normal saldırılar değildir. İnsani bir duruşun kabul edebileceği saldırılar değildir. Şimdi SIHA'ların düşürülmesi yeni bir durum yaratacak, artık eskisi gibi olmayacak. Bunun devrimci hareketlerde, güçlerimizde, gerillada, toplumda yarattığı bir moral düzeyi var.

1. Dünya Savaşı hala devam ediyor

1. Dünya Savaşı Avrupa-Asya enerji ve ticaret yolunun örgütlenmesi için başladı. İlk militarizm ve çekişme Berlin-Bağdat demiryolunu oluşturma, Hindistan'dan, Basra'dan, Avrupa'ya Osmanlı üzerinden bir ticaret yolu planıyla başladı, bu da bir İngiliz planıydı. Osmanlılar bunu Almanlarla yürütmek istediler, İngiltere savaş ilan etti, Mısır'ı, Suudi'yi, Irak'ı işgal etti bu yolu engelledi. Kendi kurmak istediği yolu Alman-Osmanlı ittifakı temelinde Alman sermayesinin açmasına izin vermedi. Hindistan kendi elindeydi, İngiltere'nin sömürgesiydi. İngiliz İmparatorluğu esas Hindistan'a, Avusturalya vb yerlere dayanıyordu ve 'Güneş Batmayan İmparatorluk' deniliyordu. Ardından Alman sermayesi kendisini Hitler faşizmiyle topladı Anadolu'dan, Mezopotamya'dan, Körfez'den açılmayan Hindistan yolunu Karadeniz'in kuzeyinden Kafkasya'dan İran üzerinden geliştirmek istedi. Sovyetler Birliği, Amerika, İngiltere ittifak yaptılar, Moskova'da savaştilar, İran'da önünü kestiler ve Hitler faşizmini yenilgiye uğrattılar. Alman sermayesi ikinci kez yenildi. Dünyayı yeniden paylaşma, dünya zenginlikleri üzerinde kendi payını arttırma birinci sıraya ulaşma amaçlı çaba ve saldırıları ikinci kez kırıldı.

Sovyetler Birliği'nin çözüldüğü ardından 1990'da Körfez Savaşıyla birlikte ABD 'Yeni Dünya Düzeni' adı altında ABD İmparatorluğu kurmak için yeni bir saldırı başlattı, 3. Dünya Savaşı bu saldırıyı ifade ediyor. Bunun da merkezinde Ortadoğu var. Körfez Savaşıyla tekrar Irak, Körfez, Suudi üzerinde etkinliğini geliştirdi. Daha sonra Afganistan ve Irak'ı işgal ederek bunu sürdürdü, Kurdistan özgürlük mücadelesini sınırlandırarak, Uluslararası Komployu geliştirerek Körfez ve Irak üzerindeki işgalini art-

tırdı. Arap toplumunun demokrasi arayışlarından yararlanmaya çalıştı. Sistemin iç çatışması, ulus üstü sermayenin saldırısıyla sınırları korumak isteyen statükoculuğun direnci arasındaki bu çatışma giderek Afganistan, Irak savaşına dönüştü. Sonrasında ABD, Afganistan'dan çekildi. Ukrayna savaşına girişti. Bir yandan Körfezi, Suudi'yi, Irak'ı ele geçirip İran'ı sınırlandırarak bu alan üzerindeki askeri-ekonomi denetimini güçlendirirken diğer yandan Ukrayna savaşıyla Çin-Rusya ittifakının alternatif enerji yol girişimini boşa çıkardı. Onun ardından Arap-İsrail uzlaşması yaratarak ona dayalı bir biçimde Körfez'den İsrail üzerinden Doğu Akdeniz'den Yunanistan'a yeni bir yol projesini açığa çıkardı. Sermaye gücü böyle bir anlaşmaya ulaştı. ABD, Avrupa, İngiltere bunun içerisinde. Bir durumu İran bozacak diye bekleyenler oldu. Evet, İran'ın eski yapılarıyla bu durum çelişkilidir, kısmi bir çatışma var, fakat İran böyle bir projeyi doğrudan karşısına alıp bir saldırı konumuna geçmedi. Böyle bir proje en çok TC'yi etkiledi. Çünkü tarihsel olarak eski İpek Yolu'yu, Ortaçağ'ın Avrupa-Asya ticaret yolu Osmanlı'dan Türkiye üzerinden geçiyor oradan kazanç sağlıyordu. En çok karayolu kendisindedir, boğazlara köprü yapmış dolayısıyla en kazançlı ticaret yolu kendisidir, ne yaparsa yaparsınlar bu ticaret yolu Türkiye'den geçer biçiminde umut ediyorlardı, enerji yollarının kavşağı Türkiye olur diye bekliyorlardı, böyle bir şeyden hem emindiler hem de rahattılar.

Yüz yıldır TC Devleti, Sovyetler Birliği karşısında Ortadoğu'da model olmasıyla belli bir stratejik konumda kazanmıştı, "Asya ve Avrupa arasında köprüyüz" diyorlardı. Bu stratejik konumunu hep pazarlayarak var olmuşlardı. Karadeniz'in kuzeyinden, Ukrayna üzerinden ticaret yolu arayışları sabote edildikçe Türkiye kendisi daha çok öne çıkacak diye umut ediyordu. Fakat önemli bir sermaye kesimi İsrail'i öne çıkarmaya karar verdi.

Hamas'ın saldırısı Tayyip'in emri üzerine oldu

Önder Apo Türkiye için 'Proto İsrail'dir' demişti. Sistem, 20. yüzyılın ilk yarısında Ortadoğu'ya ulus-devlet modelini TC üzerinden yaydı. 20. yüzyılın ikinci yarısında İsrail devletini geliştirerek Arap-İsrail çatışmasıyla Ortadoğu'daki dengeleri değiştirmeye çalıştı. Şimdi öyle görülüyor ki, 21. yüzyılın ilk yarısında artık Proto İsrail değil de gerçek İsrail'i Ortadoğu'nun belirleyici ve daha etkin gücü haline getirmek istiyorlar, sermayenin önemli bir kesimi buna karar vermiş durumdadır. İsrail'in güvenliği sorununu gündeme getiriyorlar, Sadece güvenliğini değil, İsrail'in Ortadoğu'da belirleyici güç haline gelmesi söz konusudur. Trump yönetimi buna biraz karşıydı. Dolayısıyla var olan sistemi işletiyordu, TC de bundan memnundu, Ortadoğu'daki konumunu sürdürebileceğini düşünüyordu. Biden yönetimi buna karşıt olarak gelişti, Amerika içerisinde de çatışmalar oldu, seçimler de yaklaşıyor yeni çatışmalar nasıl gelişir onu da ileri süreçte göreceğiz. Yine Trump-Biden mücadelesi olacak. ABD sermayesinin, stratejisinin yönelimini ifade ediyor. 'Amerikancılar ile küreselciler' çatışıyor deniliyor. Fakat Biden yönetimi Afganistan'dan çekilip Ukrayna savaşıyla geliştirerek Rusya-Çin projelerini boşa çıkartarak, Avrupa

üzerinde güvenlik ve ekonomik denetimi artırarak belli bir gelişme sağladı. Ardından İsrail'i yeniden planladı. Arap-İsrail ittifakını geliştirmek yönünde adımlar attı. İran-Suudi, İran-Mısır ittifaklarını ortaya çıkartarak İran-Arap ilişkilerini yeniden düzenledi.

1900'lerin başında ilk projelendirilen enerji yolu meselesi, 120 yıldır savaşa yol açan bu husus şimdi Türkiye'nin dışında mevcut teknik güce de dayanılarak yeni bir yol biçiminde ortaya çıktı. Türkiye bunu beklemiyordu, böyle olamayacağını hesaplıyordu, kazançlı kendisini görüyordu, dolayısıyla herkesin kendisine muhtaç olacağını hesap ediyordu. Öyle olmadığını görünce engellemek için girişimlerde bulundu. Karabağ savaşı bunun bir parçasıydı. Ortadoğu ve Asya'yı Rusya ile birlikte Azerbaycan üzerinden Türkiye'ye bağlamak istediler. İran ve İsrail onu birlikte engellediler. Karabağ'ı aldılar ama Ermenistan'ın İran sınırını almasına izin vermediler. İran-Ermenistan anlaşmasıyla onu boşa çıkardılar. Türkiye de Gazze savaşı ortaya çıkardı. Türkiye enerji yolu olamaz durumunda Kurdistan'da yürüttüğü savaşı, dolayısıyla sermaye için istikrarlı bir ortamın olmamasını gerekçe gösteriyorlardı, böylece Türkiye'de Gazze savaşı ortaya çıkartarak İsrail'in güvensiz olduğunu, öyle bir yolun işlemeyeceğini ortaya çıkartmak istedi. Şu an çatışma bunun üzerinde sürüyor.

Gazze savaşı kesinlikle öyle bir savaştır. Filistinlilerin kurtuluş savaşı değildir, öyle bir savaş için gücü yoktur. Hamas, Filistinlilerin kurtuluş hareketi değildir. Tam tersine Filistin Kurtuluş Hareketi'ni tasfiye etmek için tıpkı Hizbulkontra gibi kurulmuş ajan bir örgüttür, bugünün Hüda-Par'ı gibidir. Onun için 2000'lerin başından beri Önderlik o durumu Kürt Hamas'ı yaratma çabası olarak değerlendirdi. Bu unutulmamalıdır. Hamas'ı, İsrail ve birçok güç Filistin Kurtuluş Hareketi'ni geriletmek için birlikte kurdular. Böyle yaparak da zaten geriletiler, şimdi de Hamas'ı istedikleri gibi kullanıyorlar. Tayyip Erdoğan eliyle böyle bir çatışmada kullandılar. Tayyip Erdoğan sözde Hamas'ı harekete geçirerek yeni ilan edilen yolu sabote etmek istedi. Esas olarak isteyen Amerika ve İsrail'di, hazırlık yapıyorlardı, Hamas'ın saldırısı Tayyip'in emri üzerine oldu, bunu da Amerika ve İsrail el altından fark ettirmeden yaptırıldılar. Saldırı olup gerekçe ortaya çıkınca Hamas'ı ezip enerji yolunu güvenli hale getirmeye çalışıyorlar, yol temizliği yapmaya çalışıyorlar. Nasıl ki, Saddam'ın Kuveyt'e girişi Körfez Savaşı için gerekçe oldu, İkiz Kule saldırısı Afganistan ve Irak'ı işgali için gerekçe oldu, Hamas saldırısı da, Hamas'ı tasfiye etmek için bir gerekçe oldu. Burada Tayyip Erdoğan sistemi kullandı. Tayyip Erdoğan sabote edebileceğini düşünüyordu. Bazı çevreler yani Amerika ve İsrail durumun öyle olacağını hesap ettiler ve Tayyip Erdoğan'ı bu temelde yanılttılar. Tayyip Erdoğan daha sonra Hamas'ı ezme için yapılan bir plan olduğunu da gördü. Şimdi bundan kurtulmaya çalışıyor ama kurtulmuş da değildir. Fakat bu durumu kendi lehine de dönüştürmek istiyor. Böyle bir plan ile Hamas eziliyorsa, benzer bir biçimde ben de PKK'yi ezeceğim diye bir plan geliştiriyor. Çeşitli çevreleri bu yönlü zorluyor, kendisi için ortamı uygun görüyor. Bunu NATO'da

da tartıştı, İsveç'in NATO'ya girişini pazarlık konusu yaptı. ABD ve NATO'yu zorlayarak bu yönlü belli bir onay aldı. Bir yandan PKK tehdidini azaltma anlamında İsveç'in NATO'ya girişi karşılığında NATO'dan belli bir silah ve siyasi onay aldı. Bir taraftan da İsrail'in Gazze saldırısını örnek alarak benzer bir biçimde PKK'yi imha ve tasfiye etmek için askeri saldırıları geliştirmek istiyor. Zaten hemen Rojava'ya saldırdı, Şengal'e ve Medya Savunma Alanları'na saldırmaya çalıştı. Şimdi bu saldırıları daha geniş hale getirmek istiyor.

TC Devleti şunu gördü: Ortadoğu'ya çok daha fazla hakim olacak gibi bir durumu geliştirmeye çalışırken Ortadoğu'dan dışlanmakta olduğunu gördü bunu önlemek için Türkiye'nin tüm imkanlarını seferber ederek saldırıyor. Bunun için PKK'yi imha etmeyi öngörüyor. PKK'yi ezerek Irak ile anlaşarak daha güvenli ve kısa bir ticaret yolu oluşturma, birçok sermayeyi kendi tarafına çekme arayışı var. Böyle bir planı var. Diğer yandan Misak-ı Milli temelinde Irak'ı ve Güney Kurdistan'ı işgal edip egemenlik altına alma, dahası Irak'ta, Suriye'de Türkmenleri bahane ederek, Arap sahalarında işgalleri geliştirerek enerji alanlarına dönük gelişme arayışı var. Hedef olarak alternatifli birçok planı var. Bütün bu hedefleri gerçekleştirebilmesi de gerillanın ezilmesi ve PKK'nin tasfiyesine bağlıdır. Kendisini bu duruma getiren PKK'nin yürüttüğü mücadeledir. Buna da yol açan kendisinin faşist sömürgeci-soykırımcı zihniyet ve siyasetidir. Onu değiştiremiyor. O zihniyet ve siyaset temelinde PKK'yi ezerek Kürt soykırımını tamamlayarak kendini Ortadoğu'da bir sömürgeci, işgalci, emperyalist bir güç haline getirmek istiyor. Enerji yolunu da değiştirmek istiyor, değiştiremeye de Rojava'nın ve Başûr'un bazı enerji sahalarını ele geçirmek, zenginlik kaynaklarına sahip olmak ve bu temelde Kerkük'e inmek istiyor. Rojava petrolerini ele geçirmek istiyor. Böyle arayışları vardır. Mevcut haliyle bu zihniyet ve siyaset ile ancak böyle bir hakimiyet yürütebilir. Bunun için de PKK'nin tasfiyesi ve gerillanın ezilmesi lazım. Her şeyiyle buna odaklanmış durumdadır.

İsveç'in NATO üyeliği temelinde ABD'den, NATO'dan aldığı bir güç var ama o da yetmiyor. Şimdiye kadar zaten o gücü ve desteği alarak bu duruma geldi. Sonuçta kilittendi ve batağa saplandı. Zap'ta, Metîna'da, Avaşîn'de yaşadığı durum budur. Hatta darbe yiyor. Mevcut durumda ya geri çekilmesi gerekiyor ya da ileri gidip tümüyle gerilla varlığını ezmesi gerekir. Geri çekilirse yenilmiş demektir, o da çöküşü getirecektir. Geriye tek alternatif yeni saldırılar yapmak kalıyor. Eski imkanlarla yapacağı saldırıların kendisini başarıya götürmeyeceğini de görüyor. O güçle yapacağı saldırı mevcut sonuca yol açtı, bunu değiştirebilmek, başarı durumunu ortaya çıkartabilmek için yeni güçlere ihtiyacı var. İran'a yönelimi böyle oldu. Bu anlamda İran'dan destek almaya çalışıyor. ABD, NATO ve Rusya desteğine İran ve İran'a bağlı Irak, YNK desteğini de katmak istiyor. Arayışı bu temeldedir. Bir müşterek güç planını da ortaya çıkardı. Irak, YNK, KDP, Türkmen güçlerini Türk ordusunun denetiminde bir müşterek güce dönüştürerek Xaxo'dan Silêmanîyê'ye uzanan alanı zırlı birliklerle işgal etmek istiyor. Irak devletine 'biz işgal edelim siz sahip çıkın' diyor.

Irak'a 'biz istedik, biz çağırdık, bizim anlaşmamız üzerine oluyor diyeceksiniz' diyor. Böylece Medya Savunma Alanları'nı güneyden tümüyle kuşatıp kuzeyden de saldırılarını daha çok arttırarak Medya Savunma Alanları'nda, Zap'ta, Garê'de, Qendîl'de gerillanın, tüm denetimini hedefleyen bir planı var. Böyle bir askeri yaklaşımı görülüyor. Bunun arayışı ve çabası içerisinde. 1992'de de benzer bir şey yapmaya çalışmıştı. İran-Irak savaşı '88'de durdurmalarının nedeni de buydu. O zaman 'Örs Çekiç saldırısı' dediler. Daha sonra da '92'de Hewlêr yönetimini oluşturdular.

Şunu gördüler: Sadece kuzeyden tek yönden saldırıyla ilerleyemiyorlar, batağa saplanıyorlar, darbe yiyorlar, imha olacaklar. Değil ilerlemek kendilerini bile koruyamıyorlar. Güneyden ve diğer hatlardan yeterince kuşatılmazsa, her taraftan ortak baskı oluşturulmazsa gerillayı yenemeyeceklerini kabul etmiş durumdadır. Böyle bir kuşatma geliştirmek istiyorlar, görüşmeleri bu temelde oluyor. Bir yandan Dicle-Fırat suyunu kullanarak Irak yönetimini tehdit ediyorlar. Diğer yandan 'siz yapmazsanız biz kendi gücümüzle yapacağız' biçiminde tehditlerde bulunuyorlar. Biraz imkan vererek biraz da tehdit ederek Irak'ı ve YNK'yi buraya çekmeye çalışıyorlar. Görüşmeler yapıyor. Son TC-Bağdat görüşmelerinde 'Türkiye'ye zarar veren örgütlere karşı Irak ile birlikte Irak topraklarında ortak operasyon yapma kararı aldık' diye basına da yansıdı. Aylardır bunu sağlamak için TC büyük bir çaba içerisinde, tam netleştirmiş değildir. Irak'ın ve YNK'nin politika belirleyebilmesi için ABD'nin ve İran'ın yaklaşımlarının uyuşması gerekiyor. Çünkü her ikisinin de etkisi altındadır. İran bu durumu gördükçe kendi çıkarları temelinde yürütüyor. Aralarında böyle bir yoğun çekişme vardır.

TC'nin zayıf olduğunu herkes görüyor

Türkiye'nin istediği gibi bir sonuca gitmesi Irak'ın, YNK'nin, KDP'nin PKK'yi yok etmek için o düzeyde bir ittifak yapması zor görülüyor. Ancak şimdiye kadar da belli düzeyde destek veriliyor, onu sürdürmek istiyorlar, hatta biraz daha artırabileceklerini belirtiyorlar ama Türkiye'nin istediği gibi hepsinin KDP'nin durumuna düşmesi mümkün değildir. Kaldı ki gerilla eylemleri devrimci operasyonlar TC'nin planlarını bozdu. Çünkü 'yıkırım, kıyırım, vururum' diye bu çevreleri korkutuyordu, gerilladan darbe yiyince o korku ortadan kalktı. Şimdi öyle bir şey de yoktur. Çünkü TC kendisi yapamıyor onları kullanıp yapmak istiyor ama herkes TC'nin zayıf olduğunu görüyor, başaramayacak ve TC kendilerini kullanacak. Tüm bunları son gerilla devrimci operasyonlarıyla görmüş oldular. Bu aşamada herkes kendi çıkarını gözetiyor, çünkü TC'nin askeri değiller. TC bu temelde öyle bir ittifaka ulaşmada zorlanıyor.

Son durum bunu çok daha karmaşık hale getirecektir. SİHA'lar da düşüyorsa o zaman elbette YNK ve Irak da daha fazla bu durumu değerlendirecekler, kendilerini TC için ateşe atmak istemeyecekler. Dahası KDP bile bu durumu değerlendirebilir. KDP içerisinde tabanında oldukça korkutucu ve caydırıcı bir etkisi olacaktır. Bizim için iyi bir hamledir. Ekim başından bu yana askeri gelişmeler, siyasi durumu oldukça olumlu etkiledi.

Devrimci operasyonlar ve en son Girê Amediyê, Girê Cûdî eylemleri gerçekten de bir tepe, bir mevzi, bir eylem ama siyaseti belirleyen düzey kazandı. Bir eylemle bir ordu yenilgiye uğratılabilmiş, tıpkı Ortaçağ'ın meydan savaşlarına benziyor.

TC teknik gücüne güveniyordu, böyle darbe yiyor olması TC ile ittifak yapacak her gücü düşündürecek, ittifak yapmış olanları da düşündürecek, KDP'yi de düşündürecek. Çünkü mevcut durum korkutucudur. O bakımdan TC çaba harcıyor ama tam sonuç alamıyor.

TC, NATO'dan ve ABD'den aldığı gücü, İran'dan da alarak kendine göre plan yapıp kuşatıp son bir hamleyle ezmeye dönüştürmek istiyordu. TC böyle bir şeye muhtaçtır, onu yapmaya çalışacaktır, seçim ardından bu tür girişimler gündeme gelebilir. Dikkate almamız lazım, ciddiyetle yaklaşmamız gerekiyor, amaçları nettir. Güç bulursa onu gerçekleştirecektir. Ya enerji kaynaklarına el koyacak ya da yol açacak, bunun için hangisine ulaşırsa ulaşsın öncelikle yapması gereken gerillanın ezilmesi, PKK'nin tasfiyesidir, hedefi bu temeldedir. Fakat bunların hiçbirisiyle Türkiye içinde bulunduğu durumdan çıkış yapamayacaktır.

Türkiye'nin mevcut durumdan çıkabilmesi; PKK ve gerillayla, zihniyet değişimiyle, demokratikleşmeyle, AKP-MHP faşizmi yıkılarak, Türkiye demokratikleşerek çıkış bulabilir. Mevcut durumda faşist diktatörlük çok hakimdir. İktidarında da hakimdir, muhalefetinde de hakimdir. Zaten bu durum seçim sürecinde de somut görülebiliyor. CHP içerisinde de AKP ve MHP'ye taş çıkartacak düzeyde ırkçı soven milliyetçiler ortaya çıkıyor. Türkiye zihniyeti bu biçimde çalkalanıyor, bu mücadele biraz sınır dışına çıkmış Türkiye'yi az etkiler hale gelmişti, şimdi bütün gücüyle Türkiye'yi etkiliyor. Seçimler bir etken olacak, bu görülecektir.

AKP-MHP faşizmi seçimde başarı kazansa da, kazanmasa da saldırı yapacak, söz konusu plan temelinde kendisini deneyecektir ama seçimi kazanırsa daha büyük moralle saldıracaktır. Mevcut durumda savaşta kaybetmiş, seçimi de kaybederse Irak-YNK-İran cephesi daha fazla istediği desteği vermeyecek. O zaman zayıf olacak. Saldırı girişimleri olsa da ona karşı direnmek ve kırmak daha kolay olacak.

Bu yeni Newroz yılı gerçekten yeni ve büyük gelişmelere gebe bir yıldır. Bunun önemli siyasi sonuçları olacak. Bu temelde kendimizi Apocu fedai çizgisinde daha çok yenileyerek, değiştirip dönüştürerek, eğiterek böyle bir süreci doğru anlama ve yaratıcı mücadele yöntemleri geliştirerek öncülük görevlerimizi başarıya yönünde yoğunlaşacağız. Bizim Newroz'a yaklaşımımız, Newroz'dan ders çıkartmamız, onu doğru anlayıp yeni Newroz yılını doğru ve başarılı karşılamamız buna bağlıdır.

Newroz'u bu temelde yaşıyoruz, kutluyoruz. Başta Önder Apo olmak üzere yoldaşların, halkımızın, dostlarımızın Newroz'unu bu temelde bir kere daha kutluyoruz. Newroz şehitlerimizi ve onların şahsında tüm kahraman özgürlük mücadelesi şehitlerimizi saygı ve minnetle anıyoruz.

Politik Alanla Düşünce Gücünü Birleştirmektir Hakikat Rejimi-2

Reflekslerin gelişmesi önemlidir. Önderlik öncelikle “ben böyle yaşamayacağım” diyor. İkincisi; “Yaşamak mı istiyorsun o zaman bir topluma bağlı olarak yaşanabileceğine dair kendini öncelikle ikna etmen lazım.” Yaşamak istiyorsan bir topluma bağlı olarak yaşayabilirsin. Bu toplum kök toplum, Kürt toplumu da olmayabilir. Başka bir toplum da olsa yine de bir topluma bağlı olarak yaşa ve önce kendini buna ikna et. Toplumsuz yaşanamayacağı konusunda kendini ikna et. Ahlaklı insan budur.

Ali Haydar Kaytan

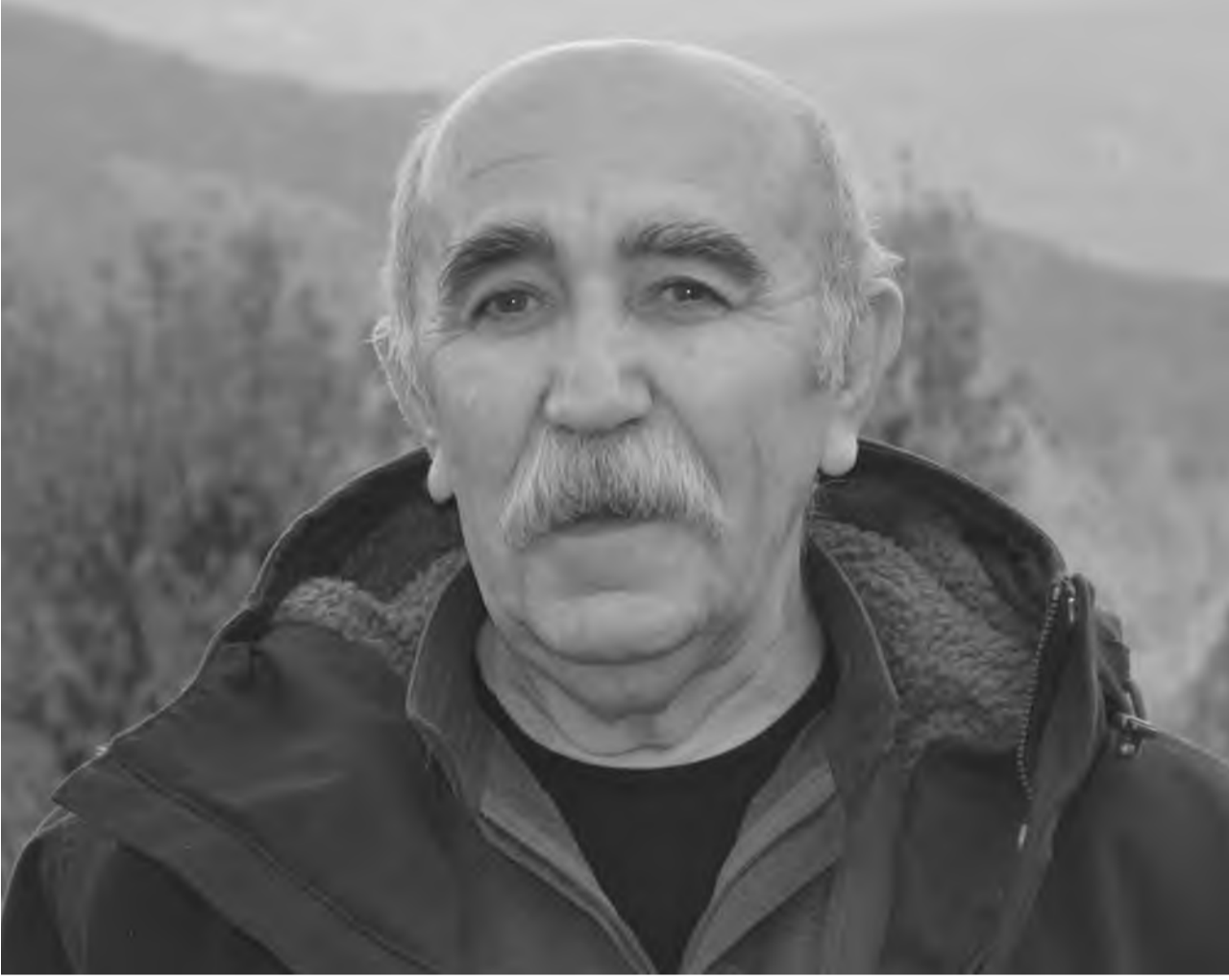
Önderliğin bir belirlenmesi var. “Bireyin içinde şekillendiği toplumsal yapı ne denli tahrip edilmiş olursa olsun, dolayısıyla bu tahribat onun içinde şekillenen bireye ne denli yansırsa yansın yine de insana güvenmek esastır” diyor. Peki, bu güvenin kaynağı nedir? Neden güveniyorsun? Onun nesine güveneceğiz? Eskiden “iradecilik” diydük. Ama Apoculukta bir iradeleşme durumu var. Onun yaratımı anlamla doğrudan bağlantılıdır. Kişilik oluşumu, duruş, insanların hiç mi zayıflıkları yok? Önder Apo “Birçok yönden benden daha güçlüsünüz. Ben sizin gibi değilim, ama benim yaptığımı da siz yapamıyorsunuz. Peki, hangimizinki daha doğrudur” diyor.

O zaman Önderliğe bakmak lazım, ne yapıyor? Hakikat derken neyi kast ediyor? “İmralı cezaevi yaşamıma dair” bölümüne her zaman bakılmalıdır. Senin baktığın yerde gördüğün şeydir. Hakikat arayışı anlam arayışı ise, anlam arayışı öncelikle anlamsızın ortaya çıkarılması ve onun reddidir. Önce bir şeyi anlamsız olarak mahkum etmen lazım ki, anlam arayışın olsun.

Hakikat arayışı anlam arayışidir

Anlamsızlık nedir? O sistemin bedenleşmiş vücut bulmuş halidir. Onun etkileriyle yaşamının kendisidir. Biçiminden içeriğe kadar her şeyi yaşayacaksın ondan sonra bilmem ben neyim diyeceksin. Böylesi bir yaklaşım olmuyor.

Reflekslerin gelişmesi önemlidir. Mesela Önderlik öncelikle “ben böyle yaşamayacağım” diyor. İkincisi; “Yaşamak mı istiyorsun o zaman bir topluma bağlı olarak yaşanabileceğine dair kendini öncelikle ikna etmen lazım.” Yaşamak istiyorsan bir topluma bağlı olarak yaşayabilirsin. Bu toplum kök toplum da Kürt toplumu da olmayabilir. Başka bir toplum da olsa yine de bir topluma bağlı olarak yaşa ve önce kendini buna ikna et. Toplumsuz yaşanamayacağı konusunda kendini ikna et. Ahlaklı insan budur. Bunlar Önderlikte çok nettir. Çıkardığı dersleri çok çarpıcı olarak ortaya koyuyor. “İmralı’da bana dayatılan komplo umudun zerresini bile bırakmayan cinstendi. İdam cezasının infazı var, psikolojik savaş unsuru olarak bunlar hep gündemde tutuldu. Ama ben kendi kendime şunu söyledim: Ben kendimi milyonlaştırmıştım. Onun için dedim ki, siz milyonlarca kişiyi tek bir hücrede nasıl tutabilirsiniz?”

Önderlik devamında şu belirlemeleri yapıyor. “Aslında dış koşullar, devlet, idare ve cezaevinin kendisi saraylara özgü bir donanımda olsa dahi, bana özgü tecride nasıl dayandığımı açıklamaya yetmez. Temel etkenler koşullarda ve devletlerin yaklaşımlarında aranmamalıdır. Belirleyici olan benim kendimi tecrit koşullarına ikna etmemdir. Öyle büyük gerekçelerim olmalıydı ki, tecride dayanabileyim. Tecrit de olsa büyük bir yaşamın sergilenebileceğini kanıtlamalıydım.

Öncelikle iki kavramsal gelişmeden bahsetmeliyim. Birincisi; Kürtlerin statüsüne ilişkindi. Şöyle düşünüyordum: Benim özgür yaşamı arzulamam için, bağlı olduğum toplumun özgür olması gerekirdi. Benim cezaevinden çıkmamı arzulamam için toplumun özgür olması gerekir. Daha doğrusu bireysel özgürleşme toplumsuz gerçekleşemez.”

Bireysel özgürleşme toplumsuz gerçekleşemez

“Sosyolojik açıdan birey özgürlüğü tamı tamına toplumun özgürlük düzeyiyle bağlantılıydı. Bu varsayımı Kürt toplumuna uygulayınca algılamam oydu ki, Kürtlerin yaşamı etrafına duvar örülmemiş bir zifiri zindandan farksızdır.” Peki, biz burada algılıyor muyuz? Birbirimize benzer yanlarımız var. İnsanlar özgür insanlarmış gibi yaşıyorlar. Ama Önderlik bize bir uyarıda bulundu. Bu satırları yazmadan İmralı sürecine düşmeden çok önce dedi ki, “Özgür insanlarmışsınız gibi dünyaya bakmayın. Özgürlüğe müthiş

muhtaç insanlarmışsınız gibi dünyaya bakın.” Ama biz bu ihtiyacı hissetmiyoruz. Aslında ihtiyaç keşfin anasıdır. Seni keşiflere, icatlara yöneltecek olan senin ihtiyaçlarındır, özgürlük ihtiyacıdır.

“Yaşamımda bir yeri daha kavramak gerekir. O da Kürtlükten kaçış ya da tersine Kürtlüğe yöneliştir. Uygulanan kültürel soykırım karşısında kaçış için koşullar her yerde hazır ve nazırdı. Kaçışı daima teşvik edicidir. Ahlaki ilke tam da burada devreye girer. Kendi bireysel kurtuluşu pahasına, kendi toplumundan kaçış ne derece doğru veya iyidir?” diyor.

Daha önemlisi bağlandığın toplum nasıl bir toplum? “Kürt Sorunu” Kürt olgusu tepeden tırnağa sorunlarla yüklü bir olgudur. Önderlik “Kürt gerçeğine bağlanmak, onun sorunsal haline bağlanmaktır” diyor. O zaman çözümü dayatıyor. Ona bağlılık çözüm üretmektir. Yoksa Kürt gerçeğini bilmek değildir. Önderlik “Siz bana bağlısınız, ama kendinizi bana taşittiriyorsunuz” diyor. Onun sorunsal haline bağlanıyorsak eğer, o zaman buna çözüm getireceğiz.

Zindandan çıkıyorsun, bir başka tehlikeli zindana adım atıyorsun. Bunun bilinci var mı? Dışarı çıkınca, “Ben özgürleştim, ama geride hala yoldaşlarım var.” Bu bile doğru bir söylem değildir. Bu söylem çok fazla gerçeği ifade etmiyor. Buradaki tutum kesinlikle çok büyük önem taşıyor ve sonuç çıkarıyor. Önderlik “Burada iç ve dış cezaevi arasında epey mukayesede bulundum. Sonuçta dışardaki tutsaklığın birey için daha tehlikeli olduğunu fark ettim. Bir Kürt bireyinin kendini dışarda özgür sa-

narak yaşaması büyük bir yanılgıdır. Yanılgı ve yalanın egemenliği altında geçen bir yaşam, kaybedilmiş ve ihanete uğramış bir yaşamdır. Bundan çıkardığım sonuç dışarıda ancak tek bir şartla yaşanabileceği, onunda günün yirmi dört saatinde Kürtlerin varlık ve özgürlüğü için savaşım içinde olabileceğidir. Ahlaklı ve onurlu bir Kürt için yaşam, kesinlikle günün yirmi dört saatinde varlık ve özgürlük savaşçısı olmak demektir” diyor.

Hakikat budur. Aslında sezilerimizle bunu kavrayabiliriz. Önderliğin sezgi dediği şey veya duyarlılık dediği şey bununla ilgili değil midir? Bunun farkında olarak kendini konumlandırmak. Kendisine çare bulduğu an topluma çare buluyorsun demektir. Kendine çare bulduğun an yola giriyorsun, evrensel bütünlüğü yakaluyorsun.

Önderlik şunu söylüyor: “Benim özgür yaşamı arzulamam, bu kapıdan çıktığımda özgürlüğe kavuşuyorum diyebilmem için halkımın özgür olması gerekir. Halkım mutlak kölelik koşullarında yaşıyor ve o açıdan ben dışarı çıkarsam özgürleşeceğim düşüncesine sahip olmam büyük bir sapma anlamına gelir.” Peki, biz Kürtlerin dışarıdaki yaşamının etrafına duvar örülmemiş zifiri bir karanlık yaşamı yaşam olarak tanımlayabilir miyiz?

Önderlikte şu konuda büyük duyarlılık görüyorum: Öncelikle verili olanın yaşam olmadığı konusunda nettir. Onun karşısında çok duyarlıdır. Bu netlik onu arayışa götürür. İnsanı arayışa götüren şey verili durumda aradığını bulamamasıdır. Önderlik o konuda o kadar iddialıdır

ki, “Bağlanılacak, sahiplenecek bir değer bulamıyordum ki bağlanayım. Nihilist değildim ama bağlanacağım bir değer de yoktu” diyor. Bunalımın kaynağında bu vardı, o onu arayışa yöneltiyor. Bizde rahatlık var, bir sömürge insanından beklenmeyecek düzeyde bir rahatlık var. Toplumun mutlak kölelik koşullarında yaşayan bir insandan beklenmeyecek ölçüde rahatlık var. Sanki toplumu özgür insanlar gibiyiz. Belki kadrolar böyle değildir, toplumda yaşayan insanların çoğu böyledir, rahattır.

Ailelerin çocuklarına yaklaşımlarına bakalım. Çocukları sanki böyle özgür toplumun çocuklarıymış gibi yaklaşıyor. O noktada yöntem olarak kesinlikle üzerinde durmamız lazım. Bütünlük demek, kişilik bütünlüğü, duyguyla-düşünce bütünlüğü demektir. Kesinlik de budur. Kişilikteki bütünlük demek, duygu dünyasıyla düşünce dünyasının birlikteliği demektir. Duygusal zekayla, analitik zekanın el ele vermesi, birbirini karşılıklı geliştirmesi demektir. Duyguların ayaklanması, analitik zekanın isyana kalkması ve ikisinin ele ele verip çözüm üretmesi demektir. Parçalanma ise, bu iki zekanın bir birinden kopması, birinin dibe düşmesi, diğerinin de anlamını yitirmesidir, çok fazla gelişmemesidir.

Peki o zaman sistem etkilerinden nasıl kurtulacağız? Sorgulama da doğru bir yöntem midir? Ya da zaten kendimi ondan kurtarmalıyım demek mi gerekiyor? Giriş böyle olsa zaten kurtarıyorsun. Sonuçta dönüp bakıyorsun, ne kadar kurtarmışım. Başlangıçta ona karşı tutum önemlidir, girişte önemlidir. Partiye katılım nasıl bir şey diye geçmişte yoğunlaşırız. Partiye katılma kesinlikle bir kararlaştırılmaz. Yoksa insan böyle bilmem önce nerede hazırlanıp, kendisini dört dörtlük yaparak gelip katılmıyor ki. Nasıl yapıyor? Kararlaşma yaşıyor. “Parti budur, gerçeklik budur, benden şunu şunu istiyor. Şu kadar zorlukları var, şu kadar kolaylıkları var, şu kadar güzellikleri var. İşte şu kadar fedakarlık yapmak gerekir ve ben bunların hepsine evet diyorum.” Kararlaşma budur. Kararlaşma ve bu temelde iradeleşme, oradaki anlam gücüne de bağlıdır. Dolayısıyla bundan sonra senin hiç eksik olmadığın anlamına gelmiyor, yine eksiksin. Güçlü insan hiç eksikliği olmayan insandır dememek lazım. İnsanı böyle mi tanımlayacağız? Hayır. İnsanın kendisi her zaman eksiktir. Canlı olmak demek, eksik olmak demektir.

Eksikliğin olmadığı yerde zaten gelişme olmaz. Canlılığın özünde bu var. Gelişme, açılma, farklılaşma, güçlenme bunların hepsi zayıflığa tekabül eder. Canlılık, zayıf nokta-

lardan meydana gelmek demektir. "Biz insanız, çünkü biz zayıf noktalardan meydana geliriz" diyorduk. Geçmişte biz ilk mücadeleye başladığımız dönemde, 1977'de Haki arkadaşın anısına yazdığım bir yazıda da var. "Biz canlı hayatız ve dolayısıyla biz zayıf noktalardan meydana geliriz." Güçlenme de oradan gelişir. Sana zayıflığın yön vermiyor. Sen zayıflığına hükmediyorsun, onu özgürleşmenin gerekçesi yapıyorsun. Zayıflığın gelişmemenin nedeni değil, gelişmenin gerekçesidir. Algı biçimine bağlıdır. Zayıflık gelişmenin gerekçesi midir, yoksa gelişmemenin nedeni midir? Eğer gelişmenin gerekçesiye, onun iradesini yaratıyorsun ve ona göre pratiğin gelişiyor.

Öfke eziklikten daha soylu bir duygudur

Ama bizde çoğunlukla eksikliklerimizi, zayıflıklarımızla izah edi-

teşem bir Özgürlük Hareketi militanlığı vardır. 14 Temmuz direnişçiliği nedir? Zilan nedir? Bunlar Özgürlük Hareketi militanlığıdır. Önderlik bunları da yarattı. Önderlik aynı zamanda direnen bir toplum yarattı. Bitmiş tükenmiş bir gerçeklikten bir halk yarattı, ama bunları hep kendisiyle birlikte yarattı, iç içe yarattı. Tüm bunu emekle ve duruşla yaptı.

Önderliğin şöyle bir değerlendirmesi var: "Mesele yaşayıp yaşamamak değil, doğru yaşamayı bilmektir. Her ne kadar doğru yaşamayı becermesek de doğru yaşamın arayışından vazgeçmemek, o yolun yolcusu olmaktır." Bu bile önemli bir duruştur. Doğru yaşamın arayışından vazgeçmemek, ama dikkat edilirse bizde doğru yaşamın arayışı tekliyor. Zaman zaman kesinti oluyor ve o kesinti arayışın durması anlamına geliyor.

Önderlik gerçekliğine katılıyorum diyoruz. Ona katılıyorum diyorsan, inşasına katılıyorsun demektir. Bu

üretim boyutunda bir inşa olsa bile gene de günlük pratik görevler meşafesindedir ve bunu bu tarzda yapmamız gerekiyor.

Bazı kavramları kullanıyoruz, ancak bana çok doğru gelmiyor. Mesela, "Eziklik duyuyorum, eziliyorum." Bu kavramlar hoş duygular değildir. Eziklik yerine öfke duymak daha güzel bir duygudur. Öfke eziklikten daha soylu bir duygudur. Niye eziklik duyuyorsunuz? Bir şeyi başarmadan niye onun ezikliğini yaşıyorsun ki, onun öfkesini yaşa ki onu aştırabilesin. Eziklik bir yerde "çaresizim ne yapayım!" bunun itirafıdır.

Önderlik hakikatin anlamıysa, o zaman anlamın cisimleşmiş hali Önderliktir, Önderlik gerçeğidir. Dolayısıyla Önderlik "Savunmalarım neredeyse ben ondayım" diyor. Oradaki anlam gücü de böyledir. Bir de onu sistem yapıyor. Demokratik ulusun inşası, demokratik konfederal sistem. Bölge çapında, Kürdistan çapında bunlarda son derece nettir. Hatta

konusu olduğunda bizi amaçlarımıza, hedeflerimize götürecektir bir yol mutlaka olmak durumundadır. Bir yön belirlemek zorundayız, yön belirlemeden olmaz. Yöntem de aslında yön belirlemeyle bağlantılı. "Bütün yönlere dönebiliriz. Hangi yöne gidersek hedefe ulaşırız" diyemeyiz. O açıdan da öncelikle gerekli olan doğru bir yöntem belirlemedir.

Fakat bazen yöntem amacın yerine geçiyor. Örneğin din bu çerçevede ele alınabilir. Dinsel yol ve yöntem aslında bir yönüyle araç olması gerekiyor. Amacın insan olması gerekiyor, ama tersi olabiliyor. Din amaç yerine geçiyor, insan araç oluyor. Dine uymak zorunda olan insan oluyor. Bu ilginç olduğu kadar olumsuz bir durumdur. Aslında burada esas olan insanın kendisidir. Din de esasta insanın hizmetindedir. Çünkü insanı doğru bir amaca, aynı anlama gelmek üzere doğru bir yaşama götürmesi lazım. Dinin de anlamı budur. Diğer bütün yöntemler için de gerekli

bir aşaması ya da krizli aşaması, uygarlığın kriz ve kaosa girdiği dönemin ifadesi kapitalizmdir. Sistemi aşacak o zaman bu sistemi de bütünlüklü olarak incelemeliyiz. Karşımızdaki sistem bir bütündür. Tarihsel uygarlık sistemidir. Bir nehir akışı gibi sürüp geliyor. Bütünlüklüdür. Anlam arayışımız aynı zamanda anlamsız olanın ortaya konmasıdır.

Anlamsız olan nedir? Karşımızdaki uygarlık sistemidir. Anlam kaybına yol açan, dolayısıyla anlamsızlığı anlam yerine koyan nedir? Kapitalizmdir. Önderlik uygarlığı "Yalana dayalı toplum sistemi" olarak tanımladı. Hakikat neydi? "Özü doğruluktur." Yalana dayalı toplum sisteminin inşasına başladığı andan itibaren gelişen şey hakikat yitiminin kendisi oluyor. Dolayısıyla bu noktada hakikat arayışımız özü itibarıyla sadece bu mevcut sisteme "hayır" demekle yine de bizi bir yere götürmüyor. Duruşumuzun sadece redle sınırlı kalması, bir anlam

**"Eziklik duyuyorum, eziliyorum."
Bu kavramlar hoş duygular değildir. Eziklik yerine öfke duymak daha güzel bir duygudur. Öfke eziklikten daha soylu bir duygudur. Niye eziklik duyuyorsunuz? Bir şeyi başarmadan niye onun ezikliğini yaşıyorsun ki, onun öfkesini yaşa ki onu aştırabilesin. Eziklik bir yerde "çaresizim ne yapayım!" bunun itirafıdır.**

yoruz. Halbuki isteklerimizle, duygularımızla izah etmeliyiz. "Ben istemedim onun için olmadı. Yeterince istemedim, tutkuyla istemedim onun için olmadı." Biraz böyledir. Önderlikte de şöyledir: "Beni öldürmeyen bir şey, beni güçlendirir. Benim tarzımda başarı var, başarısızlık yoktur. Başarısızlığı kabul etmiyorum" diyor. Bu bir tarz ve yöntem sorunudur.

Önderlikteki düşünce bütünlüğü, anlam derinliği, ruhunuza sesleniş; senin ruhuna dokunuyor, yüreğine dokunuyor, en ince yerlerine dokunuyor ve seni utandırıyor. Orada başka bir yerde kalman, insanlıktan nasibini almamış olmayla özdeş gibidir. İnsanın onu izlersen ve "Ben seninle birlikteyim, senin söylediklerine amenna diyorum" dersin. Anlatmaya çalıştığım, Önderlik yüksek bir tempo ile kendisini geliştirdi.

Önderlik kendisini yarattı, kendisiyle birlikte muhteşem bir kadro yarattı. Kim diyebilir ki, Özgürlük Hareketi militanlığı yoktur. Bu nicelik meselesi değildir. Bir Özgürlük Hareketi militanlığı yok mudur? Muh-

sadece kavramsal ve kuramsal inşa değil, aynı zamanda pratik bir inşadır. Demokratik ulusun inşasıdır. Önderlik gerçeğine katılacağız. Bu, bir bireye katılma değildir. Önderlik, dar anlamda bir birey değildir. Bir dünya görüşüdür.

Önderlik "Bende dile gelen bir tarihsel bakış açıdır. Toplumsal gerçekliğimizdir, halkımızın demokratik özgürlüğüdür, evren anlayışımızdır." Önderlik gerçeği bu ve buna katılıyorsunuz. Nasıl katılacağınızı da belirtiyor. "Benimle birlikte yürümek istiyor musunuz?" Aslında orada da soru soruyor. "Hakikate katılmaya var mısınız? Demokratik Özgürlük Önderliğiyle birlikte yaşamak isteyenlere..." Hitabet bu biçimdedir. "Evet, ben seninle birlikte yürümek istiyorum." Bunu söylüyor musunuz? Hakikat savaşçılığı aslında bu sorulara verilen cevaptır. Onun için çok soyutlayarak bakmak yerine bunu günlük, anlık bir inşa işi olarak görmek önem kazanıyor. Düşünsel olsa bile bir inşadır, günlük, anlık bir görevdir. Pratik, maddi

gençlik, kadın bağlamında nettir. Nasıl bir sistem? Önderlik anlam boyutuyla ele alıyor. Sadece anlam açısından değil, hakikat-anlam ve yapılanma birlikteliğidir. "İnsanlık tarihinde olumlu anlamda gerekli olan ne varsa aldım, sentezledim, süzül-müş bal kıvamında size sunuyorum" diyor. Önemli olan budur.

Düşüncede sistem oluşturma, bu anlamda kendine güvenme, öz güç önemlidir. Tamam, biz beceremedik. Öyle kişisel, bireysel düzeyde ele alayım, ama hareket kişilerle ifade edilecek bir şey değildir. Bu şunda da var. Tez ve anti tez karşı karşıya geldiğinde sentez oluşur. Sentez, tez ve antitezin toplamından ayrı daha farklı, büyük bir şeydir. Hem farklıdır hem daha büyük bir şeydir ve ikisinin toplamını aşar. Nitelikçe farklıdır, nicelikçe de çok daha farklıdır.

Kuşkusuz yöntem son derece önemlidir. Sonuçta yöntemsizlik diye bir şey söz konusu olamaz. Mutlaka izlenen bir yol olabilmelidir. Amaç-hedef ilişkisi, amaçlarla hedefler söz

olan esas itibarıyla budur. Amaç-araç ilişkisi bu açıdan da önemlidir.

Önderliğin "yöntem hastalığı" dediği şeyde, yöntemdeki araç konumundan uzaklaşmayla bağlantılıdır. En azından bir boyutu budur. Yöntemin kendisinin amaç yerine geçmesiyle bağlantılıdır. Tabii yine de bu durum, yöntemin anlamsızlığını, yöntemin gereksizliğini ortaya koymaz. Yöntemle -çok büyük ihtimalle diyorum- sistem arasında da bağlantı var. Sonuçta düşünmenin kendisi sistem olmak zorundadır. Önderlik doğrudan kendi kişiliğinin öylesi bir karaktere sahip olduğunu ifade ediyor. "Benim kişiliğim, bir sisteme kavuşmadıkça asla rahat etmeyecek özellikler taşıyor." Bir; düşüncede sistem oluşturma. İki; bu sistemi pratikleştirme. Bu da reel olan sistemi çözerek aşmayı gerektiriyor.

Sonuçta her birimiz sistemle uğraşıyoruz. Karşımıza aldığımız bir sistem var. Kapitalizm bir sistemdir. "Kapitalist modernite sistemi" diyoruz. Bu sistemi çözmemiz lazım, bunu çözmemiz bile yetmez. Bu uygarlığın

ifade etmiyor. Bu en kolaycı yöntemdir. Bir şeyi ret etmek en kolay yöntemdir. Ret gerekir, ama çözerek aşmak gerekli olandır. Zaten bilgi de bunun için gereklidir.

İnsanın insan üzerindeki tahribatı, doğa tahribatına götürüyor

İki yönlü çalışıyorsunuz. Bir; karşıt sistemi, sizi hakikat arayışına yönelten sistemi çözüyorsunuz. Şu var. Eğer bu sistem iyi bir şey olsaydı veya olumluluklar olsaydı içinde hakikat payı taşıysaydı, çok fazla arayışın aciliyeti ortaya çıkmazdı. Eğer kapitalist sisteme Önderliğin gözü ile bakıyorsanız gördüğünüz şey insansızlıktır, toplumsuzluktur. Önderliğin bu konuda çok çarpıcı belirlemeleri var. "Aslında kıyametin bütün belirtileri var" diyor. Din ile karşılaştırma yapıyor, gerçek anlamda kıyametin hangi biçimde kopacağı konusu belki de sorun oradan geliyor. Acaba bir doğal olayla mı gelecek yoksa toplumun içinden mi olacak?

Bir doğal felaket de olabilir. İnsanlık öyle yapmış ki dünyanın dengesini bozmuş durumdadır. Ekolojik felaket -biz çok fazla farkında değiliz- devasa boyutlardadır. İnsan ekolojik felakete yol açıyor. İnsanın insan üzerindeki tahribatı, insanın doğa üzerindeki tahribatına kadar götürüyor.

Şunu söylüyoruz: Pozitivizm doğrudan kapitalizmle bağlantılıdır. Ne diyor? "Doğayı insanın hizmetine sunman lazım." O zaman doğayı insanın hizmetine sunmak istiyorsan, doğayı tanıman lazım. Aradığın her şey bütün bilgilerin kaynağı doğada var. "Fakat doğa cimridir, sana istediğini vermiyor" diyor. Bunu objektivite bilimin, deneyin temellerini atan Francis Bacon söylüyor. Doğayı kadına benzetiyor. Kendisi o zaman aynı zamanda Kraliyet yargıcısıdır. Kendi döneminde muazzam bir cadı kadın avı var ve cadılıkla suçlanan kadınlara yapılan işkenceler var. Doğanın sırlarını çözmek için ona atıfta bulunuyor, ama o kadınlara uygulanan işkencelerin aynısının doğaya uygulanması gerektiğini ve doğanın bu temelde sırlarının çözülmesi gerektiğini söylüyor. "Bilim güçtür" ve "bilim iktidardır" diyor. Güç denemesi öncelikle doğa üzerinde uygulanmak zorundadır. Ondan sonra endüstriyalizm dediğimiz felaketlerin temellerini atıyor.

Bizim bütünlüklü düşünmemiz şu açıdan da önemlidir: Paradigma, hakikat rejimiyle doğrudan bağlantılıdır. Nasıl bir paradigma? Bizim paradigmamız nasıl bir toplum kurmamız gerektiğini bize gösteriyor. İnşa etmemiz gereken toplumun en temel, doğal, tarihsel, karakteristik özelliklerini çarpıcı bir biçimde bize gösteriyor. "Ekolojik Toplum, Demokratik Toplum, Kadın Özgürlüğü Toplum" diyoruz. Bu yüzden "Ekolojik Boyut" en temel boyutlardan biridir. Bu konuda yanlış algılar var. "Ekoloji" denince bizde park bahçe yapmak, bir iki ağaç dikmek böyle anlaşılıyor.

Anlam yapılanmadıkça bir değer ifade etmez. Aslında anlam her zaman bir yapıya ulaşmak ister. Tüm canlı türlerinde var, atom altı dünyada da var. Mutlak suretle öyle bir eğilim var, birlik olma eğilimi var. Atom altı dünyadaki o parçacıklar nasıl varlıklarını sürdürecekler, o hızlı hareketle neyi ifade ediyor? Var olmaları, varlıklarını sürdürmeleri lazım. Birbirleriyle ilişki içinde hızla yeni oluşumlar ortaya çıkarıyorlar. İnsan bir organizma olarak var. Hücre de kendi içerisinde bir organizmadır, ama daha alt düzeyde olgular varlıklarını sürdürebilmek için hücre tarzındaki bir yapı oluşturuyorlar ve bir yapı meydana getiriyorlar. Bütün hücreler kendi aralarında yeni bir sistem yaratıyorlar, varlıklarını sürdürebilmek için doku yaratıyorlar. Dokular üstte organel yaratıyor, organeller organ yaratıyor, en üste bir organizma ortaya çıkıyor. Ama her biri kendi içerisinde bir sistemdir.

Toplumsallaşmayla ortaya çıkan güç, bir evrensel güçtür. Böyle toplumsallaşan insanın uzaya gitmesi, atom altı dünyasına inmesi var. Önderlik bunları örnek olarak veriyor. Bunu toplumsallık yapıyor. Onun da özü olarak örgütlenme yapıyor. Kadroyu tek başına bırak, yine de bireydir. Kadronun da toplumsallığı, onun parti içindeki örgütlülüğüdür. Onun bir araya gelişinin ortaya çıkardığı enerjisidir. İki

kadronun bir araya gelmesi sadece iki insanın toplamı değildir. İki insanın çok üstünde bir gücün açığa çıkması demektir. Eğer bu anlaşılmazsa diğeri anlaşılmaz.

Örgüt her şeydir, örgütlü insan her şeydir. Örgütsüz insan hiçbir

insanı sistemin dışında kendi yaşamını idame ettirecek tarzda örgütleyebilir. Anlam gücüne dayalı olarak sisteme muhtaç olmadan yaşayabilir. Sistemin içindedir, ama özünde sistemin dışındadır sistemden tümünden kopmuşsun. Ya-

lerin örgütü içinde olduğunu bilmektir. Bu örgütlerin içinde olmak ciddiyet ister. Zaten anlamın biriktiği yerde anlam gücü ister. Dolayısıyla anlayışsızlığa, ciddiyetsizliğe karşı kendimizden başlamak üzere büyük savaş verilmeli ve hakikat yolunda yü-

O nedenle çok önemlidir. Örneğin Türkiye toplumu bu kadar dağınkıken Tayyip Erdoğan istediğini söyler. Dünyanın gözü önünde "Kadın-erkek nasıl bir olabilir!" diyor. Bu düzeyde geri konuşabiliyor. Peki, bu gücü nerden alıyor?

şeydir. Bu en temel ilkedir. En muhteşem örgüt parti örgütlenmesidir. Parti örgütlenmesi olmadan zaten toplumsal inşa olmaz. Parti örgütlenmesi de sadece bir merkez seçmek değildir. Yukarıdan aşağıya demeyeceğim, yatay, muazzam bir parti örgütlenmesi ortaya çıkarmak gerekir. Bazı şeylerde dikey de olabilir, ama asıl olarak yatay parti örgütlenmeleri olabilir. Bölge komiteleri, yerel komiteler, okul komiteleri, hücreler, semt komiteleri bunların hepsi öyledir.

Vicdansız toplum düşünülmez

Önderlik "Akademik kadro olmadan sistem inşa edilemez. Akademik kadro bedende kılcal damarlarla yayılandır" dedi. Böyle bir akademik kadroyu kim oluşturacak? Bizler oluşturacağız. Aslında ben şöyle de ele alıyorum: Normalde her bir kadro bir akademidir. Özü odur. Akademi bir ev olabilir, her yerdir. Önderlik o konularda da savunmalarda mütevazı yerlerden söz ediyor. Yunanistan'da o eski dönemde akademinin kurulduğu yerler cadde kenarıdır. Cadde kenarında derslerini veriyorlar. Böyle özel olarak şöyle okullar kurma böyle okullar kurma yoktur.

Bir diğer yanılı da şudur: "Sanki devlet çözümü, Kürt varlığını kabul edecek, biz ondan sonra sistemi inşa edeceğiz! Ondan önce biz adım atamayız. Bildiğimiz tek dil savaşın dili olacak." Bana göre en yanlış yaklaşımlardan biri budur. Önderlik sisteme bağlanmıyor. Zaten sistemin içinden sisteme karşı sürekli direnme halin olmalıdır. "İktidar her yerdedir" diyor. İktidar ve sömürü odaklarının olduğu her yerde bir direniş odağı oluşturacaksınız ve onun karşısında topluluk inşa ederek dikileceksin. Zaten toplum inşa etmek, topluluk inşa etmektir. İki insanı bir araya getirmektir, üç

pılması gereken budur. Sistem inşası böyle başlar. Fakat biz "devlet izin vermiyor inşa olmaz" diyoruz.

Aslında bizim yapabileceğimiz şeyler var. Önemli olan burada kendini ve potansiyelini bilmedir. Potansiyel dediğimiz şey enerjidir, olasılıklar dediğimiz şey de aslında enerji potansiyelidir. Bu enerjiyi potansiyel olmaktan çıkarıp, aktiviteye dökmektir. Bu neyle olur? Kendindeki potansiyel enerjiyi açığa çıkar, kinetik enerjiye dönüştür, hareketli enerjiye dönüştür. Bu hareketli enerji de aslında enerjiyi bütünleştirmekle oluyor. Bütün enerjileri birleştir, bu da örgütle olur. Aradığın sendedir. Önder Apo'nun şu sözünü unutmamak gerekir: "Biz aslında her şeyi yapabiliriz, şunu şunu yapabiliriz. Ben olsam şunu yapardım..." Herkes bunu yapabilir. Kaldı ki diyor: "Bütün bu saydığım işleri yapma konusunda kişinin kendisinden başka önünde ciddi bir engel yoktur." Engel var, ama asıl büyük engel kişinin kendisinden kaynaklanıyor. Bireyciliği, bencilliği, kendini rahatsız etmemesi, keyifçiliği böyle amaçlarından kopukluğu, uzaklığı, gayri ciddiliği bunlar önemli, esas olan engel bunlardır.

Önder Apo bize partili olmanın iki temel unsura bağlılıktan geçtiğini belirtiyor. "İstedğim iki temel şey var" diyordu. Bir; ciddiyet. İki; anlayış gücü olmak. Anlama işine ciddi yaklaşacaksınız, anladığınızı aynı ciddiyetle hayata geçireceksiniz. Bunlar olduktan sonra her şey olur. Onun için kendimizde öncelikle ciddiyeti sorgulamalıyız. Ciddiyet nasıl bir şey? Böyle kaşı çatık bir hal değildir. Ciddiyetin onunla bir alakası yoktur. Eskiden ciddiyet nerde durduğunu nerede olduğunu bilmektir derdim. Özgürlük Hareketi'nin içindedir sanki onun içinde değilmiş gibi davranıyorsunuz. Ciddiyet Özgürlük Hareketi gibi bir hareketin içinde olduğunu bilmektir. Zilanların örgütü, Kemal-

rüyüşün, öncelikle kişiden anlama ve ciddiyet istediğini iyi bilmeliyiz. Hakikat savaşçılığı içinde vazgeçilmez iki temel koşul, iki temel olgudur.

Bir diğer önemli olgu ise vicdandır. Vicdan tanımları yapmak lazım. "Demokratik Barış Sürecine Felsefi Bakış" Önderlik çözüm sürecini başlatırken ilk belirlemesi budur. Bu birinci belge son derece önemliydi. Beni de en çok etkileyen bölümü burasıydı. Bir; "evrene bakış açımız oluşumun temel yasası farklılık içinde bütünlüğe dayanır. Aynılık veya benzerlikler farklılıklarla mümkündür. Benzerlik olmadan farklılık, farklılık olmadan benzerlik dolayısıyla bütünlük olmaz. Yaşamın kendisi özgürlük gelişimini sağlarken bunu ancak farklılık temelinde gerçekleştirir" diyor. Bu birinci maddeydi.

İki; "bilinebildiği kadarıyla insan toplumu mahlukat içinde en gelişmiş vicdana sahip biricik varlıktır. Kutsal geleneğe bu husus insan eşrefi mahlukatı biçiminde deyimlenir. İnsanın toplum doğası bu özelliğini temel de din, felsefe, sanat ve bilimsel etkinliklerle gerçekleştirir. Vicdanın kendisi kurt-kuzu ikilemini aşma gücünü ifade eder. İnsanın toplumdaki bu konumu eşsizdir. Toplumsal sorunların çözümünde vicdan en büyük silahtır."

Üç; "insan bireyini, onun vicdanını mümkün kılan toplumsal varlıktır. Toplumsal vicdandır. Toplumsuz birey düşünülmemeyeceği gibi, vicdansız toplumda düşünülmez." Genelde tüm toplumsal sorunların, hatta Kürt sorunu diye en temel sorunun çözümünde bile vicdan en etkili silahtır.

Vicdan konusu önemlidir. Yine de toplumdan bağımsız düşünülmez. Eğer ortada bir toplum yoksa vicdanda söz konusu değildir. Vicdanı etkin bir silah olarak devreye sokmak için bile sizin örgütlü bir toplumunuzun olması gerekir. Ortada toplum dediğiniz bir şeyin olması gerekir.

Sorun sadece gündem saptırma değil, o bir boyutu olabilir. Ama karşısındaki kadınlar onu dinleyebilir. Kadın bakan konuşurken, genç bir kız soru sormak istedi, ağzını kapattılar dışarı atıldılar. "Nazikçe, fazla hırpalanmadan dışarı atıldı" deniliyor. Herhalde bir de uyarıda bulunmasaydı ne yaparlardı! Ağzını kapatmanın ötesine gidip o kıza neler yapmazlardı ki. Bir de götürülenler, dışarı atanlar kadınlardı. Bu korkunç bir vicdansızlıktır. Türkiye'de ortada toplum yok. Buna karşı bir tepki yok.

Vicdan konusunda Dostoyevski'nin tanımı da çok soylu ve güzeldir. "İnsanın içindeki tanrıdır" derken, zaten vicdan için toplumla bağıni da kuruyor. Vicdan, senin toplumsallığa bağlılıktaki gücünün de ifadesidir. Bireyci vicdansızdır. Bireycide asla vicdan olmaz. Toplumsal insanda vicdan olur. Bir kadroda vicdan olur. Çünkü onda toplumsallık vücut bulmuştur. Ancak bir bireyci kişilikte olmaz.

Biz öyle bir toplum yaratacağız ki, temel ilkemiz şudur: "Kurt-kuzu ikilemini aşacağız." Toplumda birileri kurt, birileri kuzu olmayacak, biri diğerini yemeyecek. Bu liberalizmin temel felsefesidir. Dolayısıyla bireyciliğin kökünü kazıyacağız. Bireyciliğin kökü kazıldı mı, toplumdaki farklılıklar bir arada yaşar. Bu farklılıklardan biri kuzu, biri kurt olmaz. Farklılıkların eşit ve özgür temelde bir arada yaşaması bizim özgürlük anlayışımızın farklılığa dayanmasındandır. Biz kendimiz de birer farkız, hatta her insan bir farklılıktır. Homojenleştirmeden kaçınmak zorundayız. Ortak ölçülerimiz olabilir, amaçlarımız bir olabilir, aynı hedefe doğru yönelebiliriz, aramızda muazzam bir birlik olabilir, ama yine de farklıyız.

HİÇBİR ŞEY YAPILAMAZ DENİLEN YERDE VARLIK VE ÖZGÜRLÜK SAVAŞINI SÜRDÜRÜYORUM-3

Demokratik uygarlık bireyi kapitalist modernitenin üç mahşerî atısına (kapitalizm, endüstriyalizm ve ulus-devletçilik) karşı sürekli fikri-zikri-fili mücadele birlikteliği içinde yaşamak kadar, demokratik modernitenin üç kurtuluş meleğiyle (ekonomik toplum, ekolojik toplum ve demokratik toplum) birlikte sürekli fikri-zikri-fili yaşam mücadelesi vermedikçe kendini gerçekleştiremez, hakikat önderi halinde inşa edemez. Akademiya birimi kadar toplumsal komün biriminde mücadele ve yaşam birlikteliğini sürdürmedikçe adaletin, özgürlüğün ve demokrasi dünyasının gerçekleştirici önderi (mürşidi) olamaz.

Rêber Apo'nun kitaplarından derlenmiştir

yasi değerlendirmeler, uluslararası durumların yorumlanması kendi mücadele ihtiyaçlarımıza göre ne kadar ele alınıyor belli değil.

Muhtevayı geliştirme konusunda alabildiğine bir sığılık yüzeysellik yaşanıyor. Kendileri haber toplayamıyor, yoksa binlerce haber iletmek durumunda olan insan var, telefonlar var, istenildiğinde fakslar her yerden anında her şeyi çıkarabilir. Bunlar değerlendirilemiyorsa onlar tembeldir, uyuşuktur, planlayamıyorlar, yönetmiyorlar demektir. Yorum yapmak isteyen insan dolu. Bizim potansiyelimizin yarısı bile çalıştırılsa günde elli makale çıkarırlar, ama yönlendiremiyorlar. Kimden ne istenir, kim ne yazabilir bilmiyorlar. Hangi yazarsen şunu yaz, sen bunu yaz deniliyor? Yeterince denilmiyor. Herkes kendi keyfine göre ne getirdiyse o oluyor. Ülkeyi dolaşıyorlar ama, tarihi bir harabeden nasıl yorum çıkarılacağını bilemiyorlar. Bir bölgenin sosyo-ekonomik oluşumundan haberleri yok. Bir aşiret veya kabile hakkında doğru değerlendirme yapmak yok, kişilik çözümlemesi hiç yok. Her şey resmi anlayışla nasıl ele alınmışsa öyle ele alınıyor. Dikkat et, o seni inkâr ediyor, o seni yok sayıyor. O halde sen de ona karşı büyük bir savaşım vereceksin, kültür savaşı, sanat savaşı vereceksin.

Biz işçi sınıfının sorunlarını ajans haberlerinden öğrenemeyiz

Tüm bunların yanında herkesin işlediği konuları bizim de işlememize gerek yok. Biz işçi sınıfının durumunu ele alırız, sadece Kürt halkının değil. Fakat devrimin bakış açısıyla bunları ele alırız. Sendikalar ne yapıyorlar? Bu konuda bazı haberler sunulmuşsa da ancak ajanslardan sunulabilmiştir. Ancak ajanslardan geliyor deniliyor, fakat biz işçi sınıfının sorunlarını ajans haberlerinden öğrenemeyiz. Bir defa onlardan öğrenmek demek; emekçinin gerçeğini inkâr etmek demektir. Kaldı ki bu konuda devrimin yaklaşımları var, kendi yaklaşımlarımız var. Bunlar uygulanmadan sen işçi sınıfıyla bağ kuramazsın ve kimse de seni okumaz. Politika yapabilme kabiliyeti yerine, zihin tembelliği var. Şurada grev olmuş, burada işçilere bilmem ne yapılıyor diye yazılıyor. Ama işçi sınıfının acil sorunları bunlar değil. Türkiye işçi-emekçi halkının acil ideolojik, siyasal, örgütsel sorunları günlük mücadele sorunları vardır. Bunlar doğru ele alınmalıdır. Neredeyse tümü yasaklanmıştır. Bunlara yer

verilmez de yerine eklektik, tutarlılıktan uzak bazı ne idüğü belirsiz değerlendirmelere yer verilirse kabul edilemez tabi. Bu gazete gerekirse Türkiye halkının sorunlarını yarı ağırlıkta işlemeli; ama doğru, ama devrimci, ama sistematik verebilmeli her şeyi. Sayfalarını buna göre hazırlamalı, görüntülerini de çok dengeli ve yaratıcı bir biçimde yansıtabilmeli.

Uluslararası gelişmeler vardır. Ajanslar ne söylüyorsa bizimkiler onu yazıyor. Hayır, bu olmaz! Emperyalistlerin denetimindeki ajanslardan doğrular öğrenilemez. Kendi değerlendirme gücümüz var, doğrular buna dayalı sunulmalı. Değerlendirmelerimizle, yorumlarımızla doğruyu bulmaya çalışacağız. Bu konuda da imkanları zorlayarak verebileceğimizin en iyisini en doğrusunu veririz. Çoğu zaman dikkat etmek gerekiyor, zira haber aleyhimize. Biz bunu niye verelim? Kaldı ki çoğunlukla yalandır da. Dikkat edilirse, muhtevaya ilişkin olarak çok sıkı gözden geçirme ve muhtevayı geliştirme gerçeği çok ciddi bir görev olarak önümüzde duruyor. Bunları yeni yaklaşım ve çözümlerle sonuçlandırmayı istiyoruz. Bu iş kafa patlatmayı istiyor. Günlük gazete nasıl düzenlenir, manşetten ne verilir, tek tek her şey nasıl düzenlenir diyecek durumda değilim, ama manşetlik konular da doğru belirlenmeli. Baş yazı meselesi de öyle. Günlük olaylara önem derecesine göre bir baş yazıyla karşılık verilir. Bunda isme de gerek yoktur. Yayın organının kolektif değerlendirmesi olur. Her gün bir tane olur, şimdiki kadar olmaması büyük eksiklik. Örneğin, zindandan bir arkadaş sürekli yazıyor, o zindanlarda yüzlerce böyle arkadaş var, bu şansını niye onlara da vermeyelim? Çok değerli yazarlar var, genç yazarlar var, niye biz bir-iki kişiyle sınırlı kalalım?

Bu alanda çalışmak isteyenlerin ideolojik esaslara dikkat etmesi kadar, sınıf veya emekçiler örgüt anlayışına uygun bir tutum da almalıdır ve bunun somut yaşamında da ispatlanmalıdır. Bireyciliğe değil kolektivizme, ayrılığa değil uyuma, çeşitli biçimlerde dayanışmaya, çeşitli biçimlerde birbirini güçlendirmeye, yani ideolojik denilen ilişki esaslarına cevap vermedir. Böyle olmayanların bizim tarafımızdan desteklenmeyeceği açıktır. "Giderlerse geriye çok az kalır" deniliyor; az kalsın, hatta hiç olmasın. Biz kendi emeklerimizle burjuva aydınlarını başımıza bela edemeyiz, küçük-burjuva bireyci tutumlarına alan kazandıramayız. Bu bizim dünya görüşümüze, temsil ettiğimiz sınıfa,

emekçi halka ihanet olur. Dikkat edilirse, burjuvazi basın alanında büyük bir saldırı halindedir. Basın-yayın alanında televizyonuyla, radyosuyla, gazeteleriyle, kitaplarıyla, dergileriyle muazzam bir saldırı yürütüyor. Emekçinin bilincini, duygularını sürekli çarpıtıyor ve felç etmeye çalışıyor. Satın alıyor, teslim alıyor. Bizim elimize zor bela bir mücadele aracı geçmiştir ve eğer bu bilerek veya bilmeyerek onların hizmetine sokulursa, en büyük kötülük yapılmış olur. Mücadelemiz zorludur, çetin geçiyor.

Bu gerçek karşısında bir yandan da dışı karşı medya dünyasının saldırılarına cevap vermemiz gerekiyor. Ama bu konuda görevlerini tam yerine getiremeyenlerin, burjuvaziye benzeşmeye çalışanlar olduğunu unutmayın. Her gün bize doğrudan dayatılan bir karşı-devrimci özel savaş vardır. Hemen her gün verilen haberlerle, geliştirilen yorumlarla, gösterilen filmlerle nefes alamaz duruma getirilmek isteniyoruz. Peki aydın olanların buna cevapları ne kadardır? Size "elinize silah alın, savaşın" diyen yok. Legal bir araçla savaşın diyoruz. Bugün, bu ideolojik mücadele aracı yasalarla yasaklanamaz da. Bu silahı istediğin gibi kullanabilirsiniz.

Acaba sen bu silahı ne kadar savaş aracı haline getirdin? Neredeyse onların iddüsümü bir kuyrukçusu gibi olunuz. Genelde resmi düzey, özeld e onun bu alandaki ideolojik saldırı araçları dikkate alınmadan, bu mücadele götürülemez, kabul edilemez şeyler yazılıyor. İşte bazı örnekleri; "şu gazeteciye dayanışmaya çağırıyoruz, televizyondaki programlar şunlardır, şu filmde, şu programda şu vardır, seyredin" deniliyor. Bizimki eksiktir, fakat o da yapmaktadır. Görevler böyle ele alınamaz. Biz bu anlayış ve gündemi tanımayız. Bunun yerine kendi mücadele anlayışımız içinde halkın, emekçinin gündemini tutturuyoruz. Bu kapsamda eleştiriler yaparız. O kadar gazete çıkıyor, her birinde bize yönelik günde bir makale var. Fakat bizimkinden bir tane ciddi karşı makale bile yoktur. Çok can alıcı saldırılar var, fakat bunlara karşı cevap bile yoktur. O zaman emekçi halkların sözcüsü nasıl olunacak? Televizyon programı halkları uyuşturuyor, buna rağmen bizimkiler kalkıyor seyrediyor, bir de "seyredin" diyerek bol bol program veriyor. Bizim görevimiz bunları hiç seyrettirmemek, bazen bunların bütün kötülüklerini sergilemektir. Buna rağmen sağlam bir bakış açısı, değerlendirme yoktur, kendini yorma yoktur. Bu şekilde medya

BASIN YAYIN ÇALIŞMALARINDA İDEOLOJİK YAKLAŞIMDAKİ İLKELER TUTUMUNU YAKALAMAK, HERKES İÇİN ELZEMDİR

Günlük haberlerden tutalım, süreçleri değerlendirmeye kadar, tarihi ele almaktan tutalım günlük politikaları değerlendirmeye kadar sürekli alternatif olanı ortaya koyacaksınız. Oradan kırpayım, buradan kırpayım demekle alternatif olamaz. Kaldı ki bizim ideolojik-politik bagajımız çok zengindir, istediğini alabilirsiniz. Tarihe nasıl bakılır? Günlük politik gelişmeye nasıl bakılır? Bunlar hareketin ideolojik ve politik çizgisinde çok iyi dile getirilmiştir. Bunları anlayacaksınız ve uygulayacaksınız. Çok açık temel ideolojik-politik çizgiden bağını koparmış birisi, gazetenin ciddi bir yönetim birimini oluşturamaz, hatta orada yer bile alamaz. Günlük olaylar var, iyi haberler yapılabilir, ama bakıyoruz haberler çok az yansıyor. Yansıyor da düzen gazetelerinin sınırları dahilinde yansıyor. Bir defa bizim haberler ne atlatılabilir ve ne de çok önemli bir haber önemsiz verilebilir. Bu ikisi de henüz doğru yere oturtulmuş değildir. Bir defa olup bitenlerin ancak yüzde onu ya veriliyor ya verilmiyor. Verilenler de önem derecesine göre çok geridir. Kesinlikle yanlış olan, düzenin ileriye sürdüğünde takılıp kalmadır. Bu yapılmamalıdır. Bu kendi kendini tatmin etmedir. Haberi kendin toplayacaksın. Yüzlerce çalışan var, hiç kimse demesin muhabir yok. Hemen her köyde, her türlü muhabirlik yapabilecek insanlarımız vardır. Haberi iyi seçeceksin.

Çok önemli olaylar olup bitiyor. Gazetede bunlar çoğunlukla görünmüyor bile. En değerli yurtseverler katlediliyor, işkenceler yapılıyor ve bir yığın başka olaylar oluyor. Haber sanki halkın yaşamında tarihi bir boşluk vardır gibi halka yansıtılıyor. Bir defa öncelikle bu konudaki sorumluluk aşılacaktır. Mevcut gelişmeler haber dilinde tam dökülmelidir. Bakın

burjuvalar, kendi dünyalarını nasıl haber ediyorlar, kendi köşelerini dolduruyorlar, çarşaf çarşaf sayfalarını dolduruyorlar. Nasıl eğleniyorlarından tutalım nasıl savaşıyorlarına kadar, bunu yapıyorlar. Nasıl iş yapamayanlarından tutun nasıl asker, siyasetçi oluyorlarına kadar hepsi çarşaf çarşaf yansıtılıyor. Ama biz ise, gidiyoruz sadece onların kopyasını alıyoruz. Bu çok çarpık bir anlayıştır.

Siz de kendi halkın nasıl yaşıyor, nasıl savaşıyor, nasıl düşünüyor; onu aktaracaksınız, resimleriyle, halkın diliyle aktaracaksınız. Halk nasıl düşünüyor? Halkın umudu nedir? Halkın düşüncesi nedir? Halkın çıkarı nedir? Bunları doğrudan kendi dilinde veya halkın dilinden vereceksiniz, bunları görüntüleyeceksiniz. Var mı sizde bu düzey? Yok! Bu öyle bir teknik imkân sorunu da değil, aslında aksine çok geniş imkanlar, burjuva gözlüğünün bir kenara atılmamasından ötürü değerlendirilememektedir. Yapılan daha çok resmi düzen anlayışına kendini kaptırıp gitmedir. Yapılan çizgi dahilinde, siyasileşmemedir, kendini düzen sınırlarından kurtaramamadır, bağımsız bir kişiliğe veya kendi emekçi sınıfı tavrına ulaşamamadır. Yoksa Kürdistan'da olaylar çok, haberler dolu. Bundan sonra yorumlar dahil, bütün yazılacaklar; olup bitenler neye işaret ediyor, hangi tarihe ve hangi resmi görüşe hizmet ediyor, hangisi yıkılıyor hangisi yapılmak isteniyor gibi soruların cevabını açıklamak yönünde olmalıdır. Bu konularda özellikle değerlendirmeler, yorumlar çok az. En liberal demokratlarından tutalım en faşistine kadar, hepsi bu sahada kendine göre bir görevi icra ediyor, hepsi bol bol aleyhimize yazıyor. Bizim yazarlar bunlara ne kadar cevap veriyorlar? Bakıyoruz, yorumları şekilci kavrayışlarla doldurma yaklaşımları söz konusu. Tarih konusundaki inceleme-araştırmalar çeşitli si-

dünyasına karşı emekçiler katieren savunulamaz, dışarıya karşı ideolojik savaşım başarıyla verilemez. Nitekim böyle de oluyor.

"benim boşluğum kolay doldurulamaz" denilmesin. Öte yandan, işler hiç de öylesine bireysel, keyfi niyetlerle ele alınacak durumda de-

rime sadakatle bağlıyım, onun için yaşıyorum" diyorsunuz, bu tüm yaşamı farklı biçimde ele almayı getirir. O kişinin bu sözüne bağlılığı için,

Kitle iletişim araçları vasıtasıyla, sistemin ideolojik aygıtları, kendilerini basitleştirerek toplumun, insanların hepsine istedikleri gibi ulaşmayı başarmaktadırlar. Bu sayede insanlar, toplumlar kitle iletişim araçlarıyla nasıl şekillendirilmekte olduklarını bile anlayamamaktadırlar. Adeta doğal, düşünmüş oldukları gibi düşündüklerini, duygularının, üsluplarının öyle olduğunu sanmaktadırlar. Dolayısıyla kitle iletişim araçları üzerinden nasıl yoğunluklu, derinlikli düşünce, duygu, yaşam tarzı olarak şekillendirildiklerini, yapılandırıldıklarını fark edememekte, anlayamamaktadırlar.

Neden gelişemiyorsunuz? Neden ürün kaliteli olamıyor? Bir ideolojik yayın organı eğer ideolojik mücadele görevlerine sahip çıkmazsa elbette ki başa bela olur. Tüm sorunlar tiraja indirgenmiş. Tirajı kurtardık mı, kurtarmadık mı tartışması yapılıyor. Fakat tirajdan çok daha önce, kurtarılması gerekenler vardır. Bu kadar emekçi halk vardır ve hala tiraj sorunu varsa, bu, organın o halklara indirgenmediğini gösterir, halka layık olunmadığını gösterir. Sorunu doğru ele almak gerekiyor. Sosyalizme, demokrasiye hak ettiği önem verilmezse, bu, ideolojik yayın organlarıyla oynanması gereken rolün oynanmadığı anlamına gelir. Gazete ancak önemli şahısların, halkın nezdinde itibarı olanların demeçleriyle, önemli haber kaynaklarının haberleriyle kurtarılıyor. Hiç kimse sanmasın ki, çok güçlü bir ideolojik yayın organı olarak oynaması gereken rolüne karşılık verdiği için halk destekliyor. Hayır! Bu gerçeği iyi görmek gerekir ve gördükten sonra da kendimizi düzeltmeyi bilmek gerekir. Yoksa sorun yayın kurumunun, personelin başına kim geçecek veya diğer köşe başlarını kim tutacak sorunu değildir. Önemli olan; hangi boşluğun doldurulduğudur.

Temel ideolojik işlev görülüyor mu? Demokrasinin hangi sorununa güç getiriliyor? Sosyalizmin hangi ilkesine can veriliyor? Bu konularda herkes hesap verecektir.

Kimse kimseden imkansız başlatmasını istemiyor ama çok hazır olanı çok iyi bir potansiyel durumda olanı da layıkıyla işlemek, bu sahanın hiç anlaşılması demektir. Yüksek bir kolektivizmin, yüksek bir yoldaşlık ilişkisinin dışında hiç kimse bize herhangi bir tutumu dayatmaz. "Ben böyle yer tutmuşum,"

ğildir, naziktir, çok ciddidir. Özel niyetleriniz ne olursa olsun, bu hiçbir şey ifade etmez. Mesele şudur; işin durumuna, tarihi özelliklerine, geliştirmek istediği yaşam biçimine, oluşturmak istediği alternatif uygun mudur, değil midir? Herkes buna göre boyunun ölçüsünü almak zorundadır. Bilinmelidir ki herhangi bir yerde çalışılmıyor, herhangi bir şey adına hareket edilmiyor. Karşılarında dev gibi bir hareket vardır ve onun mücadelesinin sonuçları söz konusudur. Ona göre herkes boyunun ölçüsünü almalı, almazsa şüphesiz hareket de hesap sorar. "Niyet anlaşılacak istenilmedi" denilmesin. Hatayı sen kendin yaptın. Türkiye ortamında yetişen insanda bireycilik oldukça köklüdür ve gözü karadır.

Yaşam tarzlarıyla örgütlenmeye gelmeyenleri asla saflarda tutamayız

Benim bu alan çalışmalarında çalıştığım bir sonuç da bunların gafilidir. Örneğin hemen herkes kendine rahatlıkla maaş bağlayabilmekte, ölçülerimiz pek dikkate alınmadan bu yapılıyor. "Verimli mi, verimsiz mi çalışıyorum, biçim ve uyum ne kadar iyidir" demeye bile bakmadan neredeyse bir memur anlayışına kadar düşebiliyorlar. Bizim etki sahasımızda böyle yaşamak, çalışmak hiç mümkün değil. Sürekli sağdan-soldan para istiyorlar. Kendi ürünleri konusunda bile saygısızlar. Bir ihtirası belki vardır, ama "iyi mi yapıyorum, kötü mü yapıyorum" sorusu pek umurunda değil. Biz bu türden sorumsuz insanları barındıramayız.

Bu alandaki hareketin etki sahaları sahipsiz değildir. "Genelde devrime, özde partimizin önderlik ettiği dev-

pratiğini günlük olarak sonuçlarını çıkarması gerekir. Kendini bir alanın en özlü ifadesi tam kişiliği haline getirir. Bu olmadan da bu sözlerin hiçbir değeri olmaz. Aslında sıcak savaşım alanı değil, keyfi tutumların kendini gizleyerek kendilerini sürdürebileceklerine oldukça fırsat var diye, bu şekilde hareket edilemeyeceği açıktır. Aksine bu sahanın sorumluluğunun daha da geliştirilmesi gereken bir saha olduğu, burada da temel değerlere bağlılığın esas olduğu ve bunu da lafla değil, her gün çalışmalara artan bir tempoyla, iyi bir öze, başarıyla karşılık vermekten geçtiği göz ardı edilemez.

Çoğu geliyor, bizden güç alıyor, imkân olanak veriliyor, ama sonradan tüm gücüyle konuştuğu kendi egoizmidir, kendi özel niyetleridir. Bu bizim açımızdan saygı değer bir tutum olamaz. Dikkat ederseniz, kendimize tanımadığımız çalışma fırsatını, hatta rahat hareket etme imkanlarını siz kazanıyorsunuz. Bütün savaşanlarımıza çok acımasız yükleniyoruz, ama tümünü size veriyoruz. Bunlar bir grup rahatlasın diye yapılmıyor, tersine yoğunlaşmanın sonuç alıcı olma gereğidir, yani işin esas ölçüsüdür. Eğer bugün büyük bir disiplinle aydınlığa gelmiyorlarsa kaypak olduklarından, sorumsuzluklarındandır. Bu hareket, halk güçlerini bile dalga dalga etkisi altına aldıktan, halkın kendine çeki düzen vermesine kadar getirildikten sonra, aydınlarımızın kendini sorumsuz hissetmesi, bireyciliğini konuşması onların ne kadar sefil olduğunu gösterecektir.

Hiç şüphesiz gazetecilik söz konusu olduğunda, görüşümüze göre buna dergiler de girer, kitaplar da girer. Bu konuda muazzam ürünlerimiz vardır. Bir bu hazır ürünler var-

dır, bir de inceleme, araştırma elde edilecek ürünler vardır. Bunların çeşitli düzeylerde, çeşitli çabalarla, halka ve bütün yurtsever demokratik kamuoyuna sunulması gerekir. İnceleme-araştırmanın sağlıklı yürütülmesi, bir kitaba veya bir gazeteye dönüştürülecek bütün aşamalarda, herkesin çapı oranında karşılık vermesi gerekir. Gerçekten bu durum bir zincirin halkaları gibidir. Eğer her halka rolünü oynarsa, zincir tamamlanır. Ama mevcut düzeye bakıyoruz, ne sağlıklı bir inceleme-araştırma vardır, ne de yeterli bir çaba. En son biçime bakıyoruz, oldukça yetmezliklerle dolu. Neden böyle? Neden rastgele ele alınıyor? Neden planlarla, güçlü bir beyinle yaklaşılmıyor? Bakıyoruz alan organize bir hareket değil, organ hareketi haline gelmemiştir. Her kafadan bir ses çıkmaktadır. Herhangi bir kişi boşluktan istifade ederek, kendini rahatlıkla merkez organ yerine koyabilmektedir. Nitekim ortaya çıkan sonuç budur. Saha gözü açıkların bol cirit attığı bir saha haline gelmiştir.

Uyarıyoruz; artık bu aşamadan sonra böyle yapmak mümkün değildir! Şimdiye kadar çeşitli nedenlerle bu duruma düştüysek de bu durumun hızla aşılması gereken bir durum olduğunu vurguluyoruz. Gazete olayını, kitap olayını sağlam ele almak için ne imkansızlıklardan ne kadro yetersizliğinden ve ne de eksik planlamadan bahsedilebilir. Her şey mükemmel yapılabiliyor. Mesele şudur; kendini doğru verebilecek misin? Belli bir dünya görüşünün gereklerine göre kendini verebilecek misin? Bu alanın tam bir ideolojik keşmekeşliği yaşadığını belirtmek gerekiyor. Yayın organlarımız, en azından halkçılık sınırını dikkate alacaktır. Tutarlı devrimciliği ve demokrasiyi esas alacaktır ve giderek ortamı sosyalist yönde zorlayacaktır. Bu yönlü bütün yaşam felsefesine ve davranışlara damgasını vuracaktır. Ama biz yaşam tarzlarıyla, en değme burjuvaya, küçük-burjuvaya taş çıkartanı, örgütlenmeye gelmeyen veya her türlü oportünizmi sergileyen tipleri saflarda asla tutamayız. Sadece benim ideolojim diyerek, ideolojik beraberliğe itaat etmeyenleri, özellikle önemli görevler alanında tutamayız. Kısaca, bu sahada ideolojik yakınlığı, ideolojik yaklaşımdaki ilkeler tutumunu yakalamak, herkes için elzemdir.

Daha önceleri burjuvalar beceriklidir, aslında onlardan yararlanmalıyız biçiminde bir anlayış geliştirildi ve bir sürü burjuvayı sahaya doldurdular. Bu yanlış bir anlayıştır. Proletaryanın kendi işini burjuvaziye yaptırmasına benzer. Burjuvazi o kadar aptal mı ki? Hayır, o sınıf sömürsüyle uğraşır, o kendi çıkarını düşünür. Bu sahada fırsatı yakaladığında, hem de on kat daha fazla bunu yapar. Nitekim aramıza gelenler de böyle olmuştur, bundan sonra da böyle gelecekler. "Burjuvazi bu işten iyi anlıyor, burjuvalar bu işi iyi yapıyor" deyip işi onlara havale edenler, kendine güveni olmayanlardır. Bu kişinin kendi görevleri karşısındaki yüzeyselliğini, başaramama kompleksini ve başından beri yenilgiye açık bir tutum içine girdiğini gösterir. Bu yaklaşımın başlangıcındaki durum, tam bir ideolojik yenilgidir. Anlayışın sahibi örgüt anlayışı itibarıyla, parti anlayışı itibarıyla tam bir tasfiyecidir.

Öğüte inancı kalmamıştır. Tüm gücüyle bireyciliği yaşıyor. Biz böyle olan kişiyi alan örgütlenmesine alamayız. Çünkü o bireycilikten başka bir şey istemiyordur.

Medya aracılığı ile kitle kültürü oluşturuluyor

Medyanın topluma ve insanlara karşı nasıl kullanıldığını doğru anlamak, kavramak gerekiyor. Bilim-teknik alanındaki teknolojik gelişmeleri, egemen güçler kendileri açısından çok yoğunluklu, derinlikli ve yetkince kullanmaktadır. Bunda da çok başarılı ve sonuç alıcı olduklarının görülmesi, anlaşılması gerekmektedir. Kapitalist modernite kitle iletişim araçları olarak nitelendirildiği teknoloji sayesinde kendi zihniyetini, yaşam anlayışını, tarzını, kültürünü geniş toplumsal kesimlere ulaştırmaktadır. Medya-iletişim araçlarını bu temel esas doğrultusunda, müthiş sonuç alıcı düzeyde kullanmaktadır.

Toplumlar; kitle kültürü oluşturularak, bu sistemin kültürüyle şekillendirilmektedirler. Kitle iletişim araçları dedikleri teknik-teknolojik imkanları kullanarak, kitle kültürü oluşturmaktadırlar. Kitle kültürü dedikleri şey; toplumların, insanların kapitalist modernist zihniyet, anlayış, kişilik temelinde duygu ve düşünce bakımından şekillendirilip yapılandırılmasıdır. Kitle iletişim araçları vasıtasıyla, sistemin ideolojik aygıtları, kendilerini basitleştirerek toplumun, insanların hepsine istedikleri gibi ulaşmayı başarmaktadırlar. Bu sayede insanlar, toplumlar kitle iletişim araçlarıyla nasıl şekillendirilmekte olduklarını bile anlayamamaktadırlar. Adeta doğal, düşünmüş oldukları gibi düşündüklerini, duygu ve üslup olarak da hakikaten duygularının, üsluplarının öyle olduğunu sanmaktadırlar. Dolayısıyla kitle iletişim araçları üzerinden nasıl yoğunluklu, derinlikli düşünce, duygu, yaşam tarzı olarak şekillendirildiklerini, yapılandırıldıklarını fark edememekte, anlayamamaktadırlar. Kuşkusuz kapitalist modernist sistemin başka ideolojik aygıtlar temelinde de bunu yaptıklarını biliyoruz. Ama burada üzerinde durduğum, medya aracılığıyla kitle kültürü olarak sanat adı altında yapılanlardır. Sanat olarak kabul edilen faaliyetler üzerinden yapılmakta olanlardır.

Gerçek sanatla hiçbir alakası olmayan kendine göre bir sanat anlayışıyla kitle kültürü yaratarak, sistemsel varlığını sürdürmekte, meşruiyetini sağlamakta, hegemonyasını korumakta ve süreklileştirmektedir. Şayet sanat endüstrisi insanları, toplumları şekillendirmede bu düzeyde etkili olmasaydı, bu kadar çok üzerinde durmazlardı. Egemen güçler iktidarlarını korumak, sürdürmek ve daha da güçlendirmek için ellerindeki bütün imkanları sonuna dek kullanırlar. Çıkarlarını yetkinleştirmek, incelterek kabul edilebilir duruma getirmek için yapabilecekleri her şeyi yapmaktadırlar. Kitle kültürünü, sanatsal faaliyetler adı altında, kendileri açısından çok iyi yapmaktadırlar. Küresel hegemonik güç olarak Amerika'nın sanat endüstrisini nasıl geliştirerek sürdürdüğünü hep beraber görmekteyiz. Amerikan kültürü, Amerikan yaşam tarzı denilen durumları, sanat endüstrisi üzerinden geliştirmektedirler. Amerikan Hollywood si-

nemasıyla tüm dünya toplumlarına, insanlarına bunu yaymaktadır. Çünkü insanların, toplumların geneline ulaşmada en sonuç alıcı sanat alanı, sinema olmaktadır. Kapitalist modernist amaç ve hedeflerini en iyi, başarılı ve sonuç alıcı düzeyde sinemayla gerçekleştirmektedirler. Sanat endüstrisinin günümüzde neden bu düzeyde geliştirildiğini bu anlamda doğru, derinlikli ve yetkin analiz ederek anlamak, kavramak gerekmektedir. Bu temelde nasıl insanlar, toplumlar yarattıklarını, günümüzdeki duruma bakarak anlamak mümkündür.

Kapitalizm, sömürgeci egemen kültürü yaygınlaştırarak kendi egemenlik sahalarını geliştirmek istemektedir

Türkiye'de de sanat endüstrisi bu temelde geliştirilmek, yoğunlaştırılmak, derinleştirilmek istenmektedir. Türkiye'de genel olarak sanat, özel olarak da sinema adı altında nelerin yapılmakta olduğunu her gün görmekteyiz. Türkiye'de toplumu, insanları şekillendirmek için çok yoğun bir biçimde dizi filmler geliştiriliyor. Birçok televizyon kanalları var. Hepsinde müthiş bir biçimde sürekli diziler gösteriliyor. İnsanları, toplumları bu dizi kültürüyle şekillendirmek istiyorlar. Bu konuda da başarılı olduklarını görmek gerekiyor. Dizi kültürünü insanlara, toplumlara egemen hale getiriyorlar. Mevcut durumda Türkiye'de yaşayan insanlara bakıldığında dizi kültürünün nasıl bir sonuç ortaya çıkardığı görülmektedir. Bu dizileri Türkiye toplumu ile sınırlı tutmayarak, Ortadoğu'nun geneline yaymaktadır. Bölge halklarını, toplumlarını bile bu dizi kültürüyle şekillendirmek istemektedirler.

Kapitalizm, sömürgeci egemen kültürü yaygınlaştırarak kendi egemenlik sahalarını geliştirmek, Türk sömürgeci egemen kültürünü geliştirerek, kendilerini bölge toplumlarına, insanlarına kabul ettirerek içselleştirmek istemektedir. Bunda da belirli bir etki oluşturduklarının bilincinde olmak gerekmektedir. Zaten bunu yapmamış olsalardı, o zaman bu kadar üzerinde durmazlardı. Bu dizi meselesine sadece ticaret olarak bakılması dar, yüzeysel, basit bir yaklaşım; doğru, derinlikli, yetkin temelde anlaşıl-maması, kavranmaması olacaktır.

Bununla gerçek anlamda amaçlanan, hedeflenen nedir? Ne yapılmak isteniyor? Bu dizilere, dizi kültürüne sıradan, herhangi bir biçimde yaklaşmamak gerekiyor. Dizi kültürü insanlara, toplumlara egemen kılınmış. Biraz insanların, toplumların durumuna bakıldığında bu çok rahatlıkla anlaşılacaktır. Normal insanlar da bir tarafa bırakalım, bizim zindandaki arkadaşları bile bu dizi kültürü, üslubu etkilemiş. Kadın arkadaşların bana yazmış oldukları mektuplardan bunu rahatlıkla anlayabiliyorum. Arkadaşların üslubuna bu durum yansımış. Düşünün! Devrimci insanları, arkadaşlarımızı bile etkiliyorsa, o zaman geri kalan insanları nasıl ve ne kadar etkilediklerini tahmin etmek zor değil. Bu dizilerle nasıl bir kültür, yaşam tarzı, ilişki biçimi ve üslubu oluşturduklarının bilincinde olmak gerekiyor. Bununla toplumları, insanları istedikleri gibi şekillendirmekte, kendi

istedikleri kişilikte bir insan ve toplum yaratmak istemektedirler. Kuşkusuz sistemin diğer ideolojik aygıtları da vardır. Onları burada değerlendirmiyoruz. Burada esas olan sanat, sinema adı altında yapılanların ne anlama geldiğini bazı vurgular biçiminde biraz ortaya koymak istedim. Dizi kültürü bağlamında bunları belirterek, nasıl bir gerçeklikle karşı karşıya bulunulduğunun daha iyi anlaşılmasını istedim. Bu dizilere öyle sıradan herhangi bir şey gibi yaklaşılması gerekir. İnsanların toplumların üzerinde yarattıkları etkinin ve yol açtıkları sonuçların anlaşılması, kavranması gerekiyor.

Türk özel savaş medyası yazarlarının değerlendirmelerinden, yorumlarından etkilenme durumu ya-

vaşının yaratmış olduğu etkiye karşı, doğru temelde durma ve duruş sergilemesi bununla gerçekleşir.

Arkadaşlar; ben burda ne diyorum, Kandil'de arkadaşlar ne diyorlar, ona bakarak hareket etsinler. Siz de buradasınız. Ben ne diyorum. Beni dinleyin. Bilmem hangi gazeteci, bilmem hangi köşe yazarı ne demiş, onları bırakın. Ben ne diyorsam, beni dinleyin. Doğru bakış açısını bu temelde kazanırsınız. Zindandaki arkadaşlar, durumu ona göre anlayarak, kavrayarak hareket etmelidirler.

Zindanlarda bana yazan arkadaşlarda, teorik olarak bir gelişmenin olduğu görülmektedir. Yeni paradigmayı anlama, kavrama çabasında oldukları anlaşılacaktır. Bu konuda bir gelişmenin olduğu açıktır. Fakat

yeterli görmeye, kendisine sevda lanmaya başlamaktadır. Böyle olur mu? Önderlik dediğiniz insan, kendisiyle her an boğuşma halindedir. Bu durumu yaşamaktadır. Bunun ne anlama geldiği açıktır. Her arkadaşın, bu durumdan sonuç çıkartması gerekmektedir. Hakikaten büyük gelişmek, iddialı kişilikler durumuna gelmek istiyorsanız, kendinizi ne olursa olsun süreklileşen biçimde geliştirmek, aşmak zorundasınız. Bunun dışında başka bir seçeneğiniz yoktur. Bu söylediklerimden, gereken sonuçların çıkartılması gerekmektedir.

Neo-liberalizmin ideolojik, kültürel, yaşam anlayışının etkisi, mücadele saflarının her yerinde bir biçimde gelişmekte ve yaşanmaktadır. En etkili olduğu, olacağı yerlerin başında

ideolojik, kültürel hegemonyaya karşı her koşul altında; ideolojik, örgütsel kişilik, manevi bir direniş, duruş içerisinde olunmalıdır. Devrimci militan saflarında, neo-liberalizm anlayışının ne olursa olsun yansımalarının, etkilerinin önüne geçilmesi gerekmektedir. Ne olursa olsun, bundan arınılması temelde yaklaşılarak hareket edil-melidir. Devrimci militan kişilikte, duruş ve anlayışta, ne olursa olsun neo-liberalizme yer verilmemelidir. Buna karşı süreklileşen bir ideolojik, örgütsel kişilik mücadelesinin, savaşımının verilmesi gerekmektedir.

Düşmana karşı bilinçli düşmanlık yaparak düşman yenilgiye uğratılmalıdır

Düşman tüm varlığıyla karşımızda durmaktadır. Kürt Özgürlük Hareketi'nin içerisinde, kadro-militanlarında, sömürgeci-soykırımcı faşist Türk devletini düşman olarak görmeme, düşman gerçekliğinde muğlaklaşma gelişmiştir. Böylesine bir gerçeklik yaşanmaktadır. Kürt Özgürlük Hareketi'nin içerisinde, düşman konusunda yaşanan muğlaklaşma, düşman gerçekliğinden, düşman hakikatinden uzaklaşmadan dolayı büyük öfke duyduğumu, tüm arkadaşların bilmesi gerekiyor. Bu anlayış, yaklaşım gittikçe daha da büyümektedir, yaygınlaşmaktadır. Halka, topluma, insanlara kadar yayılmaktadır; bu çok tehlikelidir. Düşmanı düşman olarak görmeme yaklaşımını halka, topluma, insanlara kadar yansıttılar. Hem Hareket'in hem de halkın içerisinde düşman gerçekliği konusunda muğlaklaşma yaşanmaktadır. Böylesine bir muğlaklaşma nasıl gelişti?

Peki, böylesine bir duruma gelmiş hareket, halk soykırımcı, sömürgeci düşmana karşı nasıl savaşacak, mücadele edecek? Düşman olgusunda, düşman bilincinde muğlaklaşan bir hareketin, halkın başarılı sonuç alıcı bir mücadeleyi yürütmesi mümkün müdür? Düşmanı gerçek anlamda düşman olarak görmeyen, bu konuda bilinci muğlaklaşanların, hakiki anlamda savaşması, mücadele etmesi de mümkün olmayacaktır. Bu gerçekliğin, hakikatin bilincinde olunmalıdır. Burada, sık sık 'düşman' kavramını kullanmamı bekliyorlar. Düşmanın elinde olmama rağmen, yine de düşmana karşı en büyük savaşçı olduğum, düşmana karşı nasıl durduğum, nasıl savaştığımı; açık, net, somut olarak ortadadır. Başından şimdiye kadar geliştirdiğim, ortaya koyduğum düşünce ortadadır. Düşman bilincimi daha da yoğunlaştırarak, derinleştirerek sürdürmekteyim. Başlangıçtan bugüne dek, teorik-ideolojik-felsefik, düşünsel, politik, pratik duruşumun nasıl olduğu ortadadır. Benim kadar düşman bilincinde netliği, keskinliği yaşayan herhangi birisi var mıdır? Düşman olgusunda derinleşmeyi, keskinleşmeyi, süreklileşmeyi yaşayarak, düşmana karşı 'bilinçli düşmanlık' anlayışıyla hareket edilerek, faşist soykırımcı düşmana gerçek anlamda, anlayacağı düzeyde ve biçimde düşmanlık yaparak, mutlak anlamda bu düşman yenilgiye uğratılmalıdır. Her arkadaş, bunu çok yetkince anlayarak; buna göre yaşayacak, mücadele edecek, savaşacak! Önderlik duruşu, bu temelde anlaşılmalı, kavranmalıdır.

Yeni paradigmayı yaşamsallaştıracak olan, tüm boyutlarıyla uygulamaya geçirecek olan kadrodur, militanlardır. Bu nedenle kadro, militan kişilik özelliklerinde yetkinleşmesi gerekmektedir.

Son tahlilde, yeni paradigmayı yaşama geçirecek olan kadro, militan olacaktır. Arkadaşlar kendi durumlarını, duruşlarını sürekli özeleştirilerek çok yoğunluklu, derinlikli ele almalılar.

Bu konuda, istenilen düzeyde bir durumun olmadığı anlaşılacaktır.

şanıyor. Hatta onların bakış açısının oluşturduğu bir bakış açısına girme ve o temelde arkadaşların değerlendirmelerini etkileyecek duruma kadar gelmektedir. Zindandaki arkadaşlarda, öylesine bir durum olduğunu anlayabilmekteyim. Zindandaki arkadaşlar; sistemin ideolojik, psikolojik kuşatması içerisinde bulunmaktalar. Sürekli sistemin ideolojik, psikolojik olarak saldırısı altında bulunmaktalar. Eğer arkadaşlar, Önderlik çizgisinde yetkinleşmezlerse o zaman sistemin ideolojik, psikolojik saldırısına karşı doğru temelde, yetkince bir duruşun gerçekleşmesi de mümkün olmamaktadır.

Zindandaki arkadaşlar bunu, çok derinlikli anlamalılar ve kavramalıdır. Bu bilinçle hareket etmelidirler. Türk özel savaş devletinin, özel savaşta, psikolojik savaşta ne kadar kendisini çok yönlü yetkinleştirmiş olduğunu bilmekteyiz. Özel savaş, psikolojik savaş yetkince yürütmekteler. Türk özel savaş devletinin böylesine bir yapısının, karakterinin olduğunun çok doğru bilince çıkartılarak, ona göre hareket edilmesi gerekmektedir. Zindandaki arkadaşlar; ben burda ne diyorum, ona bakarak siyasi, askeri durumu, gelişmeleri anlamaya, kavramaya çalışmalılar. Türk devletinin özel savaşının, psikolojik sa-

arkadaşlar ideolojik, örgütsel, kişilik olarak nasıl bir durumdadır? Bu çok daha önemlidir. Arkadaşlar devrimci, militan kişilik bağlamında nasıl bir durumdadır? Bu temelde ne kadar gelişiyorlar. Teorik olarak yeni paradigmayı anlama konusunda, bir gelişmeyi yaşamaları anlamlıdır. Fakat bundan daha önemli olan devrimci, militan kişilik anlamında ne kadar geliştikleridir. Yeni paradigmayı yaşamsallaştıracak olan, tüm boyutlarıyla uygulamaya geçirecek olan kadro, militanlardır. Bu nedenle kadro, militan kişilik özelliklerinde yetkinleşmesi gerekmektedir. Son tahlilde, yeni paradigmayı yaşama geçirecek olan kadro, militan olacaktır.

Arkadaşlar kendi durumlarını, duruşlarını sürekli özeleştirilerek çok yoğunluklu, derinlikli ele almalılar. Bu konuda, istenilen düzeyde bir durumun olmadığı anlaşılacaktır. Arkadaşlar özeleştirilme konusunda, kendilerine çok keskin bir şekilde yönelmelidirler. Bu konuda darlık, yüzeysellik, zayıflık yaşanmaktadır. Özeleştirilme olmaktan kaçma, kendine yönelmeme durumu var. Biraz gelişme sağlayan bir arkadaş, ondan sonrasında kendisini yeterli görmeye başlamaktadır. Sanki kendisini, istenilen düzeye getirmiş gibi bir anlayışın içerisinde girmektedir. Kendini

zindanlar gelmektedir. Zindanların; neo-liberalizmin ideolojik, kültürel, yaşam anlayışına açık bir zemini vardır. Bu nedenle de zindan devrimciliği; neo-liberal ideolojik, kültürel, yaşam anlayışına karşı çok daha ideolojik, örgütsel, yaşamsal anlayış temeli doğrultusunda yaşanmalıdır. Neo-liberal ideolojik hegemonyanın gücünün farkında ve bilincinde olarak ideolojik, örgütsel çizgimiz doğrultusunda kültürel ve yaşam tarzımızı, kişiliklerinde ve yaşamlarında tümenden hakim duruma getirmeliler. Liberal ideolojik hegemonyaya açık olma, etkilenme durumu ciddi düzeyde yaşanmaktadır. Arkadaşların bana yazdıkları mektuplarında, yine takip edebildiğim oranda, böylesine bir durumun yaşanmakta olduğunu belirtiriz. Arkadaşlar bu durumun ne kadar farkındalar, bunu tam bilemiyorum. Fakat zindandaki arkadaşlarımızda neo-liberalizmin; ideolojik, kültürel, yaşam tarzı ve kişiliklerinde bunun etkisinin yaşanmakta olduğunun anlaşılması gerekmektedir.

Zindandaki arkadaşlar kendilerini bu etkilerden mutlaka arındırmalıdır. Zindan gerçekliğinin nasıl olduğu bilinmektedir. Dolayısıyla bu zeminde ideolojik, örgütsel kişilik, yaşam tarzı ve kültürümüz tümenden, her yönüyle yaşamsal kılınmalıdır. Neo-liberal

Türk devleti, hükümeti Kürtleri soykırıma uğratabilmek için amansız çalışırken Kürt Özgürlük Hareketi ne yapmaktadır? Peki, Kürt Özgürlük Hareketi'nin bileşenleri ne yapıyorlar? Siyasal, toplumsal alandaki örgütlerimiz, kurumlarımız ne yapmaktalar? Bir halkın, bir toplumun soykırım kısılcacında olmasının ne anlama geldiğini, hakikaten kavramışlar mıdır? Kendilerini soykırım kısılcacından, soykırımdan kurtarmak için nasıl bir çabanın, çalışmanın içerisinde? Kürtler, herhangi bir halk konumunda değiller. Varlıkları soykırım tehlikesi, tehdidi, kısılcacı altında olmak ne anlama gelmektedir? Bu ne demek olmaktadır? Soykırım felaketiyle karşı karşıya olmanın dehşeti ile mi çalışmakta, yaşamakta ve hareket etmekte, yoksa normal herhangi bir biçimde varlığını sürdüren, özgürce yaşayan bir halk, toplum ve insanlar gibi mi yaşamaktalar? Kürt Özgürlük Hareketi

savaş medyasında, psikolojik savaş amaçlı bu türden görevlendirilmiş öğretmen kılıflı özel savaş elemanlarının yapmış oldukları şeyler haberleştirilmektedir. Kürdistan'da çocukları örgütleyerek Çanakkale'ye götürmekte, "Çanakkale şehitlerini tanımaları sağlandı", "Bilmem hangi valinin, kimin istemiyle, "Doğu'da hiç deniz görmemiş çocuklar İstanbul'a getirilerek, denizi görmeleri sağlandı" denilmektedir. Bu tür özel savaş yol ve yöntemleri sayesinde Kürt çocuklarının; ulusal, toplumsal varlıklarının bilincine varmaması, kendi öz varlıklarına yabancılaşması ve kimlik bilincinin yitirilmesi sağlanmaktadır. Her gün yanı başlarında, kahraman Kürt gençleri şehit düşüyor. Onların gerçekliğinin, hakikatinin görülmemesi, anlaşılması sağlanmaktadır. Sadece bu da değil, varlık ve özgürlük savaşına karşı, kendi soykırımcı gü-

zihniyetleri insana yakın maymun türlerinde olduğundan daha geri ve oynatılmaya müsait hale getirilmiştir. Hayvanat bahçelerindeki düzen, aslında tüm toplumun hayvanat bahçesi tarzında düzenlendiğine dair çok aydınlatıcı bir örnektir. Nasıl hayvanat bahçesindeki hayvanlar seyirlikse, toplumun da bir gösteri toplumuna dönüştüğü birçok filozofça tespit edilmiştir ve dillendirilmektedir. Başta seks endüstrisi, peşi sıra ve onunla iç içe spor ve sanat-kültür endüstrileri, geniş bir medyatik reklam kampanyasıyla duygusal ve analitik zekânın yoğun ve sürekli olarak bombalanması ve tamamen işlevsizleştirilmesi temelinde gösteri toplumunun zihniyet fethi tamamlanmıştır. Bu toplum teslim alınmaktan çok daha kötü duruma düşürülmüş, sistemin dilediği gibi sevk ve idare ettiği toplumdur. Aslında faşizmin ilk gösteri toplumu deneyimi yenilmedi. Elebaşları tasfiye

ketmek dışında toplumun hiçbir şeyi kendilerini ilgilendirmemektedir. En yoksullaştırılmış kesimler bile çok kazanarak bir günlüğüne bile olsa dilediklerince yaşama amacı dışında düşünemez kılınmışlardır.

Kapitalizmin zihniyet hegemonyasında temelde medya organlarıncaya yürütülen sanal dünya, diğer çok önemli bir zihinsel egemenlik aracıdır. Yaşamın sanallaşması, analitik aklın en uç sınırlara varmasıdır. Sanal olarak sunulduğunda, savaş gibi en dehşetli bir olayın tek başına ahlaki yıkması işten bile değildir. İnsanın beden ve zihninin deneyimlemediği yaşama eskiden beri sahte yaşam denilmektedir. Sanal ismi takılmakla yaşam sahte olmaktan kurtulamaz. Burada sanal yaşamı olanaklı hale getiren teknik gelişim kendi başına suçlanmıyor; bir kere daha istismarı karşımıza çıkarıp bireyin zihnini felç eden özelliğiyle değerlendiriliyor. Ba-

sosyolojisinin en çok cevaplandırması gereken sorunlar bu sahadadır.

Medya modernizmin en etkili beyin ve yürek yıkama aracıdır. Bu aygıt iletişim teknolojisinin sunduğu olanaklardan yararlanan ulus-devlete dilediği vatandaşı yetiştirmekte büyük kolaylıklar sağlamaktadır. Özellikle seks, spor ve sanatın popülerleştirilip özünden boşaltılarak topluma sunulmasında ve böylece en aptal, banal ve afyonlanmış vatandaş oluşumunda medya başat rol oynamaktadır. Ana başlıklar halinde daha da çoğaltabileceğimiz bu araç ve yöntemlerle tarihin hiçbir döneminde görülmemiş bir vatandaş tipi yetiştirilmektedir. Esas yaşam hedefi bir araba + aile (karı veya koca bulmak, bir iki çocuk sahibi olmak) + daire sahibi günlük standart tüketici olabilmektir. Toplumsallığın anlamı en sülfi bireyci ihtiraslar için rahatlıkla bir tarafa bırakılır. Hafızasızlaştırıldığı için tarihten de kopmuştur. Tarih sandığı şey milliyetçi ulusal klişelerdir. Felsefesizdir ya da en dar faydacılık dışında bir mutluluk felsefesinin olabileceğine hiç inanmaz. Görünüşte moderndir. İçerikte ise en kof, içi boşaltılmış, en karanlık emeller (faşizm) için koşmaya hazırlanmış 'vatandaş sürüsü' ve 'kitle toplumu' bireyi, daha doğrusu bireysizliği söz konusudur.

Medya da bir nevi ikinci analitik akıl gibi toplum üzerinde işlevseldir. Nasıl ki analitik akıl kendi başına iyi veya kötü değilse, medya da kendi başına nötr bir araçtır. Her silahta olduğu gibi rolünü kullanan belirler. Hegemonik güçler her zaman etkili silahlara sahip oldukları gibi, medya silahının da hâkim gücüdürler. Medyayı ikinci analitik akıl gibi kullandıklarından, toplumun direnme gücünü etkisizleştirmede çok etkilidirler. Bu silahla sanal toplum inşa ediliyor. Sanal toplum toplum kırımının başka bir biçimidir. Ulus-devleti de toplum kırım biçimlerinden biri saymak mümkündür. Her iki biçimde de toplum kendisi olmaktan çıkarılıyor, yönlendiren tekelin bir aracına dönüştürülüyor. Toplumsal doğayı basite almak çok tehlikeli olduğu gibi, kendisi olmaktan çıkarmak da sınırı belli olmayan tehlikelere açık tutmak anlamına gelir. Finans-sermaye gibi sanal tekel çağı da ancak kendisi olmaktan çıkmış toplumla var olabilir. İkisinin aynı dönemde ortaya çıkması rastlantı olmayıp birbirleriyle bağ içindedir. Ulus-devletin kendisi olmaktan çıkardığı (kendisini ulus-devlet sanan) toplumla medyanın baştan çıkardığı toplum tam anlamıyla yenik toplumdur ve bu toplumların enkazından başka şeyler inşa edilmektedir. Böylesi bir toplumsal çağı yaşadığımızdan kuşku duyulamaz.

Nasıl yaşmalı, ne yapmalı, nereden başlamalı?

Ortadoğu kültüründe hakikat, hakikat uğruna yaşam ve ölüm önemli kavramlardır. Avrupa kültüründe teorik-pratik ikilem olarak yansıtılan bu kavram giderek özünden boşaltılmış, parçalanmış ve bütünlüğünü kaybetmiştir. Geç modernitede bu husus daha da belirgindir. Hakikat ekonomizme mahkûm edilmiştir. Hakikat arayışı en çok toplumsal sorunlar baş gösterdiğinde gündeme girmiştir. Bu dönemlerde bir söylem ve eylem kendini mutlaka hakikat olarak sunmaya çalışmıştır. Sosyolojik çözüm-

Yaşamın özünde yatan farklılaşma asla tekrara dayanmaz. Tarih bile tekerrür etmez. Taklit, gelişmenin zıddıdır. Sanal yaşam ise sınırsız taklide dayanır. Herkes birbirini taklit ederek birbirine benzetilir. Böylelikle koyun sürüleri yaratılır. Finans çağı sanal yaşam olmadan yaşayamaz. Ancak sınırsız aptallaştırmayla yürüyebilir ki, o da sahte, sanal yaşamla gerçekleştirilir. Buna karşılık vermek özgür yaşamın en temel görevidir. Özgür yaşamı tanımlamak ve örgütlemek toplumların ayakta durmaları için olmazsındır.

ve Kürt halkı normal bir biçimde yaşamaktalar. Durumlarına, duruşlarına bakıldığında en büyük tehlikeli yanılgıları; Kürtlerin de diğer halklar, toplumlar, insanlar gibi normal bir biçimde yaşayabilecekleri yanılgısını yaşıyor olmalarıdır. Bu aynı zamanda çok büyük bir tehlike olmaktadır; kendilerini kandırmaktan öteye bir şey değildir. Siyasal alandaki örgütlü güçlerimiz, bırakalım halkı gerçek temelde örgütlemeyi, geliştirmeyi, tüm yaptıkları pasifikasyonu geliştirmektedir. Halkı pasifikasyona uğratmaktan, bu duruma düşürmekten öteye başka yaptıkları hiçbir şey yoktur.

Düşman; Hareketimiz ve halkımıza karşı sadece açıktan imha ve tasfiye savaşını yürütmüyor. Bununla birlikte, örtülü ve gizli her türlü özel savaş faaliyetleri içerisinde de bulunmaktadır. Sanat, sinema adı altında yapılanlara bile biraz doğru bir anlayışla bakıldığında, nasıl bir topyekun soykırım savaşıyla karşı karşıya olduğumuz daha çok anlaşılacaktır. Mesela, Kürdistan'a gönderilen öğretmenlerin yaptıklarına bakılsın. Özel

cünün yanında yer alması sağlanmak istenmektedir.

Sanal toplum toplum kırımının başka bir biçimidir

Medyatik yaşam ve simülasyon bilimin zaferi midir, yoksa yaşamın anlam yitimi mi? Burada teknolojiyen, bilimsel keşiflerden bahsetmiyorum; bilimcilik dini olarak pozitivizmin bilim olmadığını açıklamak istiyorum. Fakat yaşamın aşırı simülakr ve medyatikleşme niteliği kazanması, gösteri ve tüketim toplumunun egemenliği, ekonominin arzuyu gidermek yerine azgınlaştırması, iktidarın tüm toplumsal kılcal damarlara kadar sızması, tarihsizliğin bizzat sistem ideologlarınca dile getirilmesi çürüme ve kaos niteliğini belirgince ifade etmektedir.

Kapitalist sistemin hegemonyasında siyasi ve askeri zorun yeri önemli olmakla birlikte, hegemonyayı esas ayakta tutan şey toplumun kültür endüstrisiyle teslim alınması, hatta felçli hale getirilmesidir. Denilebilir ki, sistemin etkisindeki topluluk

edildi. Fakat sistem soğuk savaş ve sonrasında gösteri toplumu ulus-devlet ve küresel finans şirketleriyle tüm topluluklara egemen kılındı.

Kapitalist uygarlıkta kültürün rolü hayatidir. Tüm toplumsal alanların zihniyet toplamı olarak kültür, önce asimile edilir, sonra da yaygınca ve yoğunca tüm dünya topluluklarına taşırılmak üzere bir endüstri haline getirilir. Edebiyat, bilim, felsefe, sanatın diğer alanları, tarih, din ve hukuk gibi belli başlı alanlar objeleştirilerek metalaştırılır. Kitap, film, gazete, TV, internet, radyo gibi araçlar bu endüstrinin metaları olarak işlev görürler. Burada kültürel metalar sadece dev bir maddi kazanca yol açmakla kalmazlar. Esas tahripkâr işlevlerini zihinsel tutsaklığı tarihte eşi görülmemiş boyutlara taşıyarak, bu temelde sığırdañ beten sınıf, ulus, aşiret ve her tür cemaat oluşturarak, anlamını yitirmiş, özcesi amorf, şekilsiz ve maymun iştahlı bir kitle yaratarak yerine getirirler. Bas mimarları ulus-devletler, küresel şirketler ve medya tekelleridir. Esas olarak para kazanmak ve tü-

şiboş teknoloji en tehlikeli silahtır. Kapitalizmin tekniğe hâkimiyeti ve milyarları yönetme ihtiyacı sanal yaşama zorlayan esas etkidir. Yaşam artık yaşanmıyor, sürekli sanallaşılıyor, bu da bir nevi ayakta ölüm oluyor. Simülakrlar sanal yaşamın en somut halidir. Her olayı, ilişkiyi, eseri simüle etmekle insan bilgilendirilmez, aptallaştırılır. Tüm uygarlık eserlerinin taklidini yapmakla bir gelişme sağlanmıyor, taklit kültürünün hegemonyası gerçekleştiriliyor. Yaşamın özünde yatan farklılaşma asla tekrara dayanmaz. Tarih bile tekerrür etmez. Taklit, gelişmenin zıddıdır. Sanal yaşam ise sınırsız taklide dayanır. Herkes birbirini taklit ederek birbirine benzetilir. Böylelikle koyun sürüleri yaratılır. Finans çağı sanal yaşam olmadan yaşayamaz. Ancak sınırsız aptallaştırmayla yürüyebilir ki, o da sahte, sanal yaşamla gerçekleştirilir.

Buna karşılık vermek özgür yaşamın en temel görevidir. Özgür yaşamı tanımlamak ve örgütlemek toplumların ayakta durmaları için olmazsındır. Özgürlük

leme hakikatin haksızlıklarla bağlantısını açıkça ortaya koyar. Toplumsal emeğin sömürülmesi ve toplumsal değerlerin gaspı haksızlık olarak tanımlanırken, bunun araştırılmasına ve gereğinin yapılmasına da hakikat çalışması denilmiş ve hep yüceltilmiştir. Haksızlığın hak arayışına götürmesi ve hak'ın tanrı ile özdeşleştirilmesi, her iki kavramın toplumsallıkla bağını yansıtır. Tanrı kavramının metafizik soyutlama dışında toplumsal vicdanla bağı böylelikle bir kez daha doğrulanır.

Hakikatin peşine düşmek haksızlığın hesabını sormayı beraberinde getirir. Kendini en yüce varlık olarak tanıyan diye sunan toplumsal kimlik kendine yönelik haksızlığı böyle yanıtlamış, haksızlığı mahkûm edip aştırmaya çalışmış ve haksızlığın ortadan kaldırılmasını 'Tanrı cezası' olarak değerlendirmiştir. Toplumun içinden ve dış doğadan toplumsal kimliğe yönelik tehditler ve haksızlıklar arttıkça toplumsal kimliğe daha çok vurgu yapılmış, bu kimlik uğruna büyük nazarlar (tanrısal görüş=teori) ve eylemler (tanrısal işler) geliştirilmiştir. Dinin ve felsefenin kaynağında toplumsal kimliğin yattığını kavramak bu nedenle önemlidir. Dolayısıyla dinin ve felsefenin kaynağını başka yerde aramak boşuna bir çabadır.

Kapitalist modernitenin ideolojik hegemonyacılığında ulaşılmaya çalışılan amaçların başında hakikat kavramına ve eylemine ilişkin tarihsel-toplumsal gerçekliklerin karartılması ve bastırılması gelir. Din ve felsefe bu hegemonya altında milliyetçiliğin geliştirilmesine ve ulus-devletin tanrısallaştırılmasına hizmet eden birer araca dönüştürülmüştür. Teori ve pratik ulus-devletçiliğin kavram ve uygulamalarının yüceltilmesine ve ölümsüzleştirilmesine hasredilmiştir. Bilim pozitivist felsefenin güdümünde modernitenin üç sacayağından kaynaklanan sorunların çözümlenmesine ve çözümüne indirgenmiştir. İnsanlık tarihi kadar eski hakikat savaşçılığı basit menfaatlerin teminine yöneltilmiştir. Esas sorunu oluşturan ve tehdit altında bulunan toplumsal kimlik hakikatin konusu olmaktan düşürülürken, yerine bireycilik ikame edilmeye çalışılmıştır. İnsan hakları bu bağlamda istismar konusu edilmiştir. Kendini doğrucu ideoloji olarak sunan sistem karşıtı görüşler bile modernite paradigmasını aşma cesaretini göstermeye yanaşmamaktadır. Liberalizm, sistemin resmi ideolojisi olarak, sağ ve sol üzerindeki tekeli günümüze kadar sürdürebilmiştir.

Modernitenin ideolojik tekelini olarak liberalizm bir yandan görüş enflasyonu yaratırken, diğer yandan en büyük vurgunu enflasyon sayesinde yaptığı gibi, görüş enflasyonunda da işine en çok yarayanları kullanıp medyası aracılığıyla zihinleri bombardımana tabi tutarak azami sonucu almaya çalışır. Görüş tekeli sağlama almak ideolojik savaşının nihai amacıdır. Temel silahları dincilik, milliyetçilik, cinsiyetçilik ve pozitivist din olarak bilimciliktir. İdeolojik hegemonya olmadan, sadece siyasi ve askeri baskıyla moderniteyi sürdürmek olanaklı değildir. Liberalizm dincilik yoluyla kapitalizm öncesi toplum vicdanını kontrol etmeye çalışırken, milliyetçilik yoluyla ulus-devlet vatandaşlığını ve kapitalizm etrafında gelişen sınıfsallıkları kontrol edip de-

netim altında tutar. Cinsiyetçiliğin hedefi kadına nefes aldirmamaktır. Hem erkeği iktidar hastası yapmak, hem de kadını tecavüz duygusu altında tutmak cinsiyetçi ideolojinin etkili işlevidir. Pozitivist bilimcilikle akademik dünyayı ve gençliği etkisizleştirirken, sistemle bütünleşmekten başka seçeneklerinin olmadığını gösterip tavizler karşılığında bu bütünleşmeyi sağlama alır.

Liberalizmin ideolojik saldırısı karşısında nasıl yaşamalı, ne yapmalı ve nereden başlamalı soruları aciliyet kazanır. Sistem karşıtlarının bu sorulara verdikleri yanıtlar en azından günümüze kadar etkisiz kılınmış, her üç önemli soruya modernitenin verdiği yanıtlar etkili olmuştur. Modernitenin son beş yüzyıldır geliştirdiği yaşam tarzı nasıl yaşamalı sorusunun cevabına ezici biçimde damgasını vurmuştur. Kapitalist modernite çağında belki de tarihte hiçbir çağda geliştirilmemiş bir özümsetme ve kabul ettirme gücüyle yaşam tarzları homojenleştirilmiştir. Herkesin yaşam kalıpları evrensel kurallar altında tektipleştirilmiştir. Farklılıklar tektipleştirmeler karşısında cılızdır. Modern yaşam denilen yaşam tarzına başkaldırı delilik olarak damgalanıp, başkaldıranlar arasında sistem dışına sürülmeye mahkûm edilmektedir. Bu sürgün tehdidi karşısında çok az kişi başkaldırıcı sürdürme cesareti gösterir.

Ne yapmalı sorusu da çok önceden, beş yüzyıldır ayrıntılı tarzda yanıtlanmıştır: Bireyci yaşayacaksın, hep kendini düşüneceksin, "Tek yol modernite yoludur" deyip üzerine düşeni yapacaksın! Yol belli, usul bellidir: Herkes ne yapıyorsa sen de öyle yapacaksın. Patronsan kâr elde edeceksin. Emekçiysen ücret peşinde koşacaksın. Bu sorunun başka tür cevapları peşinde koşmak aptallıktır. İsrar edilirse sonuç sistem dışına sürülmedir, işsizliktir, çaresizliktir, çürümektir. Yaşam korkunç bir at yarışına dönüştürülmüştür. Ne yapmalı sorusu görmeye dursun, nereden başlamalı sorusu sistem açısından "Kendini sıkı eğittiğin yerden başla" biçiminde bir yanıt alır. Okul ve üniversiteler sistem içinde başarılı olmak için vazgeçilmez başlama mekânlarıdır.

Demokratik modernitenin sistem karşısında hakikat arayışı, ideolojik duruşu ve üç temel soruya verdiği yanıtlar açık ki alternatif sistem değerindedir. Toplumsal kimliği tüm yönleriyle aramak, çözümlenmek ve çözümlerini sunmak hakikat savaşının özüdür. Savunma kalın çizgiler halinde de olsa bu arayışın ve savaşın sonuçlarını sunmuştur. Tekrarın anlamı yoktur. İdeolojik duruş hâkim modernitenin ideolojik hegemonyasının kapsamlı eleştirilerle aşılmasını ifade eder. Eldeki toplumsal hakikatlerin savunulması ideolojik duruştur. Kapitalist modernitenin hakikatten yoksunluğunu (bireyciliği topluma tercih etme, toplumsal kimliği saldırı altına alma) gösterme, ekonomik, ekolojik ve demokratik toplumun, ulusun hakikatini ve hakikat gücünü yansıtmaya bu duruşla ilgilidir.

Nasıl yaşamalı, ne yapmalı ve nereden başlamalı sorularına verilecek ilk ortak cevap sistemin içinden sisteme karşıtlık temelinde başlamalıdır. Fakat sistemin içinden sisteme karşıtlık, eski bilgiler düzeyinde her an ölüm pahasına hakikat savaşçılığını gerektirir. Nasıl yaşamalı

buluşmayı ifade eder. Eskiden öncü parti kavramı denilen misyon demokratik modernitenin kuramsal ve eylemsel öncülüğü olarak yetkinleştirilmiştir. Sistemin üç temel ayağı olan ekonomik, ekolojik ve demokratik toplumun (kentsel, yerel, bölgesel, ulusal ve ulus-ötesi demokratik konfederalist yönetim) zihinsel ve iradesel ihtiyacını karşılamak yeni öncülüğün temel misyonudur. Bunun için yeterli sayıda ve nitelikte akademik yapının inşası gereklidir. Sadece modernitenin akademik dünyasını eleştirmekle yetinmeyen, bununla birlikte alternatifini de geliştiren yeni akademik birimler içeriklerine göre çeşitli adlarla inşa edilebilir. Ekonomi-teknik, ekoloji-tarım, demokratik siyaset, güvenlik-savunma, kadın-özgürlük, kültür-kimlik, tarih-dil, bilim-felsefe, din-sanat başta olmak üzere, önem ve ihtiyaçlara göre toplumun her alanına ilişkin akademik birimler inşa etmek temel görevdir. Güçlü bir akademik kadro olmadan demokratik modernite unsurları inşa edilemez. Akademik kadro demokratik modernite unsurları olmaksızın nasıl anlam ifade etmezse, akademik kadrolar olmaksızın da demokratik modernite unsurları anlam ifade etmez ve başarılı olamaz. İç içe bütünsellik anlam ve başarı için şarttır.

Kadro örgütlenmiş ve eylemsel kılınmış hakikattir

Kapitalist modernitenin sırttaki lanetli elbise gibi duran fikri, zikri ve eylemi birbirinden ayırma anlayışını mutlaka terk etmek, aşmak gerekir. Fikir-zikir-eylem birbirinden asla ayrılmayan, hakikatin hep sırta tutulması, bütünlük içinde giyilmesi ve yaşanması gereken yücelik nişaneleridir. Üçünü bir arada nasıl yaşamalı, ne yapmalı ve nereden başlamalı sorularına verilen yanıtlar temelinde temsil edemeyen kimse hakikat savaşına çıkmamalıdır. Hakikat savaşını kapitalist modernite çarpıtmasını kabul etmez, onunla yaşayamaz. Özcesi akademik kadro beyindir, örgüttür ve bedende (toplum-

Nasıl yaşamalı, ne yapmalı ve nereden başlamalı sorularına verilecek ilk ortak cevap sistemin içinden sisteme karşıtlık temelinde başlamalıdır. Fakat sistemin içinden sisteme karşıtlık, eski bilgiler düzeyinde her an ölüm pahasına hakikat savaşçılığını gerektirir. Nasıl yaşamalı sorusunun yanıtı nereden başlamalı sorusunun yanıtı ile iç içe olacak şekilde, modernitenin bir zırh misali giydirdiği modernist yaşamı deli gömleğini çıkarır gibi terk edeceksin.

da) kılcal damarlarla yayılandır. Gerçek bütündür. Hakikat ifade edilen bütünsel gerçektir. Kadro örgütlenmiş ve eylemsel kılınmış hakikattir. Ortadoğu kültürü kendini yenilerken, bunun yolunun hakikat devriminden geçtiğini de bilmek durumundadır. Hakikat devrimi bir zihniyet ve yaşam tarzı devrimidir; kapitalist modernitenin ideolojik hegemonyasından ve yaşam tarzından kurtulma devrimidir. Geleneğe sarılan sahte dinci ve soyucu-şovenistlere aldanmamak gerekir. Onlar kapitalist moderniteyle savaşmıyorlar; sistemin bekçi köpekliği için biraz pay istiyorlar. Bunlar için asla hakikat savaşını düşünülemez. Kaldı ki, bunlar modernite karşısında sadece yenik bir ruh hali içinde değiller, ona yaltaklanma durumundadırlar da. Eski sol, feminist, ekolojist, kültüralist hareketler de tutarlı anti-modernist olmak istiyorlarsa, hakikat savaşını bütünselliği içinde ve yaşam tarzlarına dek indirgeyerek yürütmeyi bilmek durumundadırlar.

Hakikat savaşını yaşamın her anında tüm toplumsal alanlarda, komünalist ekonomik ve ekolojik birimlerde, demokratik kentlerde, yerel, bölgesel, ulusal ve ulus-ötesi mekânlarda yürütüldükçe anlam ve başarı kazanır. Dinlerin ilk doğduk-

ların dönemdeki elçi ve havarileri gibi yaşamayı bilmedikçe, hakikat peşinde koşmadıkça hakikat savaşını verilemez, verilse de başarılamaz. Ortadoğu'nun yenilenmiş kadın tanrıça bilgeliğine, Musa, İsa ve Muhammed'lere, Saint Paul'lara, Mani'lere, Veysel Karani'lere, Halilac-ı Mansur'lara, Sühreverdi'lere, Yunus Emre'lere ve Bruno'lara ihtiyacı vardır. Hakikat devrimi eskilerin eskimeyen ama yenilenen mirasına sahip olmadan başarılamaz. Devrimler ve devrimciler ölmez, sadece miraslarına sahip çıkılarak yaşanabileceğini kanıtlanır. Ortadoğu kültürü fikri-zikri-eylemi bütünleştirmenin kültürüdür ve bu yönden çok zengindir. Demokratik modernite uygarlığın ve kapitalist moder-

nitenin eleştirisini bu kültüre ekleyerek katkısını sunacak, tarihsel rolünü oynayacaktır.

Demokratik uygarlık bireyi kapitalist modernitenin üç mahşeri atlısına (kapitalizm, endüstriyalizm ve ulus-devletçilik) karşı sürekli fikri-zikri-fiili mücadele birlikteliği içinde yaşamak kadar, demokratik modernitenin üç kurtuluş meleğiyle (ekonomik toplum, ekolojik toplum ve demokratik toplum) birlikte sürekli fikri-zikri-fiili yaşam mücadelesi vermedikçe kendini gerçekleştiremez, hakikat önderi halinde inşa edemez. Akademiya birimi kadar toplumsal komün biriminde mücadele ve yaşam birlikteliğini sürdürmedikçe adaletin, özgürlüğün ve demokrasi dünyasının gerçekleştirici önderi (mürşidi) olamaz. Kutsal Kitapların ve tanrıça bilgilerinin eleştirisi (ancak egemen uygarlık ve modernite için araçsallaştırılmalarına karşı yapıldığında) değerlidir. Geri kalanı eskimeyen yaşam mirasımız, toplumsal kimliğimizdir. Demokratik çağın hakikat militanı bu kimliği kişiliğine kazıyan, yaşam mirasını özgürce yaşayan ve yaşatandır.

YAŞAM GÜÇLÜ VE YETENEKLİ SAVAŞÇILARIN RUHUyla GÜZELLEŞİR

Soykırımcı ceberut Türk devleti, bir asıra yakındır, Kurdistan ülkesinin zenginliklerini sömürmek amacıyla, Kürt toplumuna karşı, tarihsel hafızayı da alt-üst eden soykırımcı, inkarcı, imhacı zulüm ve zorbalığını pervasızca yürütmektedir. Zulmün ve zorbalığın sınır tanımadığı bu kirli saldırılar karşısında, toplumsal değerlerin öz savunma hareketi olarak, Kürt halkının bağrında, Özgürlük Hareketi'nin doğuşu yaşanmıştır. PKK, böylesi bir tarihsel gerçeklik içerisinde çıkmıştır ve bu, bir halkın ulusal özgürlüğü için ahlaki, vicdani ve meşru savaşının gereklerini yerine getirme mücadelesidir. PKK bu savaşta bugün onurluca yürütüyor.

Bu savaşı yürüten kahramanlar, eşsiz anılarıyla anılırlar. Bu yiğit kahramanlar, gönül tapınağında ikonlaşan, güzide kişiliklerdir. Tarih ve toplum, kendi özsel değerlerini manevi dünyasını kahramanlarının anılarıyla inşa etmektedir. Toplumlar ahlaki, politik değerleriyle, kültürleriyle nefes alıp, anlam kazanırlar ve bu anlamda tarihin doğru yorumlanması gerekmektedir.

Onder Apo'nun "PKK şehitler partisidir" belirlemesi, varlığın gerçekleşmesinin anlamıdır. Yani PKK'de şehadet varlık gerekçesidir. Varlığa dair miras şehitlerin kanıyla yaratıldığından, toplum özgürlüğünü ölümsüzleşen simalarda görmektedir.

PKK hareketinin ölümsüz şehitlerinden biri de, 2 Temmuz 2010 tarihinde komplo sonucu şehadete ulaşan Diyar Gafur yoldaştır. Diyar yoldaş; yaşam tarzıyla, Apo'cu militan kişiliğiyle, yoldaşlarının yüreğinde yer edinmiş eşsiz devrimcilerden biridir.

"Gitme; gözlerimde kalır yollar. Yüreğinden uzakta, aramıza düşen ayrılığın bir deminde. Hiç çıkmadın ki yüreğimden unutabileyim. Mahsun yüzün, büyük yüreğin ve ruhsal güzelliğin yürek kıyma vurmakta. Sayısız kederin çoktuğu gözlerin kaldı zamanıma, Güzellikleri; hafızamın derinliklerine düşen bir resim. Yüzün ve ayrılık kahrı demiş çiğliğim. Bir sözünü mırıldanıyorum kendimle. Yalnız gördüğünde yalnız sanma beni bu derin yalnızlıkta milyonları yaşarım"

Bu sözdeki derin bağlılık, Diyar yoldaşın doğasındaki derviş derinliğinin ifadesidir. Dervişler güzel olanı yaratırlar.

Diyar yoldaş, 1989 yılında tarihin kadim toprağı Şırnak'ın İdil ilçesinde dünyaya gelir. Botan coğrafyasının yurtseverlik kültürüyle şekillenir. Sarsılmaz iradesi, kanaatkar doğası, dervişane özellikleri, bu derin kültürden beslenmiştir.

Diyar yoldaş; soykırımcı faşist Türk devletinin pençesinde kıvranan halkın trajedisini bilir ve bunu asla kabullenmez. Üniversitenin kendisine vereceği verili yaşamı içine sindiremez. Bir derviş gibi hakikatın peşine düşer. TC'nin insanlık dışı yöntemlerine tepki olarak, özgürlük arayışını 2004 yılında PKK ile ilişki kurarak tamamlar. 2004 yılından, 2006 yılına kadar Gabar eyaletinde yarı gerilla, yarı milis olarak çalışmalarını yürütür. Yaklaşık 2 yıl boyunca bütün eylemlere aktif bir şekilde katılır. Halkı örgütler, bilinç kazandırır. Diyar yoldaşın bu alanda devrime büyük katkıları olmuş, halkı devrimci savaşa hazırlamış, öz savunma çalışmalarını oturtmuş, öncü militan görev ve sorumluluklarına harfiyen sahip çıkmıştır.

Diyar yoldaş, PKK'nin ideolojisini ve felsefesini benimsemiş, Apocu militan kişili-

ğiyle yoldaşlarının kalbinde yer edinmişti. Özgürlük ve adalet tutkusuyla dolu olan Diyar arkadaş, birçok eylemde aktif rol aldı. Gabar'a geldiğinde yerinde duramazdı, cıva gibi akışkandı. Her sabah, "heval araziye çıkacağım" deyince çoğu zaman kendisine sitemle karşılık verilir. "Biraz otur da yüzünü görelim" esprisiyle karşılaşınca "Sığınaklarda zindanda gibiyim, bırakın da dağda özgürlüğü yaşayayım" derdi. Özgürlüğe sevdalı bir yürekti.

2006 yazında çok sevdiği yoldaşlarından şehit Mazlum Cûdi arkadaşın şehadetinden çok etkilenmişti ve intikamını almak için, şehit Mervan yoldaşla birlikte İdil'in Alanya caddesinde 2 polislin cezalandırılması eylemini gerçekleştirdi. Diyar yoldaşın düşmana karşı takındığı bu devrimci tutum, şehitler gerçeğine yanıtın nasıl olması gerektiğinin ortaya konmasıdır.

"Düşlemek, hüznün ve acının dalgalarıyla sürüklenircesine, yüreğin sevincini, ülkesine sevdalı yiğitlerin ruhuna sığınmak. Kiminden arta kalan, simalarındaki gülüşün büyüünde, mutluluğun cevherine ulaşmak... Kızıl kanların karıştığı topraktan rengini, kokusunu alan çiçeklerin içinde özgürlüğe koşmak. Ve bir duanın kutsallığı ayininden tebessümlerini bakmak..."

**Gözlerindeki sıcaklığı,
yüreğindeki sevgiyi içime
gömmeme engel olamamıştı**

Diyar yoldaş; 2006 yılının sonbaharında eğitim amacıyla Medya Savunma Alanı'na gider. Mahsum Korkmaz Akademisi'nde ideolojik, örgütsel, askeri, eğitim görür. Bu eğitim sonucu dirayetli bir duruşla tekrardan 2008 yılında Gabar cephesine düzenlenmesi olur. Gabar'a tekrar gelişi, bütün arkadaşlarda sevince neden olmuştu. Gerillacılıkta derinleşip yetkinleşmesi, pratik için umut vericiydi. Alana gelir gelmez yarım bıraktıklarını tamamlamanın mücadelesine atıldı. Çalışmaktan zevk alırdı. Bir yerde birkaç saat misafir kaldığında sanki o yerin on yıllık yaşayarı sanılırdı. Kısa bir süre Gabar'da kaldıktan sonra görev alanına doğru yola çıktı.

Diyar arkadaş, duyarlılığı, fedakarlığı, cesareti ve kahramanlığı ile arkadaşlar tarafından çok seviliyordu. 2006 yılında şehit Seyit yoldaşla birlikte kaldığı sığınak düşman tarafından ablukaya alındığında, Diyar arkadaş eşsiz bir direniş sergiler. Bu kahramanca direniş sonucunda Seyit yoldaş şehit düşerken, Diyar arkadaş mucizevi bir şekilde hayatta kalır. Seyit yoldaşın şehadeti Diyar arkadaşta derin iz bırakır... Bu nedenle 2009-2010 kış mevsiminde Gabar'da kaldı.

Güzel esinler, güzel düşünüşün, düşleridir. 8 Mart dünya emekçi kadınlar günü vesilesiyle yapılan bir törende, şehit Nazlıcan arkadaşın çaldığı flüt eşliğinde bize güzel bir şiirini okumuştur. Diyar yoldaş, dervişane ruhu, naif ve ince düşünceleriyle yoldaşların sevgisini kazanmış ve güzel şiirleriyle yüreklere dokunmuştu. Aynı zamanda kendine özgü özelliklere sahipti. Onu farklı kılan ondaki derin yaşam aşkıydı. PKK'de yaşadığı her an'a büyük anlam yükledi. Mütevazı, saygın, saygılı, ermiş özelliklere sahipti.

"Hasretin vakti yoktur, ondandır hasretin vakitsizliği. Hasret gülüşüne dairdir. İşte o vakit derin bir yolculuğun, serüvenine tutulur yürek. Anılardaki yüzün şimdi, süzülür bakışlardan,

işte o acının devinimi olan gözyaşları bir sığınacağı arar. Kim demiş; devrimciler ağlamaz diye. Duygular kalp çarpıntısını hızlandırır. Ölümüne o anda çarpınırsın. Sessiz bir çiğlik kopar, derin düşüncelere gömülürsün. Bir dile gelebilseydi yürek, gerçek hissini kutsallığında anlatabilseydi Diyar Gafur yoldaş..."

Saatler süren bir yürüyüşün ardından, Dicle Nehrinin kıyısına ulaşmıştık. Görev gereği ayrılık vakti belirmişti. Gecenin karanlığı, ayrılırken, gözlerindeki sıcaklığı, yüreğindeki sevgiyi ve yüzündeki gülümseyişi, içime gömmeme engel olamamıştı. Başarı dilekleri ve sıcak bir kucaklaşmanın ardından, tokaşan ellerimiz birbirinden ayrılmıştı. Gecenin karanlığında silüeti yitip gidene dek ardsıra baka kalmıştım. Gecede kalbim hüznü ve umudu bir arada yaşıyordu. Diyar Gafur yoldaş bir daha göreceğim miydim?

"Tedirgin bir yürektir, gecenin tenhasına ses olan. Çiçeğin, kuşun, ağız dolusu gülüşün, özlemi içimi sarar. Gözyaşlarım yitikliklere dairdir. Bir volkan, bir sel gibi, sığmaz kalbim göğüs kafesime, gözlerin bulur suskunluğumu, dalıp giderim çok uzak yolları geride bırakarak. Gidişin çıplak bir gerçek, düşün benden kaçtığı demdir. Ölüm tatlı bir uyku mudur? Yoksa bilinmez yeni bir serüven mi? Kim bilir, belki de bilinmeyen soruların cevabının sırrıdır ölüm... Yani bilinip, anlaşılırsa sırrı çözülür. Şimdi seni düşünmek, ölümden de ağır. Ölümüne seni sevmiş kalbim, yokluğunun sızısında.. Sen de gittin; iyi bir yoldaşın

olamadım. Hani yoldaşlar, her zaman, her yerde beraberdirler ya..."

Yezdan Şer ve Beko'ları lanetleyen Cizir'a Botan, yeni bir ihanetle yüzyüzeydi. Soysuz ihanet dost maskesini takarak Diyar Gafur yoldaş komploya çekmişti. Düşmanın yıllardır peşinden koşup şehit düşürmediği Diyar yoldaş, soysuz ihanet komployla şehit düşürdü.

Diyar yoldaş; eylem yapma amacıyla gittiği Cizre çıkışı yolunda, pusuya yatan düşman tarafından vurulur. Parti tarafından yürütülen soruşturma sonucunda, sözde keşfi hazırlayan ve Diyar yoldaş komplo sonucu pusuya çeken unsur, İdil ilçe merkezde Parti tarafından infaz edildi...

Diyar Gafur yoldaş, Kürt halkının özgürlük mücadelesinin bir simgesi haline geldi.

Anıları ve mücadelesi, gelecek nesiller için ilham kaynağı olmaya devam edecek.

Onun kahramanlığı ve fedakarlığı asla unutulmayacaktır.

Diyar Gafur yoldaşın anısını yaşatmak için hepimize görev düşmektedir. Onun mücadelesini sürdürmek ve Kürt halkının özgürlüğünü kazanmak için bize devredilen bayrağı asla yere düşürmeyeceğimizin sözünü veriyoruz.

Anılarınız güneş sıcaklığında yaşamımızı aydınlayacaktır.

*Mücadele arkadaşları adına
İskan Amed*